

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

FINAL
CHANCE AT
Love

EVA WINNERS

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

AŞKTA SON ŞANS

OceanofPDF.com

EVA KAZANANLARI

OceanofPDF.com

Telif Hakkı 2020 Eva Winners

Tüm hakları saklıdır. Bu kitapta yer alan kişiler, yerler ve durumlar yazarın hayal gücünün ürünüdür ve hiçbir şekilde gerçek veya doğru olayları yansıtmamaktadır.

OceanofPDF.com

İçindekiler

Bölüm 1
Bölüm 2
Bölüm 3
Bölüm 4
Bölüm 5
Bölüm 6
Bölüm 7
Bölüm 8
Bölüm 9
Bölüm 10
Bölüm 11
Bölüm 12
Bölüm 13
Bölüm 14
Bölüm 15
Bölüm 16
Bölüm 17
Bölüm 18
Bölüm 19
Bölüm 20
Bölüm 21
Bölüm 22
Bölüm 23
Bölüm 24
Bölüm 25 Sonsöz

[Teşekkür 'Eva Winnersı
buradan takip edin](#)

OceanofPDF.com

Birinci Bölüm

I Nereye gideceğimi ya da ne yapacağımı bilmeden sokakta durdum. Artık gözyaşlarımı tutamıyordum. Bir damla gözyaşı yüzümden aşağı süzülürken sanki bir sel kapısı açıldı. Yürümeye başladım. Amaçsızca, nereye gittiğimi zar zor görerek. Bana doğru atılan birkaç meraklı bakışı fark ettim ve göz teması kurmamaya özen gösterdim.

Samuel'i sikmeye niyetin yoksa, imzalı bir kontrata ihtiyacım var. Kristoff'un sözleri kafamın içinde tekrar yineleniyordu. Bu gerçekten acıtıyordu. Jack beni fiziksel olarak taciz etmişti ama o yaralar ve morluklar iyileşmişti.

Kristoff'un yaptığı şey kalbimi ve ruhumu incitti ve bu yaralar daha da derinleşti. Bu yaralar öyle kolay iyileşmiyordu.

Bu çok daha kötüydü. Kendi tavsiyeme uymalı ve Kristoff'tan uzak . Her şeyin yeniden yaşandığına inanamıyordum.

Bulutlar griye döndü ve ruh halime uygun olarak yağmur yağmaya başladı. Ne kadar yürüdüğümü bilmiyordum ama sonunda durduğumda yağmurdan sıırıslıklam olmuşum ve şirketten ve arabamdan birkaç blok uzaktaydım.

Kızlarım için endişelendim. Beni böyle görmelerini istemiyordum ama sonra büyükannelerinin yanında olduklarını hatırladım. Elde edebildiğim bu küçük mola için minnettardım. Tek yapmak istediğim yatağıma girip hıçkıra hıçkıra ağlamaktı. Eve taksiyle gitmeye karar verdim ve arabamı bu hafta sonu almayı düşündüm. Üzerine düşen yağmur damlalarıyla anlamsız olsa da yüzümü sildim.

Taksi çağırmak için elimi kaldırmaya gittiğimde çantamın yanımda olmadığını fark ettim.

Onu ofiste bırakmış olmalıyım. Kristoff şimdiye kadar ofisten ayrılmış olsa da oraya geri dönmemin imkânı yoktu. Başımı salladım. Bunu riske atamazdım.

Onun yerine Rick'i aramaya karar verdim.

"Selam Gemma," Rick'in sesi telefona ulaştı. "Merhaba Rick," diye boğuldum, sesim titriyordu.

"Sorun ne?" diye sordu hemen, sesinde endişe vardı.

"Neden bir olduğunu varsayıyorsun?" Titrek sesimle pek başarılı olamasam da mizah yapmaya çalıştım.

"Çünkü seni uzun tanıyorum," diye cevap verdi. "İyi misin?" "Evet, sanırım iyiyim." Sesim titredi ve kendime lanet ettim. "Bana bir iyilik lütfen."

"Herhangi bir şey, sadece söyleyin."

"Beni alabilir misiniz lütfen?" diye sordum. "Çantamı ve arabamın anahtarlarını ofiste unuttum, bu yüzden taksiye binemem."

"Bana nerede olduğunu söyle." Soru yok, yargılama yok, tavsiye yok. Rick'i bu yüzden sevdim.

"Anıtın doğu tarafındayım," diye cevap verdim. "Çok teşekkür ederim."

"Emin olabilirsin," sesi sertti. "Konuştuğumuz gibi kapıdan çıkıyorum. Beş dakika içinde orada olacağım."

Telefonumun bitirme tuşuna bastım ve etrafıma bakındım. Yağmur yağdığı için dışarıda pek fazla insan yoktu. Boş bir bank gördüm ve kendimi bitkin hissederek oturmak için . baktım ama gerçekten bir şey göremedim. Kendimi yenilmiş hissettim... yenilmiş ve yorgun.

Yağmur daha şiddetli yağmaya başladı ama o anki ruh halimle bunu fark etmedim bile. "Gemma." Bir erkek sesi duydum ve gibi başımı kaldırdım. O adam

Rick. Sert adımlarla bana doğru yürüdü.

,"" diye bir nefes aldı. "İliklerine kadar ıslanmışsın. Seni arıyordum."

Yorgun gözlerle ona baktım. "Üzgünüm, seni duymadım."

Takım elbisesinin ceketini çıkardı ve bana sardı. "Hadi, seni eve götürelim."

Elini omzumdan çekmedi ve beni nazıkçe yolun ortasında duran, sürücü kapısı ardına kadar açık ve hala çalışır durumdaki arabasına doğru itti.

"Arabayı yolun ortasında çalışır halde bırakmamalısın," diye mırıldandım, içime sığmıyordu. "Bu arabanızın çalınması için açık bir davettir."

"Bunu unutmayacağım," diye cevap verdi nazikçe, yolcu koltuğuna oturmama yardım ederken. O kadar kendimde değildim ki eğildi ve emniyet kemerini benim için taktı.

Aceleyle etrafına bakındı, sürücü koltuğuna oturdu ve siyah BMW M5'ini çalıştırdı.

"Çantanı almak için seni ofise götürmemi ister misin?" diye sordu.

Ona bıkkınlıkla baktım. "Hayır, teşekkürler. Bugün almamayı tercih ederim."

Sadece başını salladı ve şehirden en hızlı çıkış yolunu seçerek caddelerde hızla ilerledi. Binalar ve şehir bulanık bir şekilde geçerken önüme baktım. Mayıs sonu olmasına rağmen arabanın kaloriferini açtı ve havalandırma deliklerini bana doğru çevirdi. Soru sorarcasına ona baktım.

"Titriyorsun," dedi endişeyle. "Hasta olmanı istemiyorum."

Fark etmedim bile. Berbat görünüyordum. Beyaz bluzum neredeyse sıırıslıklamdı, sutyenimin dış hatları bluzumun içinden görünüyordu. Saçlarım o kadar ıslaktı ki, su damlacıkları Rick'in takım elbise ceketinin üzerine düşüyor ve ceketı yavaşça ıslatıyordu.

Rick soru sormadığı için minnettardım. Sormayacağını biliyordum. Bu yüzden onu aradım, Betty'yi değil.

Şimdi otoyolda hızla ilerliyordu ve giysilerim hala ıslak rağmen titremem durmuştu. Keşke kalbimi iyileştirmek de bu kadar kolay olsaydı.

"Daha iyi misin?" Rick düşüncelerimi bölerek sordu.

"Evet, teşekkürler," diye mırıldandım sessizce.

Endişeli gözleri tekrar yola odaklanmadan önce beni inceledi. "Bize yiyecek bir şeyler getireyim mi?"

"Aç değilim," diye cevap verdim sessizce. "Ama eğer öyleysen, devam et." "Gemma, bir hayalet kadar solgun görünüyorsun. Bir şeyler yemelisin," dedi.

ısrar etti.

"Yapacağım," dedim. "Eve döndüğümde, söz veriyorum."

"Kızlar hafta sonunu hâlâ büyükanneyle mi geçiriyor?" diye sordu.

"Evet," diye iç çekerek cevap verdim. *Tanrı'ya şükür*, bu kelimelerin söylenmediğini hissettim. Hiçbir yokmuş gibi cesur davranabileceğimi sanmıyordum. Jack'le evliliğim boyunca tüm yaralarımı ve kavgalarımı hep cesur bir yüz ifadesiyle saklamıştım ama

Bu çok daha kötü hissettirdi. Kristoff'un sözleri tıpkı Jack'inkilere benzediği için mi yoksa 'tan geldiği için mi daha kötüydü bilemiyordum.

"İşte geldik." Rick arabasını ön kapıya çekti ve dışarı çıktı.

Şu anda yanımda kimse olsun istemiyordum. Rick'in dağıldığımı görmesini istemiyordum. Jack'le geçirdiğim onca yıl boyunca hep yanımdaydı. O

bunu da görmesine gerek yoktu. Benim için arabanın kapısını açtı ve ben de elini tuttum.

"Beni aldığınız için teşekkür ederim," dedim tekrar. Arabanın yanına gittim. Garaj kapısını açtı ve tuş takımına pin numaramı girerek garaj kapımın açılmasını sağladı. Beni garajdan evime kadar takip etti.

"Bana teşekkür etmene gerek yok," diye basitçe cevap verdi. "Bana ihtiyacın olduğunda her zaman yanında ol. Biz bir aileyiz."

Gözlerim yine yaşlarla doldu ve boğazımdaki yumruyla birlikte zorlukla yutkundum. Rick beni kendisine çevirdi ve yüzüme baktı. Başka bir şey söylemeden bana sıkıca sarıldı, yüzüm göğsüne çarptı.

"Lütfen," diye mırıldandım gömleğinin içine, boğuluyordum, gözyaşlarımı tutmaya çalışıyordum. "Sadece biraz yalnız kalmaya ihtiyacım var."

"Şu anda yalnız olmamalısın," dedi nazikçe. Elleri yatıştırıcı bir hareketle sırtımı hafifçe ovdu. Bu sadece daha da kötüleştirdi. Hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladım, vücudum ona karşı sertçe titriyordu. Beni bir çocuk gibi sevdi ve sırtımı aşağı yukarı ovalamayı hiç bırakmadı.

"Sorun ," diye fısıldadı usulca saçlarıma. "Her şey yoluna girecek."

Ne kadar süre bu şekilde kaldık bilmiyorum ama ben göğsüne yaslanıp hıçkıra hıçkıra ağlarken o beni sakinleştirdi.

Onu nazikçe ittim. "dilerim," diye özür diledim, titreyerek. "Gömleğini ıslattım."

Durmak zorundaydım. Hüngür hüngür ağlamanın kimseye faydası yoktu. Güçlü olmak zorundaydım.

Rick'in Jack'inkine çok benzeyen gözleri bana odaklanmıştı. "Gömlek için endişelenme," dedi ve sonra sakin bir sesle sordu. "Ne oldu? ne oldu?"

"Hiçbir şey," diye mırıldandım.

"Gemma, seni daha önce hiç ağlarken görmemiştim," Rick'in sesi alçaktı. "Jack seni aldattı, sen kendini tutun. Jack sana bağırıp çağırdı ama sen kendini tutun. Hatta o son gün Jack neredeyse..." Sözlerini söylemeden bıraktı ve ben onu anladım. Çünkü ben de o kelimeyi asla söyleyemezdim. Boğazını temizledi. "O zaman bile ağlamayı reddettin."

Çok uzun zaman önceydi. O gün Jack öfkeyle eve geldi, beni aldatmakla suçladı ve sonra neredeyse kendini bana dayatıyordu. O kadar ileri gitmişti ki, durması için yalvarmalarına kulak asmadı. Ondan sadece yüzümde ve kollarımda morluklarla kurtulduğum için şanslıydım.

Tanrım, bu sanki bir ömür önce, farklı bir insanın başına gelmiş gibi geldi. Sanki Kristoff'tan önceki ben ve Kristoff'tan sonraki ben varmış gibi hissettim. Ve içim kan ağlasa da Kristoff'tan sonraki beni daha çok sevdim.

Rick haklıydı. Jack yüzünden yüzümde ve kollarımda büyük bir morlukla ona ve Betty'ye gittiğimde ağlamadım.

Nadiren ağlardım ve hep yalnız ağlardım. Kristoff'la bir tartışmanın beni bu kadar üzmesi nasıl mümkün olabilirdi? *Neden bu tartışmanın beni ağlatmasına izin veriyorum? Ben bundan daha güçlüyüm.*

"Kristoff sana bir şey mi yaptı?" Rick tereddütle sordu.

Onunla bu işe girmek istemedim. Ve bir kez daha reddedilerek aşağılanmama tanıklık etmesine kesinlikle ihtiyacım yoktu. Güçlü olduğunu umduğum bir sesle, "Hayır, gerçekten önemli değil," dedim.

Rick düşünceli görünüyordu. "Sana inanıyormuş gibi yapacağım," dedi sonunda. "Ama seni incitirse, onu pişman ederim. Ve eğer bana ihtiyacın olursa, ne olursa olsun nerede ve ne zaman, beni arayacağına söz ver."

"Tamam, söz veriyorum," diye fısıldadım. Tanrım, o iyi bir adamdı! Neden ben de onlardan birini bulamadım?

Rick isteksizce, "Ben gidiyorum," diye kabul etti. "Yalnız kalmak istediğinden eminsen tabii."

Bir adım daha yaklaştım ve ona sarıldım. "Teşekkür . Sensiz ne yapardım bilmiyorum."

Beni alnımdan öptü. "Asla bensiz olmak zorunda kalmayacaksın."

Bir saniye öylece durduk ve ben tekrar yumuşama riskini göze alamadan onu nazikçe kapıdan dışarı ittim. "Tamam, eve, Betty ve çocukların yanına gitmelisin. Tekrar teşekkürler Rick."

Başını eğdi ve yanağıma bir öpücük kondurdu. "Unutma, bana ihtiyacın olursa, sadece ara."

Arabasına binip uzaklaşmasını verandamdan izledim, sonra eve geri dönüp kapıyı kilitledi. Hiç aç değildim ama kendimi en azından bir kutu Progresso sebze çorbası içmeye zorladım. Ev kızlarım olmadan ürkütücü bir şekilde sessizdi.

Onları düşünerek, büyükannelerini aramak ve iletişim kurmak için cep telefonumu aramaya başladım. Mutfak tezgahına baktım.

Girişte, tüm girişi ve mutfak alanını aradım ama bulamadım.

Canı cehenneme, diye düşündüm ve tahmin etmem gerekirse bir yıldan uzun süredir kullanmadığım ev telefonuma gittim. Neyse ki kayınvalidemin telefonunu biliyordum.

telefon numarasını ezbere bildiğim için .

"Alo," diye cevap verdi.

"Merhaba," diye cevap verdim, sesime hissetmediğim bir neşe katmaya zorlayarak. "Gemma? Sen misin? Yeni bir telefon numarası mı aldın?"

Nefes verdim. "Hayır, aramadım. Cep telefonumu için ev telefonumdan arıyorum."

Kıkırdadı. "Sienna'nın sana ulaşamadığını söylemesine şaşmamalı." "Her şey yolunda mı?" Telaşla sordum.

"Evet, evet," dedi hızla. "Sadece arayıp kızların önümüzdeki hafta boyunca kalıp kalamayacağını sormaya çalıştık. Önümüzdeki Pazartesi, Salı ve Cuma günleri okul yok, o yüzden Florida'da mini bir tatil yapmak konusunda ne düşündüğünüzü öğrenmek istedik."

Önümüzdeki haftanın büyük bir bölümünde okulu nasıl kaçırdım diye düşündüm.

"Bütün bir hafta izin alabilir bilmiyorum Laura," diye mırıldandım.

Ne kadar ! Artık bir işim bile .

"Anladım, ama eğer yapabilirsen bize katılabilirsin."

Buna ne diyeceğimi bilemediğim için sessiz kaldım. Bir hafta boyunca kızlardan ayrı kalmak istemiyordum ama geçirdikleri zamandan keyif alacaklarını biliyordum. Büyükanneleriyle takılmayı ve Florida'daki evini ziyaret etmeyi çok seviyorlardı.

"Bilmiyorum," diye emin olmadan cevap verdim. "Kıyafetlerini bütün haftayı kapsayacak şekilde paketlemedim."

"Hiç sorun değil," diye haykırdı. "Target'ta durup onlara ihtiyaçları olan şeyleri alacağım. Uçuşlara baktım ve sabah erkenden uçabiliriz... eğer senin de uygunsa. Sanırım hepimizin buna ihtiyacı var. Burayı özlediklerini ve onlara Jack'i hatırlattığını söylediler."

Sonunda sesi titredi ve kendimi kötü hissettim. Tek oğlunu kaybetmişti ve onun ardından yas tutuyordu. Jack'in davranışlarını onunla hiç paylaşmamış olsam da, bir kısmını tahmin ettiğine dair bir his vardı içimde.

"Lütfen Gemma," diye yalvardı. "Senin de bir molaya ihtiyacın var." "Tamam," dedim. "Florida'daki evini sevdiklerini biliyorum."

"Teşekkür !" dedi heyecanla. Ve sonra bağırdı, "Kızlar, anneniz evet dedi. Toparlanın, yarın uçacağız."

Heyecanlı olup olmadığından emin değildim ama artık .

"Uçuşlar ne zaman?" diye sordum. "Seni havaalanına götürebilir miyim?"

"Hayır, hayır," diye cevap verdi. "Sabah 6:30'da bir tane var. Taksiye bineriz."

Harika vakit geçireceğiz!"

Üzüntüme rağmen gülümsedim. "Eminim yaparsın. Siz erkenden yatmadan önce kızlarla biraz konuşabilir miyim?"

"Evet," diye mutlu bir şekilde cevap verdi. "Bir şey daha var, dönüş uçuşunu Cumartesi ya da Pazar günü yapsak olur mu? Sadece iki gün okulu kaçırmış olurlar."

"Evet, sorun değil." Ve sonraki on beş dakika hepsinin heyecan patlamasıyla geçti. Onları bir hafta boyunca göremeyeceğim için kısmen üzgündüm, kısmen de onlarla birlikte gidemeyeceğim için. Ancak hepsi bana gitmek için ne kadar heyecanlı olduklarını ve neler yapmayı ve yemeyi planladıklarını anlatma şansı bulduklarında, o anki yumuşak halime rağmen heyecanlarına kıkırdamaktan kendimi alamadım. Sahile gidecekleri için çok heyecanlıydılar.

Hızlı bir duş aldım ve dizlerime kadar inen uzun, yumuşak beyaz pijamalarımı giydim. Yatağa girdiğimde cep telefonuma ne olduğunu merak ettim. *Bunu yarın düşünürüm*, diye düşündüm kendi kendime.

Hem duygusal hem de fiziksel olarak ne kadar yorgun ve bitkin de uykuya dalamıyordum. Zihnimi kapatmam mümkün değildi. Benim Düşüncelerim Kristoff'a ve tartışmamız sırasında söylediği her kelimeye geri dönüp duruyordu. Benden geriye kalan tek şeyin derin bir olduğunu hissediyordum.

İki ay! Kristoff'un her şeyimi tüketmesi için gereken tek şey buydu. Kalbime ve ruhumu sızmış, varlığımın her zerresine kendini kazımişti. Saatler gibi gelen bir süre boyunca dönüp durdum ve yatakta bir dakika daha duramazdım. Alt kattaki oturma odasına indim, televizyonu açtım ve koltuğa uzandım.

Zihnimi kapattım, filme konsantre olmaya çalıştım ama anlamsızdı. Sesin yüksekliğinden tedirgin olarak televizyonun sesini kısıtım ve kendimi düşünmeyi bırakmaya zorlamak için dalgaların hayal ettim. Yavaşça uykuya dalarken gözlerimin ağırlaştığını hissettim. Uykuya dalmadan önceki son düşüncem Kristoff'un yeşil bakışlarıydı.

İkinci Bölüm

"**I** tam teslimiyetini istiyorum, Gemma."
Kristoff'un sesi boynumdaki deriye fısıldadı, sert vücudu benimkine bastırды ve bu çok iyi hissettirdi. O Köprücük kemiğimi nazıkçe ısırana kadar boynumdan aşağı öpücükler ve bu vücudumu ürpertti.

"Bana benim olduğunu söyle." Sıcak nefesi tenime değdi.

"Evet." Sesim ancak bir fısıltı gibiydi. Onun imzasının kokusunu alabiliyordum.

kolonya sürdüm ve kokusundan zevk aldım. Parmaklarımı saçlarının arasından geçirerek onu daha da yakınımaya çektim. Ona doyamıyordum.

"Bana bak ve benim olduğunu söyle," diye inledi sahiplenici bir şekilde.

Gözlerimi açmak için mücadele ettim. Onu kendime bu kadar yakın hissetmekten asla vazgeçmek istemedim. Bir patlama sesi duydum ama nereden geldiğini tam olarak anlayamadım.

dan. Başımı oynatmaya çalıştım ama Kristoff dudaklarımı sertçe kavradı ve ben her şeyi unuttum.

Başka bir patlama.

Kristoff yavaş yavaş gözden kaybolmaya başladı.

"Nereye gidiyorsun?" Kalmasına ihtiyacım vardı.

Bang. Bang. Bang.

"Gemma," diye gür bir ses sisin içinden bağıırıyordu. Gözlerimi açmak için mücadele ettim; göz kapaklarım çok ağırdı. Sadece Kristoff'un geri gelmesini istiyordum.

Cam kırılmalarıyla birlikte büyük bir gürültü duydum ve aniden yatağımda doğruldum.

Neydi o? Rüya mı gördüm yoksa duydum mu? Kendi kendime merak ettim. Sonra boğuk sesler duydum; korku kalbime yayıldı ve neredeyse kolçağa takılıp d şecekken ayağa fırladım. Zihnim biraz daha berraklaşınca yatağımda olmadığımı fark ettim ve dün gece kanepeye uzanıp orada uyuyakaldığımı hatırladım. Yine boğuk sesler havada süzülüyordu.

Tanrım, biri mi girdi? Alarm paneline koştum.

"Genevieve," seslenen Kristoff'un sesini duydum, sesinde panik vardı. Olduğum yerde kalakaldım.

"Bayan Rose." Başka bir ses daha vardı. "Ben Memur James."

Uyumadığımdan emin olmak için derimi  imdikledim.

Siktir, acıttı!

"Merhaba," diye cevap verdim tereddütle oturma odamdan bakarak.

Ne haltlar dönüyordu?

Ağır ayak sesleri duydum ve Kristoff'un arkasında iki polis memuruyla birlikte koridorda koştüğünü gördüm. İçlerinden biri koridorun ışığını yakarken, Kristoff beni sertçe kollarına aldı.

"Uhm, oluyor?" Ona sarıldım ve kollarımı beline doladım. Bu son sarılışım olabilirdi.

Polis memurlarından biri, "Arabanız W&W garajında bırakıldığından beri sizin için endişe duyduğumuza dair ihbarlar aldık," diye cevap verdi. "Evi kontrol etmeye geldik ve bacağınızın kanepeden sarktığını, hiç hareket etmediğini gördük ve bir süre pencereye vurduk."

"Ne?" Beynimin henüz tam olarak yetişemediğinden emindim.

" z r dilerim hanımefendi," diye araya girdi diğ r polis memuru.

"Arabanız iş yerinizin garajında bırakılmış.  antanız da masanızda bırakılmıştı. Garaj amirinin arabanızı orada bıraktığınıza dair bir kaydı olmadığı için kayıp ihbarı aldınız. Sizi görünce Yaralandığını ya da daha kötüsü öldüğünü düşündük. "

 n odaya doğru baktım ve eve girmek için kırdıkları büyük pencereyi gördüm.

Kaşlarımı çatarak onlara deliymişler gibi aptalca bir bakış attım ve sonra Kristoff'a baktım. Berbat haldeydi. Kravatının yarısı çözülmüştü, saçları darmadağınktı ve yeşil gözleri günlerdir uyumamış gibi neredeyse morarmış görünüyordu.

"Hayır, ben iyiyim," diye cevap verdim, sesim hâlâ uykunun etkisiyle titriyordu. "Sadece uyuyordum."

"Çok endişelendim. Sana bir şey oldu sandım," diye mırıldandı Kristoff saçlarına doğru.

Tartışmamızı hatırlayarak ve kollarının beni sarmasını sevmeme rağmen, onu nazikçe ittim ve bir adım geri çekildim. Gitmeme izin verdiği için mutlu görünmüyordu ama buna izin verdi.

"Her şey yolunda," dedim kısık bir sesle. "Bir arkadaşım beni eve getirdi."

"Etrafa bir göz atmamızın sakıncası var mı?" diye sordu memur.

"Buna gerek yok ama lütfen " dedim ve ikisi güvende olduğumdan emin olmak için yanıma geldi. Pencerenin camını kırdıkları için özür dilediler ki bu durumdan hiç memnun değildim.

Kristoff, "Ben seninle kalacağım ve pencereyi yarın tamir ettireceğim," diye araya girdi.

hale ediyorun, diye düşündüm kendi kendime ama sessiz kaldım.

Birkaç dakika içinde polis memurları tehlikede olmadığıma ikna oldular ve beni Kristoff'la yalnız bırakarak ayrıldılar. Polis memurlarının ön verandamdan ayrılışını izlerken Kristoff durdu. Bir kez arabalarını göremeyince yavaşça Kristoff'a döndüm. Ay parlaktı ve verandanın ışığıyla birlikte güçlü çenesinin hatlarını net bir şekilde görebiliyordum. Çenesini sıkıyordu ve hâlâ kızgın olup olmadığını merak ettim. Umurumda değildi... küçük bir düzeltme, umursamak istemiyordum. Ama bu onun bilmesine gerek olmayan küçük bir ayrıntıydı.

Gidip ön verandama oturdum. Etrafımızda şakırdayan yağmurun sesi, içimde yanan acıyı yatıştırmaya ve soğutmaya yardımcı oldu. İster bu adamın bana yaşattığı acıdan dolayı üzgün olayım, isterse de etrafta olduğu her an ona karşı hissettiğim aynı derecede çileden çıkarıcı arzu dalgası yüzünden olsun, fark etmezdi... Gerçek şu ki, ona hâlâ kızgındım. Dinledim Evin köşesindeki yağmur olduğundan akıp giden suyun sürekli çıkardığı ses. Yağmur beraberinde hafif serin bir esinti getirdi ve keşke ceketimi alsaydım diye düşündüm.

"Kristoff." Orada bir heykel gibi durduğu için başladım, güzel ve seksi bir heykel olduğu doğruydu ama bu önemli değildi. "Bu gece kalamazsın."

"Seni herkesin girebileceği kırık bir pencereyle bırakmayacağım," sesi tıpkı müzakereleri gibi kesindi.

"Seninle aynı çatı altında bir gece geçirmeyeceğim." Bugün yaşadıklarımın son ihtiyacım olan şey bu değildi.

"Şu anda senin yanında olamam," diye alçak sesle fısıldadım.

Ay ışığının yansımalarının bana oyun oynayıp oynamadığından emin değildim ama onun irkildiğini ve yüzünün acıdığını gördüğümü sandım.

"O zaman arabamda kalacağım," diye homurdandı. "Ama camın tamir edilene kadar gitmiyorum."

"Harika," diyerek yerden kalktım. Yorgundum ve onunla tartışacak enerjim yoktu.

"İyi geceler Kristoff," diye ve aptalca bir şey yapmadan önce arkamı döndüm.

Onu hâlâ istiyor olmam nasıl mümkün olabilir? Umutsuzca düşündüm. Kendimi korumam beni ondan uzak durmam için uyarıyordu.

Kristoff. İş görüşmesi için ofisine girdiğim ilk gün idari asistanlık pozisyonu, buraya geleceğimi hiç düşünmemiştim. Ama tahmin etmeliydim, çünkü bu adamla göz göze geldiğim andan itibaren içim içime sığmıyordu. Onda beni kendisine çeken bir şey vardı. Belki yıkıcı yakışıklılığundan, belki girdiği her odaya hükmediyor gibi görünmesinden, belki de

Çünkü benim gibi incinmiş ve zarar görmüş birini bulmuştum. Ama de, konuşmayı ve arkadaş olmayı seçtiğim insanlar da dahil olmak üzere beni ya da hayatımı kontrol edemeyeceği gerçeğini aşamıyor gibiydi.

Merdivenlerden yatak odama çıkmadan önce cam kapıdan dışarı baktım ve onun sürücü koltuğunda arkasına yaslandığını, pahalı ceketini yastık olarak başının arkasına sıkıştırdığını gördüm.

"Milyarder Kristoff Baldwin evimin önünde bir arabanın içinde uyuyor," diye mırıldandım ve merdivenlerden yukarı çıktım. "İşte bu birinci sayfa haberi olurdu."

Rahat yatağıma girdim ve Kristoff muhtemelen arabasında sıkışık bir şekilde rahatsız olduğu için bir anlığına kendimi suçlu hissettim. Ama sadece bir saniyelikliğine ve sonra bunu hak ettiğine karar verdim!

Uyumak neredeyse imkansızdı. Sürekli Kristoff'u kontrol ediyor, pencereden bakıyordum. Sonunda çekip gitmesini mi yoksa bütün gece dayanmasını mı umuyordum, emin değildim.

Huzursuz rüyalar ve bütün gece Kristoff'u kontrol etmek arasında, uykudan vazgeçtim ve sabah altıda kalktım. Saçımı topuz yaptım, hızlı bir duş aldım ve dişlerimi fırçaladım. Yolumun üzerinde Kristoff'la yarı çıplak dolaşıyorsa giyinmenin daha iyi olacağına karar verdim.

Ben de bir çift kapri giydim ve kaşlarımı çattım.

Biraz dar geldi. Karnımı içeri çektim ve düğmelerini ilikledim... zar zor. Orman yeşili bir bluz buldum ve onu . Aynaya baktım ve iyi görüldüğüme kanaat getirerek kahve hazırlamak için aşağı indim.

Dürüst olmak gerekirse, Kristoff'un hâlâ garaj yolumdaki arabasında olmasına şaşırmıştım. Kendini neden bu kadar rahatsız ettiğine şaşırmıştım. Bana kesinlikle hiçbir şey borçlu değildi.

Belki de bir özür, diye kendi kendime homurdandım.

Güvende olduğumdan emin olmak için bütün gece arabasında uyumuş olması ona karşı biraz daha yumuşamama neden oldu. Dünkü sözleri hala canımı yaksa da, mantıklı düşünmek için bunu aşmak benim için zordu.

Bir fincan kahve hazırladım, çünkü artık onun kahveyi ne kadar sevdiğini ezbere biliyordum ve verandaya çıktım. Onu Range Rover'ından inerken, bacaklarını ve vücudunu esnetirken yakaladım. Kravatını çıkardı. Gecenin bir vakti, beyaz kriptâ gömleği artık o kadar net değildi, kolları kıvrılmıştı ve pantolonu hafifçe kırışmıştı. Yine de Güzeldi. Hareketsiz bir şekilde durdum, arka tarafının görüntüsünü takdir ediyordum arkasını döndü ve beni onu süzerken yakaladı.

Yakalandın!

"Tazelenmek isterseniz misafir banyosunu kullanabilirsiniz. Orada paketlenmiş banyo malzemeleri var. İstedğin her şeyi alabilirsin." Arkamı döndüğümde hemen arkamdaydı. "Ben arka verandada kahvemi yudumlayacağım. Eğer istersen mutfakta bir cezve kahve var."

Körfez manzarasının ve sessizliğin tadını çıkararak arka verandamda oturup Kristoff'u bekledim. Bu manzara hiç bıkmayacağım bir şeydi. Kapının açıldığını duydum ve gelenin Kristoff olduğunu anladım. Tek kişilik bir koltukta oturuyordu.

Dolu bir fincan kahve, sanki yer olmasına rağmen yanıma oturmasının hoş karşılanıp karşılanmayacağından emin değilmiş gibi. Tamamen yenilenmiş görünüyordu.

"Kendi kahvenizi yapabildiğinizi görmek güzel." Dünkü olaylardan dolayı hala acı hissederek karşılık verdim.

muhteşem ağzıyla gülümsedi. "Evet, öyleyim," diye cevap verdi. "Ama onu bana getirmene bayılıyorum. Günümün en önemli olayı bu."

Bu konuda yorum yapmak istemediğim için ağzımı kapattım ve gözlerimi ufka kilitledim.

"Bu manzara muhteşem," diye mırıldandı. Gülümseyerek ona baktım ve onun körfeze değil de bana bakmasına şaşırdım.

"Bu evin en sevdiğim kısmı," diye yorumladım, gözleri benden hiç ayrılmıyordu. Gözlerimi tekrar denize çevirdim, denizin tadını çıkarıyordum.

Bana getirdiği sakinlik.

"Senin peşinden geldim," diye başladı. Başım tekrar ona döndü. Kristoff'un birinin peşinden gideceğini hayal bile edemezdim. Belki de bana en azından biraz değeri veriyordu? Sözlerinin bana ne kadar sert çarptığını düşünürsek, ona çok değeri veriyormuşum gibi görünüyordu. Gözlerimi tekrar deniz ufkuna çevirmeye zorladım. Devam etti, yumuşak sesi özlem duyduğum hafif bir okşayış gibiydi. "Sen kaçtıktan sonra, seni bulmak için peşinden geldim. Seni defalarca aramaya çalıştım. Neden cevap vermedin? Öldüğünü, arabanın garajda, çantanın da ofiste kaldığını düşündüm. O saatler hayatımın en kötü saatleriydi."

İçimi çektim ve ona baktım. Samimi görünüyordu ama bana yaşattığı acıyı henüz unutamamıştım. Bu kadar çok yara açmışken o sözleri nasıl unutabilirdim ki? İkimizin arasında görünmeyen o kadar çok yara vardı ki. İkimizin de buna hazır olduğundan emin değildim.

"Gemma, özür dilerim," dedi Kristoff'un sesi kederliydi. "Beni affet."

"Telefonumun nerede olduğunu bilmiyorum," diye cevap verdim.

Neden böyle bir şey yaptığımdan emin değildim.

Bunu söylemeyi tercih ettim ama ağzımdan çıkan ilk şey bu oldu. "Aradığınızı görmedim."

"Biz için iyiyiz," diye fısıldadı bana yaklaşırken, sanki düşüncelerimi duymuş gibiydi. "Öyle olduğumuzu biliyorsun."

Ona şüphayle baktım ve başımı salladım.

"Gemma," konuşurken sesi sıcak ve sertti. "Biz birbirimiz için mükemmeliz. Ben seni istiyorum, sen de beni istiyorsun, hiçbir şey bizim kadar doğru hissettirmedi."

Bakışlarını tuttum, umutsuzca onunla aynı fikirde olmak istiyordum ama dün olanlar beni engelledi.

"Dün tam bir pisliktin. Eski karının seni incitmesini anlıyorum ama ben o değilim. Ve ona hiç benzemiyorum." Derin bir nefes aldım ve cesaretimi kaybetmeden devam ettim. "Rahmetli kocam iyi bir adam değildi.

Suçlamaların benim için pek çok eski yarayı deşti."

"Lütfen beni affedin." Sesi samimiydi, pişmanlığı yüzünden okunuyordu. "Beni istemediğini söyle Gemma, ben de gideyim," diye yemin etti ve bunu kastettiğinden hiç şüphem yoktu.

Bir esinti saçlarımı yüzüme doğru itti ve asi bir saç telini yüzümden uzaklaştırmak için uzandım ama Kristoff benden önce. Parmaklarıyla saçımı nazikçe yüzümden uzaklaştırdı ve parmaklarımı kendi parmaklarının arasına aldı.

Gözlerimi ona kilitledim ve mırıldandım: "Seni istemediğimi söylersem yalan söylemiş olurum."

"Lütfen gitme," diye yumuşak bir sesle konuştu. "Bunu düzeltmeme izin ver."

"Bu çok boktandı," diyerek güçlü görünmeye çalıştım ama kendimi her zamankinden daha savunmasız hissediyordum.

"Özür dilerim," sesi yumuşaktı. "Seni bir daha incitmemek için dikkatli olacağım." Her şeyini istiyordum. "Bunu bir daha yapma."

Ayağa kalktı ve önümde diz çökerek güçlü kollarıyla beni sıkıca sardı, sanki fikrimi değiştirmemden korkuyormuş gibiydi. Bedenimi ona yasladım ve başımı omzuna koydum. Bunun ne kadar doğru hissettirdiği beni korkutuyordu. Sözlerinin beni bu kadar incitmesi beni ölümüne korkuttu.

Bu sefer oturdu. Beni kendine çekti, kollarını bana doladı ve sonraki bir saat boyunca böyle kaldık.

Küçük bir ses bana daha fazla konuşmamız gerektiğini söylüyordu. Bana ne yaptığını anlaması gerekiyordu ve benim de ne yaptığımı anlamam gerekiyordu.

onu böyle davranmaya . Ama kendimi daha sonrasının daha iyi bir zamanlama olacağına ikna ettim. Onunla sadece sessizlik içinde oturmak istiyordum, geçmişimizin hayaletleri olmadan, incinmeden, kırık bir ruh olmadan. Cehalet hakkında ne dediklerini bilmeme rağmen.

Ne ?

Sorunlarınızı görmezden geldiğinizde, on kat geri gelirler.

OceanofPDF.com

Üçüncü Bölüm

Ibize kahvaltı hazırladı ve arka verandada yedik. Benim iştahım olmasa da Kristoff'un kesinlikle vardı.

"Yemek yapmayı sevmediğini söylediğini ," diye alay etti, onunla yaptığım ilk görüşmeye atıfta bulunarak. "Bu çok lezzetli."

"Yemek yapmayı sevmiyorum," diye cevap verdim, tabağına bir porsiyon daha koydum ve geri dönüp kanepeye oturdum, bacaklarımı altına soktum. "Çırpılmış yumurtayı düzeltmeye yemek yapmak demezdim," dedim ona, esnememi bastırarak gülümseyerek.

"Yorgun musun?" diye sordu kaşlarını çatarak.

"Hayır," diye savunmaya geçerek cevap verdim. Bana ters ters baktı, ben de ekledim. "Tamam, belki biraz. Sanırım demir seviyem gerçekten düşüyor; gelip gidiyor ama beni aşırı derecede yorgun ve bulantılı yapıyor" dedim.

"Anemiksiniz o zaman?"

"Evet," diye cevap verdim ve sonra ekledim. "Bu oldukça yaygın bir durum."

Rick'in sesi evin içinden kesildi. "Gemma." "Dışarı çık Rick," diye bağırdım.

Rick dışarı çıktı ve olduğu durdu, yüzündeki şok neredeyse paha biçilemezdi.

"," diye selamladım onu. "Kahvaltı ister misin?"

"Ah... hayır," diye tereddütle cevap verdi. "Her şey yolunda mı? Ön taraftaki pencerenizin kırık olduğunu biliyor musunuz?"

"Evet," diye hızlıca cevap verdim. "Sadece küçük bir kaza. Bugün birini gönderip tamir ettireceğim."

"Ben çoktan aradım," diye araya girdi Kristoff. "öğlene kadar tamir etmek için burada olacak."

Gülümsedim, Kristoff'a minnettarım; yine de keşke bunu bana daha önce söyleseydi.

Ama sonra ilgileneceğini söyledi. Kesinlikle yerine getirdi.

Rick'in kafası karışmış görünüyordu.

"Merhaba Kristoff," diye selamladı Rick onu ve sonra bana döndü. "Cep telefonunu arabamda unutmuşsun, ben de sana vermek için yanına uğradım."

"Lanet olsun," diye haykırdım. "Her yerde onu aradım. Çok teşekkür ederim Rick!"

Yanıma oturdu ve şarjının neredeyse bitmek üzere olduğunu fark ederek telefonumu aldım. Mesajları hızlıca kontrol ettim ve Kristoff'un gerçekten de dün birçok kez aradığını gördüm. Hemen başımı kaldırdım ve bakışları üzerimdeydi. Aklından ne geçtiğini bilmediğim için ona gülümsedim. Telefona geri dönüp mesajlara baktım ve kayınvalidemle kızlarımın birkaç dakika önce Florida'ya indiğini gördüm.

"İyi," diye mırıldandım kendi kendime. "." Telefonumu bulduğumu bildiren hızlı bir mesaj attım.

"Kim yaptı bunu?" Rick hâlâ arada sırada Kristoff'a sordu. Rick'in ne düşündüğünü merak ettim.

"Laura kızları bir haftalığına Florida'ya götürdü. Önümüzdeki hafta sadece iki okul günü varmış, bu yüzden hepsi gitmek istedi."

Rick kaşını kaldırdı. "Ve sen de onlara izin mi verdin?" Tekrar Kristoff'a baktı. "Bu, yemeğe gitmeyi ve bebeklerini bakıcıya bırakmayı reddeden aynı kadın."

Kristoff bir kaşını kaldırdı ve yüzünde küçük bir gülümsemeyle beni inceledi. "Bununla ne demek istiyorsun?" İkisi arasında bakışarak sordum. "Laura istediğinde her zaman onlarla gitmelerine izin veriyorum."

Rick savunmaya geçercesine, "Vay canına, yavaş ol," dedi. "Sadece bir hafta boyunca onlar olmadan iyi olmana şaşırdığımı söylemek istedim."

Onu nazıkçe ittim. "Eğer söylemeye çalıştığın buysa, ben kontrol değilim."

O da buna kıkırdadı. "Bunu asla söylemem." Ve ekledi, alay ederek, "Sadece düşünürdüm."

Şimdi güldüm ve bu kez onu hafifçe yumrukladım. "Sierra artık daha büyük, o yüzden durum farklı ve hepsi de gerçekten gitmek istiyor." Nefes verdim ve şakayla karışık ekledim. "Daha üniversiteye bile gitmediler ve şimdiden benden ayrılmak istiyorlar."

"Seni asla terk etmeyecekler," diye beni teselli etti Rick. "Daha fazla alamayacak olmanız çok yazık..." Aniden sözünü kesti ve öyle görünüyordu ki ona acıdığım için rahatsızdı.

Kristoff'a dönüp baktım. Sandalyesinde arkasına yaslanmıştı ve vücut duruşu rahatlamış, tebaasını gözlemleyen bir kral gibi görünüyordu. Ama içimden bir ses onun hiç de rahat olmadığını söylüyordu.

"Sorun değil Rick," diye yumuşak bir sesle ısrar ettim. "Kristoff biliyor. Ben de ona anemimin sürekli mide bulantısına neden olduğunu anlatıyordum." Kristoff'a baktım ve ekledim: "Hamilelik sırasında da sorunlara yol açıyor, bu da düşüklerime neden oldu. Bu yüzden artık çocuk yok." Bana ciddi bir şekilde başını salladı.

Rick'in tek söylediği "Ah," oldu. Onu suçlamadım, çünkü Kristoff'un bunu bilmesi garipti. Kristoff'un sözleşmesinde yer alan bir şartla bu konunun gündeme gelmesi dışında. Kişisel sözleşmeyi hatırlayarak kaşlarımı çattım. İmzalamayı tartışmamıştık ve Kristoff'a baktım. Tahmin etmeme gerek yoktu; onun da aynı şeyi düşündüğünü biliyordum.

"Her neyse," diye başladı Rick ve kalktı. "Gitsem iyi olacak. Gece kulübüne geliyor musun?"

Rick'e gözlerimi devirerek baktım. "Ugh, ona söz verdim. Bunun kötü bir fikir olduğuna onu ikna edemez misin?"

"Evet, doğru." Bana dikkatle baktı. "Betty'nin bir şey istediğinde fikrini değiştirmesine imkân yok."

"Bu gece mi?"

"Evet," derken sesi bu fikirden de hoşnutsuz gibiydi.

"Haftanın en yoğun gecesinde mi?" Kızgınlıkla sordum. "Emin mi? Çok kalabalık olacak."

Omzunu silkti ve "Evet" diye mırıldandı. Beni yanağımdan öpmek için öne doğru eğildi. "Seninle sonra konuşuruz. Lütfen kaçmayın. Benim için, Çünkü bütün gece kulüpte o ve arkadaşlarıyla tek başıma nasıl başa bilmiyorum."

Yüksek sesle güldüm. "İyi olacaksın. Ve söz , geleceğim."

Rick Kristoff'a baktı ve ekledi, "Seni tekrar görmek güzeldi Kristoff... ikinize de güle güle."

O gitti ve benim yüzümde hâlâ küçük bir gülümseme vardı. Kristoff'a döndüm, hoşnutsuz olmasa da soğuk ve ilgisiz görünüyordu. Kanepenin minderlerine yaslandım ve onu izlemeye koyuldum.

"Yiyecek başka bir şey ister misiniz?" diye sordum. "Hayır, teşekkür ederim" dedi, sesi lakayttı.

Onu izlemeye devam ettim, bir şey söylemesini bekliyordum ama o güzel öpülesi dudaklardan hiçbir şey çıkmadı.

Sonunda ettim. "Neden söylemek istediğin bir şey olduğu hissine kapılıyorum? Bir kedi fare oyunu oynanıyor gibi hissediyorum ve ben fare. Bundan hoşlanmadım."

Yüzünde bir gülümseme belirdi ve o güçlü adımlarıyla bana doğru yürüdü. Yanıma oturdu, iki koluyla popomu kavradı ve beni kaldırıp kucağına oturttu.

"Vay canına," diye bağırdım şaşkınlıkla.

"Ben paylaşmam, güzelim." Bana doğru eğilip kulağımın dibine fısıldadığında sesi saf seksti. Beni sertçe, neredeyse çaresizce öptü, nefesimi kesti.

Öpüşmeyi kestim, çok sevdiğim gözlerine baktım ve dudaklarına doğru fısıldadım. "Ben de öyle."

Sanki yüzümde onay arıyormuş gibi gözlerimi tuttu. Tatmin olmuş olmalı ki şöyle dedi: "O halde anlaştık, güzel."

Yanağıma bir öpücük kondurdu ve "Yani bu Betty'nin seni biriyle tanıştırmak istediği olayla aynı olay mı?" diye sordu.

Biraz rahatsız bir şekilde başımı salladım. Betty'nin gerçekten çılgın fikirleri vardı.

"Gelmek ister misin?" Onun yerine biraz tereddütle sordum. "Benimle mi? Gerçek partilerin olduğunu görmek için ihtiyacın olan şey bu olabilir mi?" Şakayla karışık ekledim.

Kulak mememi hafifçe ısırdı. "Sanırım geleceğim. Kimsenin sana dokunmadığından emin olmalıyım."

"Gerçekten mi?" Heyecanla haykırdım. "Benimle mi?"

Güldü. "Evet, seninle ve sadece seninle."

"Bu harika. Nefret ettiğim üçüncü teker olmayacağım. Rick gerçekten harika biri ama aynı anda hem benim hem de Betty için endişelenmenin onun için acı verici olduğunu biliyorum. Tabii ki son kez bir gece kulübünde bir araya gelmemesini tercih ederdim."

Moralim birkaç kademe yükseldi ve onu yanağından öptüm. Ön kapının zili beni şimdi kim olabilir diye meraklandırdı.

"Bugün burası Grand Central istasyonu gibi," diye mırıldandım usulca.

"Muhtemelen penceredeki adamdır," diye cevap verdi Kristoff. "Sen burada kalabilirsin, ben onunla ilgilenirim. Tamam mı?"

Başımı salladım. Kristoff gerçekten de her şeyle ilgilenen bir adamdı. Ve ben de buna tamamen katılıyordum. Yerimden istemiyordum. Tüm yetişkin hayatım boyunca bağımsız olmuştum ve bazı açılardan Kristoff'un her şeyle ilgilenmesi hoşuma gidiyordu. Belki ikimiz de geçmişten gelen yaralarımızla uğraşırsak, birlikte daha mutlu ve daha iyi bir yerde olabilirdik.

Öğle yemeği vakti geldiğinde kırık pencere tamir edilmişti ve ben de bize hızlı bir öğle yemeği hazırladım.

"Yemeklerimi senin hazırlamana alışılabirim," dedi gülümseyerek.

. "Deneyebilirsin ama başaramazsın çünkü ben yemek yapmaktan vebadan kaçır gibi kaçırım."

Sandviçinden ilk ısırığı aldığında pahalı saatine baktı.

"Gitmek zorunda mısın?" Midemin bulandığını hissederek bir salatalık kemirdim.

Cevap vermeden önce yemeğini çiğnemeyi bitirdi. "Hayır, sadece eve dönüp duş almak ve gece kulübüne yetişmek için gereken zaman dilimini planlamaya çalışıyorum."

"Daha çok zamanımız var," diye cevap verdim. "Saat ondan önce dışarı çıkmayacağız."

"Tamam, o zaman çantanı hazırlayıp benim evimde hazırlanmaya ne dersin?" diye önerdi. "Akşam yemeği yeriz, sonra da onlarla gece kulübünde buluşuruz. Kulüpten sonra hafta sonunu benimle geçirirsin. Söz verdiğin gibi beni yürüyüşe çıkarabilirsin."

Cevap vermeden önce biraz tereddüt ettim. "Haklısınız. Buna söz vermiştim."

"Ama?"

"Hayır ama," dedim. "Kulağa iyi bir plan gibi geliyor. Ama sözleşme hakkında konuşmamız gerektiğini düşünmüyor musun? Rol yapmak istemiyorum."

Sözümü kestim. Bu küçük anı mahvetmek istemiyordum ama aynı zamanda bu süregelen konu yokmuş gibi de davranmak istemiyordum. Gerçek şu ki, her şeyi halletmiş değildik. Kullandığı kelimelerle ilgili tartışma ve geçmişlerimiz arasındaki karşılaştırma sorunun sadece bir ... diğeri ise korkunç sözleşmeydi.

"Sözleşmeye duyduğum ihtiyaç, evliliğim sırasında yaşadığım geçmiş deneyimlerimin bir sonucudur." Kristoff dönüp duran düşüncelerimi durdurdu. "Bunun seninle ilgisi yok, daha çok evliliğim sırasındaki berbat koşullarla ilgisi var."

Bu beni duraklattı ve bir şekilde onu izledim. ona huzur vermiş olur muydum? kadar basit miydi? Ama her parçam itiraz etti.

imzalama fikrini kabul etmedi.

"Sözleşme pazarlığa açık mı?" Ağzımdan çıkan kelimelere inanamıyordum. Belki, sadece belki, ikimizi de mutlu edecek bir orta yol bulabilirdik.

"Belki," diye belli belirsiz cevap verdi. "Şimdilik senden söz istiyorum." Merakla kaşımı kaldırdım ve ona baktım. "Ne sözü?"

"Bana sadık kalacağına," diye cevap verdi güçlü bir sesle, ama gözlerinde çok fazla kırılganlık vardı. İkimiz de sessiz kaldık, birbirimizi izledik ve onun ne kadar gergin olduğunu fark etmekten kendimi alamadım. Elimi kaldırdım ve avucumu yavaşça onun sıcak yanağına koydum.

"Söz veriyorum," diye fısıldadım ve onu nazikçe yanağından öptüm. "Her zaman sadık olacağım."

Sözlerimle gerginliğinin uçup gittiğini hissettim. Kalbim bu güçlü ve kuvvetli adam için kan ağlıyordu. Kendim için daha çok endişelenmem gerektiğini biliyordum ama bu güçlü adamı bu kadar savunmasız görmek hoşuma gitmiyordu. Ellerim sırtında geziniyor, gömleğinin altındaki sert kaslarını hissediyordu. Tanrım, bana evim ve rahatım gibi geldi ve gülümsemesi kalbimi sıcak bir günde güneş ışığı gibi ısıttı.

Kristoff'un da benim gibi incitici bir geçmişi vardı. İkimiz de kendi hayaletlerimizle kendi uğraşıyorduk. Bana üzgün olduğunu göstermişti, değil mi? Ve özür diledi. Daha ne isteyebilirdim ki?

Her şey, diye fısıldadı kafamdaki küçük ses ve eğer çok fazla açılırsam beni kesinlikle inciteceği konusunda uyardı.

Sadece fiziksel olarak devam etmek, ona bedenimi vermek ve duyguları denklemin dışında tutmak çok daha kolay olacaktı. Kalbim ve ruhum onunla her şeyi yaşamak istiyordu. Ama reddedilmekten ve incinmekten korkuyordum. Mantıklı ve

Mantıklı tarafım, ona her şeyimi vermiyorsam, ondan da bana her şeyimi vermesini bekleyemeyeceğimi anladı. Ona güvenmeyi öğrenmeliydim, tıpkı onun da bana güvenmeyi öğrenmesi gerektiği gibi.

OceanofPDF.com

Dördüncü Bölüm

Laura ve kızlarımı planları hakkında bilgi almak için aradım. Havuzun tadını çıkarıyorlardı ve benimle telefonda takılmakla tamamen ilgisizlerdi, bu yüzden arama şu şekilde sona erdi. Kısa. Kızlarımın sevindim, hafta sonu çantamı hazırladım ve Kristoff ön verandada beni bekliyordu.

"Hazır mısın?" diye sordu kaşlarını kaldırarak. "Tüm getirdiğin bu mu?"

"Sence çok mu fazla?" Gergin bir şekilde sordum. Sanki bir şey yiyormuşum gibi hissediyordum.

bir erkek arkadaşıyla yatıya kalmıştı ve tam bir sinir harbiydi.

"Hayır," diye cevap verdi. "kadar hafif taşındığına inanamıyorum. Ama sorun değil, neye ihtiyacımız olursa, teslim edebilir ya da alabiliriz."

"Belki de yapmalıyım..." Kristoff ağzıma kondurduğu öpücükle sorumu cevapsız bıraktı.

"Evi kilitle ve gidelim. İhtiyacın olan her şey bende var," mırıldandı dudaklarıma karşı.

"Tamam," diyerek dudaklarına mutlulukla gülümsedim ve onu öptüm.

Ben aceleyle evi kilitledikten sonra, o da yolcu kapısını açtı.

Ben.

İkimiz de kemerlerimizi bağladık ve o da arabamdan inerek caddeye doğru hızla ilerledi.

otoyolda. Yolculuk rahatlatıcıydı ve annesinin evinin bulunduğu yöne doğru fark ettim.

"Annene yakın mı yaşıyorsun?" Merakla sordum.

"Çok yakın değil," diye cevap verdi ve elimi tutarak parmaklarını benimkilere doladı; gözleri yoldan hiç ayrılmadı. "Ama aceleyle onun evine gitmek için bir saat araba kullanmak zorunda kalmayacağım kadar yakın."

"Bu mantıklı," diye cevap verdim. "Ev ararken aklımda kayınvalidemin evine olan uzaklık vardı. Ama olmak da istemedim," diye ekledim kıkırdayarak. Elimi onunkine doğru kaldırdı. dudaklarımı ve parmak eklemlerimi öptü. Bu hareket tüylerimi diken diken etti, içim ürperdi. Bana karşı her böyle tatlı ve sade davrandığında, kalbim biraz eriyordu.

Arkadaş Hırvatistan'ı ziyaret eden annesinden, kayınvalidemden, her şeyden ve hiçbir şeyden bahsettik.

Bir saat sonra Kristoff'un bir düğmeye basarak açtığı büyük bir kapıya yaklaşıyorduk. Arabası hızla kapıdan geçti ve hemen arkamızdan kapandı. Karşıma çıkacak bir ev aramaya devam ettim, ama arabayı sürmeye devam ettik ve devasa arazi ve ormanlık alanda ilerledik. On beş dakika sonra başka bir kapıdan geçerken, yumuşak bir ışıkla yıkanan devasa bir malikâne görüldü.

"Burada mı yaşıyorsun?" diye sordum.

"Evet, şehirdeki apartman dairesinde kalmadığım zamanlarda," diye yanıtladı. "Tek başına mı?"

Bana baktı. "Evet, biraz personel var ama ben burada çoğunlukla tek başıma yaşıyorum."

"Burası çok büyük!" İnanamayarak söyledim. "Ve sen bana evim hakkında zor anlar yaşattın."

Dudakları bir gülümsemeye dönüştü. "Evin konusunda zorluk çıkarmadım. Güzel bir ev olduğunu söyledim."

"Diğer ipuçlarıyla birlikte, ama oraya gitmeyeceğiz," diye alaycı bir şekilde cevap verdim, etrafıma merakla bakarak. "Geceleri tek başınıza olduğunuzda ürkütücü olmalı."

Kahkahası arabayı doldurdu. "Beğendiğine sevindim."

"Çok güzel bir ev, Kristoff. Gerçekten çok güzel! Bu ev bir peri masalı köşkü gibi. Ama benim evimde bazı sessiz gecelerin ne kadar korkutucu olabileceğini biliyorum. Ve muhtemelen tüm evim bunun mutfağına sığabilir. Ben sadece

Gecenin bir yarısı bir çatlak sesi duyduğunuzu ve gidip kontrol ettiğinizi hayal edin. Her çatırtı bana kalp krizi geçiriyor."

Gülümsedi. "Bana kalmak istemediğini mi söylüyorsun?" "Beni yalnız uyumak zorunda bırakmadığın sürece kalabilirim."

Malikanesinin büyük girişinin önünde durdu ve bana kapıyı açmak için yanıma geldi.

Arabadan indiğimde kolunu bana doladı. "Hadi, sana etrafı göstereyim."
Bir uşak kapıyı açtığında birlikte devasa evine doğru yürüdük.

"İyi günler Bay Baldwin," dedi yaşlı adam.

"Merhaba James," diye selamladı Kristoff onu. Vay anasını, bu ailenin uşaklarla ne alıp veremediği var. Bizi tanıştırmaya devam etti. "James, bu Genevieve Rose."

"Bayan Rose," diye gülümsedi bana.

"Lütfen bana Gemma deyin," diye cevap verdim, benden yaşça büyük biri tarafından bu kadar resmi bir şekilde çağrılmaktan rahatsız olmuştum.

Uşağı yanımdan ayrıldığında Kristoff'a şaşkınlıkla sordum. "Uşağınız mı var?"

"O bir uşak değil. Evdeki bazı işlere yardım ediyor," diye cevap verdi Kristoff, gözlerim tüm bu lüksün içindeyken.

"Oh, tamam. İyi bir aşçınız da var mı? Çünkü eğer varsa, taşınmaya hazırım. Geceleri ne kadar ürkütücü olursa olsun," diye şaka yaptım, bir yandan da sağa sola bakıp her şeye hayran hayran bakıyordum.

Eve girdik, bizi karşılayan muazzam ve büyük fuayesi benim evimi utandırabilirdi. Burada verdiği partileri ancak hayal edebilirdim. *Tıpkı beni götürdüğü gösterişli partiye benziyor*, diye düşündüm kendi kendime. Bana evini gezdirdi, her şey çok pahalı bir zevkle dekore edilmişti.

Beni evin içinde gezdirdi; gülünç büyüklükteki şarap mahzeninden mutfığa, birkaç oturma odasına, yemek odasına, balo salonuna ve bar odasına kadar.

Kütüphaneye girdiğimizde Kristoff, "Aslında var," dedi.

Ona şaşkınlıkla baktım. "Ne yapıyorsun?"

"Bir aşçım var," diye açıkladı.

Ben de ona kıkırdadım. "Sanırım ne söylediğime dikkat etmeliyim."

"Bunu bu eve taşınmanın düştüğü şekilde mi algılamalıyım?" Sesi hafifti ama garip bir şekilde ciddi görünüyordu. Bu haftanın başlarında satın alma işlemini tamamlarken de aynı kararlı bakışa sahipti.

Onu incelerken başımı yana eğdim. Bundan ne anlam çıkarmam gerektiğinden emin değildim, bu yüzden tek söyleyebildiğim "Çok komik Kristoff" oldu.

Merakla kütüphanesini görmek için arkamı döndüm ve başka bir şey görmeme gerek kalmadan evinde en çok sevdiğim odayı buldum. Geniş

Kütüphane, mobilyalarla rahat şekilde düzenlenirken yine de on beşinci yüzyıl havası veriyordu.

"Aman Tanrım," diye mırıldandım, geniş gözlerle etrafa bakıyordum. "Bu oda," diye iç geçirdim. "...bu oda tek kelimeyle mükemmel."

Güzel bir tonozlu tavan odayı devasa hissettiriyordu. Onun yanından ayrıldım ve duvarları baştan aşağı kaplayan kitap raflarına doğru yürüdüm, ayrıca kitap raflarından oluşan başka bir kata çıkan merdivenler de vardı. Ve o kattan kütüphanenin oturma alanına bakabiliyordunuz.

Kristoff'a baktım. "Seni hiçbir şey için kıskanmıyorum. Ama bu... bu cennet!"

"İstedğin zaman kullanabilirsin," dedi Kristoff, sütunlardan birine yaslanmış, elleri cebinde, beni gelişigüzel izliyordu.

"Onu çalmak istiyorum," diye sıırttım ona. "Benim olmasını istiyorum." Ne okuduğuna dair bir fikir edinmek için kitap başlıklarını okumak üzere tekrar döndüm. "Senin hevesli bir okuyucu olduğunu bilmiyordum." Parmaklarım hafifçe kitap kapaklarına sürtünüyordu. Bazıları çok eski görünüyordu.

"Hoşuma gidiyor ama açıkçası son zamanlarda daha çok iş okuyorum," diye yorum yaptı. "Bu odaya en son ne zaman girdiğimi hatırlamıyorum."

"Ne?" Ona en korkunç bakışımı attım. "Benim olsaydı bu odada yaşıyor olurum," diye mırıldandım daha çok kendi kendime. Bu odadan çıkmak istemiyordum, özellikle de bir gece kulübüne gitmek için. "Akşam yemeğini aceleye getirmek ya da partiye geç kalmak istemiyorsak hazırlansak iyi olacak."

İsteksizce kitaplardan uzaklaştım ve Kristoff'a yaklaştım. Bakışları benden hiç ayrılmıyordu. Ben yaklaştıkça beni kendine çekti. "Senin olabilir," dedi dudaklarıma karşı usulca.

Kıkırdadım. "Tamamdır," dedim. "Evinizin bu bölümünü kesecek ve benim taşıyacak bir müteahhit bulacağım. Bahçemde bir yere sığdıracağım."

Kollarımı boynuna doladım ve yüzümü onun yüksek gövdesine doğru kaldırdım. Başını eğdi ve dudaklarıma tüy kadar hafif bir öpücük kondurdu. Bedenimi onun kine bastırdım ve bir anda kütüphane unutuldu. Bu adamın üzerimde çılgınca bir gücü vardı. Korkarak kaçmalıydım, kendimi ona bastırmamalıydım. Elini enseme koyarak öpücüğü kontrol etti ve her saniyesine bayıldım. Bağımlılık yaratan bir adamdı, benim kendi kişisel kahraman markamdı.

"Bay Baldwin," kahyanın sesi kulaklarıma ulaştı ve yanaklarımı renklendiren bir kızarıklıkla Kristoff'tan hızla uzaklaştım. Kristoff asla

Gözlerini benden kaçırdı, gözleri mahcup bakışlarıma kilitlendi. "Özür dilerim..." diye ekledi uşak.

Kahretsin, artık uşak biliyor. Kendimi gizli erkek arkadaşıyla öpüşürken yakalanmış bir ergen gibi hissettim.

"Bay Baldwin, sizinkinin yanındaki yatak odası Bayan Rose için temizlendi ve tüm eşyaları da orada".

"Teşekkür ederim James." Kristoff hiç de telaşlanmış görünmüyordu.

"Evet, çok teşekkür ederim," diye ekledim ve biraz utanarak ona doğru baktım. Nazik görünüyordu ve yüz ifadesi bir şey gördüğünü belli etmiyordu.

"Memnuniyetle," diye nazik bir gülümsemeyle cevap verdi; yıllarını vurgulayan küçük çizgiler gözlerinin etrafında kırışıyordu. Bizi kütüphanede bırakarak arkasını döndü.

"Hazırlanmaya başlasak iyi olur," dedim Kristoff'a.

Kristoff hareket etmedi, kolları beni tekrar kendisine doğru çekti.

Yüzü bana o kadar yakındı ki nefesindeki tatlı nanenin kokusunu alabiliyordum. Aradaki mesafeyi kapattım, dilimi alt dudağına hafifçe sürdüm ve o da açıldı, sıcaklığı beni karşıladı, tüm duyularımı istila etti. Kalbim çırpındı ve dizlerim güçsüzleşti. Elleri sırtımda sıkılaştı, beni kendine çekti.

Yavaşla, zihnim uyarıyı fısıldadı ama duyamayacak kadar yüksekte hissediyordum

Sebebini. Sanki duymuş gibi aniden durdu. Ağır göz kapaklarımı aralayıp ona baktım. Parmaklarını yanağıma hafifçe dokundurdu.

"Bana ne yapıyorsun?" diye mırıldandı dudaklarıma karşı, bakışlarım onunkilere kilitlenmişti. Ne demek ya da sorunun bana yönelik olup olmadığından emin değildim. Ben daha anlayamadan geri çekildi.

"Haklısın." Toparlandı. "Hazırlanmalıyız."

Kendimi hâlâ biraz sersemlemiş hissetmeme rağmen başımı salladım ve el ele tutuşarak onu kütüphaneden çıkarıp büyük merdivenlerden uşağının daha önce bahsettiği yatak odasına kadar takip ettim.

"Bir şeye ihtiyacın olursa," dedi ve beni öptü. "Ben hemen yan tarafta olacağım. Çantan zaten yatağın üzerinde."

"Teşekkürler."

Hazırlanmam için beni misafir odasına bıraktı ve etrafıma bakındım. Kristoff'un evinde şu ana kadar gördüğüm her şey para diye bağıırıyordu. Bu oda muhtemelen benim yatak odamın iki katı büyüklüğündeydi ve benim yatak odam da küçük sayılmazdı.

herhangi bir şekilde. Odanın ortasında, üzerinde çantamın bulunduğu büyük, kral boy bir yatak duruyordu.

Tuvalet malzemelerini ve bu gece için giysilerimi çıkararak ona doğru yürüdüm. Etrafıma bakındım, bir banyo kapısı arıyordum. Birkaç tane vardı, ben de sağ tarafımdaki ilk kapıya gidip açtım.

İçeri baktım ve Kristoff'un düğmeleri açık beyaz gömleğini çıkardığını, kemerini çözmeye uzandığını gördüm. Gözleri şaşkınlıkla bana kaydı.

"Oops," diye utanarak nefes nefese kaldım. "Özür dilerim, bu kapının banyoya sanmıştım."

Tanrım, kendimi röntgenci gibi hissettim. Yine de gülümsediği için aldırıyor gibiydi. "Sol taraftaki kapı."

"Tamam," diye cevap verdim ve yanına gidip pantolonunu giymesine yardım önce kapıyı aceleyle kapattım.

Sonunda banyoyu buldum ve kahretsin. Banyodan çok bir spa gibiydi. Odanın ortasında gerçekten uzanabileceğiniz bir şezlong vardı. Bunu neden yapasın ki? Hiçbir fikrim yoktu. Saunaya açılan cam bir kapı ve tüm duvarı kaplayan bir makyaj masası vardı. Meraklı hissederek içeri baktım.

"Vay canına," diye fısıldadım. Makyaj masasının bir bölümü sadece mücevherlere ayrılmıştı; çekmeceler yumuşak bir malzemeyle kaplanmıştı ve anahtar deliğinde duran bir anahtarla kilitleniyordu. Birinin bu kadar çok mücevhere sahip olabileceğini hayal bile edemezdim. Bağış galası için bana hediye ettiği o güzel zümrüt kolyeyi düşündüm. Elim boynuma uzandı, parmaklarım Kristoff'un Betty'nin doğum günü partisinde bana verdiği kolyeyi hissetti. O zamandan beri hiç çıkarmadım. Sanırım Kristoff kiminle evlenmeye karar verdiyse bunu mutlaka dolduracaktı.

"Boş ver Gemma," diye mırıldandım kendi kendime ve aceleyle duşa girdim.

Otuz dakika sonra giyinmişim ve zamanlamamdan oldukça etkilenmişim. Ta ki banyodan çıktığımda Kristoff'un bir koltuğa oturmuş telefonu yazışarak beni beklediğini görene kadar. Muhtemelen çalışıyordur diye düşündüm.

Gözlerini kaldırdı ve derin bir nefes aldı, yüzünde şok ifadesi belirgindi.

"Lanet olsun, Gemma," diye nefes . "O kadar kötü mü?"

Kendimi utangaç ve hissettim. Hiç bu kadar seksi bir şey giymemişim. On yıldan fazladır böyle bir şey görmemişim. Kısa, ışıltılı bir elbisem vardı, muhtemelen giydiğimden daha kısaydı.

ve diz üstü siyah çizmeler giydim. Dramatik bir etki yaratmak için her zamankinden biraz daha ağır bir makyaj yaptım ve saçlarımı sırtımdan aşağı yumuşak dalgalar halinde bıraktım.

kalktı, telefonunu koltuğun üzerine bıraktığı için unutmuştu ve bana yaklaşırken güçlü adımlarla yürüyordu.

"Enfes görünüyorsun," diye mırıldandı. "Çok ateşli. Seni domaltmak ve benden başka her şeyi unutana kadar becermek istiyorum. Sikime sarılmanı, bu botlarla seni sertçe sikerken adımı haykırmanı istiyorum."

Keskin bir nefes aldım, boynuma doğru bir kızarıklık yayıldı. Onun sözleri Aklıma türlü türlü görüntüler geliyor, kendimi ateşli hissetmeme neden oluyordu. Ben de onu sert bir şekilde, neredeyse çaresizlikle istiyordum. Kokusu, onun kokusuyla karışan o özel kolonyası beni sardı ve onu yanağından öpmek için daha da yaklaştım.

"Sonra," diye söz verdim nefes nefese bir fısıltıyla.

"Gidelim," diye inledi. "...tüm kontrolümü kaybedip bizi bu yatak odasına kilitlemeden önce."

Mutlulukla gülümsedim; dudaklarımdan bir kıkırtı kaçtı. Restoranda omuzlarımı örtmek için siyah bir şal aldım, belki kıyafet görgü kuralları vardır diye. Gerçi Kristoff Baldwin için bu kuralları çiğneyeceklerine dair bir his vardı içimde.

Yatak odasından çıktık, Kristoff sanki daha önce verdiği sözü tutamayacağından korkuyormuş gibi beni neredeyse sürükleyerek dışarı çıkardı.

"Yavaş ol Krisotff," diye mırıldandım gülerek. "On yıldan fazladır böyle topuklu ayakkabıyla yürümedim. O kadar hızlı yürüyemem."

"Üzgünüm," diye özür dileyerek cevap verdi ve ekledi, "Seni eve geri götürmek için sabırsızlanıyorum."

Ona baştan çıkarıcı bir şekilde gülümsedim, kendimi yirmili yaşlarımdan başındaymışım ve tamamen kaygısızmışım gibi hissettim.

Arabasının kapısını açarken, "Beklediğimize degecek," dalga geçtim ve daha da kaçındım. "İkimiz için de."

Kıçıma hafifçe vurdu ve beni arabaya doğru itti.

OceanofPDF.com

Beşinci Bölüm

W Sonraki yirmi dakika içinde restorandaydık. Capitol Hill'deki şık restoranın önünde durduğunda, bir vale benim için kapıyı açtı. Bana yardım edemeden,

Kristoff çoktan aracın etrafını sarmış, elime uzanarak arabasından çıkmama yardım ediyordu.

"Teşekkürler," diye mırıldandım, artık herkesin içinde olduğumuz için biraz utanmıştım. Birkaç bakışın farkına vardım ve bu beni rahatsız etmeye yetti. Hiç rahatsız olmamış gibi görünen Kristoff'a biraz daha yaklaştım ve elini belime dolayarak kalçama koydu. Onun bu hareketinde sinirlerimi yatıştıran bir şey vardı, bu yüzden ona odaklandım ve diğer herkesi görmezden geldim.

Garson bizi bekliyor olmalıydı çünkü Kristoff'u görür görmez yanımıza geldi ve bizi Capitol Hill manzaralı masamıza götürdü.

Kristoff'a baktım ve "Her zaman en iyi manzaralı masaları bulmayı nasıl başarıyorsun?" diye sordum.

Bana sadece o büyüleyici gülümsemesini verdi. Bakışları içimi ısıtıyor, külotumu sıırsıklam yapıyordu. Böyle devam ederse, bırakın gece kulübünü, akşam yemeğini bile çıkaramayacaktık. İkincisi için pişman olmayacaktım ama Rick'e orada olacağıma söz vermişim.

Rahatladığımda ve herkesin bakışlarını görmezden geldiğimde, Kristoff'la akşam yemeğinin tadını çıkardım. Muhtemelen benden çok ona baktıklarını fark ettim. Niyeti bu olsa da olmasa da gücü, güveni ve parayı temsil ediyordu. Sadece kendini taşıma şekli bile bakışları üzerine çekiyordu.

İçkilerimiz gelirken, son satın almasıyla ilgili planları hakkında sohbet ettik ve Sienna'dan aldığım bir fotoğrafı onunla paylaştım, kızların büyükanneleriyle birlikte komik bir surat yaptıkları aptalca bir selfie.

"Onları özölüyorsun." Tam olarak sormuyordu, daha çok belirtiyordu.

"Evet," diye cevap verdim. "Bugün onları aradım ama o kadar iyi vakit geçiriyorlardı ki benimle telefonda konuşmakla ilgilenmediler bile." Kıkırdadım ama içimde bir hüün tonu da vardı. "Bir gün hepsi büyüyecek ve umarım yine yanıma gelecekler. Yani Sienna'ya baksana," dedim kesin bir ifadeyle. "Bahse girerim Jack onu arasa, ne kadar eğlendiğine bakmaksızın onunla konuşmak için zaman bulur. Sanırım bu hayatın bir döngüsü."

"Her zaman sana geri dönmenin yolunu bulurlar," diye beni rahatlatı. "Yani Sienna ve Jack çıkıyor mu?"

"Emin değilim," diye dürüstçe cevap verdim. "Sanırım Sienna ondan hoşlanıyor ve sanırım o da Sienna'hoşlanıyor. Ona ayak uydurmak zor ve Sienna bazen çok huysuz olabiliyor. O gerçekten iyi bir çocuk."

Bunu söylediğimde kaşlarını çatı ama sonunda başını sallayarak onayladı. Sienna ve Jack'in neredeyse her gün konuştuklarını ve bir kez çıktıklarını onunla paylaştım.

"İlk buluşmalarında nereye gittiler?" diye sordu.

"Jack aslında bunu oldukça eğlenceli ve orijinal bir hale getirdi. Paintball sahasına gittiler. Sienna'yı Jonathan ve Jack'le buluşacağımız adrese bıraktım. Sonra Jonathan onları akşam yemeği rezervasyonlarına götürdü. Sienna'yı restorandan ben aldım, onu görmeliydiniz." Şarabımdan küçük bir yudum alırken gülümsedim. "O gün çok mutluydu. Mutlu demişken, annen Hırvatistan gezisi için uçağınıza binerken ekibiyle birlikte bana bir selfie gönderdi."

Güldü. "Resimlerde hiç kafa var mıydı?"

Kıkırdadım. "Birinin yüzünün bir kısmı vardı ama çoğunlukla kafalarının üstünü ve uçağı . Belki de niyetlerinin bana uçağı bineceklerini söylemek olduğunu düşündüm."

"Bundan şüpheliyim. O ekipten aldığım her selfie çarpıtılmışı. Sadece bir kulağın selfie'sini bile çektim. Bunu nasıl başardıklarını sormadım bile."

İkimiz de kahkahalarla güldük ve ben de ekledim: "Ne olursa olsun, yaşlandığımda onlar gibi olmak istiyorum. Onlar bu işi doğru yapıyorlar."

Orada oturmuş, günlük şeylerden konuşurken, neredeyse bir çiftmişiz ve daha önceki tartışmamız hiç olmamış gibi görünüyordu.

Ona aptalca ve mutlu bir şekilde gülümsedim. İkimiz de o kadar rahatlamıştık ki, neredeyse ona gürültülü gece kulübünü terk etmemizi önerecektim. Dürüst olmak gerekirse, Kristofftan önce bile akşam yemeğinde bu kadar iyi vakit geçirdiğimi hatırlamıyordum.

Akşam yemeğimizi bitirdiğimizde saat neredeyse dokuz olmuştu. Kristoff saatine bir göz attıktan sonra, "Yola çıkalım mı?" diye sordu.

İnledim. "Gittiğime pişman olacağım. Bunu biliyorum," diye yakındım. "Neden?" diye sordu.

"Çünkü yatma saatim çoktan geçmiş olacak, gürültülü olacak ve ayaklarım bu ayakkabılarla gecenin sonunda beni öldürecek."

Gülümsedi. "Sen gerçekten de evcimen birisin. Merak etme, bir bahane uydururum ve erken ayrılırız."

Ben de gülümsedim, rahatlamış görünmesinin tadını çıkarıyordum.

"Nasıl olur da babandan hiç bahsetmezsin?" Ağzımdan kaçırđım.

"Bu da çıktı?" Hazırlıksız yakalanmış gibiydi, ki bu onun için çok alışılmadık durumdu.

Omzumu silktim. "Sadece seni daha iyi anlamaya sanırım."

"Ben üniversiteye annemi terk etti," diye yanıtladı sorumu. "Birkaç yıl sonra kanserden öldü."

Elini uzattım. "Çok özür dilerim. Çok zor olmuş olmalı."

"Peki ya ailen?" Konuyu tekrar bana çevirdi. "Ailenin bir araba kazasında öldüğünden bahsetmiştin."

"Evet, lisedeydim." Bunca yıl sonra bile bu beni üzüyordu. "Ama birbirleri için deli oluyorlardı. Annem kız arkadaşlarıyla bir gece geçirdiğinde babamı görmeliydin. O da daha iyi değildi. Ayrı kalmaktan nefret ederlerdi."

Ona gülümsedim. "Gerçekten harikaydılar."

Valenin arabasını getirmesini bekledik ve yüzümü ona döndüm, ellerim kravatına uzandı. Herkesin bize ihtiyatlı bakışlarının farkındaydım ve toplum içinde ona bu kadar yakın olmam gerektiğinden emin olamadığım için parmaklarımı kravatının üzerinde bıraktım.

"Onlar için endişelenme," dedi.

Parmaklarım hâlâ kravatının üzerindeyken, "Buna nasıl dayanıyorsun bilmiyorum," diye sinirli bir şekilde söylendim. Diğerleri tarafından tamamen rahatsız edilmemiş görünüyordu ve onu tamamen görmezden geldi.

"Kravatı çıkarmamızın bir sakıncası var mı?" Sordum ve açıklayarak ekledim. "Tam olarak gece kulübü malzemesi değil."

"Hiç de değil," diye cevap verdi. Tam uşağı yanaştığında onu çözdüm ve elimde düzgünce katladım.

"Sanırım gece kulübü için hiç olmadığımız kadar hazırız," diye cevap verdim bıkkınlıkla ve başımı salladım.

Kristoff kapıyı açtı ve ben yolcu koltuğuna otururken kravatı hâlâ elimdeydi. İçimdeki tuhaf taraf neredeyse onu saklamak istiyordu. Sanırım üniversitedeki arkadaşlarımın neden erkek arkadaşlarının sweatshirtlerini saklamak istediklerini sonunda anlamıştım. O zamanlar bunun saçma olduğunu düşünür ve neden bir hatırlatma istediklerini merak ederdim. Kristoff direksiyona geçerken torpido gözünü açtım ve kravatı oraya koydum.

Otoyolda gece kulübüne doğru hızla ilerlerken, sonunda "Ne düşünüyorsun Gemma?" diye sorana kadar sessizce oturduk.

"Ah, ben de tam gece kulübünden kurtulmayı diliyordum."

"Şey, yapabiliriz. Sadece söyle," diye yorum yaptı. "Nasıl olsa seni eve götürmek için sabırsızlanıyorum, o yüzden ben de varım," diye ekledi. Sesinde meydan okuma vardı.

Ben de onu kabul etmeyi çok istedim. Ama bir söz verdim.

"Bunu Betty'ye yapamazdım. Bunu dört gözle bekliyordu." Esnememi elimle kapattım ve süslü arabasının gösterge paneline baktım. "Ve Rick'e söz verdim."

"Tamam, gece kulübü o zaman," diye onayladı.

"Tek çocuk musun?" Ona merakla sordum.

"Evet, ben tek çocuğum. Yine de birkaç kuzenim var."

"Şanslıyım," dedim ona, sesim biraz kıskanç çıkıyordu. "Annemle babamın hiçbirinin kardeşi yoktu, bu yüzden kuzenlerim, amcalarım ve teyzelerim yoktu."

"Bu yüzden mi birden fazla çocuk istedin?" Gözlerini yoldan hiç ayırmıyordu ve bu şekilde konuşmak rahat hissettiriyordu.

Bir an düşündüm. "Tam olarak kaç çocuk olacağıma dair bir planım yoktu. Ama en az iki tane olsun istiyordum. Böylece ben öldüğümde birbirlerine sahip olabilirler."

Ona kaç çocuk istediğini sormalı mıyım diye düşündüm. Geçmişini gündeme getirerek ona acı çektirmek istemedim.

"Ben de her zaman en az iki çocuk istemişimdir," dedi, gözleri yoldaydı. İyi bir baba olacağından hiç şüphem yoktu. Çocuklarla harika bir ilişkisi vardı. Bunu ilk elden görmüştüm. "Evlat edinmeler her zaman seçeneği."

"Evet, öyle," diye onayladım, karnımda küçük kıpırtılar vardı. Açıklayamıyordum ama bu yorumu ondan daha da hoşlanmama neden olmuştu. Zaten ondan çok hoşlanıyordum. Kristoff'u bir baba olarak hayal ederek pencereden dışarı baktım. Onu ailesiyle ve küçük çocuklarla çevrili olarak görebiliyordum.

"Müzik dinler misin?" Daha hafif bir konuya geçtim.

Kıkırdadı. "Evet, hemen hemen her şeyi dinlerim."

Bir esnemeyi bastırmak zorunda kaldım. Nasıl yorgun olmadığını anlayamıyordum. Dün gece ikimiz de fazla uyuyamadık.

Bana baktı ve gülümsedi. "Kahve içmek için durmak istersen, bunu da yapabiliriz. Yakınlarda arabaya servis yapan bir Starbucks var."

"Ahhh, bu harika bir fikir," dedim ona. "Belki gece yarısına kadar uyanık kalabilirim."

"Tamam, güzelim. Starbucks o," diye parmağını yanağıma onayladı.

Beş dakika sonra, radyoda hareketli bir dans müziği çalarken yağsız sütlü kapuçinomu yudumluyordum. Kristoff'un takviyeye ihtiyacı yoktu, bu yüzden arabayı dolduran sadece kapuçinomun kokusuydu. Ben kahvemi yudumlarırken sessizlik içinde oturduk. Onunla sessizce oturmak ya da saçma sapan sohbet etmek olsun, onunla olan her şey bana rahatlık veriyordu.

Otuz dakika sonra konuştu. "Neredeyse . Güçlendiricin devreye girdi mi?" diye sordu gülümseyerek.

Ona sıırtım. "Bu partiyi başlatmaya hazırım!"

İkimiz de kıkırdadık. Tam ön kapıya park etti ve kapıyı açmak için yanıma geldi. Elini uzattı ve şık arabasından inmeme yardım etti.

spor araba. Etrafıma bakındım ve kimsenin aracının yakınlarda olmadığını fark

ettim. "Kristoff, araban iyi olacak mı?" Endişeyle arabasına baktım. "Oraya park etmen gerektiğini sanmıyorum ve senin için nefret ediyorum arabanın çekilmesi için."

"Her şey yoluna girecek," diye ısrar etti ve o anda genç bir adam yaklaştı. Kristoff ona bir şey uzattı, hiçbir şey konuşulmadı. Sadece omuzlarımı silktim, Kristoff'un elini tuttum ve onu ileri doğru çektim. El ele gece kulübüne girdik.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Altıncı Bölüm

A Kulübe girdiğimizde yüksek sesli müzik duyularıma saldırdı. "Ah, bu yüzden mi artık gece kulüplerine gelmiyoruz?" I

Daha çok kendi kendime mırıldandım.

Kristoff bana yaklaştı; kalabalığın içinde birlikte yürürken ellerimiz birbirine dolandı ve diğerleriyle birlikte Rick ve Betty'yi aradık.

Önce onları gördü ve beni Betty, Rick ve diğer birkaç çiftin takıldığı odanın sağ tarafındaki masaya götürdü. Grubumuz buradaki en yaşlı insanlardan oluşuyordu! Grubumuzun en genci olduğumu biliyordum ama bu beni daha iyi hissettirmiyordu. İyi ki Kristoff da gelmişti; yoksa gruptaki tek garip kişi ben olacaktım.

Betty ayağa fırladı ve bize doğru koştu. "Aman Tanrım! Nihayet!" Beni yanağımdan öptü. "Sen de mi geldin?" diye sordu Kristoff'a, kelimeleri bulanıklaşmıştı. Betty çoktan çakırkeyif olmuştu ya da muhtemelen çakırkeyiflik aşamasını geçmişti.

"Evet, benimle çıkmayı kabul etti," diye cevap verdim. Tanışmalar yapıldı ve sonra Betty sanki en güzel hediye almış gibi etrafta zıpladı. Kıkırdayarak başımı salladım ve Rick bizi selamlamak için yanımıza geldi, gözleri benden hiç .

", " diye bağırdı kulağıma bangır bangır çalan müziğin içinden. "Şu haline bak, çok seksi görünüyorsun!" Beni kucakladı. Sarılmaya karşılık vermek için elimi Kristoff'unkinden çektim.

"Teşekkürler," diye gülümsedim ve kıkırdayarak karşılık verdim. "Kendimi tamamen uygunsuz giyinmiş gibi hissediyorum."

"Tabii ki hayır," diye itiraz etti. "Harika görünüyorsun!"

Rick'ten geri çekildim ve Kristoff'un eline uzandım. Burada birlikte olduğumuzu herkese ilan edercesine beni kendine çekti.

"Tamam, herkese shot!" Betty bağırdı. Kristoff kendisi için viski istedi, ben de yanında bir bardak su istedim. Midem ara sıra bulanıyordu ve shot içerek hasta olma riskini göze alamazdım. Herkes içkisini yudumlarırken ben de bir yudum alıp bırakır gibi yaptım.

Kristoff ve Rick dışında herkes ayılma aşamasını geçmişti, bu yüzden kimse fark etmedi bile. İkinci tur geldi ve herkes göz açıp kapayıncaya kadar bitirdi. Üçüncü turdan sonra Betty elimi tuttu.

"Bu bizim şarkımız; hadi gidip dans edelim!" Kristoff'a baktım ve mutlulukla sırtarak gözlerimi devirdim. Betty çıldırmaya hazırdı. Dudaklarında bir gülümsemeyle bana başıyla karşılık verdi. Tanımadığı kalabalığın arasında iyi olacağından emin olmak istedim.

Betty ve ben dans ederek, , üniversite yıllarımıza geri döndük. Birkaç kez erkekler dansımıza katılmaya çalıştı ve Betty flört ederken ben onları görmezden geldim ve hemen geri döndüler. Rick dans pistinde bize katıldığında, gerçekten eski güzel günlerdeki gibiydi. Rahmetli kocam Jack dans etmekten nefret ederdi ve beni dans pistine götürmeyi hep reddederdi. Rick, kendisi gibi harika biri, her zaman devreye girerdi.

Birkaç şarkıdan sonra Betty başka bir shot almak için yanımızdan ayrıldı. Rick ve ben birlikte dans etmeye devam ettik. Rick son derece iyi bir dansçıydı ama onun yerine Kristoff'un kollarında olmayı dilemekten kendimi alamıyordum. Kristoff'un iyi bir dansçı olup olmadığını merak ediyordum.

"Demek sen ve Kristoff, ha?" Rick yüksek sesli müzik eşliğinde kulağıma bağırdı. Ne diyeceğimi bilemediğim için omuz silktim.

"Bunun akıllıca olduğuna emin misin Gemma?" Rick'in gözleri endişe doluydu.

O ve Betty her zaman . Olmalarını istemediğim zamanlarda bile iyi olmamı sağladılar. Jack'le en kötü halimi görmüştü, kötü yaralanmış ve incinmişim.

"Seni tekrar incinmiş görmek istemiyorum."

Gözlerim onunkilere kilitlendi. Beni çok iyi tanıyordu, düşüncelerimiz her zaman uyum içindeydi.

"Dikkatli olacağına söz ver," dedi Rick'in sesi kulağımda yankılanırken, sıcak nefesi ensemdeydi. "Sana zarar verirse kışına tekme basarım. Seni bir daha dünkü gibi üzgün görmek istemiyorum."

Kalbim minnettarlıkla kabardı. Onu yavaşlından öptüm ve kulağına bağırdım. "Seni seviyorum Rick! İncinmeyeceğim; söz veriyorum!"

Tam o anda Kristoff araya girdi. "Randevumu almamın sakıncası var mı?" Rick Kristoff'a ters ters baktı ve sonra kendini tuttu.

"Hayır, tabii ki hayır," diye cevap verdi ve bizden uzaklaştı. Rick'in Kristoff'u pek umursamadığı açıktı ve dün Kristoff'la tartışmamızdan sonra içinde bulunduğum durumu gördüğü için bunun muhtemelen benim hatam olduğunu düşündüm. Ben daha fazla düşünmeden Kristoff beni kollarına aldı ve tüm düşüncelerim aklımdan uçup gitti. Müzik hızlı olmasına rağmen yavaşça dans ettik, vücutlarımız birbirine değiyordu, kollarım boynuna dolanmıştı.

"Umarım araya girmeme aldırılmazsın," mırıldandı, nefesi içimi ısıtıyordu. Kul

ak. "Hiç de değil," diye cevap verdim ve bedenimi onunkine bastırdım.

"Bu danstan sonra seni eve götürmek istiyorum," diyerek ne demek istediğini ima etti.

viskisinin egzotik kokusunun bana ulaşması anlamına geliyordu.

"Tamam." Sesim neredeyse bir iniltiye dönüşmüştü, heyecanın vücuduma hücum ettiğini hissediyordum. Kristoff benim afrodizyağımdı ve onunla geçirdiğim her dakika heyecanımın yoğunluğunu artırıyordu. Sanki dans pistinde sadece biz varmışız gibi kimseye aldırış etmiyorduk. Vücudum onun sert kaslarına yaslanmış, kolları belime , başı eğilmiş, dudakları boynumda, sanki tüm evrende sadece biz varmışız gibi hissediyordum.

Dansımız bittikten sonra birlikte masamıza doğru yürüdük. Rick ve Betty mutlu görünmüyorlardı, sanki tartışıyorlarmış gibi ileri geri konuşuyorlardı. Diğer tüm çiftler çoktan dağılmıştı.

"Hey," dedim ona ve Rick'e. Her ne , ikisi de durdu. "Kristoff ve ben gidiyoruz. Çok geç oldu ve yorgunuz."

"Oh, gitme." Betty'nin kelimeleri bulanıklaşmıştı ve bana sarılmak için sendeledi. Onu yakalayıp sarıldım ve yüzüstü yere düşmemesini sağladım. Belli ki bu noktada çok sarhoştu.

"İkimiz de zor bir gece geçirdik ve hala dönmemiz gereken bir yol var. Ama eğlenceliydi," diye onayladım.

"Onun evine mi gidiyorsun?" Tabii ki Betty sarhoş haliyle bile bu ayrıntıyı gözden kaçırmazdı. Onun sorusunu görmezden gelmeyi tercih ettim ve Rick'e döndüm.

"Özür dilerim Rick. Uzun bir gece oldu," dedim kocasına.

Rick, "Biz de gidiyoruz," diye sözlerini tamamladı ve karısının elini tuttu. Karısı onun elini sıktı ve ben de Rick'e sorgulayıcı bir bakış attım.

Rick'in kulağına eğilerek endişeyle sordum. "Her şey mı?"

"Evet, her şey yolunda," diye beni çabucak temin etti. "etme, yarın eski haline dönecek."

Kristoff'a yaklaştım ve o da elimi tuttu. Gözlerinde temkinli bir bakış vardı ve acaba o ikisinin tartıştığı konuyu anlamış olabilir mi diye düşündüm. Ona daha sonra sormam gerekecekti. Beni kendine yakın tutarak gürültülü kulübün dışına doğru ilerledi, vücuduyla beni herkesten korudu, Rick ve Betty hemen arkamızdaydı.

Onları kontrol etmek için arkama baktım ve yine tartışıklarını gördüm. Ne hakkında tartışıyor olabileceklerini anlayamıyordum. Nadiren anlaşmazlık yaşarlardı ve kadının oldukça sarhoş olduğunu düşünürsek, ne hakkında tartışıklarından emin değildim. bir şey bulmuştu.

Gece kulübünden çıktık ve Kristoff'un arabası hâlâ öndeki park yerinde duruyordu.

"Arabanız hâlâ sağlam," diye gülümseyerek duyurdum.

Rick ve Betty'ye döndüm. Betty'ye sarıldım ve yanağına şaplak attım. "Mutlu yıllar kızım," dedim gülümseyerek.

"Sen çok iyi bir arkadaşsın Gemma," diye mırıldandı Betty. "En iyisi. Seni çok seviyorum..."

"Ben de seni seviyorum," diye gülümseyerek cevap verdim, sonra kocasına döndüm. "Rick, araba kullanırken iyi olacak mısın?"

"Evet, iyiyim" diye onayladıktan sonra "Seni eve bırakmamı ister misin?" diye sordu.

"Evet, Rick'in seni eve götürmesini ister misin?" Betty araya girdi. "Yirmi yıldır bunun hayalini kuruyor." Vay ! Betty gerçekten sarhoştu!

Ağzım bir karış açık kaldı. Neden bahsettiği konusunda şaşkınlıkla kaşlarımı çattım.

Rick hemen araya girdi. "Gemma, ona aldırma. Çok sarhoş."

Betty ona döndü ve sözcükleri geveleyerek konuştu. "Belki, ama bu bir şeyi değiştirmez.

Gerçekler. Siz ikiniz dans ederken gördüm. Bunca zaman sonra bile onu hâlâ istiyorsun." Betty kıs kıs güldü, sözleri neredeyse acıydı. "Hep onu istedin, hep onu!" Homurdandı ve sonra Kristoff'a döndü. "Sen de gördün Kristoff, değil mi? Bu yüzden onları rahatsız etmeye gittin. dans et."

Rick'e döndü ve ağzından kaçırıldı. "Jack hayattayken bile kuzenini umursamıyordun. Yine de seni suçlamıyorum. O bir

bencil ve istismarcı piç. Ona yaptığı onca şeyden sonra! Ama senin için her zaman Gemma'ydı Rick. Kabul et artık!"

"Ne sen?" Ruh halimdeki bu ani değişim karşısında ne yapacağımı şaşırmış bir halde sordum. "Lütfen dur," diye yalvardım ona.

Sözleri midemi bulandırdı. Jack'in başına gelenleri atlatmak için yeterince zor zamanlar geçirmişt看. Rick, kendimi ne kadar kötü hissedersen hissedeyim her zaman yanımdaydı. Ne olursa olsun beni toparlayacağına ve yanımda olacağına her zaman güvenebilirdim. O ailemdendi, de öyleydi. Teknik olarak çocuklarımin ikinci kuzeni olmasına rağmen, onlar onu amcaları olarak görüyorlar. Ben de onu hep hiç sahip olmadığım bir ağabey olarak gördüm.

"Seni seviyorum dostum. Rick de seni seviyor..." Betty beni yakaladı boşteki elini sarhoş bir şekilde Rick'in eline koydu. "Lütfen Rick'in seni becermesine izin verir misin? Sadece bir kereliğine, böylece bunu kafasından atabilir ve seni unutabilir."

Keskin bir nefes alarak donakaldım. Elimi Rick'in çekemeyecek kadar şok olmuşum. Kristoff'un yanımda sertleştiğini hissettim.

"Gemma, lütfen onunla yat." Betty yalvardı ve çığlık atmayı kesmedi. "Sadece sana kafayı takmayı bırakmasını istiyorum. Ve o zaman "Beni isteyip istemediğine karar verecek."

"Betty! Böyle bir şeyi nasıl söylersin?" Sesim titriyor, dudaklarım titriyordu. "O aileden biri. İkiniz de " Kendimi çok incinmiş hissettim, sanki göğsüme yumruk atmıştı. Onları kaybetmeyi hiç istememiştim ve tüm bu olanlardan sonra onları kaybetmişim gibi görünüyordu.

"Ne dediğini bilmiyor Gemma." Rick de benim gibi kendini kaybetmiş görünüyordu. "Lütfen bunun için üzölme. Seni yarın ararım." Elimi tutmaya devam ederek bana hızla sarıldı ve Betty de sarılmaya katılarak neredeyse hepimizi yere serecekti.

"Gitme vaktimiz geldi," diye araya girdi Kristoff ve beni nazikçe onlardan uzaklaştırıp arabasına doğru itti. "Daha fazla zarar önce."

Arabasına yardım etti ve kapıyı arkamdan kapattı. Pencereden dışarı baktığımda Kristoff'un yine tartışmakta olan Betty ve Rick'i terslediğini gördüm. Her ne söylediyse, Betty'nin geri çekilmesine neden oldu.

Kristoff sürücü gelip oturdu ve arabasını kükreyerek çalıştırdı. Hızla arabadan çıktı ve otoyola doğru hızla ilerledi.

Sessizce oturdum, az önce olanlardan sonra hala şoktaydım. Hiçbirini sindirememiştim. Hiçbiri bana mantıklı gelmiyordu.

Kristoff sessizliği bozdu. "Rick'in senden hoşlandığını hiç fark etmedin mi?" Sorusu suçlayıcı değildi, sadece sesinde hafif bir şaşkınlık vardı.

Ona ters ters baktım, başımı salladım ve sonra bıkkınlıkla cevap verdim. "Hayır, asla. Karısına ve çocuklarına tapıyor."

Az önce olanlara hâlâ inanamıyorum. Son iki gün yönden berbattı. Bir türlü fırsat bulamadım. Eğer birisi bana Bu hafta böyle biterse onlara deli derim.

Rick'i kendimi tanıdığım kadar iyi tanıdığımı sanıyordum. Bunu nasıl görmemişim? Kendimi tekmeleyebilirdim. Ama şimdi bile geriye dönüp baktığımda, yakın arkadaşlığımız dışında herhangi bir işaret gördüğümü hatırlamıyordum. Uzun süreli sarılmalar, imalar, hiçbir şey hatırlamıyordum.

Kendimi korkunç hissederek pencereden dışarı baktım. "Rick aileden biri. Rick aileden biri.

onsuz bir hayat düşünemiyorum." Bu sözleri söylerken neredeyse irkiliyordum. Kulağa garip geliyordu, bu yüzden hemen açıklığa kavuşturdum. "Jack'in kuzeni ve düğünümüzde sağdıcıımızdı, Tanrı aşkına. Ve tüm kızlarımın vaftiz babası."

Bir başka sessizlik. Düşüncelerimin içinde kaybolmuş bir halde pencereden dışarı bakıyordum. Düşünmek için yalnız kalmaya ihtiyacım vardı. Kristoff yanımdayken bunu yapmak zordu.

"Belki de beni eve götürmelisin," diye düşündüm.

"Seni eve götürüyorum," Kristoff. "Benim ."

"İyi bir arkadaş olacağımı sanmıyorum," diye mırıldandım. "Hafta sonunuzu mahvetmek istemiyorum. Bence yeterince drama yaşadık."

Kristoff hiç tereddüt etmeden, "Benim hiçbir hafta sonumu mahvedemeyeceksin," diye karşılık verdi. "Az önce olanlar senin suçun değil. Eğer hâlâ sabah ilk iş seni eve bırakmamı istiyorsan, bırakırım. Ne dersin?"

"Tamam." Mırıldandım.

"Tüm bunlardan sonra yalnız kalmanı istemiyorum," diye açıkladı. Aslında yalnız kalmak istiyordum. Üzıldüğümde yalnız kalmak isterdim. Ama

Belki de haklıydı, olanlardan sonra yalnız kalmamalıydım. "Gecenin bu şekilde sonuçlanmasına üzıldüm," diye ekledi ve beni rahatlatmak için elime uzandı. Ben de ona tutundum ve gücünün üzerimde dolaşmasına izin verdim.

Derin bir nefes aldım ve . "Geriye dönüp baktığımda, sanırım gece kulübünü terk ."

Kristoff kıkırdadı. "Evet... Sanırım öyle."

"Rick ve Betty'ye ne söyledin?" Kulübün dışındaki sahneyi hatırlayarak sordum.

"Onlara önceliklerini belirlemelerini söyledim," diye cevap verdi. "Ve seni dramalarından uzak tutmalarını."

"Oh."

Buna ne diyeceğimi bilemedim. Onların dramasına ben sebep olmuşum ve ikisi de her zaman yanımda olduğu için kendimi çok kötü hissediyordum. Rick'le tanıştığımız üniversite yıllarını düşündüm. Betty bizden biraz daha büyüktü, bu yüzden onunla arkadaşlığımız daha eskilere dayanıyordu. Jack dansa gitmekten nefret ettiği için çoğu zaman dansa gitmek istediğimde benimle. Muhtemelen üniversite yıllarımız boyunca Rick'le Jack'ten daha fazla yalnız zaman geçirmişimdir ve Rick'ten benden hoşlandığına dair hiçbir ipucu gelmemişti, en azından benim hatırladığım kadarıyla gelmemişti.

Yolun geri kalanını sessizlik içinde sürdük.

Kristoff'un evine vardığımızda elimi tuttu ve arabasından inmeme yardım etti, bu iyi bir şeydi çünkü artık ayaklarım beni öldürüyordu. elbisemi doğru çektim, ancak daha fazla gitmeyecekti.

"Ayakkabıları çıkarmak için sabırsızlanıyorum," diye mırıldandım.

"Ayaklarım beni öldürüyor."

Her şey beni öldürüyordu. İçim parçalanıyormuş gibi hissediyordum. Rick üniversiteden beri en iyi arkadaşımdı. Birlikte çok şey atlatmıştık. Tüm işaretleri tamamen kaçırmış olmam mümkün müydü?

İşler zorlaştığında o benim kayamdı, her zaman yanımdaydı. Birbirimiz için oradaydık. Ailesi öldüğünde, bunu birlikte atlattık. İkimiz de ailelerimize yakındık ve konuşacak birbirimizin olması yardımcı oldu. Yardım edebilse de hayatımın her zor anında yanımdaydı. Ama onun desteği her zaman her şeyi daha iyi hale getirdi. O benim için Her zaman duygularımla uyum içindeyim, belki de bu göze batan bir işaret olmalıydı.

Kristoff kolunu bana doladı. "Hadi, seni rahat ettirelim."

Ön giriş kapısı açıldı ve uşağı bizi içeri aldı. "İyi akşamlar Bay Baldwin," diye selamladı. "Ve Bayan Rose."

"İyi akşamlar James," diye yanıtladı Kristoff.

"Merhaba," diye mırıldandım, uşağının beni bu kadar geç bir saatte Kristoff'un evine dönerken görmesinden biraz utanarak.

"Bizim için ayakta kalma James," diye ekledi Kristoff. "Neye ihtiyacımız olursa olsun, kendimiz alırız."

"Pekâlâ efendim," diye onayladı, sanki bu çok doğal bir şeymiş gibi. Bunun sık sık olup olmadığını merak ettim.

Kütüphanesine doğru yürüdük ve ben hemen kanepeye yöneldim. Oturdum, diz üstü çizmelerimin fermuarını açtım ve yana attım.

"Bu akşam olanlardan sonra bir kadeh şaraba ihtiyacın var," diye önerdi Kristoff. "Rahatına bak; arkada bir yerlerde battaniyeler de var," diye ekledi odanın sağ köşesindeki mini bara doğru ilerlerken. Bana bir kadeh beyaz şarap doldurdu ve kendine de bir kadeh viski hazırladı.

Geri geldi ve bardağımı bana uzattı. "Yemekten sonra seni rahatlatacak. Bu gece sirkte. Kulüpte hiçbir şey içmediğini fark ettim." Ayakta kaldı.

Başımı salladım çünkü bu konuda başka ne söyleyebileceğimden bile emin değildim. Beyaz şaraptan bir yudum aldım ve pek alkol kullanan biri da, markası ne olursa olsun bu şarabı sevdiğimi fark ettim. Bir yudum daha aldım ve gözlerimi kaldırdığımda Kristoff'un beni dikkatle izlediğini fark ettim.

"Oldukça iyi bir şarap," diye mırıldandım.

"Evet, oldukça iyi bir yıldız," diye yanıtladı.

Parmaklarım gergin bir şekilde şarap kadehiyle oynuyor, ne söyleyeceğimi ya da ne yapacağımı bilemiyordum. Odaya tekrar göz gezdirdim. Bu kütüphane inanılmazdı.

gece gündüz olduğundan daha da cezbediciydi. Yerden tavana kadar duvarları kaplayan, hepsi deri ciltli kitaplarla dolu kitap raflarını tekrar fark ettim.

"Gemma, gergin misin?" Kristoff'un sorusu beni yakaladı. "Hayır... evet..."

Bilmiyorum," diye mırıldandım. "Garip bir gece oldu. Ve Geç oldu," diye itiraf ettim.

"Bana yatağa gitmemiz gerektiğini mi söylüyorsun?" diye alay etti.

Rahatsız bir şekilde kızarak başımı salladım. "Korkarım şu anda pek iyi bir arkadaş değilim."

Kristoff düşünceli bir şekilde bana baktı. "Rick'ten hoşlanıyor musun?"

Kendimi perişan hissettim. Bunu fark etmeyecek kadar nasıl aptal olabildiğimi anlayamıyordum. "Evet, ama sadece yakın bir arkadaş ve aile olarak. Bazen onsuz ne yapardım bilmiyorum. Hem Rick hem de Betty. Belki de bunu görmeliydim ama şimdi bile geriye dönüp baktığımda, ne olduğunu tam olarak kestiremiyorum. işaretler."

"Şaka yollu bile olsa bunu hiç dile getirmedi mi?" Kristoff bana sordu, duruşu rahatlamış görünüyordu ama gözleri dikkatle beni izliyordu. Eski karısının onu en yakın arkadaşıyla aldattığını düşününce güvenme konusundaki isteksizliğini anlayabiliyordum. Muhtemelen deja vu gibi görünüyordu.

Başımı salladım. "Hayır, hatırladığım kadarıyla yok. Ya da belki de yapmıştır da ben hiç fark etmemişimdir." Birlikte geçirdiğimiz onca yılı düşündüm. "Demek istediğim, o

Her zaman sıkıntımı anlardı ve her zaman yardıma hazırdı. Ama ben de öyleydim, her zaman birbirimizin yanında olduk. Onun bu şekilde ilgilendiğine dair en ufak bir izlenim bile edinmedim." Rahmetli kocamla çıkmaya başladıktan sonraki birkaç yıl içinde hayatımın nasıl bir fırtınaya dönüştüğünü düşündüm ve "Bilmiyorum" diye mırıldandım.

"Merak etme," diye kesin bir ifadeyle belirtti. "Sana karşı hiçbir zaman bir hamle yapmayacaktı, istemediği için değil, sen ona hiç ilgi göstermediğin için." Kristoff'un sesi soğuktu ve kafasından neler geçtiğini anlamaya çalıştım.

"Bu beni daha iyi hissettirmeli mi?" Mutsuzca mırıldandım.

"Bu seni gururlandırmıyor mu?"

"Hayır!" Onursuzca cevap verdim. "O benim en iyi arkadaşımın kocası. Ve Jack'in kuzeni, Tanrı aşkına! Ona Betty ile tanışma randevusu ayarladım. Bunda gurur duyulacak ne var?"

"Bazı kadınlar arzulandıkları için kendilerini iyi hissederler." Kristoff sanki en iyi arkadaşımın kocasının bana aşık olduğu gerçeğini değil de bugünün hava durumunu tartışıyormuşuz gibi sakince konuşuyordu.

İkimiz tam bir karmaşaydık! Onu izledim, kendi hayaletlerinin burada konuştuğunun farkındaydım.

"Burada durum öyle değil. Rick benim için önemli ama ailem ve arkadaşım olarak, daha fazlası değil. Bu geceyi daha da kötüleştirme. Bu hafta sonu aramızda yaşananlar ve ardından gece kulübünde olanlar düşünüldüğünde, bu hafta sonunun daha da kötüleşebileceğini sanmıyorum."

Beni inceliyordu, aramızda sessizlik uzanıyordu.

"Kristoff..." Tereddütle başladım ve sesim kendi kulaklarıma yorgun geliyordu ama ona bunu sormam gerektiğini hissettim.

"Evet?" Sesi gergindi.

"Bunun iyi bir fikir olduğuna emin misin? Her ne yapıyorsak?" Sesim biraz titriyordu. Son yirmi dört saat boyunca duygusal bir iniş çıkış yaşadım ve daha ne kadar dayanabileceğimden emin değildim. "Ve kendimi Bu sözleşme aramızda havada asılı duruyor."

Bir yandan, bu kadar çabuk pes etmesi beni tedirgin etti. Görünüşe göre Onun için alışılmadık bir durumdu. Her zaman istediğini elde kadar peşinden giderdi, tam olarak kendi şartlarına göre. Bunu ilk elden gördüm.

Başımı ellerinin arasına aldı ve yüzünü yüzüme yaklaştırdı. "Seni istiyorum Gemma... ve daha da önemlisi, yanında başka bir sevgili tutmayacağına güveniyorum. Ben senin ikinci sevgilin olduğum için, erkek değiştirmek gibi bir alışkanlığın biliyorum. Dün olan şey kıskançlığımın beni kötü etkilemesiydi. Yine de seni uyarmalıyım. Erkeklerin seninle flört etmesine müsamaha göstermeyeceğim." Sözleri karşısında kaşlarımı çattım ve sanki bir pislik gibi konuştuğunu fark etmiş gibi önümde diz çöktü ve daha yumuşak bir sesle ekledi. "Paylaşmadığımı daha önce de söylemiştim. Geçmiş tecrübelerim beni talepkâr ve muhtemelen aşırı sahiplenici bir adam yaptı. Senin tek erkeğin olmak istiyorum. Sizde erkeklerin fark ettiği bir şey var. Samuel gibi, ilk andan itibaren Seninle tanıştığından beri her senin etrafında dönüp duruyor."

"Samuel aslında dün benimle hiç flört etmedi. Dürüst olmak gerekirse sadece seni kızdırmayı sevdiğini düşünüyorum." Homurdandı ve ben de kapıyı kapatmak için eğildim. mesafe bıraktım ve dudaklarını hafifçe öptüm. "Sana sahipken neden başka bir adam isteyeyim ki?"

Kendime karşı dürüst olursam, Kristoff'tan sonra kimsenin onunla kıyaslanabileceğinden bile emin değildim. Kalbime bir tohum ekti ve etrafındaki bir sarmaşık gibi büyüdü. Bedenim ona göre ayarlanmıştı ama duygularım da öyle. Bu alışılmadık bir duyguydu ya da belki de bir erkeğe bu kadar değer vermenin nasıl bir his olduğunu unutmuştum.

Hayır, Jack için hiç böyle hissetmedim.

Yüzümü ellerinin arasında tutmaya devam ederken, yeşil bakışlarındaki memnuniyetle beni sertçe öptü. Onun gözlerindeki memnuniyeti görmek beni neden mutlu ediyordu bilmiyordum. Onu her gün mutlu ve memnun görmek istiyordum. Kristoff Baldwin'i mutlu etmek istiyordum. Sanırım onun her yönüyle bir enayiydim.

Dudaklarımız ayrıldığında beni dikkatle izledi.

"Betty, Jack'in sana bir şey yaptığını söyledi," diye yumuşak bir sesle başladı. "Ve dün tartışmamız sırasında sen de bundan bahsettin. Ne oldu Gemma? Kocan sana ne yaptı?"

"Evliliğimiz pek de iyi gitmedi," diye itiraf ettim yorgun bir ifadeyle.

Bakışları dikkatle bana odaklanmışken ne düşündüğünü anlayamadım.

"Nasıl olur da bundan hiç bahsetmezsin?" Sorusu beni şaşırttı, özellikle de ne kadar ketum olduğu düşünüldüğünde.

"Muhtemelen evliliğin hakkında hiç konuşmamanla aynı sebepten," dedim ona, sesim gergin çıkıyordu.

Yanıma oturdu ve nazikçe çenemi kaldırdı. Yüzü benimkine yakındı, o kadar yakındı ki neredeyse dudaklarının benimkine değdiğini hissedebiliyordum. Neredeyse... sadece tam olarak değil.

Dudaklarıma bakarak fısıltıyla, "Bunun hakkında konuşmak yardımcı olmaz mı?" diye sordu.

"Bunu yarın konuşabiliriz." Bu beni ne kadar korkutsa da, aslında ciddiymdim. Onunla kendimi daha fazla paylaşmak istiyordum. Her sevmesini istiyordum... hatalarımı, zayıflıklarımı, güçlü yanlarımı ve bedenimi. "Bu hafta sonu olanlardan sonra Jack'i düşünmek istemiyorum. Ya da başka birini, sadece bizi."

"Ayrıca, beni buraya konuşmak için mi getirdin Kristoff?" Sesim baştan çıkarıcıydı. Son iki günü ve geçmişimdeki tüm hayaletleri unutmak istiyordum. Bana bedenimin neler hissedebileceğini gösterirken onun bedeninde kaybolmak istiyordum.

"Hayır." Gözleri yanıyordu. Şarap kadehimi aldı ve kendisine en yakın sehpanın üzerine koydu.

Sonra dudakları dudaklarıma dokundu ve tüm düşünceler kafamdan uçup gitti. Onun tarafından öpülmek, ona yakın olmak çok doğru geliyordu. Tadını çok sevmiştim; evim gibiydi. Dudaklarımı yaladığını, ağzımı ona açmaya zorladığını hissettim. Buna uydum, boğazımdan bir zevk iniltisi kaçı. Öpüşmeyi kesti, ağzıyla boğazımı tuttu, göğüslerimin tepesine kadar emdi ve tahrir . Kıyafetlerimi karıştırdı ve hepsini aceleyle çıkardı.

Önümde diz çökerek ellerini göğüslerimde gezdirdi, sonra sıkıca tomurcuklanmış meme uçlarımı önce birini, sonra diğerini ağzına aldı. Öpücükleri aşağıya doğru takip etti ve diliyle göbeğimin çukurunda daireler çizdi. Bu his karşısında nefesim kesildi ve daha fazlası için sırtımı dikleştirdim.

"Çok güzelsin," diye fısıldadı içime, nefesinin sıcaklığı altında titrememe neden oldu. Ağzını bana işkence etmek için kullandı, ben inlerken ve ona doğru eğilirken yaladı ve alıştırdı. Ağzı seksimin merkezinde çalışırken başparmağını klitorisimin üzerinde hissettim. Onun altında çırpındım, benim hareketleri daha gergin ve pürüzlü hale geldi. Ritmini hızlandırdı, bir elini popomun etrafına sardı ve benden uzaklaşmadan hafifçe sıktı.

"Kristoff," adı dudaklarımdan nefes nefese bir fısıltıyla çıktı.

Beni koltuktan kaldırdı ve şöminenin önüne doğru yürüdü, yavaşça şöminenin önündeki kürk halının yatırdı. Öne doğru eğildim ve

Sikinin uzunluğunu elime aldım ve yavaşça okşadım. İçim onun için beklenti ve arzu içinde titriyordu. Her dokunuşu tenimi yakıyor ve arzumu daha da ateşliyordu.

"Siktir," diye beni çevirirken. "olmak istiyorum." Beni dört ayak üzerine kaldırarak arkamdan amıma erişmesini sağladı.

Güçlü bir hamleyle içime girdi ve dudaklarından yumuşak bir inilti kaçtı.

"Evet," sözcükleri dudaklarımdan iç çekerek döküldü. Ona sahip olmak harika hissettirdi

İçimde. Ondan daha fazlasını istedim. Şu anda önemli olan hiçbir şey yoktu, sadece o ve ben.

Kalçalarımı tuttu ve beni geri çekti, içimde daha da derine batarken beni mümkün olduğunca ona yaklaştırdı. Dudaklarını arkadan boynumda hissettim, ben ona yaslanırken ellerini sırtımda aşağı yukarı gezdirdi, hızımız arttı.

Doruk noktama çok yakın hissediyordum. Kulağıma fısıldadı. "Henüz değil, güzelim."

Daha sert, daha sert, daha derine itti. Vücudum titremeye başladı, eşikteydim. Beni çevirdi ve yüz yüze getirdi. Beni doldurdu, içimde patladı ve ikimiz de dalgayı birlikte doruğa çıkardık. Üstüme yığıldı ve ben kollarımı ona sarıp boynuna sokulurken gülümsedi.

Nefes alış verişlerimiz düzene girdiğinde nihayet konuştu.

"Seni önce yatağıma götürmeliydim," diye mırıldandı kulağıma doğru, kolları hâlâ bana sarılıydı.

Gülümsedim ve yanağından öptüm. "Şu anda hareket edemeyecek kadar yorgun olduğum için bu muhtemelen daha akıllıca olurdu."

Bana nazikçe sarıldı; elleri sırtımda yavaşça dolaştı, saçlarımla oynadı. Başımı omzuna yasladığımda, elleri sırtımda gezinmeye devam ederken kendimi mutlu hissediyordum. Görünüşe göre saatlerce bu şekilde kaldık. Bedenim onun kollarında rahatlamıştı ve göz kapaklarımdan ağırlaştığını hissedebiliyordum.

"Seni yatağa taşıyacağım." Sesi nazik ve alçaktı, neredeyse bir fısıltı gibiydi. "Evinden çıplak geçemeyiz," diye cevap verdim uykulu bir sesle. "Düzeltiyorum, sen yapabilirsin ama ben yapamam... Ben giyineyim."

Ayağa kalktı, göz açıp kapayıncaya kadar pantolonunu çekti ve ben daha iç çamaşırlarımı, sütyenimi ve elbisemi kütüphanenin zeminine toplama şansını bulduktan sonra omzuma hafif bir battaniye koydu ve beni kollarına aldı.

"Kristoff," diye itiraz ettim. "Ben yürüyebilirim. Beni taşımak için zorlanmana gerek yok."

çimdikledi, geniş koridoru ve büyük merdiveni çıkmaya devam etti. "Çok yaşlı olduğumu söylemeye cesaret bile edemezsin."

Kıkırdadım. "Sana asla yaşlı demezdim..."

"Teaser," kulak mememi dişlerinin arasına aldı. Arzunun içimde kıpırdadığını hissettim, ama aynı zamanda duygusal ve fiziksel olarak devam edemeyecek kadar yorgundum. Büyük bir yatak odasına girdi, biz girer girmez yumuşak hareket ışıkları yandı. Doğruca büyük, kral boy yatağına gitti.

"Kristoff," diye kollarında kıpırdanmaya başladım. "En azından yatmadan önce dişlerimi fırçalamam gerekiyor."

"Tamam," diye cevap verdi. "Banyoda pembe bir çanta içinde yedek tuvalet malzemelerim var. Hepsi senin en sevdiğin ürünler."

Bir kaşımı kaldırdım. "Peki en sevdiğim ürünlerin ne olduğunu nereden biliyorsun? Biraz sapıkça."

"Sadece sen söz konusu olduğunda," dedi bana bir öpücük verirken ve etrafımda bir battaniye ile banyoya gittim.

Haklıydı; yüzüm ve dişlerim için en sevdiğim ürünlerin hepsi vardı. Sanırım evinde ihtiyacım olan her şeyin olmasını sağlaması beni biraz olsun gururlandırmıştı. Aceleyle yüzümü yıkadım, dişlerimi fırçadım, biraz losyon sürdüm ve saçlarımı taradım.

Gömleğinin asılı olduğunu görünce evden getirdiğim kıyafetler yerine onun kokusuyla sarılmak istedim. Bu yüzden hemen giydim.

Ben dönene kadar Kristoff kendine gelmişti. Yatağa, onun yanına sürünerek girdim. Gözleri her hareketimi takip ediyordu.

"Gömleğini çaldım," diye mırıldandım, ona sarıldım.

Kolunu bana doladı ve "Benim kıyafetlerimin içinde iyi görünüyorsun" dedi.

"Çok yorgunum," diye iç geçirdim ve onun sıcak bedenine sarıldım.

"İyi geceler güzelim," diye fısıldadı. Göğsünü öptüm ve gözlerimi kapattım, hayal dünyama dalmaya hazırdım.

"İyi geceler, Kristoff..." Mırıldandım ve kısa kestim.

Kahretsin, neredeyse seni seviyorum diyecektim.

Bu sadece bir alışkanlık, kendimi ikna ettim. Kızlarıma iyi geceler dedim. Seni seviyorum, her gece. Bu konuda daha fazla düşünmek istemediğim için elimi göğsüne koydum, güçlü kalp atışlarını hissettim ve uykuya daldım.

Yedinci Bölüm

I uyandı ve Kristoff'a uzandı. Yatak boştu. Doğruldu ve gözlerimi ovuşturarak geniş yatak odasına baktım. Komodinin üzerindeki saat sabah onu geçtiğini gösteriyordu.

En son ne zaman bu kadar geç uyuduğumu hatırlamıyordum. Vücudum rahatlamıştı. Gecenin bir vakti, kimin başlattığından emin değilim, tekrar seks yaptık. Bu sefer yavaştı ve yarı uykulu olduğum için neredeyse rüyadaymışım gibi hissettim.

Bir koltuğun üzerine serilmiş benim için kıyafetleri fark ettim.

Aceleyle banyoya girdim, hızlıca bir duş aldım, dişlerimi fırçaladım ve giyindim. Tam banyodan çıkarken yaşlı bir kadın içeri girdi.

"Ah, affedersiniz," dedi. "Sizin aşağıda, Bay Hughes ile birlikte olduğunuzu sanıyordum.

Baldwin. Odayı temizleyecektim."

"Lütfen özür dilemeyin," diye aceleyle cevap verdim. "Geç uyandım, bu yüzden muhtemelen sizi geciktiriyorum. Bay Baldwin nerede?"

"Kütüphanede," diye cevap verdi.

"Teşekkür ederim."

Bu aşırı büyük evde kütüphanenin ne tarafta olduğunu hatırlamaya çalışarak aşağıya . Tek bir adam için çok büyüktü. Neden böyle büyük bir ev tuttuğunu merak ettim.

Kararsızlıkla etrafıma bakındım. Her kapıyı açıp hangisinin kütüphaneye çıktığını tahmin etmek istemiyordum.

"Kristoff?" Sesimi alçak tutmaya çalıştım. "Kristoff mu?"

"Hey, uyuyan güzel." Sesini duydum ve etrafımda döndüm.

Ona doğru yürürken gülümseyerek, "Ah, bu kütüphane kapısı," diye yorum yaptım. "Bu kadar geç uyuduğum için özür dilerim. Genelde hiç uyumam."

Ne yapacağımı bilemez bir halde iki adım ötesinde durdum. Burada ne tür bir şey yaşadığımızdan emin değildim. Ona bir günaydın öpücüğü vermeli miydim?

Ona sarılmak mı? Ya da hiçbir şey yapmadan öylece duracak mısınız?

Soruma beni kendine çekerek ve dudaklarıma uzun bir öpücük kondurarak cevap verdi. "Günaydın," diye fısıldadı sıcak bir sesle.

"Günaydın." İçimi çektim, vücudum onun yanındayken anında tepki veriyordu. Böyle devam ederse kendimizi tekrar yatakta bulacağız. "İyi uyudun mu?" Ona sordum.

"Çok uzun zamandır uyumadığım kadar iyi uyudum. Ve en iyi kısmı da yatağımda seninle uyanmaktı."

Kızardım. "Ne zaman kalktın?" Gömleğiyle oynayarak sordum.

"Birkaç saat önce," diye yanıtladı beni kütüphaneye çekerken. "Yanımda kıvrılmış uyuyan bedenini hissetmek hoşuma gitti. Seni uyutmadım mı?"

Güldüm. "Dürüst olmak gerekirse, kütük gibi uyudum. Biz hariç..." Kısa kestim.

"Sana karşı koyamadım," diye kıkırdadı. "Vücudun yanımda ve ellerin vücudumun üzerinde dolaşıyor. Ellerin sikime uzandığında kendimi kaybettim."

Ah, demek ben başlatmışım, kendi soruma cevap vermişim. "Tuhaf bir rüya görmüş olmalıyım," diye mırıldandım.

"Doğru türden bir rüya olduğunu söyleyebilirim," sesinde bir gülümsemeyle. Başını eğdi ve boynuma bir öpücük bıraktı, ardından Kulak mememi nazikçe ısırdı.

"Hey," diye itiraz etmeye çalıştım ama doğrusu hiç de umurumda değildi. Başımı göğsüne yasladım.

bu alev söndüğünde uzaklaşmak ve onu unutmak zor olacak.

Bu düşünce aklımdan o kadar hızlı geçti ki, onu karnıma inen bir yumruk gibi hissettim. Onu çabucak uzaklaştırdım. Ne olursa olsun, devam ettiği sürece onun tadını çıkarmak istedim.

sona erdiğinde ne kadar zor olacağını.

"Telefonumun nerede olduğunu biliyor musun?" diye sordum.

"Bu sabah yerde buldum," diye cevap verdi. "Tam şuraya koydum."

İşaret ettiği masaya gittim ve telefonumu alıp şifreyi girdim.

Büyükannemden bir mesaj gördüm.

gün. Hemen aradım ve kızlarımın sesini duyar duymaz kalbim ısındı. Her biriyle kısa bir süre konuştum çünkü sabah konserine gitmek için büyükanneleriyle birlikte çıkmaya hazırlanıyorlardı.

Telefonu kapatırken gülümsedim. Gazeteye bakmakta olan Kristoff'a döndüm. Başını kaldırdı. "Her şey yolunda mı?"

"Evet. Sabah konserine gitmeye hazırlanıyorlar."

Gülümsedi. "Kahvaltı etmeye ne dersin?"

Ona emin olmayan gözlerle baktım. "Meşgul değil misin? Seninle kahvaltı etmek isterdim ama seni bekletmek istemem."

"Sen gidene kadar seninle meşgul olacağım. Seni yalnız bırakmamı isteyeneye ya da çocukların eve dönene kadar ."

"Bu plan hoşuma gitti," diye cevap verdim ona gülümseyerek. "Ama bir hafta daha geri dönmeyecekler. Bu uzun bir süre ve ben bu süre zarfında oldukça zamanlar."

"Yeterince uzun değil," diye ikna edici bir şekilde konuştu. "Hadi şimdi gidip

Kahvaltı," diye ısrar etti ve beni kahvaltı yapacağımızı varsaydığım başka bir odaya doğru çekti. Yemek odası çok büyüktü ve elli kişi rahatlıkla sığabilirdi. Tavandan yere kadar uzanan büyük bir pencere vardı. tüm doğu duvarı. Kapılar, masa ve sandalyelerin bulunduğu geniş bir terasa açılıyordu.

Odaya girdiğimizde yemek kokusu hemen çarptı ve midem bulantıyla birlikte büyük bir takla attı. Kristoff uzun masanın oturdu, ben de zorlukla yutkunarak onun sağına oturdum.

Lanet olsun, şimdi hasta olmanın sırası değil!

James ikimiz için kahvaltıyla geldi. Rahatlamaya çalıştım ve bulantı hissini bastırmak için nefes alıp verişlerimi ölçtüm.

"Günaydın Bay Baldwin," diye selamladı bizi. "Sizi tekrar görmek güzel, Bayan Rose."

Neden bilmiyorum ama Kristoff'la eve geldikten sonra bu sabah neden hâlâ burada olduğumu bildiği için utanarak kızardım.

"Günaydın," diye cevap verdim, ona ilk adıyla hitap edemiyor ve mide bulantımı bastırmaya çalışıyordum.

"Teşekkür ederim James," dedi Kristoff ona. "Biz kendimiz temizleriz."

"Pekâlâ, efendim." Ve bizi terk etti.

"Sorun nedir Gemma?" James kapıyı arkasından kapatır kapatmaz Kristoff sordu.

"Ah, gerçekten bir şey yok," diye mırıldandım. "Sadece geceyi burada geçirdiğimi bilen bir tanığın olması biraz garip. Aptalca, biliyorum. Bu tür şeyler için çok yaşlıyız."

Birinin geceyi geçirip bilmesinden endişe ediyorum." Konuşurken düzenli nefes almaya çalıştım.

"Merak etmeyin. Tüm personelim özel hayatımda gördükleri hiçbir şeyi tartışmamak için gizlilik anlaşmaları imzaladı," diye sözlerini tamamladı Kristoff.

"O zaman kendimi güvende hissediyorum," diye alaycı bir şekilde itiraf ettim.

Kusacak gibi hissederken nasıl alaycı olmayı başarıyorum?

Güldü ve sonra ciddi bir tonda sordu. "Onları hafta sonu için göndermemi ister misin?"

"Hayır, hayır..." Çabucak ağzımdan kaçırdım. "Sadece farklı, hepsi bu." "Gemma, hasta olacaktıysın gibi görünüyorsun," diye ifade etti. Gözlerinde endişe vardı. "İyi olduğuna emin misin?"

Tabağı ittim ve geniş terasına açılan açık kapıya doğru yürüdüm. Temiz hava içime dolunca derin bir nefes aldım. Kristoff hemen arkamdaydı.

"Gemma, sorun nedir?" Yakışıklı yüzü endişeyle boyanmıştı. "Midem beni rahatsız ediyor ve biraz temiz havaya ihtiyacım var."

Ona iyi olduğumu göstermeye çalışarak gülümsedim. Temiz havanın bana neler yapabildiği inanılmaz. "Genelde kahvaltı etmem, bu yüzden sanırım beni etkiledi."

"Seni doktora götürebilirim?" diye önerdi.

"Asla," diye cevap verdim çabucak, gülümseyerek. "Doktora gitmekten nefret ediyorum ve bu hiçbir şey değil. Zaten kendimi daha iyi hissediyorum. Sadece temiz havaya ihtiyacım vardı."

"Burada yemek ister misin?" Kristoff teklif etti ve bu fikre bayıldım.

"Evet," hemen kabul ettim, bunu düşündüğü için mutluydum. "Evet, kahvaltı için burada oturabilirsek sevinirim. Gidip tabaklarımızı getireyim."

"Hayır," diye itiraz etti Kristoff beni oturmam için nazıkçe aşağı iterken. "Ben gidip alayım, sen oturmaya devam et. Ben hemen döneceğim."

Dışarıdaki koku beni o kadar rahatsız etmedi. Oturdu ve peçetesini kucağına koydu. Ben de aynısını yaptım ve ikimiz de kahvaltımıza başlamak için çatallarımızı aldık. O yemeğini yerken ben de tabağımda o an için bana iştah açıcı gelmeyen yiyecekleri itiyordum.

James o anda elinde büyük bir kase meyve ile terasta belirdi ve ben de ona gülümsedim. Her gün bütün gün meyve yiyebilirdim.

"Hanımefendinin biraz meyve isteyeceğini düşündüm," diye açıkladı.

"Bana Gemma de," diye cevap verdim ona. "Ve evet, meyve daha çok benim kahvaltı tarzım. Teşekkür ederim!"

"Bir değil." Sonra Kristoff'a döndü. "Masanızı terasa taşımam için beni çağırmanız," diye onu nazıkçe azarladı.

"Merak etme James. Gemma ben hallettik. Ama bir dahaki sefere hallededeceğiz," diye onayladı Kristoff.

James başıyla onayladı ve bizi yalnız bıraktı.

Dikkatimi kahvaltı tabağımdaki meyvelere verdim, Kristoff'un bana baktığını fark ettim ve sorgulayan bakışlarını görmezden gelmeye çalıştım. Yemeğime odaklanmaya devam ederek düşüncelerime döndüm.

Düşüncelerim dün geceye geri döndüğü için kötü bir fikirdi. Elma dilimimi yavaşça çiğnerken, midem yediğim her neyse boğulacakmışım gibi bir hisle düğümlendi. Bir bardak suyu ağzıma götürerek bir yudum aldım ve meyveyi boğazımdan aşağı ittim.

Ağlamayalı uzun zaman olmuştu ama bir topun içine kıvrılıp ağlamaya başlayabilirmişim gibi hissettim. Yirmi dört saat içinde ikinci kez ağlamak hayatımın rekoru olabilirdi. Bu duygudan nefret ettim ve boğazımda oluşan bir yudumu yuttum. Hafifçe titreyen parmaklarımla bardağı aldım ve bir yudum daha içmek için dudaklarıma götürdüm.

Betty'nin dün geceki sözlerini düşündüm. Rick ve ben hep yakın olmuştuk. Farkında olmadan onu bir şekilde ben mi yönlendirmiştim? Bunu düşünmek bile kendimi korkunç, en kötü insan gibi hissetmeme neden oluyordu. Onun doğum gününü mahvetmişim.

Şimdi bile Rick, Jack ve benim tanıştığımız zamanı düşündüğümde, Rick'in benden hoşlandığına dair herhangi bir işaret ya da ipucu göremiyordum. Arkadaşlığımızın ötesinde bir ilgi göstermemiştii. Rick'le ben daha iyi anlaşırken Jack'le neden çıktığımızı herkes hep merak ederdi. İkimiz hemen anlaştık ve benzer kişiliklere sahiptik. İnsanlar şakayla karışık neden çıktığımızı sorduklarında çıkmadık, ikimiz de hep gülüp . Rick, Betty'nin söylediklerini tam olarak doğrulamadı, bu yüzden hepsi bir sarhoş draması olabilirdi. Ben umutluydum.

Daha çok aptalca, diye düşündüm içimden. *Kristoff'tan beni eve götürmesini istemeliydim.* Bu bana düşüncelerimle yüzleşmek için zaman kazandırırdı.

"Sessizlik konusunda senin rahat olan bir kadınla daha önce hiç karşılaşmadım Gemma." Kristoff bu yorumuyla beni şaşırttı.

Düşüncelerimin gizli kalmasını sağlamaya çalışarak küçük bir gülümsemeyle ona baktım. "Sanırım sabah insanı değilim."

Bakışları dikkatle üzerimde kaldı ve onu kandırmadığımı hissettim, ama neyse ki konuyu tamamen kapattı.

Onun yerine "Bu hafta sonu yapmak istediğın özel bir şey var mı?" diye sordu.

"Yürüyüşümüz dışında özel bir planım yoktu," diye cevap verdim. "Hâlâ buna hazır mısın? Yorucu olabilir." Gülümseyerek ona meydan okudum. "Üzerimi değiştirmek için evimde kısa bir mola vermem gerekecek. Yürüyüş kıyafetleri almamıştım."

Dudakları seksi bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Kulağa harika bir fikir gibi geliyor. Beni yürüyüşe çıkaracağına söz vermiştin," diye kabul etti ve saatine baktı. "Nasıl?

Evine dönmek yerine markete ihtiyacın olan her şeyi alalım. Keşke bunu daha önce düşünseydim. O zaman o kıyafetler buraya getirildi."

Ona kaşlarımı çattım. "Para israfı gibi görünüyor."

"Bunun için endişelenme," diye cevap verdi gülümseyerek.

İhtiyacım olmayan şeyler için gereksiz para harcaması fikrinden hoşlanmasam ve alışveriş bana göre olmasa da, onunla basit bir şey yapma fikrine karşı koyamadım. Çok basit bir şey. Sadece o ve ben.

Sekizinci Bölüm

An saat sonra, Maryland'in batısındaki Boonsboro'ya gidiyorduk, ikimiz de rahat bir şekilde giyinmiştik ve Appalachian Trail'in bir kısmını Annapolis Kayası'na doğru yürümeye hazırdık.

Ona baktım, yakışıklılığına hayran kaldım. Bu adamın her şeyin içinde bu kadar iyi görüldüğüne hâlâ inanamıyordum. Onu takım elbise dışında bir şey giyerken hiç görmemiştim ve yürüyüşe çıkacak kıyafetlerinin olması bile bana tuhaf geliyordu.

"Gördüğün hoşuna gitti mi?" diye takıldı, beni gözlerini ondan ayırmazken yakaladı.

Güldüm ve hemen cevap verdim. "Bildiğimi biliyorsun. Seni takım elbise dışında bir şeyle hiç görmedim. Seni bu kadar gündelik bir şey giyerken görmek garip."

"Teknik olarak sen de beni çıplak gördün," diye gülerek karşılık verdi. "Bundan daha sıradan bir şey olamaz."

"Sanırım seni çıplak tercih ederim," dedim şakacı bir şekilde koluna .

Telefonum bir mesaj sinyali olarak çaldı ve kimden görmek için kontrol ettim. Yüksek sesle güldüm.

"Annen ve grubu iyi vakit geçiriyor," diye kıkırdayarak konuştum ve az önce gelen, hepsini Hırvatistan'daki evimin verandasında oturmuş, tanıdığım alkolü içerken gösteren fotoğrafı gösterdim. "Şarabı bulmuşlar," diye gülümseyerek bir mesaj gönderdim.

Kristoff, bir eli direksiyonda, diğer eliyle de saçlarımı yüzümden hafifçe çekerken, "Sana ödeme yapmama gerçekten izin vermelisin," dedi.

"Masraflarını karşılar ve alkol stoğunu yenilemene izin verir, çünkü bir çukur açacaklarından oldukça eminim."

"Kesinlikle hayır," diye itiraz ettim. "Bunu yapmak beni mutlu ediyor ve alkol zaten yıllarca orada duracaktı. Dolaptaki şişeleri temizleyerek bana iyilik yaptılar."

"Ama Gemma..." diye söze başladı ve ben ukala bir bakışla onu hemen durdurdum.

"Eğer kalış ücretlerini ödemekte gerçekten ısrar ediyorsanız," diye teklif ettim. "İzin veririm. Bana ne tür hizmetlerle ödeme yapabileceğinizi belirleyen kişisel bir sözleşme yazabiliriz."

Yüzümdeki gülümsemeye engel olamadım, ona kendi ilacından biraz verebildiğim için mutluydum.

Kristoff başını arkaya attı ve güldü. Yavaşça saçımı çekiştirdi.

"Touché, güzelim. Beni yakaladın," diye itiraf etti gülümseyerek.

"Tamam, ben

konuyu kapatalım. Yine de aklınızda tam olarak ne tür hizmetler olduğu konusunda ilgimi çektiğinizi söylemeliyim."

Ben de gülümsedim. "Senin sapıkça becerilerini test edecektim. Ama sanırım artık bunu asla öğrenemeyeceğiz."

Bir elini direksiyonda tutarken diğer elini boynuma dolayarak beni kendine çekti ve kulak mememi nazikçe ısırdı. Vücudum anında tepki verdi ve kalçalarımın arasında sıcaklık birikti. Ona olan şehvetimi bastırmak için bacaklarımı birbirine bastırdım ama bu tam tersi bir etki yarattı.

"Söyle bana," diye kulağıma fısıldadı.

Onu inkar etmek için zayıf bir girişimle başımı salladım, bu da ensemden nazikçe ısırmasına neden oldu. Erotik bir ürperti vücudumdan aşağı akarken, arzumu birkaç çentik artırdı; dudaklarımdan hafif bir inilti kaçtı.

"Anlat bana," sesi seksi bir talep gibi.

"Düşündüm." Sesim soluk soluğaydı. "...beni izin vermeyi." Beni kendine doğru çekti ve dudakları sert bir öpücükle dudaklarıma yapıştı.

Bir santim geri çekildi ve dudaklarıma doğru mırıldandı. "."

Siktir, bu çok seksiydi!

Çıkışımızı fark edince hemen ona işaret ettim ve Range Rover'ını hızla sağ şeride geçirdi. Talimatlarımı takip etti ve on dakikalar sonra, park etmiş ve gitmeye hazırдық.

Aracın etrafında onunla buluştuğumda "İlk yürüyüşüne hazır mısınız?" diye sordum. Başını salladı ve elimi tuttu, bu basit hareketle kalbimden bir parça daha aldı. "Kızlar da yürüyüşe çıkmadığı için şanslısın. Sürekli çene çalışıyorlar."

"Bir dahaki sefere," diye kulağıma söz verdi ve kulak mememi nazıkçe ısırdı, bedenim anında karşılık verdi. Tepkiyi görmezden gelerek onu kendime doğru çektim.

yürüyüş gezimize başlamak için.

"Umarım bunu tekrar yapacak kadar beğenirsin," diye karşılık verdim ona.

"Hoşuma gidecek." Cevabı kendinden emin ve şüphesizdi.

Akşam beşten önce Kristoff'un malikanesine dönmüştük. Her şeyin yolunda olduğundan emin olmak için kızları aradım ve çok iyi olduklarını söylediler. Telefonu kapatmak için sabırsızlanıyorlardı, bu yüzden kısa bir görüşme oldu. Malikâneye girdiğimizde James'in bizi karşılamaya gelmemesine şaşırdım ama Kristoff konuyu açana kadar bir şey düşünmedim.

"Personele izin verdim," dedi, bu da neden kimsenin burada olmadığını açıklıyordu. "Aşçı gitmeden önce bizim için bir yemek hazırladı. Ya da akşam yemeği için dışarı çıkabiliriz. Seçim sizin mi?"

"Bir tercihin var mı?" Ona sordum. Onun sürekli dışarıda yemeye alışkın olduğunu biliyordum ama ben genellikle evde kalmayı tercih ederdim.

Evinin büyük merdivenlerinden yatak odasına doğru yürürken elimi tutarak "Hayır," diye cevap verdi. "Birlikte yemek yediğimiz sürece."

Burada yaşadığımız şeyin sadece benim imzalamadığım bir anlaşma olduğunu düşünmek zordu. Onu sadece iki aydır tanıyordum ama Kendini her santimetreme kazıyordu. Onunla geçirdiğim her an Jack'le olan evliliğimden daha gerçek geliyordu ama Kristoff'la geçirdiğim her anın, yollarımız ayrıldığında başka bir kalp ağrısına dönüşeceğini biliyordum.

Bu düşünceleri kafamdan silip attım çünkü sonu hayal kırıklığından başka bir yere varmayacaktı. Hayatımda bir kez olsun, burada olup bitenlerin tadını çıkaracaktım. Bazı güzel anılar bırakacaktı.

"İçeride kalalım ve aşçınızın yiyelim," diye önerdim, diğer tüm düşünceleri bir kenara iterek. "Eminim mükemmel bir aşçıdır ve sakın bir akşam geçirebiliriz. Belki bir film izleriz? *Rüzgâr Gibi Geçti* mi?"

"Daha geçen gece izledin," dedi gülümseyerek. "Sıkılmayacak mısınız?"

"Hiç şansın yok. Sana bunun bir klasik olduğunu söylemiştim," diye kıkırdadım.

"Tamam, kulağa bir plan gibi geliyor o zaman." Üzerime eğildi ve beni dudaklarımdan . "Duş, sonra evde akşam yemeği ve sinemayla bir randevu gecesi."

Onunla çıkma fikri hoşuma gitmişti. "Mükemmel! Hadi hızlıca bir duş alalım."

Ve kulağa gerçekten mükemmel geliyordu. Eğer kızlarım da benimle olsaydı, bir aile gibi hissederdim. Bu düşünce kalbimi acıttı. O koymuştu sözleşmesini şimdilik arka plana atmıştım ve ona eski karısının yaptığını yapmayacağıma söz vermiştim. Belki böyle günlerimiz ve akşamlarımız daha çok olurdu.

O gün daha önce kullandığım banyoya yöneldim ve o da hemen arkamdaydı. Kaşlarımı kaldırarak ona baktım.

"Bitmemiş bir işimiz var," diye mırıldandı, kollarını boynuma sararken dudakları boynuma değiyordu.

"Beni duşta bağlayamazsın," diye itiraz ettim usulca, daha önceki konuşmamızı ima ederek.

"Ama seni becerebilirim." Sadece onun sözleri bile beni çözmeye yetti.

Duşu açtı, gözleri üzerimdeydi, ben soyunmaya başlarken hiç tereddüt etmedi. Eli bana uzandı, parmağını göğüs kemiğimde gezdirdi. Kalçalarımın arasında zonklayan acıyla kot pantolonuna uzandım, onu çaresizlikle arzuluyordum. O da aynı şeyi hissetmiş olmalıydı çünkü Kıyafetlerimizi aceleyle çıkardık ve duşa girer girmez beni duş duvarına yasladı, su üzerimizden akıyordu. Ağzı ağzıma yapıştı, sanki bütün gün bunu yapmak için beklemiş gibi dili zorla içeri girdi. Bir bacağımı beline doladım, onun için can atıyordum, onun için hazırdım. İhtiyacı benimkiyle eşleşti çünkü içimde sert ve derin bir şekilde ilerledi, hızı arttı. Bir eli etrafımı sararken diğer eli beni yerimde tuttu.

"Siktir," diye homurdandı dudaklarıma karşı.

"Durma." Yüksek sesle bağırıp bağırmadığımdan emin değildim. Kristoff beni daha yükseğe çıkarıyordu ve her güçlü hamlesinde doruk noktama çok yaklaştığını hissediyordum. Hayatımı kurtarmak için ona tutundum, ağzı boynumdaydı, ısıırıyor, öpüyordu.

"Tanrım, Kristoff," diye inledim kulağına, bedenim titremeye başlamıştı, eşikteydim. Beni doldurdu, içimde patladı ve ikimiz de dalgayı birlikte doruğa ulaştık ve o beni hiç . Bacaklarım titriyordu ama beni sıkıca tuttu. Nefes alış verişimiz yavaş yavaş normale dönerken kollarımı ona dolamış, boynuna sokulmuş halde kaldım.

"Benim felaketim olacaksın güzelim," diye fısıldadı yanağıma doğru.

Ve sen benim kalp kırıklığım olacaksın, diye düşündüm kendi kendime çünkü ona fena halde aşık ol.

Yavaşça duş duvarını ittim ve ayak parmaklarımın ucuna kalkarak onu yanağından öptüm. "Su soğumadan duş alsak iyi olur."

İkimiz de aceleyle yıkandık. Duştayken, kafamın içinde bana bunun iyi bitmeyeceğini söyleyen, gardımı çok erken indirdiğimi söyleyen küçük bir fısıltıyı görmezden gelmeye devam ettim.

Kendime, bana zarar vermemesi için dikkatli olacağımı söyledim. Birkaç gün önce olanların tekrarlanmasını istemiyordum. Onu tanıdığım kısa süreyi göz önünde bulundurduğumda, bu acı vermemeliydi. küçük ses bana boyumu aşan işlere kalkıştığımı söyleyip duruyordu ama ben onu görmezden gelmeyi seçtim ve ruh halim biraz bozuldu.

Duştan çıktıktan sonra kurulandım ve Kristoff'un yatak odasına gitmeden önce üzerime bir şeyler giydim. Çoktan rahat bir pantolon ve düğmeli bir gömlek giymişti, ikisi de pahalı görünüyordu.

Beni sadece havluya sarılmış ve üzerimde başka hiçbir şey yokken görünce bakışları ısındı.

"Hmmm... Bunu düşünmemiştim bile ama giyecek hiçbir şeyim yok. Sadece bir gün için hazırlandım," diye başladım, sonra ekledim, "Gecenin geri kalanında benim çıplak olmam ve senin çıplak olmaman adil olmaz."

"bir yorumla aklıma gelen resim hoşuma gitti," diye kıkırdayarak karşılık verdi. "Dolaba bir bak. İçini bir sürü

Senin bedeninde
kıyafetler." "Ne
zaman?
Neden?"

"Galadan önce gittiğimiz mağazada senin bedeninin zaten vardı, ben de hoşuna gideceğini düşündüğüm ekstra kıyafetler göndermelerini istedim. Her şeyden birazcık. Tabii ki yürüyüş kıyafetlerini düşünmemiştim."

"Ahhh," diyebilirdim tek söyleyebildiğim dolaba doğru yürüdüğümde ve geniş bir kıyafet seçkisi bulmak için açtığımda... pahalı kıyafetler. Kıyafet seçiminde tüm senaryoları kapsadığından gerçekten emindi.

Ev yemeğinde ne giyeceğime karar vermek için parmaklarımı kıyafetlerimin arasında gezdirirken, tüm bunların nereye gittiğini düşünmeden edemiyordum. Ondan hoşlanmıştım... hem de çok! O da benden hoşlanıyor gibiydi. Mükemmel bir çift olduğumuzu söyleyemem ama birbirimize çok yaklaşıyorduk.

Tüm işaretleri yanlış mı okuyorum? Merak etmeden duramadım.

Onun için çalışıyorum, onunla yatıyorum, dolabını benim ölçülerimde kıyafetlerle dolduruyor. Onunla her şeyi yapmak istiyordum. Umut duygusu artıyordu ama korkularım bunu engelliyordu.

"Gemma, sorun nedir?" Kristoff'un sesi beni düşüncelerimden uyandırdı. Ona doğru döndüm ve yüzüme bir gülümseme yerleştirdim.

"Hiçbir şey," diye cevap verdim çabucak. Tüm umutları yok etmeye çalışsam da, zihnimin mutlu bir aile ve birlikte yaşayacağımız hayatlara dair güzel resimler yaratmasına engel olamıyordum. Bana ve çocuklarıma karşı harika ve şefkatliydi. Değer verdiği insanlara karşı korumacıydı ve ben onun bu yönünü seviyordum. "Geceyi burada geçireceğimi nereden biliyordun?" Hiçbir neden yokken sordum. "Dün bir anda oldu."

"Sanırım ikimiz de yaptığımız her şeyin bizi benim yatağıma götüreceğini biliyoruz... ya da seninkine."

"Yalnız, dolabımda saklamak için sana senin bedeninde kıyafetler almadım," diye mırıldandım alçak sesle.

Kristoff'un gözleri bana odaklandı, saniyeler sessizce uzayıp dakikalar gibi geldi. Sonunda başka bir şey söylemedi ve sadece üzerime uzanıp bir çift beyaz pantolon ve çizgili beyaz ve kırmızı bir gömlek aldı. Onları bana uzattı.

"Teşekkürler," dedim. İç çamaşırlarımı kendim seçtim ve onunla birlikte giyinmek için banyoya girdim. Aynaya bir kez baktığımda Kristoff'un iyi bir giyim zevki olduğu inkar edilemezdi.

Saçlarımı bir kez daha taradım. Saçlarım yumuşak ve ipeksi dalgalar halinde omuzlarıma dökülüyordu. Aynada kendime baktım ve sanki saçlarımın kendimi tanıdım. Bana bakan yansıma biraz solgun ve yorgundu ama bunun dışında parlıyordum. Zihnim karmakarışık olmasına rağmen rahatlamış ve mutlu görünüyordum.

Sağduyum bana hemen eve gitmemi ve Kristoff'la arama mesafe koydum. Ama daha önce hiç deneyimlemediğim diğer tarafım, umursamaz tarafım, devam etmemi ve iyi vakit geçirmemi söylüyordu. Sürdüğü sürece tadını çıkar!

Meydan okurcasına kendi yansıma baktım. Sonsuza dek sürmeyeceğini kim söyleyebilirdi ki? Sonsuza dek mutlu olmak istiyordum, kahretsinsin!

Kim bu pervasız kadın? Aynaya bakarken merak ettim.

Jack'le çıkmaya başladığımda çok gençtim. Birlikte olmaktan keyif alıyorduk... başlangıçta. Sonra gerçekler ortaya çıktı. Sienna geldi, beş parasızdık, ben kışımı yırtarak çalışırken o geceleri arkadaşlarıyla ve yavaş yavaş diğer kız arkadaşlarıyla dışarıda geçiriyor, sarhoş oluyor ve büyümüyordu. Sonra onun

Yıllar şiddet ve kıskançlık daha da arttı. Ve ben buna içerledim! Zaman geçtikçe daha da içerledim.

Daha kötüye gitmeden evliliğimi bitirmeliydim. Ama bitirmedim. Ve her şey daha da kötüye gitti, benim için, kendime olan saygım için, onun için... ta ki geçirdiği kaza her şeyi bitirene kadar. Belki de bu kadar kötüleşmeden bitirseydim, ikimiz de hayatlarımıza devam eder ve devam ederdik. Belki arkadaş bile olabilirdik.

Başımı salladım. *Bu bir tavşan deliği; şimdi aşağı bir anlamı yok.* Banyodan çıktığımda Kristoff'un çoktan aşağı inmiş olduğunu gördüm.

Yanına gitmek için aşağıya indim ve onu mutfakta talimatlara bakarken buldum.

"Umarım yemek yapmıyorsunuzdur?" Düşündüm. "Önceden hazırlanmış bir şeyler olduğunu söylemiştin?"

"Yemeklerimi yemekten korkuyor musun Gemma?" Kristoff kaşlarını kaldırarak sordu. "Yemek yapamayacağımı mı sanıyorsun?"

"Eminim yemek yapabiliyorsunuzdur... hem de çok iyi, bahse girerim. Hiçbir şeyde iyi olmadığını düşünemiyorum," dedim sırtarak. "Bir çocuğu araba koltuğuna oturtmak dışında."

"Bu bir iltifat mı yoksa...?" diye bana meydan okudu.

"Oh, bu bir iltifat değil. Sadece gerçekleri söylüyorum," diye başladım kıkırdayarak. "Bugünkü yürüyüşten sonra yemek yapma konusunda endişelenmeni istemiyorum. Eminim yorgunsunuzdur," diyerek yanına yaklaştım. Ve sonra alaycı bir şekilde ekledim, omzuna hafifçe vururken. "Eminim kırklı ilk kez yürüyüş yapmak yorucudur. Dayanıklılık kazanmak zorundasınız."

Doğrusu, çok formdaydı ve bugünkü yürüyüşümüzün hiçbir bölümünde terlemedi ve bu en basit arazi değildi.

"Bayan Rose, bana yaşlı mı diyorsunuz?" Kristoff patronluk taslayarak sordu. "Asla yapmam Bay Baldwin," diye gülerek karşılık verdim.

"Hadi, bırak da

Sana yardım edeyim. Ne pişiriyoruz?"

"Kabak ve sebzeli kızarmış tavuk. Zaten fırında pişiyor. Sadece salatayı hazırlamamız gerekiyor."

İki kesme tahtası bulmaya çalışırken, "Tamam, hepsini birlikte kesebiliriz ve işimiz hemen biter," dedim. "Voila!" Muzaffer bir şekilde ilan ettim.

Bir tanesini onun önüne koydum, bir tanesini de kendime ayırdım. Buzdolabına girip marul, domates, taze mısır, avokado, salatalık ve kırmızı biber çıkardım.

Soğan.

"Tamam," diye başladım o beni izlerken. "Şunları yıkayalım, haşlayalım, sen kırmızı soğan ve salatalıkları kes, ben de geri kalanları keseyim." O benim sözümü dinleyip dediklerimi yapmaya başlayınca kıkırdadım.

"Sonunda sana patronluk taslayabileceğim. Artık huzur içinde ölebilirim."

Omuzları gevşemişti. Kristoff'u son yirmi dört saat içinde hiç bu kadar rahat görmediğimi hissediyordum. Onu bu haliyle seviyordum. Hâlâ heyecanlıydı ama aynı zamanda çok daha cana yakındı.

"Merak etme güzelim, daha sonra sana patronluk taslamaya geri döneceğim.

Akşam." Ses tonu ima doluydu ve ne demek istediğini tahmin ettiğimi düşünerek yüzüm hemen kızardı.

Kısa süre sonra salatamız bitti ve masayı birlikte hazırladık. Dalgınlıkla mutfakta birlikte çok iyi çalıştığımızı fark ettim. Ve yatak odasında da, diye ekledim. Masa hazırlanır hazırlanmaz fırından bip sesi geldi ve Kristoff içinden yemek çıkardı.

Oturduğumuzda Kristoff bir şişe beyaz şarap açtı ve ikimizin kadehine de biraz doldurdu. Arka planda hafif bir müzik vardı, masaya gelmeden önce açmış olmalıydı.

"Kadeh kaldıralım," diye mırıldandı bana doğru eğilip dudaklarımdan öperken. "Bunun gibi daha nice günlere."

Hafif bir şaşkınlıkla ona baktım ama bir şey söylemedim. Böyle günlerin daha çok olmasını istedim! Kadehlerimizi tokuşturduk ve ikimiz de küçük birer yudum alırken onun beni dikkatle izlediğini fark ettim.

Bardağımı yere bırakırken ona gülümsedim. "Açlıktan ölüyorum. Buon appetito!" Akşam yemeği harikaydı ve ikimiz de rahatlamıştık. Şaraptan mı emin değilim,

yemek ya da yürüyüş sırasında yaktığımız fiziksel enerji.

"Evlendiğinizde kaç yaşındaydınız?" Kristoff'un sorusu beni şaşırttı.

Kıkırdadım. "Bu ortaya çıktı. Kaç yaşındaydın?"

Gülümsedi. "Görüyorum ki sorudan kaçıyorsun. O yüzden önce ben başlayayım. Otuz bir yaşındaydım ve ancak iki yıl sürdü. Baştan sona bir hataydı.

etrafta. Birbirimizi sevmiyorduk, bu yüzden yürümemesi sürpriz olmadı."

Elimi onunkinin üzerine koydum. "Çok özür dilerim. Bazen işler o anda öyle görünmese de en iyi şekilde sonuçlanır." Kristoff her şeyi başarırdı, bu yüzden bunun onun için ne kadar zor olduğunu hayal bile edemezdim.

"Evet, benim için en iyisi oldu," diye onayladı.

"Henüz yirmi bir yaşındayken evlendim," yanıtladım sorusunu. Derin bir nefes aldım. Geçmişimi paylaşmak bana kolay gelmiyordu.

"Sienna kısa bir süre sonra geldi. Jack'le üniversitede çıkmaya başladım, ailem öldükten ve ben Amerika'ya geldikten kısa bir süre sonra."

Elimi tuttu ve dudaklarına götürdü, sanki açılmamın bana ne kadar pahalıya mal olduğunu anlamış gibiydi.

"Çok genç," diye yumuşak bir sesle konuştu.

"Evet," diye kabul ettim, bakışlarımı ona kilitleyerek. "Çok genç. Başlangıçta iyiydi. Bebek doğduğunda hızla büyümek zorunda kaldık. O reddetti ve işler hızla kötüye gitti."

Kristoff'tan uzaklaşıp büyük mutfak penceresinden dışarı baktım.

"Her neyse, başka yerlere ilgi duymaya başladı. Ben kariyerime ve kızlara odaklandım. Doğrusunu söylemek gerekirse, evliliğimizi yıllar önce bitirmeliydik. I

Sanırım başarısızlığı kabullenmeyerek dayanmaya devam ettim. Ya da belki de ailemin sahip olduğu şeye dönüşeceğini umdum, ki düşünürseniz bu çok saçma. Şimdi bilsem neyse."

"Seni gördüğüm andan itibaren," sesi yumuşak bir övgü gibiydi. "Gücünü gördüm."

Yorumuna şaşırarak başımı tekrar ona çevirdim.

"Şaşırma," diye yorum yaptı. "Gücünü biliyorsun." "Aldırmamana şaşırdım," diye cevap verdim.

"Hayır, değil. Senin bu yönünü seviyorum." Bakışları onun da bunu kastettiğini gösteriyordu. Ona gülümserken kalbimin umutla kabardığını neredeyse hissedebiliyordum.

Yemeğimizi bitirdiğimizde bile masada oturup şarabımızı yudumlayarak konuşmaya devam ettik. Bana son satın almasıyla ilgili planlarından bahsetti ve çeşitli konularda fikrimi sordu. İşle ilgili kararlarında benim fikrimi önemseydiği için gurur duydum ve mutlu oldum.

Mutfağın büyük pencerelerinden güneşin battığını fark ettim. "Biliyor musun, saatlerdir burada oturuyoruz."

"Gidecek başka yerim yok," diye cevap verdi. "Var mı?"

"Sanırım değil," diye kıkırdadım, mutlu ve rahatlamıştım. Bir kadehin sadece yarısını içmiş olmama rağmen şaraptan da olabilirdi. Onunla birlikte olmaktan kaynaklandığını hissediyordum.

"Yine de her ihtimale karşı cep telefonumu kontrol etmeliyim." Telefonu bulup bulamayacağımı görmek için etrafıma bakınırken ona döndüm. "Nereye koyduğumu bilmiyor musun?"

"Onu kütüphanede bırakmışsın," diye yorum yaptı. "Hadi, partiyi kütüphaneye taşıyalım."

"Harika bir fikir." Güldüm ve şarap kadehimi kaptım. O da aynısını yaptı ve yanımıza almak için bir şişe daha şarap aldı.

"Bir şişe daha içmeli miyiz bilmiyorum Kristoff," diye mırıldandım, kütüphaneye doğru yürürken bir kolunu bana dolamış, diğer koluyla da kadehini ve şarabını tutarken rahatlamıştım. "Şarabını seviyorum ama pek içen biri değilim. İkinci kadehe başlarsam çakırkeyif olma yolunda ilerleyeceğimden eminim. Öte yandan sen hiç etkilenmemiş görünüyorsun." Ve kütüphanedeki odasına girdiğimizde dudaklarımdan bir kıkırdama kaçtı, sanki bunu kanıtlamak için bir işaret gibi.

. "Merak etme Gemma, sarhoş olmana izin vermeyeceğim. Bütün gece seni sismeyi planlıyorum ve her dokunuşumu, sana vereceğim her sert darbeyi hatırlamanı istiyorum ve sarhoş olursan bunu yapamam aşkım."

Yüzümün kızardığını hissedebiliyordum. Her tarafım sıcaktı ve bunun alkolden kaynaklandığından pek emin değildim. Tekrar kıkırdadım. "Kristoff, çok tatlı şeyler söylüyorsun."

"Hoşuna gidiyor ve bunu biliyorsun," diye fısıldadı kulağımı ısırırken. Dudaklarımdan bir inilti kaçarken vücudum hemen karşılık verdi. Dudakları boynuma doğru kayarak onu emdi, nabzım hızlandı.

Başını kaldırdı ve "Film izlemek ister misin?" diye sordu.

"Ne?" Gözlerimi kırıştıtararak beynimdeki bulanıklığın içinden onun sözlerini anlamaya çalıştım.

Güldü ve beni yanağımdan öpmek için başını eğdi. "Yatmadan önce bir film izlemek ister misin?" Sesi yatağa gitmenin uyumak olmayacağını gösteriyordu.

"Elbette," diye mırıldandım. Ondan uzaklaştım ve bardağımı yere bıraktım, sonra telefonumu aramaya başladım.

Kristoff masanın üzerinden alıp bana uzatırken, "İşte telefonun," diye işaret etti.

"Teşekkürler, Kristoff."

"Telefonunu yakından takip etmediğine dair bir his var içimde," eğlenerek gözlemledi.

Kıkırdadım. "Hayır, her zaman değil. Şu anda çocuklar yanımda olsaydı, muhtemelen günlerce kontrol etmezdim. Patronumu mutlu etmeye çalışıyorum ve işte olmadığım zamanlarda telefonumu kontrol ediyorum. Bana ulaşamazsa mutlu olmaz.

Ben."

"Kulağa hıyarın teki gibi geliyor," diye takıldı. "Kendine has anları var," diye sııttım.

Telefonuma baktım ve çocuklardan ya da büyükannemden gelen herhangi bir mesaj ya da arama olmadığını gördüm. Ancak bir cevapsız arama ve bir de Betty'den bir mesaj ve Rick'ten iki mesaj. Kristoff'a baktım, adının ekranda olduğunu görüp görmediğini merak ediyordum. Gördüyse de belli etmedi. Önce Betty'den gelen mesajı açtım ve kaşlarımı çattım.

Gemma, çok üzgünüm. Lütfen konuşabilir miyiz? Sen ailedensin! Lütfen açıklamama izin ver.

Şu anda akşamımı mahvedecek havada olmadığımı karar vererek mesajı kapattım. Bununla daha sonra ilgilenecektim.

"Her şey yolunda mı Gemma?" Kristoff sordu.

"Evet," diye cevap verdim soğukkanlılıkla ve gülümsedim.

Sadece başını salladı ve kumandayı alarak kanepeye doğru ilerledi.

"Buraya gel," diye seslendi bana ve koltukta yanındaki yere vurdu.

Onun yanına oturdum. Kolu bana dolandı ve beni kendine doğru çekti.

Televizyon açıldı ve kumandayı bana uzattı. "Favori kanalın var mı?" diye sordum.

Omzunu silkti. "Hangi kanallar olduğundan emin değilim." Belli ki nadiren televizyon izliyordu. Kanallar arasında gezinmeye başladım, ve WETA UK'de karar kıldım. Eski bir dizi olan *As Time Goes By*'in tekrarı oynuyordu ve ben Kristoff'un kollarında rahatlardım, milyonlarca kez izlediğim diziyi izlerken başımı göğsüne yasladım. Ama hoşuma gitmişti. Çok basit bir hayat gibi görünüyordu.

"*Rüzgâr Gibi Geçti* yok mu?" Kristoff saçıma doğru mırıldandı.

"Gerçekten çok uzun. Ama izlemek istersen araştırıp koyarım," diye cevap verdim, sanki aramızdaki sıradan bir geceymiş gibi.

"Hayır, bunu başka bir zamana bırakalım."

Gösterinin geri kalanında sessizlik içinde oturduk, arada bir kıkırdadık.

"Bu gösteriyi neden seviyorsun?" Kristoff uzun süren gerginliği bozarak sordu

Sessizlik.

Omuz silktim. "Çok basit. Ve komik. Yaşlılıklarında, hiçbir şeyin gerçekten önemli olmadığı zamanlarda hala etrafta olan aşk için söylenecek bir şey var.

O ikisi. Sadece birbirlerine ihtiyaçları var. Geri kalan her şey sadece arka plandaki gürültü."

Mırıldandı. Kafamı kaldırmadım. Bayat ya da aptalca olduğunu umurumda değildi.

Dizi bitip yeni bir bölüm başlamadan önce gülümseyerek başımı kaldırdım. "Cep telefonunu hiç açmadığın için etkilendiğimi söylemeliyim. Başka bir bölüm izlemek ister misin yoksa bu gecelik işin bitti mi?"

Gülümsedi ve parmakları saçlarıma dolandı. "Başka bir tane daha izleyebiliriz. Bunu seninle yapmaktan zevk alıyorum; yine de seni yatağa götürmek için sabırsızlanıyorum."

Beni yatağa götürmenin ne anlama geldiğini düşünmek tahrik etti. Televizyonu kapattım ve kumandayı kaldırdım. Ayağa kalktım ve elimi ona uzattım. Söze gerek yoktu. Elimi tuttu ve ayağa kalktı.

Beni şaşırtarak kollarının arasına aldı.

"Kristoff," diye kıkırdayarak bağırdım. "Beni taşımaya devam edemezsin. Kendini inciteceksin."

"Yine yaşıma bir gönderme mi yapmaya çalışıyorsun güzelim?" Eğildi ve nazikçe ısırdı. "Bunun için seni tokatlamam gerekecek."

"Ohhh... ." Tekrar kıkırdadım, bu açıkça alkolün sistemimde olduğunun bir göstergesiydi. Kristoff beni sert bir şekilde merdivenlerden yukarı taşıdı. Adımları ve nefesi hiç değişmedi. Avucumu göğsüne bastırdım ve parmaklarımın altında sert kaslarını hissettim. Eğildim ve boynunu öpmeye başladım. Onu fena halde istiyordum.

Dudaklarım ağzına doğru kalktı ve dudakları hevesle benimkilerle buluştu. kontrolünü eline aldı, derinleştirdi, dili benimkini arıyordu. Öpücüğünün inledim, kollarımı sıkıca boynuna doladım, parmaklarım saçlarında.

Beni yatağa oturttu, böylece artık onun yatak odasında olduğumuzu anladım. Hızlı ve hevesli hareketlerle gömleğimi başımın üzerinden çekti ve beyaz pantolonumu çıkarırken kalçalarımı yataktan kaldırdım. Sütyenim ve külotumla kalmıştım.

Bakışları üzerimdeydi ve gözlerinde tam olarak anlayamadığım bir ifade vardı. Eli hafifçe boynumdan göğüs dekolteme doğru indi, tüy gibi hafıftı, düz karnımdan aşağı indi ve kalçalarımın arasında son buldu. Islanmıştım ve külotumun içinden bile sıcak ıslaklığımı hissedebileceğini biliyordum.

Parmakları o ince kumaş parçasının arasından benimle alay ediyordu, sırtım onu daha yakın hissetmek, onu daha fazla hissetmek için kemerli.

Parmaklarını külotuma geçirdi ve bacaklarımdan aşağı çekti. Sonra sütyenim de gitti.

"Benim için aç, aşkım." Kristoff'un sesi nazik ama emrediciydi. Sadece bu sözleri duymak bile beni daha da ıslattı. Yavaşça kalçalarımı onun için açtım, amımı sıcak bakışlarına maruz bıraktım, yüzüm yanıyordu.

"Çok güzel," diye mırıldandı. Beni izlemesi, en mahrem yerime bakması, sanki görmeye doyamıyormuş gibi, beni her şeyden çok tahrik ediyordu. Parmakları amımı sıyırdı ve içimden bir ürperti geçti. Vücudumu. Parmağı klitorisimi buldu ve daha hızlı ve daha hızlı daireler çizmeye başladı. Onun için çok ıslanmıştım. Uyluklarımdan aşağı akan kaygan arzuyu hissedebiliyordum. Nefes alışım ağırlaşırken gözlerimi kapattım.

"Gözlerini aç Gemma," diye emretti Kristoff. Gözlerim çırpınarak açıldı, göz kapaklarım ağırlaşmıştı. "Orgazm olurken bana bakmanı istiyorum... sadece bana!" Onunla gözlerimi kilitlediğimde dudaklarımı yaladım, kalbim çılgınca atıyordu. Her kalp atışımı, her nefesimi, her şeyimi tüketiyordu.

Kristoff klitorisimi okşama hızını artırdı, ben daha fazlasını almak için hevesle sırtımı kamburlaştırırken vücudum uğulduyordu. Bir parmağını içime soktu.

Aynı zamanda klitorisime doğru miktarda baskı uygularken. Göz kapaklarım ağırlaştı.

"Kristoff..." Sesim boğuk ve nefessizdi. "Benim için gel, Gemma."

Zevkin içimde patlaması için tek gereken buydu, bedenim titriyordu. Onun için sertçe boşaldım, parmaklarını sırlıslıkla ettim ve o beni son titreyişimde gördü. Gözlerimiz hala kilitliydi, parmaklarını dudaklarına götürdü ve sularımı emdi, bakışlarını benden hiç ayırmadı.

Kristoff hala giyinirken, kendimi açıkta hissettim... zihinsel ve fiziksel olarak, ben onun yatağında çıplak yatarken o üzerimde yükseliyordu. Elimi uzattım

parmaklarımla gömleğinin düğmelerini açmaya başladım ve parmaklarımı çıplak, sıcak teninde gezdirdim. Karın kasları çok sert ve belirgindi.

"Çok çalışıyor olmalısın," diye mırıldandım görünürde bir neden yokken.

"Yaşlı bir adam için mi yani?" diye kıkırdadı ve hafifçe saçımı çekti.

Pantolonunun kemerine uzandım ve hevesle çözmeye başladım. O da bana yardım etti ve pantolonundan kurtuldu.

"Seni sertçe becermek istiyorum," diye inledi gözlerimin içine bakarken, sanki izin istiyordu. "O kadar sert ki günlerce her hareket ettiğinde beni hissedeceksin."

"Evet," diye fısıldadım.

Bacaklarımı onun için daha geniş açtım, bakışları benimkilere kilitlendi. Kalbimin göğsümden fırlayacağını hissettim.

Üzerimde yükseldi, dudakları kulağıma değdi.

"Bacaklarını aç." Sesi sert bir emir gibiydi. Bunu hemen yaptım ve pozisyonumu alır almaz, onun zorla içine girdiğini hissedebiliyordum.

bana sert horozuyla.

"Ahhhh," sesim bir inilti halinde çıktı. Kristoff'un hamleleri sert ve derindi. Kalçalarımı kavradı ve her santiminin içimde olduğunu, beni doldurduğunu hissettim. Onun her şeyini, verebileceği her şeyi istiyordum.

"Evet, Kristoff!" İnemelerim çığlıklar halinde çıktı.

"Sen benim için yaratılmışsın!" Sesi hırıltılıydı. "Sadece benim için!"

İçimde daha derin ve daha hızlı itmeye devam ederken sırtımı eğdim. Çok yakındım ve bedenim onunkine uyumluydu, onun da yakın olduğunu biliyordum.

"Kahretsin Gemma," diye inledi, sesi artık bir gümbürtüye dönüşmüştü. "Benimle gel." Parmakları klitorisime gitti ve sadece sert dokunuşu orgazmımın patlamasına neden oldu. Vücudum titredi ve amım onun horozunun etrafına sarıldı, sahip olduğu her şey için onu sağdı.

Kristoff kollarını bana dolamış, siki içimde seğirmeye devam ediyordu. İkimizin de nefes alış verişi zorlaşmıştı. Boynumu öpücük yağmuruna tutuyordu ve vücudum titreyerek karşılık veriyordu.

"İnanılmaz," diye fısıldadı kulağıma.

"Evet," diye mırıldandım, sesim hâlâ soluk soluğaydı. Bu şimdiye kadar yaşadığım en muhteşem seksti. Onunla her seferinde inanılmaz ve yeni hissediyordum. Ama bunu söylemeyecektim. Bunun yerine yüzümü ona çevirdim ve boynuna sokulup onu nazikçe öptüm. Kalbimin ona karşı sıcaklık ve sevgiyle olduğunu hissedebiliyordum.

Onu seviyorum! Ona tamamen aşığım. Ne zaman ve nasıl olduğundan emin değilim ama ona tamamen aşık oldum.

Orada birlikte uzandık; kolları bana sarılmıştı. Beş, on dakika boyunca bu şekilde yattık. Sonunda düşüncelerim sakinleşti ve kendimi onun kollarından kurtardım.

"Nereye gidiyorsun güzelim?" Sesi uykulu geliyordu. "Dişlerimi fırçalamaya gidiyorum. Bir saniye içinde dönerim."

"Ben de aynısını yapıyorum." Alnıma bir öpücük kondurdu ve böylesine basit bir sevgi gösterisi karşısında göğsüm sıkıştı.

Ondan önce işimi bitirdim ve yatağa tırmanırken pijamalarım için kullanmak üzere onun düğmeli gömleklerinden birini daha çektim. Kristoff tam o anda banyodan odaya girdi ve beni çıplak popom açıkta ve gömleği üzerinde, ona yetecek kadar açıkta yatağın üzerinde sürünürken gördü.

Çıplak olarak yatağa girdi ve beni kendine doğru çekti. Kollarını bana doladı, sırtımı göğsüne ve sikine yasladı, başımın arkasını ve "İyi geceler güzelim!" diye mırıldandı.

OceanofPDF.com

Dokuzuncu Bölüm

T Hafta sonu uçup gitti ve Pazartesi sabahı bir sarsıntıyla uyandım.

"Kahretsin," diye . Kristoff hâlâ yanında mışıl mışıl uyuyordu.

Ben. Komodinin üzerindeki saate baktım, sabah yediyi gösteriyordu.

Yataktan kalktım ve Kristoff'un benim için hazırladığı dolapta iş için giyecek bir şeyler bulmak için koşturmaya başladım.

Kristoff uykulu bir şekilde "Kadın," diye mırıldandı ve ardından "Ne yapıyorsun?" diye sordu.

"," diye telaşlandım. "İşe geç kaldık. Uyuyakalmışız." Oda

Kristoff'un gürleyen kahkahasıyla doldu.

"Bu kadar komik olan ne?" Alay ettim.

"Yatağına dön Gemma," diye elini uzattı Kristoff. Tereddütle elini tuttum ve beni kendine çekti.

"Bugün ," diye mırıldandı yanağıma doğru. "Dün gece Kimberly'ye de bir gün izin alması için mesaj attım."

"Oh... tamam." en akıllıca cevap buydu. Tekrar battaniyenin içine girdim ve onun yanına sokuldum.

"Dün gece sana söyleyecektim," diye devam etti. "...ama unuttum."

Kollarını bana doladığında kalp atışlarım yavaşça normale döndü.

"Sanırım bu iyi bir şey," diye mırıldandım göğsüne doğru. "Zaten kendimi çok yorgun hissediyorum." Başımı kaldırdım, bakışlarımı ona kilitledim ve kaşlarımı kaldırarak onu sorguladım. "Sadece biraz uykuya ihtiyacın olduğunu ve hiç uyumadığını sanıyordum?"

"Ben uyumam," diye karşılık verdi. "Başın göğsümdeyken çok rahat görünüyordun, hareket edip seni istemedim." O

alnımdan öptü ve ekledi, "Ve sonra uyuyakalmışım.

"Özür dilerim," diye özür diledim, uzaklaştım, ama beni geri çekti.

"Uzaklaşma," sesi yumuşak bir komut gibiydi. "Seni yanımda istiyorum. Vücudunu üzerimde hissetmeyi seviyorum. Kalkmayı planlamıyorum yakın zamanda."

"Tamam," diye nefes verdim ve tekrar kollarına sarıldım, başım göğsünde, dudaklarım tenindeydi. "Tanrım, çok yorgun hissediyorum," diye mırıldandım uykulu bir şekilde ona karşı. Eli, göz kapaklarımı ağırlaştıran dairesel nazik hareketlerle sırtımı ovuyordu.

", değil mi?" diye sordu endişeyle. "Hayır," diye mırıldandım, uykuya dalarken gözlerim kapalıydı.

Geçmişte çocuklarım olmadan geçirdiğim birkaç gün bana acı verici derecede uzun gelirdi. Yine de onları özleyor ve günde iki kez onlarla sohbet etmek için arıyordum.

Gerçi bazı günler telefonu kapatmak için acele ettiklerinden bu duygu tek taraflı gibi görünüyordu. Ama bu sefer, tüm hafta şaşırtıcı derecede hızlı geçti. Bütün haftayı Kristoff'un evinde geçirdim. İşe ve eve birlikte gittik. Birlikte gidip gelmek çok basit bir eylemdi ama bu bizim zamanımızdı ve ben buna bayıldım. O hafta malikanedeki personeli günde sadece birkaç saat çalışıyordu, bu yüzden biz eve vardığımızda herkes gitmiş oluyordu.

Aşçısı en iyisiydi. Bizim için yemek hazırlardı, tek yapmamız gereken fırına koymaktı ve yemek hazırды.

"Kesinlikle şefinizle evlenirdim," dedim Kristoff'a özlemle. "Ve bize sağlıklı yemekler yaptığını fark ettin mi?" Bu benim için tamamen yeni bir deneyimdi; yatağımı toplamak, temizlik yapmak ya da yemek pişirmek gibi dertlerim yoktu. Personeli her şeyle ilgileniyordu.

Kristoff bana güldü. "İyi ki zaten evli. Yoksa çok sert bir rekabet yaşardım," diye kıkırdadı. "Sadece senin için sağlıklı yemekler yapıyor!"

"Gördün mü?" diye şaka yaptım. "Tamamen evliliğe uygun. Diyetim için mükemmel olurdu. Ve ne pişirirse pişirsin beni hiç hasta etmiyor." Burada geçirdiğim ilk sabahdan beri aşçısı hangi yemeğin bana uygun olduğunu bulmuş olmalıydı çünkü hepsini seviyordum ve hiçbirini beni rahatsız etmiyordu.

Her gece, yatmadan birkaç saat önce, ben onun kütüphanesine gizlice girerdim ve Kristoff da beni takip ederdi. Ben kanepede oturup yanına kıvrılıp kitap okurken, o ya dizüstü bilgisayarında çalışır ya da haberlerin iş bölümünü okurdu. Hiç hissetmediğim kadar mutluluğa yakındı.

Rick ve Betty'yi özledim. Kendimi aramak ya da mesaj atmak için telefonu açarken buluyordum ve sonra duruyordum. Gece kulübü olayından birkaç gün sonra nihayet Betty'nin mesajına cevap verdim. Ona sadece endişelenmemesini ve unutmasını söyledim. I

unutmak ve hiç olmamış gibi davranmak istediğimi biliyordum.

Ama Rick'e cevap vermedim. Ne zaman bir cevap yazmaya kalksam siliyordum... ne diyeceğimi bilemiyordum. Onunla konuşmanın rahatsız edici olmasından nefret ediyordum; bu tamamen yeni bir duyguydu. Sorularım olduğunda, yardıma ihtiyacım olduğunda ya da sadece onunla konuşmak istediğim için ulaştığım kişi hep oydu. Beni rastgele aramasını da özlemiştim. Sesini, konuşmalarımızın tanıdıklığını, geçmişimizi özledim. Onu Betty'den daha uzun süredir tanıyorum.

Kitabımdan başımı kaldırdım ve pencereden dışarı baktım. O hafta milyonuncu kez, kızlar yanımda olsa ve hep birlikte olsak hayatın ne kadar mükemmel olacağını düşündüm. Bunun da ötesinde, Rick'le aramızdaki sorunu çözebilirsek havalara uçacaktım. Kendimi tamamen mutlu hissedirdim, çok uzun zamandır bu kadar mutlu olmamıştım. Muhtemelen şimdiye kadarki en mutluluğum! Bu korkutucu bir duyguydu ve bir şeylerin ters gideceğini düşünmek beni biraz paranoyaklaştırıyordu.

"Ne düşünüyorsun güzelim?" Kristoff'un sorgulayan sesi beni ürküttü. Bir parçam hâlâ tüm düşüncelerimi ve duygularımı ona açmama izin vermiyordu. Benim ona hissettiğim kadar onun da bana karşı bir şeyler hissedip hissetmediğinden emin değildim. Duygularını doğrudan paylaşmamıştı ama ben de paylaşmamıştım. Onun her şeyini istiyordum - kalbini, ruhunu ve bedenini. Sonsuza dek mutlu olmak istiyordum ama bunu ona söyleyemiyordum. Davranışları önemsediğini ima etse de bedenimden başka bir şeyden bahsetmedi.

Küçük bir gülümsemeyle yüzümü ona çevirdim ve dudaklarına bir öpücük kondurarak ona daha da sokuldum.

"Hiçbir şey," diye mırıldandım dudaklarına karşı.

Gözlerinde bir şey parladı. "Sorun nedir?" diye sordu tarafsız bir tonda.

"Hiçbir sorun yok," diye temin ettim onu. "Kızları ve yarın eve gitmeyi düşünüyordum. Cumartesi günü dönüyorlar, bu yüzden onları havaalanından istiyorum."

Biraz gevşedi ve eli etrafımı sarıp beni kendisine daha da yaklaştırdı. Başımı göğsüne yasladım, güçlü kalbini dinledim ve anın tadını çıkardım.

Onuncu Bölüm

K

ristoff ve ben Betty ya da Rick konusunu hiç açmadık. Rick ve Betty ile aramızdaki sorunları çözmeye yanaşmayacağını hissediyordum ama onları çok özledim. Onlardan kaçamazdım.

ben istemedim. Ne de olsa onlar ailemdi ve olanları düzeltmek istiyordum. Kristoff'un sonsuza dek kin tutacağını hissediyordum.

Çocukların büyükanneleriyle tatilden döndükleri hafta, bir akşam çocukları yatırdıktan sonra Betty'ye bir mesaj gönderdim. Neredeyse

Gönder tuşuna bastığım anda telefonum çaldı. Arayan Betty'ydi. "Alo," diye tereddütle cevap verdim, artık gerçekleştiği için biraz gergindim.

"Gemma," onun titrek sesini duyunca tıkandım.

"Merhaba Betty," allak bullak olmuş bir halde tutmaya çalışıyordum. Onun sesini duyunca bu kadar duygulanmama anlam veremiyordum.

"Seni çok özledim," diye mırıldandı ağlamaklı bir sesle. "Çok özür dilerim. Rick ve ben kendimizden geçmiş durumdayız."

"Ben de üzgünüm," diye titreyerek cevap verdim. "Seni özledim. Rick'i de." "O burada. Onunla konuşur musun?" diye yalvardı.

"Sadece senin için uygunsa," diye cevap verdim. Onunla konuşmayı istememe rağmen ne söyleyeceğimden emin değildim. Gece kulübündeki tüm olay zihnimde canlandı ve rahatsızlığımı geri getirdi.

"Evet," diye hızla onayladı. "Sen ve Rick konuştuktan sonra seninle konuşacağım. Tamam mı?" Beni göremediğini unutarak başımı salladım ama sanki başımı salladığımı görmüş gibi, "Seni seviyorum," diye ekledi.

"Ben de seni seviyorum," diye burnumu çektim.

"Merhaba güzelim," Rick'in güçlü sesi bana ulaştı ve yanağımdan bir yaş süzüldü.

"Merhaba," kelimeleri boğazım düğümlenerek güçlkle söyleyebildim.

"Üzülme Gem," diye mırıldandı. "Canın yandığında içim yanıyor."

"Sizi özledim," diye fısıldadım telefona. Keşke ikisi de yanımda olsaydı.

"Seni daha çok özledim," diye yanıtladı basitçe. "Benimle bir daha hiç ."

"Yapamadım." Başladım ve sonra iç çekerek ekledim. "Sizden asla vazgeçemem. Senden, Betty'den ya da çocuklardan."

"Bunu duyduğuma sevindim. Yapabilseydin canın yanardı. Lanet olsun," diye . "Keşke burada olsaydın ya da ben orada olsaydım. Açıklamak istiyorum."

"Neden bana söylemedin?" Neredeyse korkmuş bir halde usulca sordum.

Sessizlik uzadı ve cevap vermeyeceğini düşündüm. "Uzun hikâye," diye başladı ve tereddütte sordu. "Bir gün öğle yemeği için buluşabilir miyiz?" Ben cevap vermeden hemen ekledi: "Ben asla bir şey denemem, Gemma. Lütfen inan bana. Bunu ne sana, ne Betty'ye, çocuklarıma, ne de senin kızlarına yaparım."

"Biliyorum Rick," dedim ve bunu gerçekten de şüphesiz biliyordum. "Öğle yemeği kulağa harika geliyor. Gelecek hafta, belki Pazartesi yapabilir miyiz?"

"Evet," diye hızlıca cevap verdi ve sonra ekledi. "Kahretsin, önümüzdeki iki hafta boyunca iş seyahatinde olacağım. Döndüğümde ne dersin? Seni ararım ve hemen buluşuruz."

"Kulağa hoş geliyor," diye cevap verdim.

"Seni seviyorum güzelim," dedi bana usulca, tıpkı onu tanıdığımdan beri yaptığı gibi. Ve yanlış hissettirmedi.

"Ben de seni seviyorum," diye cevap verdim. "Şimdi Betty ile konuşsam iyi olacak."

Onunla bu konuşmayı yapmak iyi hissettirdi. Biliyorum, çok şey bıraktık. söylenmemiş şeyler vardı, ama öğle yemeğinde hepsini ele alacaktık. Söylediklerimde ciddiymdim. Onları kaybetmek istemiyordum. Betty tekrar telefondaydı ve eski neşeli haline dönmeye çalışıyordu.

"Betty," diye sözünü kestim. "Duygularınızı ve düşüncelerinizi bilmek istiyorum. Hepinizi seviyorum ve hiçbir şeyin dostluğumuzu ailemizi mahvetmesini istemiyorum."

"Aptaldım," diye cevap verdi. "Hepsi benim hatam, çok sarhoş olmak..."

"Hayır," diye onu durdurdum. "Bu kimsenin suçu değil. Suçlama yok. Ama aklını kurcalayan bir şey olmalı Aramızda sır kalmasını, arkadaşlığımızı zedeleyecek bir şey olmasını istemiyorum. Rick'le öğle yemeğine çıktığımızda ne hissedeceğini merak etmek istemiyorum."

Bir süre sessiz kaldı ve sonra iç çekerek cevap verdi.

"Evet, ikinizin her zaman öğle yemeği yemesi benim için sorun değil. İkinize de güveniyorum. Dürüst olmak gerekirse, o gece bana ne oldu bilmiyorum. Sadece... Rick ve seni dans pistinde görmek... İkinizde de onunla sahip olmak istediğim bir şey var. Bir yapbozun iki parçası gibi hep birbirinize uydunuz. Beni ona ayarladığında bile, Rick'e sırılsıklam aşık olduğunu bildiğim halde neden Sana aşığım. Siz birlikteyken, sanki mükemmel bir çift gibiydiniz. Hatırlıyor musun, herkes hep bunu söylerdi?"

Derin bir nefes aldı, sanki bir itirafta gibiydi. Ve sanırım bir bakıma öyle de oldu.

"Evet, o yorumları hatırlıyorum," diye cevap verdim sessizce. "Bence Rick ve ben birbirimize çok yakışıyoruz ama sadece arkadaş olarak. O seni seviyor."

"Biliyorum," dedi basitçe. "Ertesi sabah gece kulübünden sonra bunu konuştuk. Aptalca davrandım."

"Sen aptal değilsin," diye itiraz ettim. Sonra da gerginliği azaltmak için ekledim. "Yani artık Rick'le dans etmek yok, öyle mi?"

Ve böylece ikimiz de kahkahalara boğulduk.

"Onunla istediğin zaman dans edebilirsin," diye kıkırdadı. "Sadece danstan önce onun kafasını kıracağım."

"Ewww," diye gülerek içimi çektim. "İhtiyacım olan görüntü bu değildi."

"bahsetmişken, Kristoff Baldwin'le işler nasıl gidiyor?"

Betty temkinli bir şekilde sordu. "Sormamda bir sakınca var mı?"

"Evet, tabii ki sorun yok! Rick'le yattığın hakkındaki yorumundan sonra, bu iyi bir şaşırtmaca oldu," diyerek ikimiz de güldük. "Dürüst olmak gerekirse, işlerin nasıl gittiğinden pek emin değilim. Sanırım iyi gidiyor. Onunla nerede durduğumu gerçekten bilmiyorum."

"Ne demek istiyorsunuz? Diğer sözleşmeyi imzaladın, değil mi?" Betty sordu. "Aslında imzalamadım. İmzalamayı kendime yediremedim ve ona Bu."

"Ne? Ve seni onun için çalışmaya devam mı ettirdi?" Betty'nin şaşkınlığı sesinden. "Kahretsin, Gemma. Senden gerçekten hoşlanıyor olmalı."

Bir an durdum ve bunu düşündüm. "Bilmiyorum, Betty. Bazen olduğunu düşünüyorum, ama bazen de acaba sadece

onun için seks hakkında."

"Gemma, beni dinle. Eğer mesele sadece seks olsaydı, sözleşmeyi imzalayacak bir sonraki kadına geçerdi. Senin için istisnalar yapıyor."

"Her neyse, sanırım göreceğiz. Onunla ilgili her neyse, kendimi bu işe kaptırmak istemiyorum." Birkaç saniye sessizlik oldu ve sonra ekledim, "Bu hafta sonu bizimle yürüyüşe geliyor. Umarım kendimi hasta hissetmem."

Betty kıkırdadı. "Oh, o tamamen seninle ilgileniyor. Sen de ondan hoşlanıyorsun." Sonra sesinde endişeyle ekledi. "Hasta mısın?"

"Sanırım anemim intikam için geri geldi," diye cevap verdim. "Benim hakkımda ne hissettiğinden emin değilim. Düşünceli ve şefkatli biri. Onunla zaman geçirmek. Beni istediğini biliyorum ama dürüst olmak gerekirse bu ne kadar ? Aşktan hiç bahsetmedi."

"Öyle mi?" Tıpkı Betty'nin gibi. "Hayır," diye mırıldandım telefonda.

"Gemma," diye başladı ve nereye biliyordum. "Kendini tutuyorsun. Geçmişini düşününce bunu anlayabiliyorum ama burada bir şansın var. Anlat ona."

Başımı salladım ve sonra cevap verdim. "Korkuyorum. Zihinsel olarak başka bir reddedilmeye ya da geleni yapsam bile başka bir adamın tacizine dayanabilir miyim bilmiyorum. Jack gibi sahiplenici ve kıskanç olmasından endişeleniyorum. Bazı özellikler görüyorum ve... açıkçası, bu işin yürüyeceğini sanmıyorum -"

Betty cümlemi yarıda kesti. "Kristoff öyle biri değil. Fazla düşünme Gemma. Her şey olması gerektiği gibi sonuçlanacak."

Betty'nin sözleri umudumu besliyordu ve bunun iyi mi kötü mü olduğundan emin değildim. Kristoff'un kişiliği rahmetli hiç benzemiyordu ama sahiplenici ve kıskanç bir yapısı vardı. Bunun nereden geldiğini anlıyordum ama biraz temkinli olmama neden oluyordu. Ben ona tamamen aşıkım ama o bana karşı ne hissediyordu.

Belki de Betty haklıdır ve kendimi tutarak mutluluk şansımı mahvediyordumdur.

Konuyu çocuklara getirdim ve telefonda otuz dakika konuştuktan sonra sanki hiçbir şey olmamış ve her şey aynıymış gibi hissettim.

On Birinci Bölüm

M Hem Samuel Sr. hem de Samuel Jr. ile arkadaşlığımız gelişmeye başladı. Yaşlı adam çok tatlı biriydi. Ve ben de Samuel Jr.'ın takındığı yüzün sadece bir gösteri olduğunu fark etti. O

Düşünceliliği ve şirketin gelişmesine yardımcı olma konusundaki hevesi beni şaşırttı.

Öte yandan Kristoff ondan hiç hoşlanmadı. Bu beni şaşırttı. Çünkü genel olarak karakter yargısı . Samuel Sr.'ı Kıdemli Danışman olarak atamasının nedeninin Samuel Jr. ile uğraşmak istememesi olduğundan şüphelenmeye başladım.

Kristoff beni Samuel Jr. ile konuşurken her gördüğünde kaşlarını çatıyor ve ruh hali . Samuel Jr. ile öyle soğuk konuşurdu ki, onun yerinde olsaydım, adamdan mümkün olan her şekilde uzak dururdum. Ama Samuel Jr. sanki Kristoff'u kızdırmak için elinden geleni yapıyordu. Her iki adamı da gerçekten anlamıyordum ve kendimi onların çapraz ateşinde bulmadığımdan emin oldum.

Bana verdiği projelerden biri, Samuel Sr. ile iki günlük bir işbirliği gerektirdi ve Samuel Jr. da Kristoff'tan habersiz katıldı. Kristoff'un istediği bilgileri alabilmek için hepimiz bu işe giriştik. Samuel Sr.'ın bizim kata, benim de onun katına park etmemizin daha iyi olacağına karar verdim, ikimiz de ileri geri koşmak yerine. Kristoff toplantılarıyla meşguldü ve öğle yemeği vakti geldiğinde, bir aşağı bir yukarı koşarak zaman kaybetmekten bıkmıştım, bu yüzden dizüstü bilgisayarımı kaptım ve Kimberly'ye baktım.

"Kimberly, bunu yaptığım için üzgünüm. Ben bu projeyi bitirmek için Samuel Sr. ile birlikte park ederken sen de burayla ilgilenebilir misin?"

"Tabii canım. Ama önce Kristoff'a sorman gerekmez mi?" Sesi, onunla aramızda neler olup bittiğini bildiğini ima . "Onun nasıl olduğunu bilirsin..."

"Sabahtan beri onu yakalamaya çalışıyorum," diye cevap verdim . "Onu yakaladığında bana haber verir misin, ben de onunla konuşmak için geri gelirim. Böyle giderse bu proje bütün hafta sürecek."

"Tamam canım. Eğer bunun en iyisi olduğunu düşünüyorsan."

Başımı salladım ve dizüstü bilgisayarımın not defterimi aldım.

Kendimi birkaç kat aşağıda buldum ve Samuel Sr.'ın ofis kapısını çaldım.

"Selam." İçeri girmek için izin aldığımı duyunca başımı içeri uzattım.

"Benim. Tartışmak için sürekli bir aşağı bir yukarı koşturmazsak daha kolay ve hızlı biter diye düşündüm. Sorun olur mu?"

"Elbette canım," diye cevap verdi Samuel Sr.

Samuel Jr. "Bu hafta boyunca duyduğum en iyi fikir," diye ekledi ve onu orada bulduğuma şaşırdım.

"Merhaba," dedim ona.

"İçeri gelin ve konferans masasını alın," dedi Samuel Sr. "Aslında öğle yemeği sipariş ettim ve önümüzdeki yarım saat içinde burada olurum. Bir iş yemeğine ne dersiniz?"

"Mükemmel!" Ben de cevap verdim ve hepimiz hemen çalışmaya başladık. Öğle yemeği geldiğinde hepimiz boyunca çalışmaya devam ettik. Yemek yerken adımları ve gün sonuna kadar başka nelerin bitirilmesi gerektiğini tartıştık.

Samuel Sr. tuvalete gitmek için izin istediğinde saat 16:00'yı çoktan geçmişti, çünkü Samuel Jr. ve ben getiriye en üst düzeye çıkarmak için en iyi yaklaşım hakkında hararetli bir tartışma içindeydik. Geçen hafta onun da finans alanında diploması olduğunu öğrendim ve kendimizi sık sık birbirimize meydan okurken bulduk.

Samuel Jr. alaycı bir tavırla, "Yanılıyorsun Gemma," dedi.

"Haksız değilim," diye cevap verdim, onun tarafından tedirgin edilmişim. "Yanılmadığımı sen de biliyorsun. Bak, kanıt tam burada," dedim ve zaman çizelgesindeki bir kırılma noktasını işaret ettim. Omzumun üzerinden eğildi, dizüstü bilgisayarımın ona gösterdiğim şeyi görmek için bana yaklaştı. Başı neredeyse benimkine değiyordu. "Gördün mü Samuel. Bu senaryodaki başabaş noktası diğer senaryodakinden dokuz ay önce gerçekleşiyor."

İkimiz de tartışmamıza o kadar dalmıştık ve dizüstü bilgisayarındaki tabloya bakıyorduk ki Kristoff'u fark etmedik bile.

"Ne manzara ama değil mi?" Sesi saf buz gibiydi.

Samuel ve ben aynı anda hesap tablosundan başımızı kaldırdık ve onun gözlerindeki öfkeli bakış karşısında donakaldım. Hepimiz sessizce birbirimize baktık. Hava o kadar gergindi ki bıçakla kesebilirdim.

"Kristoff." Samuel Sr. o anda içeri girdi ve odadaki gerilimi tamamen kaçırdı. Ya da bunu fark etmek umurunda değildi. "Samuel ve Gemma bu görevi bugün kesinlikle bitirecek. Sadece en iyi yaklaşım konusunda anlaşamıyorlar görünüyor."

Kristoff bakışlarını Samuel Jr. ve benden hiç ayırmadı. "Sana söylemek zorundayım Kristoff," dedi Samuel Jr. lakayt bir şekilde, sesinde açıkça bir meydan okuma vardı. "Yöneticiniz kesinlikle zeki ve güzel. Sonuna kadar ateşli!"

Junior'a baktım, öfkeliydim. "Cidden, Samuel! Ne kadar da ahmakça bir söz, yanıldığınız için sinirlenmişsiniz. Ajite etmeye çalışmayı bırak herkes!"

Samuel Sr. mutlu bir şekilde kıkırdadı ve Kristoff'un sırtını sıvazladı.

"Güven bana, Kristoff. Onunla başa çıkabilir!" İstemeden de olsa yüzümü buruşturdum. Bu söylenecek yanlış bir şey gibi gelmişti.

Kristoff dudaklarını sıkı bir çizgi halinde bastırdı. Ona doğru yürümek, ellerimi boynuna dolamak ve kızmasını gerektirecek bir şey olmadığını söylemek istedim. Ama koltuğuma yapışmış, sessizce ona bakıyordum.

İşte ben de bundan çalışıyordum, çapraz ateşe yakalanmaktan! Kendi kendime düşündüm.

Kristoff sonunda Samuel Sr'a baktı. "Samuel, Gemma'ya bir saatliğine ihtiyacım var. Sonra seninle işini bitirebilir. Ama yarın, üst katta bana adanmış olmasını istiyorum."

Kanımın kaynadığını hissedebiliyordum. *Kim olduğunu sanıyor bu? Benim hakkımda bir nesneymişim gibi konuşuyor!*

"Onu paylaşman ne güzel, Kristoff," diye araya girdi Samuel Jr. ve ben irkildim.

Bu adamın nesi var böyle?

Öldürücü bir bakışla Samuel Jr'a döndüm. O sadece masumca gülümsedi. Kristoff dişlerini sıktı ve Samuel Jr.ı yumruklamaya hazırlanıyormuş gibi yumruklarını sıktı.

Neyse ki, Samuel Sr. sonunda gergin durumun farkına vararak araya girdi. "Teşekkürler, Kristoff. Aslında Gemma'nın projeyi bitirdiğini düşünüyorum ve önümüzdeki beş dakika içinde toparlayıp size e-posta ile göndereceğim. Bugün onun bu kadar çok zamanını almamız hiç adil değildi."

Samuel Jr. elimi tuttu ve 15. yüzyıl jestiyle öptü, mevcut durum olmasaydı bu çok sevimli olurdu, ben ise ağzım açık şaşkın şaşkın ona bakıyordum.

"Gemma, seninle çalışmak her zaman bir zevkti!"

Kristoff sinirli bir şekilde fırladı ve çıkarken kapıyı çarptı. Junior'a baktım ve sonunda başımı salladım. "Bu çok aptalca bir hareketti, Samuel."

"Biliyorum, özür dilerim. Ama bunu o istedi."

Samuel Sr'a döndüm: "Başka bir şeye ihtiyacın olursa beni ara ya da e-posta gönder."

"Teşekkür ederim canım. Gemma, sana bir tavsiyede bulunabilir miyim?" Yaşlı adama başımı salladım.

"Onun sana, senin ona olduğundan daha çok ihtiyacı var. Seni korkutmasına izin verme." Buna ne diyeceğimi bilemediğim için başımı salladım ve ona katılmak üzere oradan ayrıldım.

Kristoff çoktan "yönetici" katına geri dönmüştü.

Asansörden çıktığımda, çıkmaya hazırlanan Kimberly ile karşılaştım.

"Bugünlük gidiyor musun?" Ona sordum.

"Evet," diye cevap verdi. "Bütün öğleden sonra söylenip ve bugünlük bu kadar yeter. Seni aramaya çalıştım ama cep telefonunu geride bırakmışsın."

"Özür dilerim Kimberly." Gerçekten başka ne diyeceğimi bilemedim.

"Üzülme Gemma. Beni rahatsız etmesine izin vermem." Ondan hiç rahatsız olmuş gibi görünmüyordu! "Ama günün geri kalanında o senin."

Asansöre girdi ve düğmeye basarken kendini tutamazmış gibi ekledi, "Ona iyi bakın ki daha iyi bir ruh halinde olsun

Yarın." Kapı kapanmadan önce göz kırptı ve gitti.

Herkes Kristoff'la yattığımı biliyor mu? Dizüstü bilgisayarımı bırakmak için masama doğru yürürken kendi kendime düşündüm. Cep telefonumu aldım ve Kristoff'tan gelen iki cevapsız arama olduğunu gördüm, sonra tekrar yerine koydum ve ofisinin kapısına doğru yürüdüm.

Hoş karşılanıp karşılanmadığımdan emin olamadan

tereddütle kapıyı çaldım. "Girin." Sesi güçlü ve emrediciydi.

Kafamı içeri soktum ve "Benim. İçeri girmek güvenli mi?"
Başını bilgisayarından kaldırdı ve yüzündeki tedirginlik hâlâ belirgindi.
"Evet, Gemma..." sesi yorgun çıkmıştı. "İçeri girmek senin için her zaman güvenlidir."

Gerginliğini azaltmak için boynunu öne arkaya kırdı, ben yavaşça ona doğru yürürken boynunu ovuşturdu. Ne söyleyeceğimden ya da ne yapacağımдан tam olarak emin değildim. Boynundaki bir acıdan dolayı irkildiğini görebiliyordum, bu yüzden arkasından yürüdüm.

Ellerimi boynuna koyup masaj yapmaya başlarken, "Dur, ben yapayım," dedim. Boynundaki düğümleri gevşetmeye çalışırken ikimiz de konuşmadık. Sessizlik normalde beni hiç rahatsız etmez ama bu sefer kendimi ve söylenmesi gereken o kadar çok söz vardı ki. "Kristoff," diye başladım. "Bunun hakkında konuşmak ister misin?"

Onu hala parmaklarımın altında hissedebiliyordum. Bir an için cevap vermeyeceğini düşündüm. Ama sonra nefesini verdi ve "Öyle mi?" dedi.

"Bence seni rahatsız eden her neyse bunu konuşmalıyız." Sesim sakin çıkıyordu. "İtiraf etmeliyim ki neler olduğunu anladığımdan emin değilim. Başka biriyle yatmayacağıma söz vermiştim. Kendimi tutma eğilimindeyim söz veriyorum."

"Samuel Sr. sizin yaptığınız analizi gönderdi," cevap verdi. "Haklısınız, yaklaşımınız doğru."

Kurşundan kaçıyormuş gibi hissettim ama övgüleri için de mutluydum. Yine de, onu rahatsız eden şey hakkında konuşmamanın sonumuz olacağına dair garip bir his vardı içimde.

Ona doğru eğildim ve yanağından öptüm. "Kristoff," diye fısıldadım yavaşça. "Gerçekten yapmalıyız..." Beni kucağına çekerken dudaklarımdan bir nefes kaçtı.

Öpüşü sertti, neredeyse çaresizdi. Ben de onu öptüm, kollarım boynuna dolandı, neredeyse tutunuyordum. Ağzı benimkini ezdi, dili ağzımın içine doğru ilerledi. Dilimi dudağının alt kısmında gezdirdim ve hafifçe ısırdım. Ağır nefes alıp verişlerimiz odada yankılanıyordu.

Kolları belime dolandı, elleri popomu kavradı ve beni kendisine doğru çekti. Ağzının içine doğru inledim, daha fazlasını istiyordum, daha ihtiyacım vardı.

Öpücüğü başladığı gibi aniden durdu ve beni şaşırmış bir halde bıraktı. Nefes alıp veriş zordu ve gözlerindeki arzuyu görebiliyordum.

"Neden durdun?" Boğuk bir sesle sordum. Alnını benimkine yasladı ve bir an için dünyada sadece biz vardık.

"Onu sana bu kadar yakın görünce çok sinirlendim Gemma," dedi sonunda. "Onu sana yakın bir yerde istemiyorum."

Parmağımı yanağında hafifçe gezdirdim, parmak uçlarımın altında saat beş yönündeki gölgesini hissettim. Dokunuşuma doğru eğiliyordu ve kalbim bu güçlü adam için acıyordu. Bu gerçekten ironikti. Ondan başka kimseyi fark etmiyordum ve kimse benim gözümde onunla kıyaslanamazdı. Tanrım, bu adama karşı çok kötüydüm. Onu varlığımın her zerresiyle seviyordum. Ama başka bir ilişkiyi ya da aramızdaki her neyse, başka biriyle olmayı göze alamazdım.

Kıskanç adam.

Anlamaya çalışarak ona dalgın dalgın baktım. Başka erkeklerin yanında bana güvenmemesi için ona hiçbir sebep vermemiştim. Ama bana güvenmediğine inanmaya başlamıştım. Eninde sonunda aldatacağımı düşünüyordu.

"Kristoff, neden onu iş arkadaşşımdan başka şey olarak gördüğümü düşünüyorsun ki?"

"Senden hoşlanıyor," diye yanıtladı basitçe. "İki erkek hoşlanıyor." "Benden hoşlanmamalarını mı tercih ederdin?"

"Henüz senden hoşlanmayan biriyle tanıştığımı sanmıyorum," diye cevap verdi iç çekerek. "Seninle hiç tanışmamış olan şefim bile seni seviyor çünkü bize bütün bir hafta boyunca evde yemek yedirdin."

Bunun üzerine kıkırdadım. "Ona benim de onu sevdiğimi söyleyebilirsin çünkü yemekleri çok lezzetli. Onunla evlenme teklifim hâlâ . Hep bir aşçıyla evlenmek istemişimdir. Böylece hiç yemek yapmak zorunda kalmazdım ve her zaman en lezzetli yemekleri yerdim."

Kristoff'un parmakları saçlarımla oynuyordu ve ben hâlâ onun kucağında oturuyordum. Birkaç dakikalık sessizlikten sonra, ben de devam ettim.

"Dinle Kristoff," diye başladım nazikçe. "Sana bir söz verdim." Derin bir nefes aldım çünkü yüzleşmelerden ve tatsız konulardan gerçekten nefret ederim. "Bu sözü tutacağım konusunda bana güvenmiyorsan, ciddi ciddi konuşmalıyız. Ve

Belki de sahip olduğumuz bu düzenleme artık akıllıca değildir."

Az önce söylediğime inanamadım. Bu istediğim son şeydi! Kristoff'a o kadar aşık olmuştum ki onu üzülmenden göremeyeceğimi hayal bile edemiyordum.

"Sana güveniyorum Gemma," diye inledi Kristoff, gözlerimizi kilitleyerek. "Güvenmediğim onlar."

Dudaklarını hızlı bir öpücükle benimkilere değdirdi. "Hadi, bu gecelik bu kadar yeter. Seni arabana kadar geçireyim. Bana bu hafta sonu bir yürüyüş sözü vermiştin. Ve ben de senin iyice dinlenmiş olmanı istiyorum."

"Evet, ," diye gülümseyerek cevap verdim ve onu bir kez daha öptüm. "Kızlar bunu dört gözle bekliyorlar ve bütün hafta boyunca hazırlandılar."

"Güzel, ben de dört gözle bekliyorum," diye cevap verdi. "Ve söz veriyorum yarın en iyi şekilde davranacağım. Erken ayrılmanı sağlayacağım." Sanırım bugün ondan göreceğim en yakın özür buydu, diye düşündüm.

OceanofPDF.com

On İkinci Bölüm

T Hafta sonu geldi ve hepimiz Kristoff ile yürüyüşe çıktık. Geçirdiğim en iyi hafta sonlarından biriydi. Batı Maryland dağlarında gezintiye çıktık ve

Sonra da geceyi göl kenarında kampta geçirdik. Kampı kurup ateşi yaktığımızda çocuklar o kadar yorgundu ki, güneşin son ışıkları kaybolmadan önce üşümüşlerdi. Çocukları çadırdaki uyku tulumlarına güvenli bir şekilde yerleştirdikten sonra Kristoff ve ben kamp ateşinin önünde gayet mutlu bir şekilde oturduk.

"Bu harika bir fikirdi," diye kulağıma fısıldadı Kristoff, kolları beni sararken ateşe doğru otururken sırtımı göğsüne yasladım.

"Aklımda birkaç harika fikir var." Mutlu bir gülümsemeyle başımı ona doğru çevirdim ve yanağından öptüm. Hava sıcak olsa da geceler hala soğuktu ve onun vücut ısısı içime sızıyordu.

"Bunu her yıl yapmalıyız," diye önerdi ikimiz de ilkinde bakarken ve kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu. Ya da muhtemelen birkaç atım.

Belki de zamanı gelmiştir, diye düşündüm kendi kendime.

"Katılıyorum." Sesim biraz titrek çıkmıştı. Soruyu sorarken gergindim.

"Kristoff, sözleşme hakkında konuşmayı bitiremedik," diye gergin bir şekilde başladım ve hemen içine biraz mizah katmaya çalıştım. "Ve benim şimdiye kadar tanıştığım en çetin müzakereciyle yeniden müzakere etmeye yönelik zayıf girişimim."

Kulak mememi hafifçe ısırdı. "Hayır, o konuyu henüz bitirmedik." Biraz bekledim ama öylece bıraktı.

Arkamı dönmek için ondan biraz uzaklaştım ve sırtımda ateşle ona doğru diz çöktüm. Aynı oturma pozisyonunda kaldı, sanki

Kollarını bana dolayabilmek için geri dönmemi bekliyordu. "Sence de öyle değil mi?" Cesur hissederek sordum.

"İmzalamak ister misin?" Sesinde mizah vardı ama gözlerinde yoktu. Gülümsemeye çalıştım ama başarılı olduğumdan emin değildim. "Pazarlık yok mu?"

Beni daha yakına çekti ve bir elimle köpek pozisyonunda olduğumun farkında olarak kendimi yukarı kaldırdım, yüzlerimiz birbirine birkaç santim uzaklıktaydı. Bakışlarımız birbirine kilitlendiğinde, istemeden de olsa kendimi seksi hissetmekten alıkoyamadım.

"Güzel," diye mırıldandı, sesi gergindi, derinliklerinde bir titreme vardı ve Gözlerindeki arzu. "Sen benim felaketim olacaksın. Sadık kalma ve sözleşmeyi oyunun dışında tutma sözüne sadık kalmak için çok çabalıyorum."

"Oh." Konuşmanın bu şekilde ilerlemesine hazırlıklı değildim. Dudakları dudaklarımla buluştu, dili nazıkçe okşadı, onun tadı arzuladığım tüm baharatı . Öpüşmeyi kesti ve beni tekrar oturduğumuz pozisyona çekti, kamp ateşiyle yüz yüze geldiğimizde kollarını bana doladı ve zihnim sarhoş bir bulanıklığa büründü.

Benim için ödün veriyordu! Yüzümde mutlu bir gülümseme ve kalbimde umut, kendimi hiç olmadığım kadar hafif hissediyordum.

Kalbimi bu adama sonsuza dek kaptırmıştım. Ona sarılmak ve gecenin içinde onu sevdiğimi haykırmak istiyordum. Onun için deli oluyordum, onu seviyordum ve her geçen gün onu daha çok istiyordum. Kendisini gerçekten varlığımın her zerresine kazınmıştı.

Hafta sonu çok erken bitti.

Sonraki iki hafta göz açıp kapayıncaya kadar geçti. Kendimi sürekli yorgun hissediyordum ve mide bulantım rastgele zamanlarda gelip gidiyordu. Kristoff'un şefini özledim.

İşyerinde ve çocuklarla işler sakinleşir sakinleşmez bir doktora görünmeye karar verdim. Okul yılı sona ermek üzereydi ve o zaman daha fazla zaman. Bu şekilde yorgunluk hissetmenin normal olmadığını ve bununla ilgilenmem gerektiğini biliyordum. Yapmamam gerektiğini bildiğim halde doktor randevumu ertelemeye devam ettim. Çoğu gün üzerimden tren geçmiş gibi hissediyordum ve adrenalinimi yükselten tek şey Kristoff'un dokunuşuydu. Yorgunluğumu fark etmeye başlamıştı, bu yüzden beni eve gitmeye teşvik ediyor ve doktora görünmem için başımın etini yiyordu.

İşler ne kadar yoğun olursa olsun, Kristoff her zaman bizim için bir an bulurdu. İster hızlı bir öğle yemeği, ister erken bir akşam yemeği ya da akıllara durgunluk veren bir seks olsun. Her geçen gün ona daha çok aşık oluyordum.

İş söz konusu olduğunda Kristoff'un steroid kullandığını hissediyordum. İşleri tam olarak hayal ettiği gibi halledene kadar onu durduran hiçbir şey yoktu.

Aynı anda hem korkutucu hem de büyüleyiciydi.

Onun ısrarını gözlemlemek beni kamp yaparken yaptığımız sözleşme konuşmasına geri götürdü. Müzakereler sırasında istediği her şeyi elde etmek için gösterdiği amansız ısrarı görmek, sözüme duyduğu güveni daha da takdir etmemi sağladı. Yine de aklımın bir köşesinde benim için neden böyle bir şart koştuğunu sorguladım. Müzakereler sırasındaki tarzı ve kişiliğiyle çok çelişkili görünüyordu.

Pazartesi sabahı geç başladı. Okulun son günüydü. Çocuklar çoğu çocuk gibi evde kalamadıkları için kızgındı. O sabah yine hastaydım, her zamankinden daha kötü. İki kez kustum. Saoirse ne giydiği konusunda öfke nöbeti geçirmeye karar verirken, Sienna yataktan kalkmakta gecikmedi. Sürekli mide bulantısı hissediyordum ve ciddi bir sorunum olup olmadığından endişeleniyordum. Haftalardır kendimi hasta hissediyordum.

Sonunda evden çıkmıştık ve okula bırakma işlemi başlamıştı. En küçük aşk böceğimi kreşe bırakıp arabama doğru yürürken telefonum çaldı. Geç kaldığım için Kristoff olmalı diye düşünerek arayanın kimliğine bakma zahmetine bile girmedim ve cevap verdim, "Yoldayım Kristoff. Çok özür dilerim."

Rick beni , "Selam güzelim," diye karşıladı. "Geç mi kalıyorsun?"

"Sorma," diye cevap verdim, kendimi bitkin hissediyordum ve saat sabahın sekizini ancak geçmişti. "Yolculuktan döndün mü?"

"Evet," diye yanıtladı ve sonra umutlu bir sesle ekledi. "Bugün öğle yemeği için vaktin olup olmadığını soracaktım."

"Evet, bugün aslında iyi olur."

"Harika," diye cevap verdi. "İş yerinin yanındaki Panera'da öğle yemeği yiyebiliriz." "Tamam. Orada buluşalım mı?"

"Evet, saat on iki mi?"

"Kulağa hoş geliyor. Orada görüşürüz Rick."

İşe gittiğimde her şey aynı anda olmuş gibiydi ve yine yoğun bir sabahtı. Kristoff gözle görülür bir şekilde tedirgindi ve ondan mümkün olduğunca uzak durmaya çalıştım. Kendimi bitkin ve tükenmiş hissediyordum ve daha sabah olmuştu. Mide bulantım hiç geçmedi ve yardımcı olacağını umarak kuru krakerleri kemirmeye devam ettim.

Beni ofisine çağırdığından beri Kristoff'tan daha fazla kaçamadığımda saat neredeyse on bir olmuştu.

Ayağa kalktım ve meslektaşına "Bugün ondan kaçmak buraya kadarmış" dedim.

Güldü ve "Sen benden daha iyisin Gemma" diye cevap verdi. Kristoff'un devasa ofisine girdiğimde arkamdan kıkırdamaya devam ediyordu.

"Merhaba Kristoff," diye selamladım ona doğru yürürken.

"Peki sen bugün nerede saklanıyordun Gemma?" Sesi derindi ve önündeki bir noktayı okşadı. Masanın etrafına geldim ve masaya yaslandım, vücudum Kristoff'a dönüktü.

"Oldukça kötü bir ruh halindeydin, bu yüzden uzak durdum," diye cevap verdim, yorgun bir şekilde gülümseyerek.

"görünüyorsun... ve yorgun. İyi misin?"

"Evet, ben iyiyim." Bakışları beni delip geçti. "Gerçekten iyiyim Kristoff. Sadece bugün kendimi biraz kötü hissediyorum."

"Eve gidip biraz dinlenmelisin. Belki de bu yürüyüş yorucu." Eli uzandı ve hafifçe yanağımı sıyırdı. Çok küçük bir jestti ama çok samimiydi. Yanağımı onun dokunuşuna yasladım ve gözlerimi kapattım. "Günün geri kalanında hiçbir şeye ihtiyacım olmayacak. Sadece eve git ve dinlen."

"Belki de... Öğle yemeğine kadar kalacağım. Sana öğle yemeği getirmemi ister misin? Takviminde öğle yemeği saatinde Samuel Sr. ile bir toplantın olduğunu gördüm. Aç olduğun için huysuzlaşmanı istemem." Ona gülmekten kendimi alamadım.

"Merak etme güzelim. Acıkmayayım diye toplantıya öğle yemeği ." Eğildi ve beni boynumdan öptü. "Ama beni düşündüğün için teşekkür ederim."

"Her zaman." Kelimeler, kulağa nasıl geleceğini iki kez düşünmeye fırsat bulamadan ağızımdan çıkıverdi. Ama neyse ki Kristoff hiçbir şey söylemedi ve kollarıyla beni sararak dudaklarımdan öptü.

"Şimdi eve gitmek istemediğine emin misin?" diye sordu.

"Evet, eminim" diye cevap verdim.

Rick'i görmeyi ve onunla konuşmayı çok istiyordum ama bunu Kristoff'a söyleyemezdim.

"Öğle yemeğinden önce gidip hesap çizelgemi bitirsem iyi olacak." Eğildim ve son bir öpücük kondurdum, sonra arkamı döndüm ve masama geri döndüm.

On Üçüncü Bölüm

F Öğleden on beş dakika önce, bizim kattaki tek kişi bendim. Kristoff öğle yemeği toplantısına gitti ve Kimberly de hediye almak için alışverişe . Çantamı aldım ve aceleyle dışarı çıktım.

Ofis, Panera Bread'in karşısındaki cadde.

İçeri girer girmez Rick'in bana el salladığını gördüm. Bizim için pencere kenarında bir yer ayarlamıştı. Ben de ona katılınca ayağa kalktı. Bu ilkti. Onu gece kulübünden beri ilk kez görüyordum ve ikimiz de bir an için birbirimize baktık.

"Yorgun görünüyorsun Gemma," dedi Rick önce ve sonra bana sarıldı. "Benimle buluştuğun için teşekkür ederim."

"Gees, teşekkürler! Sen de pek harika görünmüyorsun Rick." Ona gülümsedim ve kucaklaşmaya karşılık verdim.

"Bize yiyecek bir şeyler getirdim," diyerek masanın üzerindeki tabakları işaret etti. "Tavuk salatalarını sevdiğini hatırlıyorum ve salata havasında değilsen diye sana Akdeniz sandviçi aldım."

"Teşekkürler, Rick! Sana ne kadar borcum var?" , burada en çok sevdiğim öğle yemekleri bunlardı ama o anda kokuyu midem kaldırmıyordu.

"Hiçbir şey. Benden olsun," diye gülümseyerek cevap verdi.

"Teşekkür ," diye gülümseyerek karşılık verdim. "Bir dahaki sefere ben ısmarlıyorum."

Eliyle oturmamı işaret etti ve karşıma oturmak yerine geçti.

"İş gezisi nasıldı?" diye sordum. Hiç iştahım olmamasına rağmen kendimi salatayı yemeye zorladım. Mekândaki koku beni rahatsız ediyordu,

baş ağrısına neden oluyor.

"İyiydi. Jonathan ve ben anlaşmayı tamamlamak için iyi bir ilerleme kaydettik," diye cevap verdi ve ardından "Sienna'nın oğluyla görüştüğünden bahsetti?" diye sordu.

"Evet, sanırım çıktıklarını söyleyebiliriz," dedim ona. "Tuhaf, değil mi?"

"Büyüyor." Bana o çok iyi tanıdığım gülümsemesini verdi. Beni her zaman rahatlatırdı ve ben ona gülümsedim. Sessizce oturup birbirimizi izledik, baş ağrım devam ediyordu.

Odadaki fili görmezden gelmemizi istemediğime karar vererek Rick'e düşünceli bir şekilde baktım ve "Neden hiçbir şey söylemedin?" diye sordum.

Rick derin bir nefes aldı, yüzünde hüznü bir gülümseme vardı. "Betty'nin sana hiç söylememiş olmasını dilerdim."

"Sadece şaşırdım," diye başladım. "Seni o tanışma randevusuna ayarladığım andan itibaren Betty'yle hemen kaynaştığınızı sanıyordum," diye yorum yaptım.

"Pek sayılmaz," diye yanıtladı. "O bir ayrılıktan ve ben de... yani kendimi senden o kadar da hoşlanmadığıma ikna etmeye çalıştım."

Ona inanamayarak baktım. "Bu nasıl mümkün olabilir? Ben hiç anlamadım."

"Ailen konusunda hâlâ kalbin kırık," diye söze başladı. "Geriye dönüp baktığımda, belki de duygularım ve niyetlerim konusunda daha açık olmalıydım. Ama Jack benden önce davrandı."

İnançsızlıkla başımı salladım. "Keşke yapmasaydı," diye mırıldandım, Jack'in bana getirdiği tüm sefaleti hatırlayarak. Sonra kızları hatırladım; bana üç hazine vermişti. "Yine de, o zamanlar onu alt etseydin muhtemelen uzun süre çıkmazdık."

Parmağını yanağımda gezdirdi. "O kadar emin değilim," diye cevap verdi devam etmeden önce. "O üniversite partisinde ilk tanıştığımızda Jack'e senin tanıdığım en güzel kız olduğunu düşündüğümü söylemişim. Hâlâ da öylesin." Acı acı güldü. "Jack'e ertesi akşam seni arayacağımı ve çıkma teklif edeceğimi söyledim. Sana aynı gün teklif etmek istedim ama Jack en az bir gün beklemenin en iyisi olduğunda ısrar . Keşke bütün bunları benden önce davranmak için söylediğini bilseydim. Her neyse, ertesi gün işteki vardiyamdan sonra seni aramaya hazır olduğumda, Jack ile çıktığını çoktan duymuştum. Dürüst olmak gerekirse, ikinizin sonunun geleceğini düşünmemiştim. Kuzenimdi ve birlikte büyüdük ama bu onun karakterine karşı kör olduğum anlamına gelmiyordu. O bencildi, Bazen şiddete başvurur, kendini her zaman başkalarının önüne koyar ve istediğini elde ettiği sürece kimi incittiğini umursamazdı."

Ölünün arkasından kötü konuşmamamız gerektiğini bildiğimiz için ikimiz de sustuk ama bu doğrudu.

"Sonra sen hamile kaldın," diye devam etti Rick. "Her şey daha kalıcı hale geldi. Ne kadar mutsuz olduğunu ve sana davranış şeklinin seni ne kadar incittiğini görebiliyordum. Ama yine de kaldın. Sonra bana Betty'yi ayarladın ve gerisinin nasıl gittiğini biliyorsun. Betty'yi seviyorum ama sanırım ilk aşkım sendin. Ve bu yüzden kaldın. Betty'nin gece kulübünde söyledikleri sadece sarhoşluk ve kıskançlıktı. Ona senin kitabından birkaç sayfa alması gerektiğini söylediğimde muhtemelen duruma yardımcı olmadım.

Akşam. Artık benim için bir kardeş gibisin ve senin kızların için en iyisini istiyorum."

Arkadaşlığımızı ve nasıl başladığını düşündüğümde, bunu fark etmemem gerçekten aptalcaydı. Uzun zamandır tanıdığım bu adama tekrar baktım ve derin bir nefes verdim.

"Tanrım, ne karmaşa..." Mırıldandım. Bir an sessizlik içinde birbirimize baktık. "Hayatın bu kadar dağınık olacağını kim bilebilirdi?" Ona sordum.

Güldü, elime uzandı ve şefkatle sıktı. "Her şey yoluna girecek güzelim," diyerek beni teminat altına aldı ve Kucaklamak. Ben de ona sarıldım ve başımı göğsüne yasladım, daha önce Jack'in patlamalarından sonra sadece sarılmaya ihtiyaç duyduğumda birçok kez yaptığım gibi.

"Özür dilerim Rick," diye mırıldandım göğsüne doğru. "Seni seviyorum ve son on yılı sensiz atlatamazdım."

"Arkadaşlık ve aşk arasında ince bir çizgi var," diye ekledi yumuşak bir sesle. "Seni ve kızlarını her zaman seveceğim. Birbirimize sahip olduğumuz sürece her şey yoluna girecek."

"Şimdi olacak mı Rick?" Kristoff'un sesi ikimizi de irkiltti ve Rick'in kollarından başımı kaldırıp Kristoff'un gözlerinin içine baktım. "Şimdi, bu dokunaklı bir sahne değil mi?"

Rick kollarını üzerimden çekmedi ve ben de muhtemelen yanlış bir izlenim bırakacak şekilde olduğum yerde donup kaldım. Kristoff'un bakışları soğuktu. "Karin burada olduğunu biliyor mu Rick?"

"Kristoff, Rick sadece açıklıyordu..." sesim titriyordu ve sözümü kesti.

"Kendine sakla, Gemma. Rick'in ne anlattığı umurumda değil. İsteddiği tek bir şey var, o da senin pantolonunun içine girmek." Sesi öfkeliydi ve yüzüme bir tokat yemiş gibi hissettim. Karşımda bir soğuk zümrüt bakışlı bir yabancı.

İnsanlar bize doğru bakıp mırıldanıyorlardı.

"Lütfen, Kristoff. Olay çıkarıyorsun!" Tısladım.

Daha fazla insan bize bakmaya başladı ve ben de gitmek için ayağa kalktım. Rick de aynı şeyi yaptı ve elimi tuttu ki Kristoff'un fırtınalı bakışlarına bakılırsa bu yanlış bir hareketti.

Mide bulantısı hissetmeye başladım ve nefesim kesildi. İki adamın arasından sıyrıldım ve kapıdan kaldırıma doğru koştum. Dışarı çıkmaz bir çöp tenekesinin üzerine eğildim ve bağırsaklarımı kustum. Nefes alıp vermek için çok uğraşıyordum.

Kristoff tam arkamdaydı, saçlarımı yüzümden uzak tutuyor ve sırtımı ovuyordu. Bunu ne zaman yapmaya başladığını bilmiyordum ama bir şekilde beni rahatlatıyordu.

"Gemma, iyi misin?" Rick endişeyle sordu. Sadece başımı salladım. "Evet, evet... önemli değil," diye mırıldandım ve elimi salladım. Rick'in yanına gittim.

ağzımı koluma silerdim. Çocuklarıma yapmamalarını söyleyeceğim ilk şey bu olurdu. Ama ben bunu yapmadan önce Kristoff mendiliyle ağzımı siliyordu.

"Rick, karına ya da işine dönme vaktin gelmedi mi?" Kristoff'un soğuk sesinden irkildim. "Peşinden koşmayı bırakmalısın Gemma." Öfkeli ve kırgın bir şekilde elini üzerimden çekti.

"Kes ," diye onu ters ters bakarak uyardım. Nazikçe de olsa elimi tuttu ve ben de öfkeyle elimi salladım.

Rick ona yaklaştı ve Kristoff'u uyardı. "Dinle dostum. Sakinleşmelisin ve sonra seninle konuşmak isteyip istemediğine bakabilirsin."

Kristoff'u kızdırmak için söylenecek doğru bir şey varsa, o da buydu. Sanki ağır çekimdeymiş gibi, en fazla iki, üç saniye içinde olmasına rağmen, Kristoff yumruğunu sıkı ve Rick'in suratının ortasına bir yumruk indirdi.

Az önce gördüklerime inanamayarak şok içinde ona baktım.

"Ne oluyor Kristoff?" Kollarımı yüzünü tutan Rick'e dolayarak ona bağırdım.

"Rick... Aman Tanrım, iyi misin?" Başımı bedeninin üzerine eğip yüzüne yaklaştırmak, yüzündeki hasarı görmeye çalışarak sordum.

"Evet," diye cevap verdi sıkılmış dişlerinin arasından. Bunun öfkeden mi yoksa acıdan mı kaynaklandığından emin .

Orada bir heykel gibi duran Kristoff'a dik dik baktım, soğuk bakışlar Ben.

"Bunu neden yapasın ki?" Sesimi alçaltmaya çalışarak onu tersledim. Zaten bize bakan meraklı tanıklar vardı.

Rick ayağa kalktı ve ben bir adım geri çekildim, elim hâlâ omzundaydı. Gözleri morarmaya başlamıştı bile. *Kahretsin, kahretsin, kahretsin!*

Rick, Kristoff'a ters ters baktı ve tısladı, "Sana bir tavsiye vereceğim dostum, şu kadını gör," başıyla bana doğru işaret etti. "Ona elini sürersen seni öldürürüm. Sorunun her neyse, kontrol altına al; yoksa o gider."

Bu Rick için de haddini aşmaktı! Korumacılığını anlıyorum ama bunu söylemek ona düşmezdi.

"Ben eve gidiyorum," diye bağırdım ikisine de kızgın bir şekilde.

"Seni ben götüreceğim." Kristoff'un sesi sertti, tartışmaya yer bırakmıyordu ama bu noktada çok bıkmıştım ve sadece yalnız kalmak istiyordum.

"Hayır," diye tersledim onu.

"Gemma, belki de seni eve bırakmasına izin vermelisin," diye araya girdi Rick, gözleri her geçen dakika daha da kötüleşiyordu. "Solgun görünüyorsun. Sadece eve gittiğinden emin olmak için eve sağ salım."

"Gözün için seni doktora götürmemi ister misin?" Kristoff ve Rick'in diğer yorumlarını duymazdan gelerek sordum. şoktan öfkeye kadar her yerdeydi ve şimdi ağlayacak gibi hissediyordum. Bu gün her geçen dakika daha da kötüye gidiyordu.

"Hayır," diye cevap verdi. "Sadece buza ihtiyacım var. Eve gittiğimde hallederim."

"Güzel," diye cevap verdim Kristoff'u görmezden gelerek. "Seni sonra ararım." Beni kendine çekti ve yanağımdan öperek vedalaştı. Yapılması yanlış bir şeydi ama kabul ettim.

Kristoff'un soğuk bakışlarını yakaladım, yumruklarını iki yana açmıştı. Rick'i nazıkçe ittim ve ikisinden de uzaklaştım. Kendimi kırılğan ve zayıf hissediyordum. I

Kristoff'un birine vuracağını hayal bile edemezdin. Ne de olsa Jack gibiydi. Başka bir kıskanç adama aşık olmam çok normal.

Nereye gittiğimden emin değildim ama yürümeye devam ettim. Attığım her adımda kalbim kırılırken göğsüm acıyordu. Sanki biri onu göğsümden çekip çıkarmış ve ben her acı veren zonklamayı hissederken sıkılmış gibiydi. Yanağımda bir damla hissettim ve silmek için elimi uzattım. Yüzüm gözyaşlarımdan ıslanmıştı, yüzümden aşağı aktığını hissetmemiştim.

Bir sesin bağırdığını duydum, insanlar bana baktı ama hepsini görmezden gelerek yürümeye devam ettim. Kristoff'tan sonra parçaları toplamanın zor olacağını biliyordum ama

başka seçeneğim yoktu. Kurşunu ısırarak ve bunu yapmak zorundaydım.

"Gemma," Kristoff'un sesini duydum ve kolları bana uzandı. "Bırak beni, Kristoff." Ona titrek bir sesle söyledim ve kollarını çektim. Kolumu onun elinden kurtardım.

Elimi tuttuğunda tekrar ondan uzaklaşmaya başladım. "Lütfen, Gemma. Benimle geri gel."

"Hayır."

"Nereye gidiyorsun?" diye sordu, sesi neredeyse çaresizdi. Ona bir kez daha baktım ve hissettiğim kederin onun yüzünü de gölgelediğini gördüm.

"Her yer," diye ürperdim. "Senden uzakta olduğu sürece." Sözlerimle ona tokat atmışım gibi bir adım geri çekildi. Yüzünden acı geçti ve gözleri pişmanlık doluydu.

Beni binanın karşısında köşeye sıkıştırırken "Ahmağın tekiydin," diye mırıldandı.

İki elini de binanın üzerine koydu, her iki yanıma birer tane. "Lütfen, ağlama."

"Ben deliyim ve bunlar da deli gözyaşları."

"O zaman kızma güzelim. Kızmaya hakkın var ama lütfen kızma. Benimle geri gel ve özür dilememe izin ver."

Sessiz kaldım, inatla onun ötesine baktım. Onun güzel yüzünü ve kederli gözlerini izlemek istemiyordum.

"Benimle geri dönecek misin?" Sesi yumuşak ve hüzünlüydü. "En azından açıklamama izin ver. Eğer hâlâ gitmek istiyorsan, bunu anlayışla karşılarım. Ve söz veriyorum, istediğin yerde bir iş bulmanı sağlayacağım."

Ona şüpheyle baktım. Pişmanlığı yüzünden okunuyordu. İnsanlar bize bakıyordu ama Kristoff hepsini geliyor, tüm dikkatini bana odaklıyordu. Bir görüş alanımız olmalıydı. Sırtımı binaya dayamıştım,

Kristoff'un uzun bedeni benimkini görüş alanımdan çıkarıyor ama aynı

zamanda beni olduğum yere kilitliyordu. "Evet?" diye sordu ben sessiz kaldığım için. Kristoff'la yalnız kalmak istemiyordum.

Onu. Şu anda ona çok kızgın ve incinmiş olsam bile, bedenim onun yakınlığına karşılık veriyordu. Sanki düşüncelerimi okuyormuş gibi alçak sesle ekledi:

"Söz veriyorum, sen izin verene kadar sana dokunmayacağım. Ve eğer vermezsen, buna saygı duyacağım. Umarım beni en azından buna inanacak kadar tanıyorsundur."

"Seni hiç tanımıyorum," diye cevap verdim titrek bir sesle.

Gözlerinde incinmiş bir parıltı gördüm ama onu incittiğim için hemen pişman oldum. Ona çok kötü davranmıştım.

"Lütfen, benimle ofisime gelir misin?" diye tekrar sordu.

O çok sevdiğim gözlerine baktım ve başımı salladım. "Lütfen mesafeni koru," dedim ve ona vurmuşum gibi irkildi. "Sen bana bu kadar yakinken düşünemiyorum."

Gözlerinde umut parladı ama tek söylediği "Tamam" oldu. Önüne geçmemi işaret ederken bana yer açmak için geri çekildi.

Kaçacağımdan mı endişelendi diye merak ettim. Haklıydı. Kaçmak istiyordum. Kendi arzumdan ve ona olan ihtiyacımdan korkuyordum. Bu duygudan nefret ediyordum. Jack'e ihtiyacım olduğunu ya da onu arzuladığımı hiç hissetmemiştim. Öte yandan Kristoff ruhumu ve bedenimi tüketiyordu; o benim kişisel uyuşturucumdu.

İkimiz de geri yürüdük, topuklarımız kaldırımda ses çıkarıyordu, ta ki onun binasına varıp içeri girene kadar. Bilerek kimseyle göz göze gelmekten kaçındım ama başımı dik tuttum. Çalışanlardan kaçının olanlara tanık olduğunu merak ediyordum. Birçoğu için popüler bir öğle yemeği yeri. Birlikte asansöre bindik ve o da bizi kendi evine götürmek için düğmeye bastı. yönetici katı. Asansöre sessizce bindik ve sözüne sadık kalarak mesafesini korudu.

Kollarımı kendime doladım, Kristoff benden sadece birkaç adım ötede rağmen kendimi yalnız hissediyordum. Asansörün kapısı bipledi ve açıldı. Asansörden çıktım ve Kimberly'nin gözleri sanki benim için endişeleniyormuş gibi yüzünde kasvetli bir ifadeyle yanımdan geçişimi izledi. Kristoff hemen arkamdayken onun ofisine doğru yürüdüm.

"Kimberly," diye emretti Kristoff omzunun üzerinden. "Günün geri kalanında izinlisin."

"Gemma iyi mi?" diye sordu emin olmadan. "Onu bırakmak istemiyorum."

"Eve sağ salım varmasını sağlayacağım," diye söz verdi, kapıyı kapattı ve kilitledi.

O.

Panik içinde ona baktım ve sonra başka bir çıkış için odayı taradım... Jack'le ilgili anılar zihnimde canlandı. Kristoff'un mesafesini koruma ve kendini açıklama konusunda verdiği sözü tutacağına güvenmişim. Ama Jack'e kaç kez böyle güvenmişim? O derslerden ders almalıydım ve şimdi beni görünürde hiçbir yardım olmadan kilitledi!

"Sorun değil Gemma," dedi paniğimi fark ederek nazikçe. "Sadece işimizin bölünmesini istemiyorum. Anahtarı kapıya bırakacağım... anladın mı?"

Panik içinde deli bir kadın gibi görünüyor olmalıydım. Ellerim titriyor, bakışlarım onun her hareketini takip ediyordu. Yaklaştı ve ben otomatik olarak bir adım geri attım. Hemen durdu. Jack'le olan geçmişim aklımdan çıkmıyordu.

Kristoff'un sözleriyle incinmiş duygularıyla zihnim. Onunla geri dönmemeliydim, kendimi savunmasız bir duruma soktum.

"Sana zarar vermeyeceğim Gemma," beni vahşi ve korkmuş bir hayvan gibi tutuyordu ve haklıydı. Gömmek için çok uğraştığım tüm anılar su yüzüne çıktı. "Yaklaşmayacağım. Gidip masama oturacağım... tamam mı?"

Hareketlerini dikkatle izledim ve gerçekten de oturmaya gitti. Masanın arkasındaki her zamanki yerine. Tekrar kapıya baktım ve Kristoff'un sözüne sadık kalarak anahtarı kapıda bıraktığını gördüm. Acımı hafifletmek için elimi göğsüme koydum. Kalbim sert ve hızlı atıyor, nefes almamı zorlaştırıyordu. Elimini saçlarımın arasından geçirdim, mide bulantım geri geldi, midem bulanıyordu ve bu his her geçen saniye daha da kötüleşiyordu. Nefesime konsantre olmaya çalışarak gözlerimi kapattım.

"Ne oldu?" Karıştırma sesleri duydum ve gözlerimi açtığımda Kristoff'un bana yaklaştığını gördüm. Onun kişisel doğru fırladım, midemdekilerin geri kalanı vücudumu terk ederken zar zor tuvalete ulaştım.

Kristoff hemen arkamdaydı ve saçlarımı yüzümden uzak tutuyordu. Sırtımı ovarken endişeyle, "Seni doktora götürmeliyiz," dedi.

"Hayır," diye mırıldandım. "Sadece anemim var. Eve gittiğimde doktorumu arayacağım."

Artık midem tamamen boş olduğu için geçici olarak ayağa kalktım. "Daha iyiyim," diye mırıldandım. Kristoff bana başka bir mendil uzattı ve ben ağzımı onunla sildim.

Duş kapısına yaslandım ve gözlerimi kapattım.

"Gemma," Kristoff'un sesi nazikti, parmakları saçlarımı hafifçe alnımdan uzaklaştırdı. Gözlerimi açmadım ve bana dokunmamasını hatırlatmadım. Yapmalıydım ama yapmadım.

"Kullanılmamış bir diş fırçanız yok mu?" Mırıldandım. "Kusmuk gibi kokuyor olmalıyım."

"Harika kokuyorsun," diye yanıtladı nazikçe. "Bahar yağmuru gibi ve Zambaklar." Ona bakmak için gözlerimi açtığımda bakışları bana kilitlenmişti. "Sana yeni bir diş fırçası alacağım."

Bir çekmece açtı ve bana diş macunu ile birlikte bir paket içinde diş fırçası uzattı.

"İyi olacak mısın?" diye sordu banyodan çıkmadan önce. Sadece başımı salladım. Doğrusu, boş mideyle zaten daha iyi hissediyordum. Ofisine dönmeden önce dişlerimi fırçaladım ve makyajımı tazeledim.

Kristoff masasına geri dönmüştü, gergin bir şekilde oturuyordu ama gözleri beni izlerken endişe doluydu. Bakışlarımı ondan kaçırdım ve kanepeye mi otursam yoksa çıkış kapısına mı yaklaşısam diye düşündüm. Asla çok dikkatli olamazdınız! Jack öfkesini benden çıkarabilmek için beni kaç kez tuzağa düşürmüştü?

Yüce Tanrım, bu hayaletler beni bitirecek!

Doğru, Kristoff bir ahmak gibi davranıyordu ama içgüdülerim bana onun şiddet yanlısı biri olmadığını söylüyordu. Bana asla vurmazdı.

Asla emin olamazsın, diye iç sesim beni uyardı. *Rick'e yumruk attı.*

"Gemma," Kristoff'un sesi beni düşüncelerimden . Fark ettim ki sürekli kapıya bakıyordu. Hâlâ masasında oturan Kristoff'a baktım. Oturmaya devam etmek için kendini zorluyor gibi görünüyordu. "Bana nasıl yardımcı olabileceğimi söyle."

"Neyle?" Kafam karışmış bir şekilde mırıldandım.

"Panik atak geçiriyor gibi görünüyordunuz... Mesafemi koruma isteğinize saygı duymak istiyorum. Kapının kilidini açmamı ve Kapı mı? Bunun yardımı olur mu?" Sesi endişeliydi ve tüm tavrı gergindi. *Her zaman saldırganlığa başvuran Jack'e hiç benzemiyor,* diye düşündüm tekrar.

Kendimi sakinleştirmek için derin bir nefes aldım ve bir nefes daha... titreyen parmaklarımı gergin alışkanlığımla saçlarımın arasından geçirirken.

"Hayır," diye cevap verdim. "Hayır, ben iyiyim." Bu kadar kolay paniklemiş, korkmuş bir kadına dönüşmekten bıkmıştım.

Koltuğuna doğru yürüdüm ve . Ona baktım ve son bir saatin hiç yaşanmamış olmasını diledim. Neden biraz daha uzun sürmedi ki? Daha uzun mu?

"Tamam, şu işi bitirelim lütfen." Yorgunca mırıldandım. "Neyi açıklamak istiyorsun?"

Kendimi yorgun ve duygusal olarak tükenmiş hissediyordum.

"Gemma," diye başladı ve sesi yumuşaktı. "Seni üzdüğüm için çok özür dilerim."

Gözleri bana kilitlenmişti ve yüzünde keder okunuyordu. Sesime güvenmediğim için sadece başımı salladım.

"Eski karımı biliyorsun," diye başladı Kristoff, sesi güçlüydü. "Ve beni en iyi arkadaşım ile aldattığı gerçeğini de." Onun için tekrar üzüldüğümü hissederek başımı salladım. Keşke bu acıyı ondan alabilseydim.

Zihinsel tokat, *ona bu kadar odaklanmayı bırakmalıyım. Kendime dikkat etmeliyim.* Burada dağılan benim.

"Bilmediğiniz şey, Jacqueline neredeyse altı aylık hamile olana kadar aldatma olayını öğrenmediğim. İlk altı ay boyunca beni baba olduğuma inandırdı."

Tanrım, de peşinde kötü hayaletler varmış gibi görünüyordu. Kristoff'un yanına gidip onu rahatlatmak istedim ama koltuğuma yapışıp kaldım.

Duygulardan yoksun, güçlü sesiyle devam etti; yine de bunun acısını maskeleyen mekanizması olduğundan emindim. "Bu tür dikkat dağıtıcı şeylere bir daha asla izin vermemeye karar verdim, dolayısıyla sözleşmeyi yaptım. Sözleşme, bunu bir iş anlaşması haline getirmeme ve neyin, ne zaman ve nasıl olacağının kontrolünün bende olmasını sağlamama izin verdi... Ta ki sen o ilk gün ofisime girene kadar... röportaj."

Şaşkınlıkla ona baktım. İlk mülakatımın bu kadar unutulmaz olduğunu düşünmemiştim.

"Takip görüşmesi için arandığımda şaşırdım," diye mırıldandım.

Bu öğleden sonra ilk kez gülümsedi.

"Sizi aynı gün işe almak ve her iki sözleşmeyi de hemen imzalamanızı istedim." Gülümsemesi bozuldu ve ciddileşti. "Gemma, o sözleşmeye ihtiyacım var. Kendi akıl sağlığım için."

"Kendi akıl sağlığın için bir sözleşme istiyorsun," diye iç geçirdim, ağlayacakmış gibi hissediyordum ama şaşırtıcı derecede sakin kaldım. Biliyordum ki bu sözleşme geri dönüp bana musallat olur. "Ya da o şey olacağını düşündüğün için Beni bu ilişkiye bağlıyor. Ama ben bir sözleşmeden daha fazlasıyım ve bu," diye elimi gezdirdim. "...bir sözleşmeden daha fazlası olmalı. Bu yolda ilerlediğimizi sanıyordum."

Kalbim acı verici bir şekilde seğirdi. Sanırım şimdi buna olan ihtiyacını anlıyordum. Bu sözleşmeyi imzalamanın bana neredeyse onun bana sahip olduğunu kabul etmek gibi gelmesi ironikti ve ben bu yola giremezdim. Jack evlilik yeminimizi beni sahiplenmesi olarak kabul etmişti. O sözleşmeyi imzalamanın da aynı şey olduğunu düşündüm, hatta daha kötüsü. Bu benim için yanıltıcı. Kendimi böyle bir duruma sokamazdım, onun bana sahip olmasına izin veremezdim.

"Rick'le olan sahne için özür dilerim," diye özür diledi. "Yanıltıcı..." Sessizlik aramızda gerildi. "Bu yeterli değil mi?"

"Bu sefer olmaz," diye pişmanlıkla boğuldum, kalbim kan ağlıyordu.

"Söz veriyorum, seni asla incitmeyeceğim."

Aptal kalbim ona inandı. Beni asla kasıtlı olarak inanıyordum ama aklım bana insanların çaresiz kaldıklarında ve duyguları kabardığında korkunç şeyler söylüyordu.

"Sanırım de peşinde hayaletler var," neredeyse boğuluyordum. "Bana güvenme konusunda ne oldu?"

"Gemma," sesi kararlıydı. "Sözleşmeyi biraz değiştirebilirim. Lütfen imzala; bunu benim için yap."

Onun için her şeyi yapardım ama bunu yapamazdım. Aynada kendime bakamazdım.

"Ve Rick'i bir daha yalnız görme." Sesi sert, sakın ve pazarlığa açık . İşte hayranlık duyduğum ve pazarlık yapmaktan korktuğum iş adamı buydu.

"Rick benim en iyi arkadaşım," diyerek mesafeli durmaya çalıştım ama sesim titriyordu. "Betty de Rick de benim ailem. Ondan vazgeçemem." Bulunduğum yerden onu izledim ve gözleri benden hiç ayrılmadı.

Tanrım, ikimiz de ne kadar berbat durumdaydık!

Yerimden kalktım ve dikkatlice ona doğru yürüdüm. Her hareketimi izleyen gözleri dışında kıpırdamadan duruyordu. Sanki ani bir hareketin fikrini değiştireceğinden endişe ediyordu.

Ona doğru geldim ve titreyen parmaklarımla yüzüne dokunmak için uzandım, elim havada durdu, emin değildim. Tereddütümü görünce elimi tuttu ve dudaklarına götürerek avucumu nazikçe öptü.

"Affet beni Gemma," diye mırıldandı avucuma karşı. Kristoff için özür dilemenin zor olduğunu tahmin ediyordum. Son birkaç hafta içinde bunu bana ikinci kez söylemesine rağmen bunu nadiren yapmak zorunda kaldığını hissediyordum. Avucuma bir öpücük daha kondurdu ve bir diğerini de bileğime, tam nabzımın üzerine bıraktı.

Vücudum onun dokunuşuna hemen tepki verdi ve bu beni çok korkuttu.

Diğer elim kendiliğinden kafa derisine gitti ve gözleri beni delerken parmaklarımı nazikçe saçlarının arasından geçirdim.

"Ben de üzgünüm Kristoff," diye fısıldadım, ne kadar hızlı olduğumdan korkarak. "Eski karın ve arkadaşının yaptıkları için." Hâlâ tek elimi dudaklarına yakın tutuyordu ve aramızda sessizlik uzanıyordu. "Ama o sözleşmeyi imzalayamam. Sen seksi, yakışıklı ve bu gezegendeki en zengin adamlardan birisin. Bir sözleşmeye ihtiyacın yok. Eğer buna izin verseydin, kadınlar seninle birlikte olmak için kapının önünde sıraya girerdi."

"O zaman neden yapmıyorsun?" diye sordu, eli açıkta kalan tenimdeydi, tam dizimin üzerinde yavaşça eteğimin altına doğru ilerliyordu. Aklımı kaçırmış olmalıyım. Mesafemi korumalı ve bu şeyi durdurmalıyım.

Aramızdaki arzu ikimizi de yakıp kül etmeden ve bizden geriye hiçbir şey kalmadan önce.

Yeşil bakışlarına baktım, parmaklarının hafifçe külotuma dokunduğunu hissettim. Bedenim anında bana ihanet etti, onu içimde hissetmek istiyordum.

"Beni istiyorsun, bunu vücudunun her titreyişinde hissedebiliyorum. Neredeyse benim seni istediğim kadar sen de beni istiyorsun."

Dudaklarımdan onun haklılığını kanıtlayan yumuşak bir inilti kaçtı.

"Kristoff, seni istemediğimi hiç söylemedim. İhtiyaç ve arzuyla içimi sızlatıyorsun." Sesim yumuşak bir fısıltı gibiydi.

Beni yok edecekti. Neden ona karşı koyamadım? Hiçbir zaman affeden ve unutan bir tip olmadım ama onunlayken, sadece bir şans daha isteyen bir bağımlı gibi davrandım.

Bir kez daha. Kendime söz verdim. Bunu bitirmeden ve kalbimi mühürlemeden önce ona bir kez daha sahip olacağım!

Parmakları sonunda klitorisime dokundu ve ürperdim, daha iyi erişmesine izin vermek için bacaklarımı daha geniş açtım.

"Kristoff... lütfen."

Ayağa kalktı, üzerimde yükseliyordu, parmakları hâlâ klitorisimi okşuyordu. Onun

Bakışları yönelmişti. "Bana benim olduğunu söyle," diye dudaklarıma karşı hırladı.

Onu içimde hissetme ihtiyacıyla sesim titredi. Yapamadım. Parmakları külotumun içindeyken ve ellerim saçlarını tutarken bu konuşmayı yaptığımıza inanıyorum.

Parmağı içime girdi, onun için kaygan ve ıslaktım. "Evet," diye inledim ama sahipliğini kabul ettiğimden mi yoksa parmağını içime sokup beni becermesinden zevk aldığımdan mı emin değildim.

"Söyle bana," diye emretti, sertleşmiş sikini karnıma doğru iterek.

"Evet... Ben seninim." Sesim nefes nefese bir fısıltıya dönüştü. "Lütfen, Kristoff. Sana içimde ihtiyacım var."

Kristoff'un tüm sıkı kontrolü açığa çıktı. Hayaletlerimiz ve sorunlarımız hâlâ odadaydı ama arzumuzla hepsini kovaladık.

Elleri bluzumun düğmelerini hızla çözerken, dudakları dudaklarıma yapıştı, ellerim onun gömleğini karıştırdı ve sonra pantolonunun kemerini çözdü.

Ellerimi

Ellerimi vücudunda gezdiriyor, parmaklarımin altındaki teninin, taş gibi

sert karın kasları. Saniyeler içinde önünde cırılçıplaktım, parmakları vücudumda geziniyordu. Öpücüğü derin ve tutkuluydu, sikişinin vücuduma baskı yaptığını hissedebiliyordum ve içimde olması için can atıyordum. Elim sikişinin etrafına dolandı ve içine doğru itti. Ağzının içine doğru inledim ve bu onun kendini kontrol etmesinin son ipliğini de koparmış gibiydi. Elimi sikişinden çekti ve bir hamlede içime sertçe itti. Zevk beni kasıp kavurdu. Bacaklarımı ona doladım ve ellerimi boynuna dolayarak ona tutundum.

Sertçe itti, siki beni tamamen doldurdu. Ağzına karşı inledim, meme ucumu çimdikledi ve nefesim kesildi. "Daha fazla."

İçimde daha sert, daha sert, daha hızlı ve daha hızlı itmeye devam ederken, kalçaları ileri geri iterken, ellerim onu tutarken kendimi bıraktım. Beni daha sert sikerken ona yapıştım, teni benimkine değiyordu. Aleti içime girip çıkıyordu ve çok yakın olduğumu hissedebiliyordum. Elleri kıcıma doğru indi, kış yanaklarımı okşadı, her sert hamlesini karşılamak için beni ona doğru çekti.

"Oh, Tanrım... Kristoff," diye inledim, uçmaya çok yaklaştım. Beni sertçe kendine doğru çekti, kontrolünü kaybetmiş bir şekilde içime giriyordu. Sarsıcı bir orgazma ulaştığımda inlemelerim zevk çılgınlıklarına dönüştü, vücudum titriyor ve amım içimdeki sikişinin etrafında kenetleniyordu. Kristoff da beni takip etti. Serbest bırakılmamızdan birlikte titrediğimizde horozunun içimde esnediğini hissedebiliyordum, cum amımı doldurdu, bacaklarımdan aşağı damlıyordu.

Başımı omzuna yasladığımda hala vücudum titriyordu, hareketin yoğunluğundan sarsılmıştım, Kristoff'un beni hala kendine sıkıca sarmasına şükreliyordum. Ofisinde yankılanan tek şey nefes alışverişlerimizdi.

İkimiz de konuşmadık, sessizliğin tadını çıkarıyorduk. Başımı göğsüne yaslayıp ağlamak istedim. Çünkü onu seviyordum, her şeyiyle seviyordum ve ondan vazgeçmek zorunda kalacağımı biliyordum.

Yavaşça çenemi tuttu ve gözlerini kendisine doğru kaldırdı. "Seni incittim mi?" "Hayır, hiç de değil," diye iç geçirdim, üzüntümü bastırmaya çalışarak. *Ben gidiyorum*

Onu çok özledim!

"İnanılmazdı. Sen ," diye mırıldandım, yüzünün her çizgisini ezberleyerek.

Onu daha çok arzuluyordum ve bir daha asla ona sahip olamayacağımı biliyordum.

Bu çok acıtacak!

OceanofPDF.com

Bölüm On Dört

Kristoff tüm giysilerimi toplamama yardım etti ve çıkardığı külotumu ve sütyenimi yardım etti. Bunu hep yapardı. neredeyse seksten sonraki imza hareketi gibiydi. Pusun içinde İç çamaşırlarımı giyerken onu nasıl unutamayacağımı düşündüm. Bu küçük jest ve çok daha fazlasıyla sonsuza dek anılarımda yer alacaktı. İkimiz de sessizlik içinde giyinmeyi bitirdik. Ara sıra bana doğru bakışlarının farkındaydım ama bilerek gözlerinden kaçıyordum.

Sözleşmeyi tekrar gündeme getirmesini istemiyordum. Dokunuşunun beni sözleşmeyi imzalamaya ikna edeceğinden ve sonra da kendime sonsuza dek kızacağımdan korkuyordum. Ya da ona!

Kristoff'un arabasına doğru sessizce yürüdük. Ara sıra gizlice ona bakıyordum ama ne düşündüğü hakkında hiçbir fikrim yoktu. Bu adamı anlamakta çok zorlanıyordum. Benim için kapıyı açtı ve yolcu koltuğuna otururken teşekkürlerimi mırıldandım. Bir başka mide bulantısı dalgası beni vurdu ve gözlerimi kapatıp yavaşça nefes alıp vermeye çalışarak hislerimi uzak tutmaya çalıştım.

"İyi misin?" Gözlerimi açtığımda Kristoff'un sesi beni irkiltti. Arabaya bindiğini bile fark etmemiştim. Sertçe yutkundum, başka bir mide bulantısı dalgasının geldiğini hissettim.

"Pencereleri açabilir miyiz?" Ona titrek bir sesle sordum. Az önce adamla hiçbir hastalık belirtisi olmadan çılgınca seks yapmışım ve işte yine geri dönmüştü. "Sanırım biraz temiz hava almaya ihtiyacım var."

Kristoff başıyla onayladı. İçeri temiz hava girmesi için pencereleri açtı. Arabasını vitesine taktı ve şehrin içinden hızla geçti. Gözlerimi kapadım, konsantre oldum.

nefesimi eşit tutmaya çalışıyorum.

"Seni doktora götürelim mi?" Sesi gerçekten endişeli geliyordu.

Başımı salladım. "Hayır, gerekli değil," diye cevap verdim zorlukla yutkunurken. "Bu gece ya da yarın sabah ilk iş doktorumu arayacağım."

"Seni bu kadar hasta edecek ne yedin?" "Emin değilim," diye mırıldandım. "Neredeyse hiç yemek yemedim."

Zaten birkaç kez kusmuştum ama bu bilgiyi paylaşmanın akıllıca olmayacağına karar verdim. Nefes verdim ve yorgun bir şekilde koltuğuma yaslandım. Kendimi çok yorgun ve bitkin hissediyordum. O zamandan beri hiç bu kadar hasta ve bitkin hissetmemiştim.

Aman Tanrım! Aman Tanrım! Tekrar ve tekrar derin bir nefes aldım. Son hamileliğimden beri hiç böyle hissetmemiştim! Anemim yüzünden değildi. Belki de?

"Ne?" Kristoff sordu.

Şaşkınlıkla ona göz kırptım. "Ne?" diye sordum. Onu sorguladım. "Aman Tanrım, Aman Tanrım' dedin."

Yüksek sesle konuştuğumu fark etmemiştim. Ona baktım, gözleri yoldaydı ve bir an için ona söylemeli miyim diye düşündüm. Sonra başımı salladım.

"Oh, önemli değil. Ben... Ben bir şey yapmayı unuttum," diye zayıfça cevap verdim. *Nasıl bu kadar aptal olabildim! . Kadın doktorum şansın milyarda bir olduğunu söylemişti... yoksa milyonda bir miydi?*

"Her ne , eminim bekleyebilir," diye cevap verdi.

Pusun içinde başımı salladım.

Yavaşlamam lazım. Bir şey olmayabilir. Hemen sonuca varıyorum.

Kafamın içinde dönüp duran tüm düşüncelerimi susturmaya çalıştım. Bunu daha sonra yalnız kaldığımda düşünmem . Hamilelik testi yapmamış olmama rağmen, bulantılarımın cevabını uzun süre aramak zorunda kalmayacağıma dair huzursuz bir his vardı içimde.

"Gemma, Rick ile öğle yemeği yiyeceğini bana neden söylemedin?"

Kristoff kafamın içindeki sesleri durdurarak sert bir sesle sordu. "Yapabilirsin Öğle yemeği toplantısından dönerken camdan Rick'le sizi gördüğümde yaşadığım şaşkınlığı hayal edin."

"Hoşuna gitmeyeceğini biliyordum." Bu hiç de iyi bir açıklama değildi.

"Onunla iki hafta önce konuştum. Kristoff, onu kaybetmek istemiyorum."

Kristoff'un dudakları inceldi ve kendimi yanlış ifade ettiğimi anladım. "Demek istediğim..."

"Kendine sakla Gemma... tam bunu demek istemiştin," diye sert bir ses tonuyla sözümü kesti ve ekledi. "Sözleşmeyi yarın görüşmek istiyorum,

daha iyi hissettiğinde."

Yolculuğun geri kalanını sessizlik içinde geçirdik. düşünceler kafamın içinde yüksek sesle bağıırıyordu. Çok geçmeden, garaj yolumun etrafında, ön kapının önünde duruyorduk. Arabadan indi ve bana kapıyı açmak için yanıma geldi. Uzattığı elini tuttum ve arabadan indim.

"Teşekkür Kristoff," diye mırıldandım. Öfkeli olması dışında ne düşündüğünü anlayamadım. Yanlış anlaşılmayı düzeltmeye çalışıp çalışmamayı tartışırken, ön kapım açıldı ve en küçük çocuğum kapıdan koşarak kollarıma girdi.

"Gemma." Kayınvalidem kapıdan çıktı. "Eve geldin mi?"

Sierra'yı dalgın bir şekilde alnından öptüm ve büyükannesine cevap verdim. "Ah, evet. Kendimi biraz hasta hissediyordum. Bu Kristoff, patronum... Kristoff, bu benim kayınvalidem Laura. Yaz tatili yarın başlıyor ve bugün erken çıkış olduğu için yaz boyunca kızlara o bakacak."

Tanışma faslından sonra el sıkıştılar ve başka soru sorulmasını engellemek için Kristoff'a döndüm. "Beni eve bıraktığın için teşekkür ederim. Yarına kadar daha iyi olacağıma eminim." Sierra ona el salladı ve bir öpücük gönderdi.

Kristoff gülümsedi ve jestle karşılık verdi. Saoirse ya da Sienna dışarı çıkmadığı için sessizce Tanrı'ya şükrettim. Yoksa onun tepesine binerlerdi.

Herkesi eve soktum ve kapıyı sıkıca kapattım, arkamdan son bir kez baktığımda Kristoff'un uzaklaştığını gördüm. Bu bir tür mecazdı. Onu kaybetmiş gibi hissediyordum. Gerçi ona hiç sahip olmamıştım... tam olarak değil.

Kristoff gider gitmez Rick'e gözünü soran bir mesaj gönderdim. Telefonum hemen çaldı.

Rick'in adını görünce, "Selam," diye cevap verdim. "Nasıl hissediyorsun?" "İyi, üzerinde biraz donmuş et var ve hepsi gitti," diye şaka yaptı. siyah göz.

"Betty kızdı mı?" Ben sordum.

"Hayır," diye kıkırdadı. "Sanırım etkilendi."

"O deli," diye iddia ettim. "Ama benimle arkadaş olduğu için bunu biliyorduk."

Güldü ve ben de ona katıldım. Ben bir şey söyleyemeden ekledi. "Deli demişken, seninle konuşmak istiyor."

"Vay anasını," diye haykırdı Betty. "Rick bana neler olduğunu anlattı! Ve senin hastalandığını. İyi misin?"

"Evet," diye cevap verdim. Ona şüphelerimi anlatmak istiyordum ama Laura hâlâ buradaydı. "Laura burada çocuklara bakıyor. Eve biraz erken geldim ama evet, kendimi daha iyi hissediyorum."

"Anladım seni," diye karşılık verdi, anlayışla. "Bana mesaj at o zaman?" "Evet, kesinlikle atacağım." Ona söyledim. "Birkaç dakika içinde kesin."

Telefonu kapattığımda, sanki şifreli bir dilde konuşan gençlermişiz gibi hissettim.

Laura'ya dönmeden önce bandajı yırtma zamanının geldiğine karar verdim.

Kristoff'a bir mesaj gönderdim. Ofise kadar göremeyeceğini biliyordum.

Özür dilerim. Sözleşmeyi imzalamayacağım. Beni başka bir departmana kaydırmanın bir seçenek olup olmadığını veya istifamı isteyip istemediğinizi bana bildirin.

Laura ve çocukların bahçeden topladıkları domates ve salatalıkları mutfağa girdim. Bu mutlu tabloya gülümsedim.

"Bu lezzetli mi?" Saoirse bana doğru koşarken ve onu kollarımla sararken sordum.

"Şimdiye kadarkilerin en iyisi," diye cevap verdi ağzı domates doluyken. Sincap yanaklarına gülümseyerek başımı salladım ve saçlarını gözlerinden uzaklaştırdım.

"Daha uzun kalmamı mı istiyorsun Gemma?" Laura sordu. "Eğer hastaysan, kendini daha iyi hissedebilmek için dinlenmelisin."

"Teşekkürler Laura," diye gülümsedim, altı yaşındaki çocuğuma bakarak. "Kendimi daha iyi hissediyorum ama sen de kalabilirsin ve birlikte takılabiliriz."

Alışverişe gitmeye karar verdi. Laura gittiğinde, Betty'ye şüphelerimi ve Laura'nın gittiğini bildiren hızlı bir mesaj gönderdim.

Betty'ye mesajı gönderir göndermez telefonum çaldı. Arayanın o olduğunu görünce cevap verdim.

"Gemma!" Sesi cırtlaktı. "Nasıl?"

Derin bir nefes aldım. "Yani eski usulle oldu diyebilirim," diye aptalca sorusunu yanıtladım. "Emin değilim. Ya öyle ya da anemim hiç olmadığı kadar kötüleşti." Sesim şaşırtıcı derecede sakindi.

"Merak etme Gemma. Her şey yoluna girecek. Hamilelik testini almaya ve çocuklarla birlikte geleceğim. Çocuklar oynar, biz de kendi işimizi yaparız. Tamam mı?"

"Tamam, buraya geldiğinde görüşürüz o zaman." Sesim sakın olsa da içimde bir fırtına kopuyordu. Ağlamak, kendime bağlamak istiyordum. Daha iyi biliyordum. Daha iyi bilmeliydim. Kristoff'la o kadar seks yapıyorduk ama neden korunmak hiç aklıma gelmemişti? Kadın doktorumun o milyarda rastlanan yorumu benim güvencem olmamalıydı.

Betty nihayet bir saat sonra kapıdan içeri girdi. Çocuklar için akşam yemeğini çoktan hazırlamıştım - tavuk nugget, ev yapımı patates kızartması, sebzeler ve herkes için salata. Tavuğun kokusu bir başka mide bulantısı dalgasına neden oldu.

Yemek pişirmek bir süreliğine angarya olacak, diye düşündüm kendi kendime. Kendime karşı dürüst olursam, yemek pişirmek benim için her zaman bir angarya olmuştu. Bu faaliyetten hiç hoşlanmıyordum. Mide bulantısına iyi gelmesi için bir yudum zencefilli gazoz içtim ve stoklarımızda bulundurduğumuz için şükrettim.

Betty hemen yanıma geldi ve bana sıkıca sarıldı. Hormonlarım çoktan devreye girmiş olmalı ki gözlerim yaşardı. Bu şekilde bir dakika kadar birbirimize ve sonunda çekildim. Çocukları telaşlandırmak istemedim.

"Pekâlâ çocuklar," dedi Betty neşeye ellerini çırparken. "Gemma Teyze nefis bir akşam yemeği hazırladı. Sienna, yetki sende. Annen ve ben yukarıda yapacak işlerim var."

"Anne, ne iş yapıyorsun?" Sienna merakla sordu.

"Sadece bazı fikirler üzerinde beyin fırtınası yapıyoruz Sienna. Bunu huzur içinde yaparsak daha kolay olur." Betty'ye döndüm ve alçak sesle, "Geceyi burada geçirmek ister misiniz?" diye sordum.

"İyi bir plana benziyor," diye cevap verdi. "Rick'e haber vermesi için kısa bir not göndereceğim."

"Rick'e bir şey söylemedin, değil mi?" Neden bilmesine hazır olmadığımı bilmiyordum.

"Benimle dalga mı geçiyorsun?" diye mırıldandı dehşetle. "Gidip onu öldürecekti," diye ekledi dalgınca. "Tabii bu seni heyecanlandırmıyorsa?"

"Bence şok kelimesi daha doğru olur," dedim ona. "Kadın doğum doktorum milyarda bir dedi, belki de milyonda bir dedi, ama her iki şekilde de kulağa öyle geliyordu

Sierra'dan sonra başka çocuk sahibi olmak imkansızmış gibi!"

Başını iki yana salladı. "Sanırım çok yanılıyordu."

"Henüz bilmiyoruz!" Onu azarladım. "Umalım da tüm bunlar yanlış alarm olsun."

Betty ellerini çırpı ve neşeyle çocuklara duyurdu. "Yemekten sonra bir film izleyebilir ve oyunlar oynayabilirsiniz. Yatıya kalacağız. Tamam mı?"

Saoirse heyecanla, "Harika, anne," diye cevap verdi.

Betty ve ben üst kattaki ana banyoya çıktık ve kendimizi içeri kapattık. Market çantasından üç farklı hamilelik testi çıkardı.

"Üç, gerçekten mi? Sadece bir tanesi onaylar. Üç teyide ihtiyacımız yok."

"Biliyorum, . Biraz gergindim," diye itiraf etti ve ben de gülümsedi. "Ne olur ne olmaz, biri işe yaramazsa diye. Tamam, bunu yapmaya hazır mısın?"

Derin bir nefes aldım ve kutudan bir tane çıkarıp alarak banyonun tuvaletin olduğu ayrı bir bölümüne götürdüm.

Lütfen pozitif olmayın. Lütfen pozitif olma, düşüncelerim sürekli tekrar edip durdu.

Külotumu indirdim ve çubuğa işlemeye gittim. Hamilelik testi için neden daha iyi bir teknoloji bulamadıklarını hiç anlamadım. Bir roket yapabiliyorlar ama tüm bu deneyimi daha iyi hale getirmek için bu kadar basit bir şey yapamıyorlar.

Elimde sopayla banyodan çıktım. Tezgâhın üzerine koydum ve endişeyle Betty'ye baktım.

"Şimdi bekleyeceğiz," diye fısıldadım derin bir nefes alarak.

"Çok beklememiz gerektiğini sanmıyorum Gemma... bak." Testi işaret etti ve camda büyük bir artı işareti oluşmaya başlamıştı bile. İkimiz de şaşkın şaşkın birkaç dakika sessizce ona baktık.

Sessizliği ben bozdum. "Tekrar denemeliyim. Bununla ilgili sorunları olmalı. Hiç bu kadar hızlı çıktığını görmemiştim."

"Ben öyle. Tamam, tekrar dene." Ve tekrar denedim. İkinci kez ve üçüncü kez.

"Yine pozitif." Sesim çaresizliği yansıtıyordu.

"Gemma, bence bununla yüzleşmelisin. Hamilesin." Ben nefes nefese kalmaya başladığımda Betty'nin sesi nazikti. "Her şey yoluna girecek."

Bir ileri bir geri volta atmaya devam ettim. "Bu nasıl olabilir?" diye mırıldandım. "Milyarda bir dedi lan! Milyon değil milyar olduğuna eminim."

"Gemma, sakın olmalısın. Bu dünyanın sonu değil. Kristoffa söylediğinde çok heyecanlanacak!"

"Hayır, değil," diye cevap verdim. "Bugün olanlardan sonra, eminim heyecanlanmayacaktır!"

"Her şey sadece bir yanlış anlaşılmaydı," diyerek beni rahatlatmaya çalıştı.

"Hayır, Betty, öyle değil. Sözleşmeyi şimdi imzalamamı istiyor," diye açıkladım. "Ben de ona imzalamayacağıma ve transfer istediğime dair bir not gönderdim."

"İmzalamamana bir itirazı yok sanıyordum?" Betty'nin gözlerinde şaşkın bir vardı.

"Artık değil," diye kızdım. Konuyu öylece bıraktım. Kristoff'un fikrini değiştirmesine neyin sebep olduğunu açıklamak istemedim.

Betty güven verici bir gülümsemeyle, "Her şey girecek," dedi. "Şu anda çok fazla düşünme. Hâlâ şoktasın."

Sinirlerimi yatıştırmaya çalışarak başımı salladım. "Yarın işe gideceğim ve Kristoff'la konuşacağım. Ne söyleyeceğimden emin değilim ama bunu yarın düşüneceğim."

Banyodaki her şeyi temizledik ve çocuklara katıldık. Patlamış mısır ve *Güzel ve Çirkin*'in başlangıcı için tam zamanında aşağı indim. Oturdum ve en küçük iki çocuğum hemen yanıma gelip bana sokuldu.

Elimi karnımın alt kısmına koydum. Bir bebek... Kristoff'un bebeği.

Ne olursa olsun, bunu yapabilirim. Saoirse'yi alnından öptüm. "Betty, hoşuna gidebilecek çok iyi bir beyaz şarap keşfettim. İçinde şarap dolabı, eğer biraz istersen."

"Sanırım biraz alacağım," diye gülümsedi. "Kutlamak için."

"Neyi kutluyoruz?" Sienna merakla sordu.

"Sadece hayat," diye hemen araya girdim ve Betty ile bakiştık.

Sienna koltuktan fırlayarak, "Sana şarap getirebilirim Betty Teyze," dedi. "Anne, sen de ister misin?"

"Hayır, tatlım. Bu gece olmaz." *Önümüzdeki dokuz ay boyunca olmaz!*

"Teşekkür ederim Sienna," diye cevap verdi Betty ve bana göz kırptı.

Gecenin geri kalanında film izledik ve rahatladık. Tam da ihtiyacım olan ilaçtı. Ufaklıklar uykuya daldığında, Betty ve ben romantik bir komedi. O şarabın tadını çıkarırken ben de zencefilli gazozun tadını çıkardım ve eğer kafamda dolaşan o kadar çok düşünce olmasaydı son derece keyifli bir gece olabilirdi.

On Beşinci Bölüm

I Salı günü sabah dokuzda ofisteydim ve kendimi her zamankinden daha gergin hissediyordum. Kristoff'tan ne bekleyeceğimden emin değildim. sözleşmeyi imzalamayı reddetmeme veya benimle ilgili haberlere yanıt

Hamilelik. Konuşmaya nasıl başlayacağımdan bile emin değildim. Bu sabah uyandığımda Kristoff'un dün akşamdan beri cevapsız aramaları olduğunu fark ettim ve yatmadan önce telefonumu hiç kontrol etmediğim için kendime kızdım. Hamilelikle ilgili bilgileri sindirmeye çalışmakla çok meşguldüm. Belki anlar?

"Nasıl hissediyorsun?" diye sordu Kimberly içeri girer girmez.

"Oh, iyiyim," diye cevap verdim. "Dün bütün işi sana bıraktığım için özür dilerim."

"Bunun için endişelenme, tatlım. Daha iyi olduğuna emin misin? Biraz solgun görünüyorsun."

Muhtemelen bir süre daha böyle görüneceğim, diye düşündüm kendi kendime. Bunun yerine "Daha iyiyim... gerçekten daha iyiyim" diye cevap verdim.

Masama oturdum ve küçük bir plastik bardağa dökmek için bir kutu zencefilli gazoz açtım, bu da bana meraklı bir bakış kazandırdı.

"Mideme iyi geliyor," diye mırıldandım, suçluluk duyarak.

"Daha iyi olduğunu söylediğini sanıyordum" cevabını aldım.

Bütün sabah kendimi meşgul ettim, ara sıra Kristoff'un ofisine doğru bakıyordum. İçeri girdiğimden beri kapısı kapalıydı ve beni bir kez bile aramamıştı, bu oldukça olağandışıydı. Bir yandan konuşmamı geride bırakmak istiyordum ama diğer yandan da hiç yapmak istemiyordum.

Öğle yemeği vakti yaklaşırken ve ondan hala bir ses çıkmazken, sonunda ofisine gidip onunla konuşmaya karar verdim. Ayağa kalktım ve eteğimi düzelttim. Ellerim titriyordu ve onları birbirine vurarak sakla. Kapıya yaklaşp vurduğumda boğuk bir kahkaha duydum, ardından Kristoff'un derin sesi geldi. "İçeri gel."

Kapıyı açtığımda bunun bir hata olduğunu ve o kapıyı çaldığıma pişman olacağımı biliyordum. Kristoff sandalyesine oturmuş, arkasına yaslanmış ve en fazla yirmi beş yaşında olabilecek baştan çıkarıcı güzellikteki sarışın kadına gülümsüyordu. Ona sanki bir tanrıymış ve gözleri sadece onun içinmiş gibi gülümsüyordu.

Kapıda donup kaldım, karnıma yumruk yemiş gibi hissediyordum. Ve bunun sabah bulantılarıyla hiçbir ilgisi yoktu. Bu senaryoya o kadar hazırlıksızdım ki orada öylece durup aptal aptal baktım.

Kendimi aptal durumuna düşürmeden önce buradan çıkmalıydım ve bunu hızlıca yapmalıydım.

"Evet? Yardımcı olabilir miyiz?" Kadının sesi melodikti.

Boğazımda bir tıkanma hissettim, hormonlarım bana karşı çalışıyordu. Bu senaryonun gerçekleşeceğini kesinlikle tahmin etmemiştim. Kendimi sakinleştirmek için derin bir nefes aldım, iki nefes.

Dudaklarıma sahte bir gülümseme yerleştirdim. Ondan Kristoff'a baktım ve elim hafifçe titreyerek eteğimdeki kırıışıklıkları düzeltirken boğazımı temizledim.

Ateşle oynadığımı bilmeliydim. Burada yanıp kül olacak tek kişi benim, düşüncesi bir anda ortaya çıktı.

Gözlerimi Kristoff'un zümrüt bakışlarına kilitledim ve ne yapmam gerektiğini biliyordum. Onu bir daha göremeyeceğim düşüncesi bile kalbimi daha önce hiç olmadığı kadar acıtıyordu ama tüm bunları görmezden geldim. Artık bunların hiçbir önemi yoktu.

"Sizi rahatsız ettiğim için özür dilerim Bay Baldwin," diyerek resmiyete geri döndüm. "Doktor randevumu takvime yazmayı unutmuşum. Bir saat içinde çıkmam gerekiyor."

Kaşlarını çattı ve aklından ne geçtiği hakkında hiçbir fikrim yoktu. Muhtemelen onu rahatsız etmemeliyim.

"Her şey yolunda mı?" Sesi gerçekten endişeli geliyordu, bu da içimi daha da acıttı. Bu çok acımasızcaydı. Bir pislik gibi davranmasını, umurunda değilmiş gibi tercih ederdim.

"Evet, sadece normal bir kontrol." Hiçbir sorun yokmuş gibi gülümsemeyi başardığım için kendimden gerçekten etkilendim. "Erken ayrılmak zorunda kaldığım için üzgünüm."

iki gün üst üste."

Bakışları üzerimde sabit kaldı ve aptalca bir şey yapmadan önce sarışına bakıp gülümsedim.

"Kesinti için özür dilerim. Öğleden sonra oldukça sakın geçecek. Bay Baldwin'in programı açık..." Dayanamadım ve son bir kez Kristoff'a baktım. "Hoşça kal, Kristoff." Sesim alçaktı ama

Kapıyı arkamdan nazikçe kapatırken beni duyduğunu biliyordum.

Masama doğru yürüdüm ve çantamı aldım.

"Çok üzgünüm Kimberly," diye burnumu çektim. "Gitmem gerekiyor. Kristoff'a bir saat içinde yola çıkmam gerektiğini söyledim ama öğle trafiğine takılmadığımdan emin olmak istiyorum."

Bu sevgili bayana yalan söylemeyi kendime yediremedim. Bana doğru yürüdü ve hemen gözlerimi yaşartacak şekilde sarıldı. Ben de ona sıkıca sarıldım ve bir daha onu göremeyeceğime ya da onunla çalışamayacağıma üzüldüm.

"Her şey yoluna girecek," diye mırıldandı usulca ve ardından burnumu çektim.

"Hmmmm," diye kayıtsızca cevap verdim ve Kristoff Baldwin'le aramda mümkün olduğunca fazla mesafe bırakmak için aceleyle asansöre yöneldim.

Kristoff'un imparatorluğunu temsil eden binadan çıkarken zihnime bir çaresizlik girdiğini hissettim. Gözlerim yaşardı ve birkaç kez hızlıca gözlerimi kırptım. Eğer şimdi ağlamaya başlarsam kendimi durduramayacağımdan korkuyordum.

Arabama bindim ve şehri arkamda bıraktım ama henüz eve gitmek istemiyordum. Amaçsızca sürdüm, 50. Yol'un arka yollarını kullandım. Bir süre sonra

Kristoff ve sarışınla olan tüm sahne zihnimde tekrar tekrar oynuyordu. Kristoff'un şimdiden yeni bir asistan aradığına inanamıyordum. Hiç düşünmeden ya da tereddüt etmeden sözleşmeyi imzalayacak birini hemen bulacağını biliyordum.

Bunun biliyordum. Beni artık istemeyeceği günü bekliyordum.

Gözyaşlarına karşı verdiğim savaşı kaybetmiş gibiydim ve gözyaşlarım yüzümden akmaya başlayınca kenara çekmek zorunda kaldım ya da kaza yapma riskini göze aldım. Orada oturmuş, başımı kollarıma dayamış, otoyolun kenarında hüngür hüngür ağlıyordum. Onu varlığımın her zerresiyle seviyordum. İşte tam da bu yüzden o işi kabul etmemem ya da Kristoff'a bulaşmamam gerektiğini biliyordum. Ve şimdi hamileydim!

Cama vurulunca düşüncelerimden sıyrıldım ve başımı kaldırdığımda penceremde bir polis memuru olduğunu fark ettim. Aceleyle yüzümü sildim. camı indirirken yüzüne baktı. "Hanımefendi,

iyi misiniz?"

Kahretsin, bu kadar endişeli görünmek zorunda mıydı? Bu, gözyaşlarının bir kez daha neden oldu.

"Evet... evet. Ben iyiyim," diye mırıldandım.

"İyi görünmüyorsunuz hanımefendi. Size yardımcı olabilir miyim? Yapabileceğim bir şey var mı?" Polis memuru yaşlıca bir adamdı ve yüzünde samimi bir endişe ile nazik gözleri vardı.

"Ah, teşekkür ederim... teşekkür ederim, ama hayır. Sadece aptalca şeyler." Yüzümü kolumla kuruladım, muhtemelen tam bir ortaçağ kadını gibi görünüyordum.

"Seni ağlatan her neyse, her şey girecek. İşler her zaman yoluna girer."

İçinde bulunduğum duruma rağmen ona titrek bir gülümseme verdim.

"Teşekkür . Sadece aptalca bir andı. Özür dilerim, burada durmamalıyım."

"Bu oldukça iyi. Muhtemelen kenara çekmek, nereye gittiğinizi göremeden araba kullanmaktan daha güvenlidir."

Başımla onayladım. " kullanabilecek misin?"

"Evet... evet, yapacağım. Şimdiden daha iyiyim." Ve kararımı verdim.

Artık ağlamak yok! Artık Kristoff yok!

"Şimdi, dikkatli sürdüğünüzden emin olun. İnsanlar bu otoyolda deli gibi araba kullanıyor."

"Sen de dikkatli ol."

Başını salladı ve polis arabasına doğru yürüdü.

sürerken bir kez daha arkama baktım ve onun ters yöne doğru gittiğini gördüm.

Bir plana ihtiyacım var! Artık Kristoff ya da şirketi için çalışamayacağımı biliyorum. Hiçbir departmanda! Ve aslında mümkün olan en kısa sürede doktorumu görmem gerekiyordu. Acele etmeye karar verdim ve ne kadar hızlı randevu alabileceğimi görmek için Kadın Doğum Uzmanım Dr. Packard'ı aradım. En azından şansım yaver gitti çünkü iki saat sonra bir randevuları vardı ve ben de hemen kabul ettim.

Doktorun ofisine gitmek üzere yeniden yönlendirildiğimde, bir milyon düşünceler kafamın içinde dönüp duruyordu. Bunu tek başıma nasıl yapacaktım? Kristoff henüz bilmesede aslında bir işim yoktu. Kızlarıma başka bir bebek sahibi olmayı nasıl açıklayacaktım? Ya da artık

artık işe gitmiyor! Kendimi böyle bir duruma soktuğum için kendimi tekmeleyebilirim.

Ve sonra aklıma geldi. Neredeyse işe yaramayacak kadar mükemmeldi. Yaz boyunca izinliymişim gibi davranabilirdim ve hepimiz Hırvatistan'a gidebilirdik. Çocuklar daha iyisini bilemezdi ve yaz haftalarımızı orada ilk kez geçirmiyorduk. Düşündükçe bu fikir daha da hoşuma gitti.

Dr. Packard'ın ofisine girip tüm evrak işlerimi tamamladıktan sonra kendimi bekleme odasında telefonumdan uçuş seçeneklerine ve maliyetlerine bakarken buldum. Muayene odasına çağrıldığımda, önümüzdeki Cuma günü için uçak biletlerimi almış ve tüm puanlarımı harcamıştım.

Muayene odasında, hastane önlüğü ve çoraplarımdan başka bir şey giymeden otururken, hayatın komik yönlerini merak etmek zorunda kaldım. Saoirse'ye hamile kalmam yıllarımı almıştı, Sierra'ya hamile kalmam ise üç yılımı almıştı. Ama Kristoff'la dört ay geçmişti ve ben çoktan hamileydim!

Derin nefesler alarak çarpan kalbimi sakinleştirmeye çalıştım. Kendimi bu hamileliğin ilk muayenesine tek başıma hazırlanırken bulduğum için utanıyor ve üzülüyordum. Zihinsel ve fiziksel olarak bitkin bir halde bir kadının rahminin resmine baktım. Tam nefesimi verdiğimde, Dr. Packard'ın tanıdık yüzü odaya girdi, gülümsüyor ve gözleri parlıyordu.

"Gemma, seni görmek ne güzel." Sesi sıcak ve . "Bu doğru mu? Bir bebeğimiz mi olacak?"

Neşeli olmak için gereken enerjiyi toplayamadım. "Ah, evet. Öyle görünüyor."

"Planlanmamış mı?" diye sordu, aniden ciddileşerek. "Mutlu değil misiniz?" "Doğrusunu söylemek gerekirse Dr. Packard, sanırım hâlâ şoktayım. Kesinlikle

Planlı değil," diye cevap verdim ona kızgınlıkla. "Sierra'dan sonra başka çocuk sahibi olamayacağımı söylediğini sanıyordum. Milyarda bir demiştin!"

Gülümsedi. "Evet, bunu hatırlıyorum," diye yorum yaptı. "Ama bu tür şeyler genellikle en iyi sürprizlerdir Gemma." Düşünceli bir ifadeyle bana baktı. "Bebeği doğurmak istiyor musun?"

"Evet, kesinlikle!" Bir an bile tereddüt etmeden bu kadar hızlı cevap vermeme şaşırmıştım. Sanırım nerede durduğumu biliyordum.

"Bebeğin ve sizin sağlıklı olduğunuzdan emin olalım. Geri kalan her şey ikinci planda ve şu anda önceliğimiz değil." Gülümsedi ve elimi okşadı.

Başımı salladım ve muayenesine başlayabilmesi için uzandım. Her şeyi didik didik ediyor, kan testleri yapıyorlardı ve ben tüm bunlara transa geçmiş gibi katlanıyordum. Sonra sonograma geçildi ve tıpkı önceki hamileliklerimde olduğu gibi,

Başarılı ve başarısız olanları, yeni başlayan bir hayatın küçük fıstığını görünce aşık oldum.

"Hmmm," diye araya girdi Dr. Packard'ın sesi.

Ona baktım ve düşüncelerimi endişe kapladı. "Her şey yolunda mı?"

"Şimdiye kadar çok iyi," diye cevap verdi. "Sanırım kendini oldukça kötü hissediyorsun.

Mide bulantısı?"

"Evet, oldukça kötü... Beni garip zamanlarda vuruyor. Sadece sabahları değil." "İkiz taşıdığınız için olabilir." O yaramaz

gözlerine tekrar baktım. Bir ekrana bir ona bakarken yuvalarından fırladığına eminim.

"Buna inanamıyorum!" Şok içinde haykırdım. "Benimle şaka mı yapıyorsun?" "Hayır, çok ciddiym." Ekrana doğru eğildi ve işaret etti.

"Buraya bakın... ve . İki bebek... iki kalp atışı." "Aman Tanrım!"

"Aynı embriyoyu paylaşıyorlar ve her şey mükemmel görünüyor. Size vitamin ve doğum öncesi takviyeleri verdiğimizizden emin olmamız gerekecek. Bugün bir reçete göndereceğim, bu yüzden almanız en iyisi olur. Kan sonuçlarınız önümüzdeki kırk sekiz saat içinde elimde olur."

Ekrana bakmaya devam ettim ve sadece başımı salladım. İkizler! Bu hafta kesinlikle hayal ettiğim plana göre gitmiyordu.

"En son ne zaman regl olduğunu hatırlıyor musun Gemma?"

"Ah, hayır. Doğruyu söylemek gerekirse, son zamanlarda adetlerim çok düzensiz. "Sekiz haftalık gibi görünüyorsun."

Sanırım Kristoff birlikte yattığımız ilk gece beni hamile bırakmayı başardı.

Eve geldiğimde şokun biraz geçmişti. Kristoff'u her düşündüğümde içimde bir sızı hissediyordum ve bugün doğumhanede yaşadıklarımı onunla paylaşmak istiyordum. Asla paylaşamayacağımı düşünmek yürek parçalayıcıydı. Betty'yi aradım ve ona olanları anlatarak içimi döktüm.

"Rick o adamı öldürecek!" Betty çok öfkeliydi.

"Hayır, Betty... lütfen Rick'e henüz bir şey söyleme."

"Ona hiçbir şey söylemedim ama bilmek istiyor."

"Lütfen ben kadar bir şey söylemeyeceğine söz ver," diye yalvarıyorum.

Onu.

"Söz veriyorum Gemma. Hiçbir şey söylemeyeceğim," cevap verdi. "Ama ne

ne yapacaksın? Bunu uzun süre saklayabilecek gibi değilsin..." diye devam etti

sadece heyecanla haykırmadan önce kıkırdamak için. "Lanet olsun, ikizlerin olacak!"

"Biliyorum. Ben inanamıyorum!"

Arabamı garaj yoluna çektiğimde Betty ile görüşmemi sonlandırdım. Pizza sipariş ettim ve kayınvalidemi erken bir akşam yemeği için kalmaya davet ettim. Hepimiz ada tezgahının etrafında oturup günümüz hakkında sohbet ederken, hiçbir şeyin bir daha asla eskisi gibi olmayacağı hissine kapıldım. Sienna cep telefonundaki bir şeye gülüyordu ve gerçekten mutlu görünüyordu.

"Bu kadar komik olan ne?" Ona gülümseyerek sordum. Onu mutlu görmek beni her zaman mutlu .

"Jack bana komik bir GIF gönderdi. Bak anne." Jack'in ona ne gönderdiğini bana gösterdi. Gülümsedim, başımı salladım.

"Siz çocuklar en tuhaf şeyleri komik buluyorsunuz."

Kayınvalidem gitmek için ayağa kalktı ve tüm çocuklar ona sarılmaya gitti. Ona arabasına kadar eşlik ettim, tatil planlarımdan haberdar etmek için yalnız kalmak istiyordum. Neredeyse kendi kendime kıs kıs gülüyordum.

"Laura, sana çocukların önünde söylemek istemedim ama onlara sürpriz yapıp yaz için Hırvatistan'a gidiyorum. Patronum oradan çalışmama izin veriyor." Bunu söylerken yüzümün asık olduğuna inanamıyordum. Kalın harfli yalan.

"Buna bayılacaklar! Saoirse bugün Hırvatistan'ı ne kadar özlediğinden bahsetti. Ve hepinizin güzel bir yaz tatiline ihtiyacı var." Sesi bizim için gerçekten mutlu geliyordu.

"Teşekkür ! Ve tatil başladığından beri onları izlediğiniz için çok teşekkür ederim."

"Bana teşekkür etmeyin. Onlar benim torunlarım. Biz bir aileyiz!" Bunu söylerken bana sarıldı ve ben de ona sarıldım. Haklıydı, biz gerçekten de bir aileydik. Sadece Kristoff'un çocuklarına sahip olmanın bunu değiştirmeyeceğini umuyordum.

Arabayla uzaklaşırken eve geri döndüm ve Sienna çoktan kız kardeşlerinin pisliğini temizlemeye başlamıştı. "Teşekkür ederim Sienna!"

"Sorun değil, anne!"

"Evet... Herkese bir sürprizim var, umarım beğenirsiniz." İçimden gelmese de neşeli bir sesle duyurdum.

Üç çift göz beklentiyle bana baktı. Gülümsedim ve devam ettim. "Yaz tatiline çıkabilirim ve hepimizi bir uçağa bindirip

Hırvatistan'da yaz! Bu Cuma yola çıkacağız, dolayısıyla yapacak bir sürü işimiz var."

Bir alkış tufanı koptu ve küçükler sevinçle zıpladı. Sienna gülümsüyordu ama bu fikir onu pek mutlu etmişe benzemiyordu.

"Sorun ne Sienna?" Ona sordum. "Mutlu olacağını ." "Hiçbir şey.

Orayı çok sevdim ve yazı orada geçirme fikrine bayıldım. Sahil," diye yanıtladı güzel yüzünü gölgeleyen çelişkili duygularla. "Sadece Jack'i özleyeceğim. Bu yaz birlikte bir şeyler yapmak için bazı planlarımız vardı."

Düşünceli bir şekilde ona baktım. Jack'i ben de seviyordum ve o da Jack'ten çok hoşlanıyor gibiydi. Ve onun üzerinde iyi bir etkisi olmuştu. Sienna'yı babasının ölümünden bu yana hiç bu kadar mutlu görmemiştim.

"Şuna ne dersiniz? Ona gelip ziyaret edip edemeyeceğini sor. Ama lütfen oraya varana ve alışmak için en az bir haftamız olana kadar hiçbir şey söyleme... tamam mı?"

Yüzü . "Bu harika bir fikir! Teşekkürler anne."

"ederim; sadece oraya gidene kadar ona gideceğimizden bahsetme ve sonra davet et," diye bir kez daha ekledim. "Babasına da sorabilirim."

"Kulağa harika geliyor."

"Şimdi, gidip toplanalım!"

Ve bavulları çıkarma, hangi oyuncakları alıp hangilerini almayacağımızı müzakere etme, her bavula kıyafet, ayakkabı, atma kasırgasına başladık... Akşam sekizde hepimiz toplanmıştık.

Küçüklere yatmadan önce masal okumaya hazırlanırken Sienna çıkageldi. Sanırım hepimiz yorgunduk, bu yüzden bulabildiğim en kısa hikaye *olan İyi Geceler Ay'da* karar kıldım.

Hiçbir şey bunun yerini tutamaz, diye düşündüm kıkırdayarak.

Ve hemen ardından hepimiz yattık. Kendimi yürümeye başlayan bir çocuk gibi hissettim, umutsuzca uykuya ihtiyacım vardı. Saoirse'yi yatağına yatırdım, Sienna'ya iyi geceler öpücüğü verdim, bana yatağa yatırılmak için çok büyük olduğunu hatırlattı ve Sierra'nın

Ama benim küçük kuçu kuçum bunu kabul etmedi. Sanki sıkıntımı hissetmiş gibi, annesinin yatağında uyumak için ısrar etti. Bugün katı olamayacak kadar yorgun olduğumuz için ikimiz de benim yatağıma sokulduk ve o bana sarılırken, yürümeye başlayan çocuğumun yavaşça uykuya dalmasını izledim.

Elimi sarı buklelerinde hafifçe gezdirdim. Bunu yaparken, mesajlarımı kontrol etmek için aramızda duran cep telefonuma baktım. Hiçbir şey görmedim ve telefonu şarja takamayacak kadar yorgundum. Göz kapaklarım

ve bütün gün üzerime çöken yorgunluk çöktü. Uykuya dalmadan önceki son düşüncem Kristoff'tu.

Gözlerimi açmam için beni dürten sürekli bir titreşim hissettiğimde ne kadar uyuduğumdan emin değilim. Çalan cep telefonumdu. Kim olduğunu kontrol etme zahmetine ve sersemlemiş bir şekilde cevap verdim.

"Alo?" Mırıldandım, sesim uykudan çatallaşmıştı.

"Gemma, uyuyor musun?" Arayan Kristoff'tu ve kalbim küt atmaya başladı.

"Ahmmm... evet."

"Uyandırdığım için özür dilerim." Kristoff'un sesi derindi ve bir rüya gibiydi. Ya da belki de rüya gibi geliyordu çünkü ben aslında rüya görüyordum.

"Endişelenme. Her şey yolunda mı?" diye sordum.

"Evet. Doktor randevun nasıl geçti?"

"Güzel, her şey yolunda." Göz kapaklarım ağırlaşmıştı ve Kristoff'a hamile olduğumu söylemek dilimin ucundaydı. Yorgunluktan kafam karışmıştı ve düşüncelerim sis içindeydi.

Ben bir şey söyleyemeden Kristoff . "Pazar akşamına kadar şehir olacağım. Kimberly'ye haftanın geri kalanında izin almasını söyledim. Sen de aynısını yap. Ayrıca, satın alma sırasında ve sonrasında iyi iş çıkardığınız için size ve Kimberly'ye bu hafta bir ikramiye ödemesi yapılacaktır."

"Oh." Ne söyleyeceğimden emin değildim. Kabul etmek yanlış geliyordu, özellikle de ne yapmaya hazırlandığımı bile bile. "Teşekkürler, sanırım."

"Bana teşekkür etme. Bunun için çok çalıştın." Kristoff'un bir şey beklediğini hissediyordum ama ne beklediğinden emin değildim, bu yüzden aramızda bir sessizlik oldu.

Sonunda kıldı. "Gemma, Pazartesi sabahı için takvimde bizim için bir zaman ayarlamayı istiyorum. Seninle dün gönderdiğin mesaj hakkında herhangi bir aksama olmadan konuşmak istiyorum."

"Tamam." Bana kişisel ihtiyaçları için başka bir "sekreter" tutmaya niyetli olduğunu söyleyeceğini biliyordum. Ama bunun bir önemi yoktu çünkü Pazartesi günü orada olmayacaktım. Binlerce mil uzakta olacaktım. Hafta sonuna kadar bana "izin" vermesi, planladığımdan çok daha iyi bir şekilde sonuçlandı.

"O zaman uyumana izin vereyim. İyi geceler Gemma." Sesi okşar gibiydi, ki bu soğuk sesinden daha çok nefret ettiğim bir şeydi.

"İyi geceler, Kristoff." *Ve elveda.*

Aramayı sonlandırma düğmesine basmakta tereddüt etmedim. Yanağımdan tek bir damla yaş süzüldü ve onu sildim. O bölüm artık bitmiş ve geride kalmıştı. Üzerinde durmanın bir anlamı yoktu. Benim ve kızlarımın içinde büyüyen yeni hayatlara odaklanmalıyım. Gözlerimi kapattım ve bu kez uykuya dalarken Kristoff'u düşünmeme izin vermedim.

OceanofPDF.com

On Altıncı Bölüm

Fuma günü ayrılış günümüzdü ve uyandığımız andan itibaren gün telaşlı, stresli ve yoğun geçti. Salı gecesinden beri Kristoff'la konuşmamış ya da ondan haber almamıştım. Onun için çalışmaya başladığımdan beri konuşmadan geçirdiğimiz en uzun süre. Ondan haber almayı beklemiyordum ama ummadığımı söylersem yalan söylemiş olurum.

Rick kapımdan içeri girdiğinde saat öğleni biraz geçiyordu.

"Hey güzel kızlar," diye selamladı. Bütün kızlar çılgık atarak ona sarılmak için koştular.

"Bizi şimdi havaalanına mı götüreceksin?" Saoirse macerasını başlatmaya hazır bir şekilde sordu.

"Birkaç saatimiz var," diye cevap verirken diz çöktü. "Odanıza gidin ve hiçbir şey unutmadığınızı iki kez kontrol edin."

Başını salladı ve hızla merdivenlerden yukarı çıktı. Rick yanıma geldi ve beni yanağımdan öperek ekledi. "Selam güzelim." Gözü hâlâ morarmıştı.

"Selam Rocky," diye cevap verdim şakayla karışık, morarmış gözüne atıfta bulunarak. "Keşke diğer adamı görmek gerektiğini söyleyebilseydim ama ben asla yumruk atmadım.

Onu geri getireceğim," diye düşündü.

"Biliyorum," diyerek yanağını hafifçe okşadım. "Sen doğru yolu seçtin."

"Ee," diye başladı. "...yazı orada geçirmeye ne zaman karar verdin? Düne kadar bundan hiç bahsetmemiştin."

Etrafta çocukların olmadığından emin olmak için etrafıma bakındım. "Bir anlık bir şey işte," diye cevap verdim utanarak ve bu durumdan rahatsız olarak.

Yalanlar.

"Ahmmm," diye ekledi düşünceli bir şekilde. "Ben bunu yemem. Neden tekrar denemiyorsun?"

Öfkeli bir ifadeyle ona baktım. "Bazen tam bir baş belası oluyorsun!"

"Biliyorum," diye onayladı. "Ama beni bu yüzden seviyorsun. Şimdi söyle bana."

Etrafıma bir kez daha göz gezdirdikten sonra iç çekerek cevap verdim.

"Hamileyim ve Kristoff hayatına devam ediyor."

Bakışları öfkeye dönüştü ve . "O lanet parça..." "Her şey yolunda," diye hemen sözünü kestim.

"Kahretsin öyle," diye kızdı. "Ona hamile olduğunu söyledin ve o da yoluna devam etti. Onu yakaladığım zaman öldüreceğim. Bu ne cüret?"

"Ona söylemedim."

Anlamamış gibi boş boş baktı bana. "Ne?" "Ona hamile olduğumu söylemedim," dedim sakince.

"Ne?" diye tekrar sordu.

Derin bir iç çektim. "Ben..."

"Seni ilk seferinde duydum," kesti. "Neden ona söylemedin?"

Omuzlarımı silktim ve bakışlarımı Rick'ten kaçırđım. "Aslında söyleyecektim. Ama sonra ofisine yeni bir yönetici asistanı geldi ve ben de bir şey söylememenin en iyisi olacağına karar verdim."

Başını iki yana salladı. "Gemma, ona söylemek zorundasın." "Hayır," diye inatla ona baktım.

"Gemma," diye beni ikna etti. "Bu bakışı biliyorum ve kızgın olabileceğini de anlıyorum ama ona söylemelisin. Bunun doğru olmadığını biliyorsun! En azından bilmeli. Ona bir şans vermelisin."

"Kimin sen?" Sesimi yükseltmek istemediğim için tısladım. "Senin gözüne yumruk attı. Ve ona söylemeye çalıştım; ben söylemeye fırsat bulamadan her şeyi berbat etmesi benim suçum değil."

Bana ters ters bakma sırası ondaydı. "Lanet olsun," diye sessizce küfretti. "Ona fena aşık olmalısın."

"Ben !" Kelimelerin dilimde acı bir tınısı vardı, bunun cesur bir yalan olduğunu biliyordum.

"O zaman söyle ona," diye meydan okudu bana. "Sen olsaydın asla Jack'ten olan kızlar ve o yıllarca sana karşı lanet bir piçti." Durdu ve sessizliğin aramızda kalmasına izin vererek ne demek istediğini kanıtladı. Tabii ki haklı olduğunu biliyordum!

Gözlerimiz kilitlendi ve ona doğru bir adım atarak kollarımı beline doladım. "Sen ve Betty olmadan ben ne yapardım?" Göğsüne karşı mırıldandım.

"Bunu zorunda kalmayacağız," diyerek başımı okşadı. Gerçekten gülmek zorunda . "Gülüyor musun?"

"Evet," diye kıkırdadım ona karşı. "Sanki bir köpekmişim ya da küçük bir kızmışım gibi başımı okşadın." Bu sefer o da kıkırdadı. "Haklısın," diye ekledim. "Ona bir not göndereceğim ama yine de kızlarla Hırvatistan'a gidiyorum. Siz de bana katılacaksınız, değil mi?" Başımı kaldırdım ve gözlerimi onunkilere diktim.

"Dünyaları verseler kaçırmam!" diye cevap verdi ve telefonum tezgahıdan yüksek bir ses çıkararak titreşti ve ben de onu almaya gittim.

Samuel Jr.'ın adının ekranda yanıp söndüğünü gördüğümde kaşlarımı çattım, aramasını hiç beklemiyordum.

"Alo, Samuel," diye telefonu açtım.

"Selam fıstık," diye her zamanki neşesiyle beni selamladı. Başımı salladım, genellikle Kristoff etraftayken onu kızdırmak için bana bu tür isimler takardı.

"Kristoff'u kızdırmaya mı çalışıyorsun?" Ona sordum.

"Evet," diye cevap verdi. "Los Angeles'ta havaalanındayız ve uçağını bekliyoruz."

O uçakta yaptıklarımıza dair anılar aklıma geliyor ve kızarıyor.

"Peki beni neden arıyorsun?" diye sordum.

"Dur bakalım, Gem," diye başladı. "İzin ver de ondan uzaklaşayım, böylece ne konuştuğumuzu duyamaz." Samuel onu kovmadan önce adamı kışkırtmayı gerçekten bırakmalıydı. Samuel'e Kristoff'un yeni ilgisini rahatsız etmesini söyleyip söylememeyi tartıştım ama sonra vazgeçtim.

"Eğer bakışlar öldürebilseydi," diye kıkırdadı Samuel . "Seninle konuştuğumu bilmesi onu öldürüyor." Sesi kendinden çok memnun geliyordu. "Bundan şüpheliyim," diye karşılık verdim. "Şimdi ne oluyor? Çünkü ben

onu kızdırmak için çene çalmaya vaktiniz var."

"Sana bir teklifim var," diye ciddi bir şekilde başladı. "Benimle bir iş kurmaya ne dersin? Yarı yarıya."

"Ne?" Ondan bunu beklemiyordum. "Ne tür bir iş?" Çabucak sordum, ilgim doruğa çıkmıştı.

"Temelde pazarlama," diye heyecanla söze başladı. "Ama yeni ve gelişmiş bir şekilde. Bir ağ kurup şirketleri şu şekilde tanıtacağız

tıklama sayısı ve pazarlama aracımız aracılığıyla onlara çağrı yönlendirmek için." Kaşlarımı çattım. "Bu bir nevi çifte kazık atmak olmaz mı?" diye sordum.

"Evet," diye yanıtladı. "Çok çabuk anlıyorsun; bazen korkutucu oluyor. Ancak bu tür platformlarda bu son derece normaldir."

"Gerçekten ilgileniyorum," diye belirttim. "Ancak önce teklifinizi görmek ve üzerinden geçmek istiyorum. Bir iş planı taslağına ihtiyacımız var."

"Kesinlikle," sesi heyecanlıydı. "Bir ön taslağım var ama karşılıklı olarak anlaşmaya varılan bir iş üzerinde görüşmek için gerçekten bir ortağa sahip olmak istiyorum planı."

"Ne kadar sermayeye ihtiyacımız var?" Ben sordum. "Tahminimce başlangıçta çok fazla sermayeye ihtiyacımız olmaz çünkü çoğunlukla konfigürasyon kurulumu olacak, değil mi? Başlangıçta bir süre uzaktan çalışmam gerekecek. Ve bunu kabul edersem resmi bir anlaşma yapılmasını istiyorum. Bu işe yarar mı Sen?"

"Gördüğüm kadarıyla sen de benim kadar heyecanlısın," diye kıkırdadı. "Evet, tüm sorularınıza cevap veriyorum. Başlangıçta tek sermayemiz işimizin tescili, lisanslar ve web sitesi olacak ki bunların hepsi bin dolardan az tutuyor. En büyük yatırımımız kendi emeğimiz olacak, senin ve benim. İşin teknik kısmını ben halledebilirim ama iş ve finans kısmına gelince sen bir dinamosun."

"Tabii ki evet," diye sevinçle cevap verdim ve hâlâ orada durup bana merakla bakan Rick'e gülümsedim. "Ben varım. Roller ve mülkiyet konusunda bir anlaşma taslağı hazırlayarak işe başlayabiliriz. Bir ön anlaşma taslağı hazırladığımda, tüm temelleri kapsadığımızdan emin olmak için bir avukata danışabiliriz," diye önerdim. "Yine de uzaktan başlamamda bir sakınca var mı?"

"Avukata evet ve bunu uzaktan yapmaya evet," diye kabul etti. "Ama nedenini sorabilir miyim? İkimiz de aynı binadayız."

Sessizlik biraz sürdü ve sonra "Yaz için uçuyorum" diye cevap verdim.

"Ve Kristoff bunu sorun etmiyor mu?" diye sordu şaşkınlıkla.

"O bana sahip değil, biliyorsun!" Sesim onursuzca çıkmıştı.

"Tamam, tamam," diye karşılık verdi. "Onun için sorun olmamasına şaşırdım sadece." "Evet, o iyi," diye yalan söyledim.

"Tamam," diye cevap verdi. ". Anlaşmayı diyelim ki on gün içinde yazabilir misin?"

"Kesinlikle! Dinle, gitmem gerek," dedim ona. "İner inmez sana kişisel e-postamı göndereceğim. Sakın beni ekmeye kalkma!"

"Yapmayacağım, seksi anne," diye cevap verdi. "Az önce Kristoff'un yanına gittim ve uçağının hazır olduğunu işaret ediyor."

Biraz kıkırdadım. Tanrım, o adamı kızdırmayı gerçekten seviyordu! "Tamam, kal!" Ve telefonu kapatma düğmesine bastım. Telefonu kapattıktan sonra bu fikri Rick'e özetledim.

"Ne düşünüyorsun?" Ona heyecanla sordum.

"Bence bu fikri seviyorsun," diye gülümseyerek cevap verdi. "Bunu yapmalısın!" Tüm kalbimle onaylayarak başımı salladım.

İki saat içinde havaalanındaydık. Rick benimle birlikte içeri girdi ve çantalarımızı kontrol etmek için benimle birlikte bekledi. Güvenlik kuyruğuna girmeye hazırlanırken tüm kızları kucakladı ve beni sona sakladı.

"Unutma," diye hatırlattı bana. "Oraya vardığında Betty ve bana mesaj at." Hemen başımı salladım ve ondan uzaklaşmayı başaramadan ekledi, "Ve Kristoff'a söylemekle ilgili konuşmamızı unuttuğumu umduğunu biliyorum. Bilmeye hakkı var, söyle ona."

"Peki," diye mırıldandım ve telefonumu çıkardım. "Al, şimdi ona mesaj atacağım."

Sevgili Kristoff,

Hamileyim, ikizlerim olacak.

Artık senin için çalışmak istemiyorum. Yaz tatiline çıkıyorum. Kendine iyi bak.

Genevieve

"İşte," gönder düğmesine basarken ona metni gösterdim. "Şimdi mutlu musun?"

"Evet," diye yanıtladı basitçe. "Bir gün bana teşekkür edeceksin."

"Bundan şüpheliyim, ama tamam," diye cevap verdim bıkkınlıkla ona bir kez daha sarılıp yanağından öperken. "Seninle, Betty'yle ve çocuklarla iki hafta sonra görüşürüz."

Sarılmaya karşılık verdi ve ben kızlarla birlikte güvenlik geçerken onu orada öylece bıraktım, telefon hâlâ elimdeydi. Kapatmadan önce adres defterime girdim, Kristoff'un adını buldum ve onu engellenmiş kişi yaptım. Ondaki haber almak istemiyordum. Geri döndüğümde ona haber veririm ve ikizlerin hayatının bir parçası olmayı ya da olmamayı seçebilir. Kristoff'un seçim onundu.

On Yedinci Bölüm

T Kırk dört saat sonra kızlarla birlikte Hırvatistan'ın Dalmaçya kıyısındaki Brsecine adlı küçük bir kasabadaydık. Eski taş evimizin önüne geldiğimizde, şu manzaraya hayran kaldım çok fazla tarihi barındıran güzel ve rüya gibi bir ev.

Dubrovnik yolu üzerinde vadiye benzeyen bir noktada bulunan ve ünlü bir yerel Rönesans sanatçısının yazlık evi olan 16. yüzyıldan kalma taş villaya aşık oldum. Evin on üç yatak odası vardı ve ailemiz için gülünç derecede büyük olacaktı, ancak denize doğru bir teras ile plaja doğru bir çıkış olduğu için bir gün küçük bir plaj kiralamasına dönüştürme hayaline sarıldım. Güzel avlu bana Romeo ve Juliet'in hikayesini hatırlattı. Her yerin çok fazla karakteri vardı. Evin ya da bahçenin neredeyse her noktasından denizi ve تنها ve sakin bir koydaki korunaklı plajı görebiliyordunuz. Yakınlarda büyük ve ünlü bir şehir olmasına rağmen, dünyada yapayalnız olduğunuzu düşünürsünüz. Küçük Köyün çok az sakini vardı.

Evi satın aldığımda oldukça kötü durumdaydı, bu yüzden neredeyse . En büyük avantajı tamamen ödenmiş olmasıydı. Ancak son on yıldır tadilattan geçiyordu ve ne zaman gücüm yetse benim küçük evcil hayvan projem oluyordu. Yıllar geçtikçe ve orijinal haline geri döndürmek için küçük projeler tamamladıkça, 16. yüzyıldaki güzel villaya daha çok benzemeye başladı. Jack Hırvatistan'a gelmekle ilgili hiçbir şey yapmak istemedi, ben de ona bu yerden hiç ve gizlice satın aldım. Burayı gördüğüm andan itibaren tamamen bana ait bir projeydi.

Doğrusu, bu evi yaşanabilir ve güzel kılan tüm önemli unsurlar Kristoff'un yardımları sayesinde son üç ayda tamamlandı. cömert bir maaş. Bu evde birkaç gün kamp yapmak yerine ilk kez gerçekten bu evde uyuyacaktık. Genellikle her zaman miras kalan küçük eve birkaç günde bir gelip evin etrafındaki işleri hallediyor ya da işçilerle buluşuyordu. Çocukluk arkadaşım son üç ay boyunca işçilerle görüşerek tadilatların ilerlediğinden ve tamamlandığından emin oldu

Rick ve Betty'ye varış noktamıza ulaştığımızı bildiren hızlı bir mesaj gönderdim. Burası benim küçük sırrımdı ve sadece bir avuç insan . Kristoff'un annesine teklif ettiğim yer, insanlara bahsettiğim evdi. Bunu asla!

Herkes yorgundu ve enerjimizin yettiği tek şey hızlıca banyo yapmak ve ardından yatağa girmektir. Sienna'ya kendi odasını gösterdim, Sierra ve Saoirse ise bir diğerini paylaştılar. Hepsi yeni yataklarına girdikten sonra, birkaç kapı aşağıda, güneye bakan tarafta, güzel manzaraya bakan geniş bir terası olan kendi odama yerleştim.

Adriyatik Denizi.

"Ah, Deila. Sen en iyisisin," diye mırıldandım masama bakarken Tüm elektronik eşyalarımın dönüştürücüleri oradaydı. Deila, ailemin geri taşındığı ilk hafta tanıştığım bir çocukluk arkadaşımı. Dizüstü bilgisayarımı ve cep telefonumu çıkarıp hepsini fişe taktım. Evin hazır olmasını sağladığı ve tüm elektronik eşyalarım için dönüştürücüler ve ekstra şarj cihazları sağladığı için ona teşekkür eden kısa bir not gönderdim.

Duşa girdim ve yirmi dakika sonra yatağımda uzanmış, terasın kapısı açık, dalgaların kayalık sahile çarpışını dinliyordum. Tuzlu su kokan hafif yaz esintisi açık teras kapısından içeri süzülerek kırık kalbimi yatıştırıyordu. Kristoff'un sadece bir anı, başka bir yaşam olduğunu hissediyordum ve elimi karnımın alt kısmına koyduğumda, aklımda Kristoff ile yavaşça uykuya daldım.

Pazar sabahı hepimiz geç uyandık, yeni zaman dilimine alışmaya çalışıyorduk ve uzun yolculuğumuzun yorgunluğunu atmaya çalışıyorduk. Şirketin e-postasına uzaktan girdim ve hâlâ çalışıyor olmasına neredeyse şaşırdım. Kristoff'a attığım mesajdan sonra tüm şirket hesaplarımı ve erişim haklarımı devre dışı bıraktığımı düşünmüştüm. Hemen geçerli olmak üzere hızlı ve kısa bir istifa mektubu yazdım ve Kristoff'a e-posta ile gönderdim. İnsan Kaynakları departmanının resmi evraklar konusunda titiz olduğunu biliyordum.

Bu yüzden tüm temellerimi korumak istedim. W&W'deki son maaş bordromu hızlıca kontrol ederken neredeyse sandalyeden düşüyordum.

Kristoff'un ödediği ikramiye cömertliğin de ötesindeydi. ABD standartlarına göre bile bizi çok uzun bir süre rahat ettirecek kadar büyüktü. Hemen biriktirdim ve banka hesabımı kontrol ettim ve kesinlikle hepsi oradaydı.

Bir süreliğine para konusunda endişelenmek zorunda kalmayacağım için mutlu olmak yerine tek hissettiğim üzüntü oldu. Onu, nadiren gülümsemesini, kolonyasının kokusunu ve sert vücudunun bana yaslanışını özlemiştim. Göğsümde sürekli bir ağrıyla dolaşıyormuşum gibi hissediyordum.

Günümüzün geri kalanı yavaş ve tembel geçti. Hava çok güzeldi. Sahilde yüzmeye gittik ve kızlar harika vakit geçiriyorlardı. Dalgaların yüzeyindeki güneş ışınlarının yansımaları ve yüzümdeki güneşi hayranlıkla seyrederken, her şeyin yoluna gireceğine dair garip ve rahatlatıcı bir his vardı içimde.

Sienna Jack'i davet etmek için hiç vakit kaybetmedi. Bu ülkeye geleli daha bir gün bile olmamıştı ve onu çoktan davet etmişti. Başımı salladım ve gülümsedim.

Onu sahilde hoplayıp zıplarken görünce gelmek istedi. "Babasına soracak!" diye bağırdı kumsalın öbür ucundan. "Yapabilir misin Babasını da arar mısın anne? Lütfen?"

Telefonumu çıkarırken başımı sallayarak onayladım. Çocukların buluştuğu son koordinasyonumuzdan numarasını kaydettiğimi umarak adres defterimde . Neyse ki kaydetmiştim ve isminin yanındaki telefon simgesine bastım.

"Alo?" Telefonu Jonathan açtı.

Küçüklerimin sığ suda birbirlerine su sıçratmalarını izlerken telefona "Merhaba," diye seslendim. "Ben Gemma."

"Selam," diye karşıladı beni. "Jack bana siz hanımların Hırvatistan'da olduğunuzu ve ziyaret etmek istediğini söyledi."

"Evet," dedim ona. "Elbette, bu tamamen size bağlı. Sienna ve Jack birlikte vakit geçirmekten hoşlanıyor gibiydiler. Onu da davet etmek istiyor. gel ve bizimle takıl."

"Peki senin için sorun yok mu?" diye sordu.

"Oğlunuzu gerçekten seviyorum," diye cevap verdim ona, biraz da rahatsız olarak. "Yazı burada bizimle geçirmesini çok isterim ama her birinin kendi yatak odası olması ve belirli sınırları nasıl koruyacağım konusunda biraz endişeliyim, ne demek istediğimi anlıyorsunuzdur."

Jonathan beni rahatlatmak için kabul etti. "Evet, ben de! Ne de olsa gençler."

Kıkırdadım. "Lütfen bana hatırlatma!" İkimiz de güldük. "Her neyse Jonathan, Sienna'nın bütün yaz onu göremeyeceği için çok üzüleceğini biliyorum ve belki sen de onunla gelirsın diye düşündüm. Bu sadece bir fikir. Bir sürü yatak odam var, böylece ikiniz bir odayı paylaşabilirsiniz. Böylece ikimizin de gözü bu ikisinin üzerinde . İkimizin de bu işe hazır olduğunu sanmıyorum. büyükanne ve büyükbabalar."

Jonathan içtenlikle güldü. "Ben de sizinle aynı durumdayım. Ben de Sorun olmayacağından eminseniz gelmeyi çok isterim. Sizin için daha uygunsa yakındaki bir otelde yer ayırtabiliriz."

Bir an için bunu düşündüm. Belki de buradan otuz dakika uzaklıkta bir otel olmamasına rağmen, bir otel rezervasyonu yapmalarına izin versem daha iyi olurdu. Sadece ona ve oğluna teklif ettiğimi, karısından, Kristoff'un eski karısından bahsetmediğimi fark etmiş olmalı.

"Dürüst olmak gerekirse," diye başladım. "Sen ve Jack'in burada istediğiniz kadar kalmanız benim için sorun değil. Sienna'ya sorsaydın, o da aynı şeyi söylerdi.

bütün yaz, ve ben bununla iyiyim. Ama..." Bunu nasıl nazıkçe söyleyeceğimi bilemediğim için bir an durdum.

"Ama Jacqueline'i orada istemiyorsun," diyerek benim yerime sözünü tamamladı.

"Çok özür dilerim," diye kendimi suçlu hissederek hemen özür diledim. "Bu davetin sadece seni ve oğlunu kapsadığını söylemenin adil olmadığını biliyorum."

"Gemma, özür dileme. Ondan hoşlanmamak için her türlü hakka sahipsiniz. Tanrım!

Biliyorum." Sesi ciddiye ve hikâyesinin ne olduğunu merak etmeme neden oldu. Gerçi hiç sormayacaktım. "Kristoff ve eski karısıyla olan ilişkimden dolayı muhtemelen benden de hoşlanmıyorsun ama belki bir gün sana açıklayabilirim. Yine de yaptıklarım için iyi bir mazeret yok."

"Bana bir açıklama borçlu değilsin," diye mırıldandım telefonda. "Ve senden nefret etmiyorum Jonathan. Bence sen harika bir babasın ve Jack'in sana taptığı çok açık."

"Teşekkür ," diye yanıtladı basitçe. "O benim her şeyim." Durakladı ve sonra "Size bir soru sorabilir miyim?" diye sordu.

"Elbette."

"İyi misin?" Sorusu beni hazırlıksız yakaladı.

"Hmmm... evet, neden?" Ona kalbimin kırık olduğunu ve aşık olduğum adam hayatına devam ederken ikizlere hamile olduğumu söyleyemezdim.

"Yolculuk biraz ani gibi geldi. Sanki kaçıyormuşsun gibi." "Her şey yolunda. Kristoff uzaktan çalışmama izin verecek kadar nazikti. Yaz için," diye neşeyle yalan söyledim.

Cesur yalanlarıma inanamıyordum! Ve nasıl oldu da Kristoff'un eski karısını baştan çıkaran eski en iyi arkadaşıyla böyle bir tartışma yapıyordum. Ne garip bir dünya!

"Tamam, sana inanmış gibi yapacağım," diye cevap verdi. "Ama Gemma, bir şeye ihtiyacın olursa lütfen istemekten çekinme. Elimden gelirse yardım ederim."

"Teşekkür ederim Jonathan. Her şey harika, yardıma gerek yok."

"Tamam, madem öyle diyorsun. Kristoff zor biri olsa da iyi bir adamdır."

"Özür dilerim, ama bunu senden duymak biraz garip geliyor. tarih."

"Biliyorum," dedi, sesi neredeyse üzgündü. "Bir hata yaptım ve bu süreçte onu incittim. O bunu hak etmedi. Ama partide eski Kristoff'un geri geldiğini görebiliyordum. Sen tam da onun ihtiyacı olan şeysin. Soğuk dış görünüşünün seni uzaklaştırmasına izin verme."

"Bu iş her geçen dakika daha da tuhaflaşıyor," sözlerine biraz acı da olsa kıkırdadım. "Hayatımda öğrendiğim bir şey var Jonathan, o da hiçbir şeyin siyah ve beyaz olmadığı. Ama endişelenme, her şey yolunda."

"Tamam, .. Bırakıyorum!"

"Sienna'ya ikinizin geleceğini söyleyeyim mi?" diyerek konuyu asıl konumuza . "Yoksa bunu düşünmek için zaman ayırmayı mı tercih edersin ve mevcut uçuşlara ve ücretlere göz atabilir misiniz?"

"Geleceğiz," diye cevap verdi . "Davetiniz ve konaklama teklifiniz için teşekkür ederiz."

"Harika," diye . "Sienna çok , özellikle de yazın geri kalanında kalırsan. Cep telefonu faturam da sana teşekkür edecek!"

"Anlaştık o zaman," derken gülümsediğini görebiliyordum. "Önümüzdeki hafta için bugün bir yer ayırtacağız ve sana uçuşumuzla ilgili bir mesaj göndereceğim. detaylar."

Sienna sahilde bana bakıyordu, hâlâ Jack'le telefonda konuşuyordu. Başımla onayladım ve mutlu bir şekilde çığlık atmaya başladı.

"Çığlıkların ne olduğunu merak ediyorsan diye Jonathan'a söyledim. "...kızım çığlık atıyor çünkü az önce Jack'in geleceğini ettim." Gülerek ekledim. "Bizi yüzüstü bırakma çünkü bu yaz gençlerin gözyaşlarına dayanabileceğimi sanmıyorum."

O da gülüyordu. "Orada olacağız, söz veriyorum."

OceanofPDF.com

On Sekizinci Bölüm

T Sonraki birkaç günü tamamen tembellikle, sahilde ya da avlumuzda takılarak geçirdik. Sienna öyle bir noktadaydı ki Jack gelene kadar saatleri sayıyordu. O ve babası yarın geleceklerdi. Çocuklar alt terasta pinpon oynarken ben de üst terastaki masada oturuyor, kapanmaz deniz manzarasından hiç bıkmıyordum.

Dizüstü bilgisayarım açıldı ve Samuel ile konuştuğumuz bir anlaşmanın taslağını hazırlamaya çalışıyordum. Bunu her düşündüğümde daha da heyecanlanıyordum. Kendi işimin patronu olmak ve kendi kararlarımı kendim vermek harika olurdu. Samuel ve ben birlikte iyi çalışıyorduk, iş açısından birbirimizi .

Cep telefonum çaldı ve anlaşma taslağını hazırlamamı yarıda kesti.

"Alo?" Cevap verdim. Hırvatistan'da cep telefonu numarama sahip çok fazla insan yoktu. Olanlar da genellikle sadece mesaj atardı.

"Gemma," Betty'nin tanıdık sesi kulağıma ulaştı. "Sen misin?"

"Betty," diye hayretle bağırdım. "Her şey mı? Sen hâlâ geliyordur umarım?" Hepsinin bir hafta içinde gelmesi planlanıyordu.

"Evet, kesinlikle! Hiçbir şey bizi uzak tutamaz," dedi kararlılıkla. "Sadece sana bir şey söylemek istiyorum. Oturuyor musun?"

"Evet, . Terastayım."

"Ah, güzel. Belki de sana bunu söylediğimde dışarıda olman iyi bir şeydir."

"Betty, şimdi beni endişelendiriyorsun. Kötü bir şey mi var?"

"Hmmm," diye başladı tereddütle. "Sanırım nasıl baktığınıza bağlı o."

"Tükür onu, Betty!"

"Kristoff beni aradı," diye açıkladı ve kalbim karnıma düştü. Sessiz kaldım, ne diyeceğimi bilemiyordum ve devam etmesini bekliyordum.

"Gemma, hâlâ orada mısın?"

"Evet, buradayım," diye cevap verdim, sesim biraz titriyordu. "Ne istiyormuş?" Tanrım, onu özlemiştim. Her gün onun sesini duymayı özledim.

"Nerede olduğunu ve sana nasıl ulaşacağını bilmek istedi." "Umarım ona söylememişsindir," diye sorguladım onu. Biliyordum ki eğer beni Şu anki halimle, ne isterse boyun eğderdim. Kahretsin, belki de beni sevmesi için ona yalvarırdım. Ve bu iyi olmazdı. Onu tekrar görmeden önce onu unutmali ve daha iyi bir yere gelmeliydim.

"Hayır, tabii ki söylemedim. Bize kimseye söylemememizi söylemişsiniz. Sizinle görüşmesi gereken bazı işler olduğunu ve oldukça acil olduğunu söyledi."

"Ne işi?" İkraniye ödemesini saklamamdan bahsedip bahsetmediğinden emin olmadan sordum.

"Söylemezdi." Sesi nazikti ve bir sonraki söyleyeceği şeyin hoşuma gitmeyeceğini biliyordum. "Gemma, seninle konuşması gerektiği konusunda oldukça kararlı görünüyor. Ona söylemediğimde, sonra Rick'i aradı."

"Ne? Ona yaptıklarından sonra gerçekten Rick'i mi aradı?" Şok içinde sordum. Böyle bir konuşmayı hayal bile edemezdim. "Umarım ona da söylememiştir."

"Hayır, söylemedi ama Rick'i biliyorsun. Yalan söyleyemedi ve ona söyleyemeyeceğini çünkü nerede olduğunu paylaşmayacağına dair sana söz verdiğini söyledi. Bilmiyorum Gemma. Ama vazgeçmeyeceğine dair bir his var içimde."

"Pes etmekten başka çaresi kalmayacak. sadece birkaç kişi biliyor. Aslında bu insanları bir elimle sayabilirim ve buraya nasıl geleceğini bile bilmiyor."

"Yine de gelmemizde bir sakınca var mı sence?" diye sordu.

"Kesinlikle! Seni havaalanından alırım," diye kesin bir ifadeyle cevap verdim. "Onun için endişelenme. Her şey harika olacak!"

"Tamam, eğer eminseniz. Gelmeyi dört gözle bekliyoruz." "Harika, zaman hepinizle altı gün sonra görüşürüz. Geldiğinizde arayı kapatırız. Buradayım. Sizi seviyorum çocuklar," dedim ve tüm kızlarım da sevgilerini göndermek için alt terastan bağıryorlardı. "Kızlar da selam söylüyor ve sevgilerini gönderiyorlar."

"Onlara bizim de onları sevdiğimizi söyle," diye mutlulukla ekledi.

"Altı gün sonra görüşürüz! " Ve telefonu kapattı.

Telefonuma baktım ve Kristoff'un hangi işi konuşmak istediğini merak ettim. Belki de iş olarak bahsediyordu ama aslında hamilelikle ilgili mesajımı kastediyordu. Ya da belki de sakladığım ikramiye hakkındaydı?

Muhtemelen numarasını engellememeliydim. Bu çocukça bir davranıştı ve tek mazeretim bu yaz onu unutmak için gerçekten ihtiyacım olduğuydu, böylece geri döndüğümde onu başka biriyle görmeyi kaldırabilirdim. Onu aklımdan ve kalbimden çıkarmam gerekiyordu. Denize bakarken düşüncelerim binlerce mil ötede, W&W'nin gösterişli ofis binasında Kristoff Baldwin ile birlikteydi.

Onu pahalı takım elbisesi içinde, ofisinde, dimdik ve uzun boylu, bir milyon dolar gibi dururken hayal edebiliyordum. Kokusunu, benimkine yaslanmış sert vücudunu, doruktan yeni çıkmış gibi her zaman kapüşonlu olan derin yeşil gözlerini özledim. Dokunuşunu ve yaşadığımız o birkaç küçük hassas anı özledim.

Burada otururken, deniz meltemi saçlarımı okşarken, sanki onu çok uzun zaman önce, uzak bir rüyada tanımışım gibi hissediyordum. Ama öte yandan, sanki dokunuşunu daha dün hissetmiş gibiydim.

Rüya görürken onun dokunuşunu hissettin, seni aptal!

Elim karnımın alt kısmındaki küçük şişliğe gitti. Belirginleşmeye başlamıştı ama fark edilmesi zordu ve kolayca göbek yağıyla karıştırılabilirdi. Küçük şişliğimi mükemmel bir şekilde örten bol ve hafif yazlık elbiseler giymeyi alışkanlık haline getirmiştım.

Bunu kızlarıma nasıl açıklayacağımı her düşündüğümde düşüncelerim bir barikata çarpıyordu. Geldiğimizden beri birkaç kez Kristoff hakkında sorular sordular ama ben sorularını geçiştirdim. Onlara yönetmesi gereken bir şirketi ve bir sürü işi olduğunu söyledim. Onunla tanışmalarına asla izin vermemeliydim. Bu yüzden mesafeli durmalıydim. Bunun yerine, tüm çizgilerin bulanıklaşmasına izin verdim ve her şey kontrolden çıktı.

İçimde bir çalkantı hissettim ve bunun bebeklerin hareket etmesinden mi yoksa Kristoff'u düşünmekten mi kaynaklandığından emin değildim. Kendimi onun özelliklerini başka erkeklerde ararken buldum ama kimse onunla kıyaslanamazdı.

ABD telefonum çaldı ve beni düşüncelerimden kopardı.

Arayanın kimliğine baktım ve Samuel Jr. olduğunu görünce şaşırdım. Geldiğim ilk gün, babasının sorumlu olduğu ve onlara yardımcı olduğum projelerle ilgili tüm notlarımı ona gönderdim. On gün boyunca

Yeni şirketimiz için anlaşmamızı hazırlamak için birkaç günüm vardı, bu yüzden neden şimdiden aradığı hakkında hiçbir fikrim yoktu.

"Merhaba." Neden mantığıma rağmen cevap vermeye karar verdiğimden emin değildim.

"Gemma," diye Samuel. "?" "İyiyim," diye cevap verdim. "Sen?"

"Senin için endişeleniyordum," Samuel'in sesi samimi ve endişeliydi. "Senden tek bir e-posta bile almadım ve babam da sana birkaç kez e-posta göndermeye çalıştı ama cevap alamadı. Kristoff bütün hafta mağara adamı gibi davrandı." Kristoff'u iğnelemekten kendini alamadığını biliyordum.

Sözlerine güldüm. "Samuel, adamla dalga geçmeyi gerçekten bırakmalısın. Her neyse, ben iyiyim. Az önce istifa ettim. Tüm dikkatimi konuştuğumuz işi kurmaya vermeye karar verdim ve doğrusu, idari işler hiçbir zaman güçlü yanımdı olmadı."

"Peki Kristoff istifa etmene ses çıkarmadı mı?" diye sordu inanamayarak, "Evet. Kesinlikle sorun etmedi."

"Şaşırdım," diye yorumladı. "Ama işimizi geliştirmeye kararlı olmanız beni heyecanlandırdı. Senin kitabından bir sayfa almalıyım ve sadece buna odaklanmalıyız. Ne dersin?"

"Kristoff'u ve babanı böyle asılı bırakmalı mısın bilmiyorum. Bu," diye cevap verdim. "Benim işim sadece yöneticilikti. Senin şirkette daha önemli bir rolün var."

"O kadar emin olma," diye kıs kıs güldü. "Neredesin sen?" Samuel merakla sordu.

"Kızlarla tatile çıktık." Cevabımın sert olduğunu fark ettim ve konuyu değiştirmeye çalıştım. "Babanın projeleri nasıl gidiyor?"

Konuyu benim saçma yalanlarımdan ona ve babasına çevirdiğim için mutluydum. Kristoff'un şirketi için babasıyla birlikte bitirmeye çalıştığı proje hakkında isteksizce konuşmaya başladı. Projeyi ve kalan sorunları özetlerken onu dinledim, önerilerimle katıldığım için mutluydum ve kendimi hala projenin yarı bir parçası olarak hissediyordum. Birkaç not aldı. tavsiyelerimi dinle.

"Harikasın Gemma," dedi. "Bunlar harika öneriler. İşte bu yüzden mükemmel iş ortakları olacağız."

Kıkırdadım. "Ben de öyle düşünüyorum Samuel. Ve beni seçtiğin için teşekkür ederim."

"

"Biliyor musun, Kristoff artık hep kötü bir ruh hali içinde. Sen etraftayken daha çok hoşuma gidiyordu çünkü o zaman sadece seni yanımda gördüm. Geri dönmeyi düşünmek isteyebilirsin... hepimizin iyiliği için."

Samuel'in abartısına kıkırdadım. "Hiç şansın yok. Abartmayı bırak, sadece birkaç gün oldu! Onu sürekli kızdırmaktan vazgeçmelisin, o zaman daha iyi bir ruh halinde olduğunu göreceksin Samuel."

"Hadi, Gemma. Eğer onun için üzülmiyorsan, en azından bizim için üzül."

Benimle dalga geçtiğini ve Kristoff ben ayrılmadan önce hayatına devam etmişti.

Belki de sadece stresliydi ve aptal ben onun için üzülüyorum.

"Burada harika vakit geçiriyorum, bu yüzden Kristoff Baldwin'in kötü ruh haliyle uğraşmak için geri dönmemeyi tercih ederim," dedim şakayla karışık.

"Neden söylemediğiniz bir şey varmış gibi bir his var içimde, Gemma?" Ses tonu ciddileşti. Samuel'in iş dünyasındaki algısını takdir etmeye başlamıştım ama konu kendim olunca bundan hoşlanmıyordum.

"Eğer söylemediğim bir şey varsa Samuel, bunun nedeni onu söylemek istemememdir. Sen de buna saygı duymalısın."

"Ah, anlıyorum," dedi, sesi artık tamamen anlayışlıydı. "Ah, şeytandan bahsediyoruz. İşte mağara adamı Kristoff geliyor."

"Sakin bir şey söyleme!" Neredeyse telefona çok hızlı bir şekilde bağıracaktım.

Sakinliğim buraya kadarmış.

"Bir saniye," dedi Samuel, ama benimle konuşup konuşmadığından emin değildim. Kristoff'un Samuel'le konuştuğunu duyabiliyordum ama ne dediğini tam olarak ayırt edemiyordum. Sesi kesinlikle tedirgin geliyordu ama bu yeni bir şey değildi. Kristoff, Samuel'in yanında her zaman tedirgindi.

Telefonu kapatsam mı diye düşündüm. Samuel'e daha sonra bağlantıyı kaybettiğimizi söyleyebilirdim. Ne de olsa cep telefonuydu.

Tam kararımı vermek üzereyken Samuel'in Kristoff'la konuşan sesini duydum. "Sakin ol, Kristoff. Az önce Gemma'yla konuşuyordum ve bana bazı güzel fikirler verdi."

Kahretsin, kahretsin, kahretsin. Yemin ederim sorun çıkarmaktan hoşlanıyor!

"Gemma, neredesin?" Kulaklıktan Kristoff'un sesi geldi ve onun derin sesini duyunca kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu. Aynı anda vücudum onun sesine tepki olarak ısındı, soğuk omurgamdan aşağıya doğru yıkandı.

Kalbim en büyük haindi çünkü Kristoff'un derin sesini duyduğumda sanki maraton koşuyormuşum gibi hızla çarpmaya başladı. Kendimi sakinleştirmeye çalışarak derin bir nefes aldım.

"Merhaba Kristoff," diye cevap verdim, oysa kapatmalıydım.
"Tatildeyim."

"Nerede?" Onu göremesem de sinirli olduğundan ve sıkılmış dişlerinin arasından konuştuğundan oldukça emindim.

Ben cevap vermeden önce arka planda Samuel'in sesini duydum.
"Vazgeçsen iyi olur. Söylemeyecek. Neden istifa etmesine izin verdin Kristoff? Kötü karar, dostum."

Kaşlarımı çattım. Gerçekten ona ahbap mı demişti? Samuel'in bundan daha zeki olduğunu biliyordum. Bilgi almaya çalışıyordu.

"Gemma, seninle konuşmam gerek." Neyse ki Kristoff Samuel'i tamamen görmezden geldi.

"İkramiyeyle mi ilgili?" Endişeyle sordum. "Eğer , onu harcamadım ve eğer geri istersen, geri veririm."

"İkramiyeyle boş ver, Gemma. Seninle mesajın hakkında konuşmam gerek." Kristoff'un sesi talepkârı. Elbette öyle olacaktı, o her zaman istediğini alır.

"Şu anda konuşamam," dedim ona.

"Yapamaz mısın, yapmaz mısın?" şeyi kaçırmadı. Bu adam her zaman .

"Gerçekten fark etmez. Dinle, gitmem gerekiyor. Eylül'de döndüğümde seni ararım. Samuel'e hoşça kal dediğimi söyle." Aceleyle kapatma tuşuna bastım. düğmesine bastım ve telefonu tamamen kapattım.

İçime gömdüğüm duygular hızla yeniden ortaya çıktı. Ne zaman benim Evlilik dağılıyordu, yalnız kalma ve çocukları tek başına büyütme düşüncesi beni hiç rahatsız etmiyordu. Ama şimdi, bu düşünce beni neredeyse dehşete düşürüyordu. Hayatımın geri kalanını yalnız geçirme ve içimde büyüyen küçük demetleri tek başıma büyütme düşüncesi beni üzüyor ve kendime acımama neden oluyordu.

Düşüncelerimi şimdi ve buraya, Krsitoff'tan uzaklaşmaya zorladım.

On Dokuzuncu Bölüm

T Ertesi gün Jack ve babası geldi. Şoför servisi Jonathan ve Jack'i alır almaz Sienna Jack'in yanına koştu ve Sanki onu bir yıldır görmemiş gibi kendini onun kollarına attı. Onun arkasından avludan çıktım. Bu sahneyi gördükten sonra yüzümü buruşturdum ve Jonathan'a yaklaşıırken başımı salladım.

"Merhaba Gemma," diye gülümseyerek beni selamladı.

"Hoş geldiniz," gülümsedim. "Yolculuğunuz nasıl geçti? Yorgun olmalısınız." "Yolculuk iyiydi ama uzundu," diye cevap verdi.

Muhabbet kuşu cennetindeymiş gibi görünen Sienna ve Jack'e baktım ve başımı tekrar salladım.

"İyi ki geldin," diye mırıldandım ona, o da arkasından gelirken. Ben.

Kıkırdadı. "Kendimi biraz yaşlı hissediyorum," diye yorum yaptı.

"Katılıyorum! Ve kızımın ciddi bir şekilde randevu," diye karşı çıktım.

"Bunu tamamen anlayabiliyorum," diye cevap verdi ve ardından ekledi. "Burası harika bir yer Gemma!"

Avluya doğru yürürken küçük eski villaya baktım. "Oldukça havalı, değil mi?" Gururla yorumladım. "Görür görmez aşık."

"Şu manzara," diye kabul etti. "Burayla ilgili her şey mükemmel." Mutlu bir şekilde gülümsedim.

"Burası benim mutlu yerim," diye mırıldandım kendi kendime. Sorgulayan bakışları üzerimdeydi ve hemen ekledim. "Hadi, sana odanı göstereyim."

yerleşebilirsiniz. Umarım bu odayı beğenirsiniz, Jack'le paylaşabileceğiniz kadar geniş ve manzarası da harika. Gerçi hiçbirimiz içeride çok fazla zaman geçirmiyoruz. "

Jonathan ve Jack bavullarını boşalttılar ve akşam yemeği için bize katıldılar. Şaşırtıcı bir şekilde, Hırvatistan'a vardığımızdan beri mide bulantım daha iyiydi, yine de gelip gidiyordu ama çok daha iyi. Kendime bunun buradaki iklim ve diyetten kaynaklandığını söyledim ama bunun bilimsel olarak doğru olmadığından emindim. Sağlıklı beslendiğimden emin oldum ve

Benim yaşımda hamilelik yüksek riskli olarak kabul edildiğinden ve daha önceki düşüklerimden dolayı aşırı temkinli davranmaktan kendimi alamadım.

Yorgun olacaklarını biliyordum, bu yüzden hafif bir akşam yemeği hazırladım ve masayı dışarıda üst terasa kurdum. Bu aynı zamanda tesadüfen benim ve Mide bulantısı olduğu için hepimiz mutluyduk. Kızların akşam yemeğindeki ana hedefi mümkün olduğunca az yemek ve dondurma için bolca yer ayırmaktı. Hemen Jack'e bahşış verdiler.

"Yemin ederim gelse bütün gün dondurma yerler," dedim ona.

Denizden gelen hafif esinti tenimde harika bir his uyandırdı. Dışarıda ve sahilde çok fazla zaman geçirdiğimiz için kızlar ve ben çoktan bronzlaşmış ve hafif güneş yanığı olmuştuk. Bu manzaradan, bu deniz kokusundan asla bıkmayacağım. Dünyanın başka hiçbir yerine benzemiyor. Hepimiz Jonathan ile daha önce hiç takılmamış olmama rağmen rahat ve atmosfer çok rahatlatıcıydı.

"Kulağa kötü bir fikir gibi gelmiyor," diye yanıtladı.

"Belki senin için," diye kıkırdadım. "Siz ikiniz yorgun olmalısınız, lütfen bizi ve akşam yemeğini istediğiniz zaman ekmekte özgürsünüz."

", " diye yorum yaptı. "Dürüst olmak gerekirse, çok iyi vakit geçiriyorum. Bitmesini istemiyorum. Davetiniz için tekrar teşekkürler."

"Benim için zevkti," dedim ona ve gerçekten ciddiymdim. "Rick ve ailesi de beş gün içinde bize katılacak, böylece evimiz neredeyse tamamen dolacak," diye ekledim kıkırdarak.

Sonraki beş gün hızla geçti. Jonathan ve Jack'in bizimle birlikte olması harikaydı. Jonathan'la konuşmak harikaydı ve ikisi de bize yardımcı oldu. Hem Jonathan'ın hem de Jack'in insanların yanında rahatladıklarında gerçekten komik olduklarını öğrendim.

Doğrusu, Kristoff'la olan geçmişi ve karısının benden ne kadar nefret ettiği düşünüldüğünde Jonathan'la işlerin nasıl yürüyeceğinden emin değildim. Jonathan'a bir kez daha karısının benden hoşlanmadığını göz önünde bulundurarak bunun onun için bir sorun olup olmayacağını sordum. O sadece mırıldandı.

ilgilenmedim. Ben de öylece bıraktım. Bunun iyi bir şey mi yoksa kötü bir şey mi olduğundan tam olarak emin değildim ve sormadım.

Sakin biriydi ve Kristoff kadar gergin değildi. Ama kimse Kristoff kadar yoğun değildi. Jonathan istediği zaman çekici olabiliyordu, bu yüzden çekiciliğini kesinlikle görebiliyordum. Ama aynı zamanda bağış balosunda tanıştığım o ahmak gibi davrandığı zamanlar da oldu, ki bu çok uzun zaman önceymiş gibi geliyor. Tıpkı o zamanki gibi, ona haddini bildirirdim, o da Bana çocuksu gülümsemesini verdi ve dünyada her şey yolundaydı.

Rick, Betty ve oğulları için yerimiz olsun diye tüm yatak odalarını temizleyip çalışıyorduk. Sonunda en azından birkaç yatak odasını kiralamayı denemek istiyordum.

Günler akıp geçerken, geceler benim için bir işkenceydi. Gündüzleri Kristoff'a olan özlemimi ve arzumu bastırmayı başarıyordum ama geceler tam bir cehennemdi. Zihnim Kristoff'la geçirdiğim tüm anları, her öpücüğü, her sarılmayı, her dokunuşu tekrarlayıp duruyordu. Kokusunu, sert vücudunu, bakışlarını ve o nadir gülümsemelerini özlüyordum. Onu rüyamda görmediğim tek bir gece bile yoktu ve rüyamdan yoğun bir özlemle uyanırdım. Sonra karanlıkta yatağıma uzanır, dalgaların sesini dinlerdim ve o anları düşünürdüm

Kristoff'la tanıştığım gün, o lanet olası ilk görüşme. Kendime karşı dürüst olursam, onu görür görmez ayaklarımı yerden kesmişti. Daha önce hiçbir erkeğe karşı böyle bir çekim hissetmemiştim ve bunu bir daha asla hissedemeyeceğime dair bir his vardı içimde.

Yirminci Bölüm

T Sonunda Rick, Betty ve çocuklarının geleceği gün geldi. Jonathan geride kalıp Sienna ve Jack ile birlikte küçüklere göz kulak olmayı teklif etti. Kızlar o günü

ve Sienna'nın tüm boyunca onlarla kalacağını biliyordum. Her ne kadar tipik bir ergen olsa da, küçük kız kardeşlerine karşı son derece korumacıydı.

Uçuşla aynı anda Zagreb Havaalanı'na vardım. Mükemmel bir zamanlamaydı. Hepsini gümrükten çıkarken görmek için çok beklemem gerekmedi ve hepimiz birbirimize sarılırken ılgık attık. Sanırsınız ki birbirimizi birkaç haftadır değil, aylardır görmemişiz.

"Aman Tanrım, Gemma!" Betty haykırdı. "Harika görünüyorsun! Ve şu bronzluğuna bak. Seni kıskanıyorum!"

"Merak etmeyin, bu hafta sonuna kadar bronzlaşacaksınız," gülerek ve çocuklara sarılarak. Sonra sabırla sırasını bekleyen Rick'e döndüm.

"Merhaba güzelim," diyerek bana sarıldı ve yanağımdan öptü. "Belki de sana günüşiği demeye başlamalıyım çünkü belli ki sende bundan çok var."

Ona parlak bir şekilde gülümsedim. "Sadece kıskanıyorsun," diye takıldım ona. "Ben bütün gün sahilde takılırken sen çalışmak zorundaydın."

"Aynen öyle," diye kıkırdadı.

Betty'nin ve en küçük oğlunun elini tuttum. "Hepiniz harika bir yaz tatiline hazır mısınız?" Heyecanla sordum.

Betty'nin en küçüğü Brad, "Sierra ve Saoirse ile yüzmeye gitmek istiyorum," diye cevap verdi.

"Ve yapacaksın! Sienna kızlarla birlikte evde. Önümüzde birkaç saatlik yol var, o yüzden cipi toplayıp eve gidelim!"

"Yemin ederim bu ülkedeyken tamamen farklı bir insan oluyorsun Gemma!" Rick geldiğini iddia etti. Başımı çevirip ona baktım ve gülümsedim.

"Çok rahatlamışsın ve yemin ederim parlıyor gibisin!" Üstü açık eski cipimi yüklerken Betty ekledi.

Rick'in yardımıyla son bagajı da cipin arkasına yerleştirirken Betty'ye baktım ve gülümsedim. "Birincisi, benim ısıltım plaj bronzluğu. İkincisi, kahve molaları veren ve her işi ağırdan alan bu ülkede rahatlamaktan başka çarem yok. Aksi takdirde kalp krizi geçireceğim çünkü onların verimsizliği beni çıldırtabilir."

Rick'e döndüm ve "Sen sürmek ister misin, ben seni yönlendireyim mi yoksa benim sürmemi mi tercih edersin?" diye sordum.

Yolcu koltuğuna geçerken "Sen sür," diye cevap verdi. Yorgun olduğu için böyle söylediğini biliyordum. Küçük çocuklarla seyahat etmek yorucu olabiliyor.

Sürücü koltuğuna oturduğumda Betty ve çocuklara baktım. "Ben sadece rahatlamayı ve akışına bırakmayı seçtim!"

"O günü göreceğim hiç aklıma gelmezdi," diye mırıldandı Betty.

"Merak etmeyin. Bu Hırvat *fjaka*'sı size de ulaşacak. Hatta bu ayın sonunda rahatlamış ve teslim tarihlerini unutmuş olacaksınız."

Başımı Rick'e doğru çevirdim ve gözlerimle Betty'ye gözlerinin çoktan düştüğünü gösterdim. "Görünüşe göre Rick'in tam da ihtiyacı olan şey bu."

Havaalanının otoparkından çıkıp otoyoldan ülkenin güneyine doğru hızla ilerlerken gözleri fal taşı gibi açıldı ve hepimiz güldük.

Sonraki iki saati yolda sohbet ederek geçirdik. Yolcu koltuğundaki Rick de dahil olmak üzere tüm çocuklar uyuyakaldı.

"Bütün erkekleri arkaya oturtmalıydık," dedim ona.

"Biliyorum," diye kıkırdayarak cevap verdi. "Ama erkekleri bilirsin. Bizi götürmeyi reddedecek kadar mantıklı olmasına şaşırdım."

"Ben de, ama muhtemelen benim ona talimat vermemi istemedi." İkimiz de onları uyandırmamaya dikkat ederek sessiz bir kahkaha patlattık.

Gideceğimiz yere yanaştığımda Betty haykırdı: "Vay anasını Gemma! Bu muhteşem! Burayı sevmene şaşmamalı!"

Gururla gülümsedim. Dünyada böyle bir yer yoktu.

Sarsıntıyla uyanan Rick'i hafifçe salladım. "Hey dostum," diye yumuşak bir sesle konuştum. "Biz buradayız."

O anda kızlarım ve Jack koşarak dışarı çıktılar ve Jonathan da arkalarından geldi. "Rick'in patronunun burada ne işi var?"

"Jonathan'ın burada ne işi var?" Rick de Betty ile aynı anda sordu.

"Sana söylemedim mi?" Şaşkınlıkla sordum. "Jack ve Sienna yazı birlikte geçirmek için babası da geldi."

O ikisi bana tuhaf tuhaf baktılar ama neyse ki bir şey söylemediler. Herkes birbirine sarıldı ve Rick Jonathan'la el sıkıştı.

"Sanırım artık neden uzaktan çalıştığınızı biliyorum," diyerek Rick onun sırtına bir tokat attı.

"Ve ben de neden dört haftalık bir tatile ihtiyacın olduğunu biliyorum," diye gülerek cevap verdi.

Bavullarını belirlenen odalara taşıırken hepimiz mutlu bir şekilde sohbet ettik.

Yerleştiklerinde Betty'ye döndüm ve sordum, "Demek sadece beş Yerel saatle öğleden sonra. Yorgun olduğunuza eminim. Yatmak mı istersiniz yoksa en az sekize kadar dayanmaya mı çalışırsınız? Rick kestirdi, o yüzden sanırım bir süre idare eder."

"Hey," diye araya girdi. "İkinizin sürekli sohbet etmek zorunda olması benim suçum değil." İkimiz de onu görmezden geldik.

"Çocuklar da buraya gelirken biraz kestirmişler. Bence ayakta kalmayı denemeliyiz."

"Bunu söylemeni umuyordum." Elini tutarak onu kendime çektim. "Hadi gidip terasta oturalım ve biraz yemeğin ve manzaranın tadını çıkaralım."

İkinci kattaki terasımıza çıktığımızda tüm çocukların çoktan orada , güлüşüklerini ve alt kattaki masada pinpon oynadıklarını gördük. Betty derin bir nefes aldı ve gözlerini ufka dikti.

İç çekerek sordu. "Amerika'ya geri dönmeye nasıl dayanabiliyorsun Gemma? Burası cennet gibi."

Ben de ufka baktım, manzaranın tadını çıkardım ve derin bir nefes aldım, taze deniz ve tuz kokusu ciğerlerime giriyordu. Dünyadaki en iyi ilaçtı.

"Burayı seviyorum. Burada kendimi mutlu hissediyorum. Ne yazık ki güzel manzaralar ve mutlu yerlerle yaşayamayız. Bu ülkenin ekonomisi berbat ve ben bu kadar uzun süre yokken iyi bir iş bulmam mümkün değil." Nefes verdim

"Ama manzara ve konum muhteşem. Yemin ederim eğer cennet varsa burası olmalı."

Eksik olan tek şey Kristoff, diye düşündüm kendi kendime.

Başını salladı ve ikimiz ; gözlerimiz güneşin tenimize vurduğu ufka kilitlenmişti. Rick ve Jonathan da bize katıldılar ve aynı yolu izlediler.

Rick, Betty'nin yanına otururken, "Lanet olsun, çok güzel," dedi. "Buranın harika olduğunu söylemiştin ama bu sadece... vay canına."

Ona gülümsedim. "Seveceğini biliyordum." Jonathan'a döndüm. "Sana sormayı unutuyordum Jonathan. Ama sen ve Rick aynı departmanı?"

Rick bir kahkaha patlattı ve ben ona ters ters baktım. "Ne? Bana söyledin de ben mi unuttum?" Onursuzca sordum. "Son zamanlarda hafızam kötüleşti."

Rick sesinde hâlâ kahkaha izleri taşıyarak, "Hayır," diye cevap verdi. "Sana söylediğimi sanmıyorum. Jonathan şirketin sahibi. Seninle görüşme yapabilmemin nedeni oydu."

İki adam arasında bir ileri bir geri baktım.

"Ne? Gerçekten mi?" İnanmayarak sordum. Rick'in benimle dalga hiç düşünmemiştim.

"Evet," diye cevap verdi Jonathan onun yerine. "Ne yazık ki Rick hiç bahsetmedi, bu yüzden İnsan Kaynakları direktörüm yetkisi olmadığı halde geçici bir süre için işe alımları dondurduğunda, yanlışlıkla sizin zaten işe alınmış olduğunuzu düşündüm."

"Vay canına," diye mırıldandım. "Dünya ne kadar küçük!"

"Aynen öyle," diye karşılık verdi. "Hâlâ gelmek istiyorsan, seni hemen işe alırız. Kimlik bilgilerinize ve referanslarınıza baktım. Şirketimin böyle bir yeteneği kaybetmesine izin verdiği için İK direktörümü tekrar kovabilirim."

Kızardım ve bronzluğumun bunu örttüğünü umdum. "Teşekkür Jonathan," diye karşılık verdim gururla. "Aslında yeni bir şey deniyorum."

"Ama," diye araya girdi Rick. "Bunun senin için masada olduğunu bilmek hiç de fena değil Gem. Özellikle de istifa ettiğinden beri."

"Ne?" Jonathan'ın yüzünde belirgin bir şok ifadesi varken Betty çığlık attı.

Rick'e suçlayıcı bir tavırla, "Ona söylemedin mi?" diye sordum.

"Yaptığımı sanıyordum," diye mırıldandı suçlu suçlu. "Sanırım yapmadım.

Betty onun koluna vurdu. "Hayır, . W&W'de başka bir departmana geçene kadar tatile çıktığını sanıyordum."

Rick, Betty'ye savunmacı bir tavırla, "Ama sana Gemma'nın ona hamilelikten bahsettiğini söyledim," diye cevap verdi.

Fuuuuuck!

Rick'in bunu Jonathan'ın önünde istemeden ağzından kaçırdığına inanamıyordum. Rick'in bunu söyler söylemez ne dediğini anladığını görebiliyordum.

Yüzümü ifadesiz ve donuk bir gülümsemeyle tutmaya çalıştım.

Jonathan'ın duymaması için her zaman bir umut vardı.

"Hamile misin?" Jonathan şok içinde sordu.

Ve umut gitmişti!

"Evet," diye yanıtladım. *Kısa ve tatlı, değil !* Umarım, başka soru sormaması için de kısaydı.

Gözleri dalgın dalgın bana bakıyordu ama sonunda söylediği tek şey, "Gemma, eğer işi istediğine karar verirsen bana haber ver, iş senin olsun," oldu.

"Teşekkürler," diye mırıldandım.

Gecenin geri kalanında hepimiz bu konuşma hiç olmamış gibi davrandık.

OceanofPDF.com

Bölüm Yirmi Bir

Tiki gün sonra hepimiz sahildeydik. Sienna ve Jack kayalıkların gizlediği mağaralardan birine yüzerek gittiler. Burayı geldikten birkaç gün sonra keşfettik ve

her gün kontrol ediyordu. Jack onu kırmadı ve her gün onunla birlikte gitti.

Tek parça askısız siyah-beyaz bir mayo giymiştim, başımda beyaz büyük bir hasır güneş şapkası ve gözlerimi koruyan bir güneş gözlüğü vardı. Çakıl taşlı kayaların üzerine oturdum, ayaklarım kristal mavisi suda, denizin ufkunu ve yüzüme vuran ılık güneş ışığını seyrediyordum. Denizin açıklarında siyah lüks bir yat gördüğümde yine kaşlarımı çattım. Genelde görüşüm engellenmezdi ve görüş alanımda güç ve para çılgınlıkları atan iğrenç bir şey görmekten nefret ederdim.

Betty benden birkaç metre ötede, plaj havlusunun üzerinde uzanıyordu ve uyuyakalmış olduğundan şüpheleniyordum. Benim kızlarım ve onun oğlanları sığ suda bir kaya kalesi inşa ediyor ve dalgalar kaleye her çarptığında kıkırdıyorlardı.

Jonathan ve Rick iki yanımda oturuyorlardı. Rahat görünüyorlardı ama neredeyse gidip bir şeyler keşfetmelerini, bir şeyler içmelerini ya da başka bir şey yapmalarını dileyecektim. Hamilelik bombası patladığından beri Jonathan'ın sürekli benim için endişelendiğini hissediyordum. Rick de pek iyi değildi. İkisi de sinirlerimi bozuyordu ve Betty bunu çok çabuk fark etti. Muhtemelen bu yüzden biraz kestirmenin daha iyi olacağını düşündü.

"Şu lanet yatın diliyorum," diye mırıldandım kimseye belli etmeden.

Rick, "Bu oldukça havalı bir yat," diye karşılık verdi. "Sanırım Benetti yatlarından biri. Muhtemelen değeri kırk milyondan fazladır."

"Yatın ne olduğu ya da değerinin ne kadar olduğu umurumda değil," diye homurdandım sinirli bir şekilde. "Manzaramı mahvediyor."

"Okaaay," dedi Rick, içten içe kıkırdayarak. "Birinin morali bozuk. Hamile bir kadını huysuzlaştırmak istemem."

"Ona aldırma," diye araya girdi Jonathan, gülümseyerek duruma yardımcı çalışıyordu. "Senin huysuz olduğunu hiç fark etmedim."

"Teşekkür ederim Jonathan," diye nezaketle karşılık verdim. "En azından biri hamile bayanı nasıl tedirgin etmeyeceğini biliyor."

Rick'e sinirli sinirli baktım ve o da çocukların yanına gitmek için ayağa kalktı. "Sanırım gidip çocuklarla kale yapacağım," diye alay etti. "Bugün bok listesine girmek istemiyorum."

Güneş gözlüklerimin arkasından gözlerimi devirdim ve bakışlarımı ondan kaçırdım. Sanki bakışlarım o lanet yatın gözümün önünden sağlayacakmış gibi denize bakmaya devam ettim.

Yatın manzarayı mahvettiğine katılıp katılmadığını sormak için Jonathan'a baktım. Eli yüzüme uzandı, yanağımı okşadı ve onu durdurmak için hemen elimle yakaladım.

"Dur... Ne yapıyorsun?" Elini benden uzaklaştırarak ona sordum.

"Yanağında bir böcek vardı," diye cevap verdi rahatça. "Onu çıkarmaya çalışıyordum."

"Ah," diye mırıldandım ve böceği çıkarmak için elimi yanağıma koydum. "Gitti," diye gülümsedi ve ufka bakmaya devam etti.

"Tamam... teşekkürler," diye garip bir şekilde cevap verdim. Üzerimize rahatsız edici bir sessizlik çöktü.

Aklım Kristoff'un eski karısına ve Jonathan'a gitti ve bu ikisini merak ettim. O kadar iyi birine benziyordu ki neden başkasının karısının peşinden gittiğini hayal etmekte zorlandım.

Sanki düşüncelerimi okumuş gibi açıklamasını yaptı. "Jacqueline'i baştan çıkarmaya hiç niyetim yoktu. O gecedan beri pişmanlık duyuyorum. Kristoff'un ve benim arkadaşlığımız bu yüzden mahvoldu ve bu çok özlediğim bir şey."

"Onu arayıp açıklamayı deneyebilirsin," diye önerdim. "Belki bunca yıldan sonra ikiniz bunu aşabilirsiniz."

Rick ve Betty'yi düşündüğümde, yakın bir arkadaşlığı kaybetmenin ne kadar zor olduğunu anlayabiliyordum.

"Belki," diye mırıldandı, düşüncelerinde kaybolmuştu.

Gülümsedim ve Jonathan'ı düşünceleriyle baş başa bırakarak Betty'nin yanındaki havluya oturmak için kalktım.

Omzuna hafifçe vurdum ama tamamen bayılmıştı. Vücudumun üst kısmını dirseklerimle destekleyerek arkama yaslandım ve lanet olası siyah yatla birlikte denize bakmaya devam ettim.

Derin bir nefes aldım. Bu kadar küçük bir şey için bu kadar sinirlenmemeliydim. Yorgun olduğum için olduğunu biliyordum. Dün gece Kristoff'u rüyamda görerek korkunç bir şekilde uyumuştum. Rüya çok gerçekçiydi. Ellerini üzerimde, sikini içimde hissettiğime yemin edebilirdim. Onu arzuluyordum, o benim üstesinden gelemediğim bir bağımlılık. Kalbim hızla çarparken ve ona olan arzum alev alev yanarken uyandım. Geceliğime uzanıp parmağımı klitorisimin üzerinde hafifçe gezdirirken onu düşündüm ve inlemenin benden kaçmasını engellemek için dudağımı ısırarak zorunda kaldım. O kadar tahrik olmuşum ki vibratörümü çıkarmak zorunda kaldım ama aldığım haz aynı değildi.

Telefonum çaldı ve beni düşüncelerimden uzaklaştırdı.

"Alo?" Dün gece Kristoff'u düşünürken yaptıklarımı düşünmekten sesim titreyerek konuştum.

"Merhaba Gemma," diye bir kadın sesi beni karşıladı. "Ben Lena, Lena Baldwin." Dondum kaldım. Kristoff'un annesiydi.

"Merhaba," diye şaşkınlıkla cevap verdim. "Sesini duymak çok güzel."

Kadın kıkırdadı. "Bunu duyduğuma sevindim," diye cevap verdi. "Telefonu kapatacağından ya da benimle konuşmak istemeyeceğinden endişeleniyordum."

Rahatsız bir şekilde güldüm. "Hayır," dedim ona. "Ben olsam bunu yapmazdım. Sen nasılsın?"

"Ben iyiyim," diye . "Ekibim sizi tekrar görmek ve Hırvatistan'daki evinizi kullanmamıza izin verdiğiniz için teşekkür etmek istiyor. Çok güzel vakit geçirdik!"

"Çok sevindim," diye kıkırdadım fotoğraflarını hatırlayarak. "Ve bana fotoğraflarını gönderdiğin için teşekkür . Beni güldürdüler."

"Umarım yakında görüşürüz."

Kristoff'un ona hamilelikten bahsedip bahsetmediğini merak ettim. Bir kez İkizler doğduğunda beni Kristoff ve annesine sonsuza dek bağlayacaklardı. Yine de mesafemi koruyacağıma hiç şüphem yoktu. İkizleri asla onlardan uzak tutamazdım ama akıl sağlığımı korumak için Kristoff'un etrafında olamazdım. Onu her hafta başka bir kadınla görürsem, bu beni yavaş yavaş öldürürdü.

"Gemma, orada mısın?" Lena'nın sesi biraz titrekti.

"Evet," diye hızlıca cevap verdim. "Özür dilerim. Düşüncelerimin arasında kayboldum. Umarım yakında seni de görürüz. Yazı uzakta geçiriyoruz ama belki Eylül'de falan."

"Kristoff bana ikiz beklediğinizi söyledi," dedi tereddütle.

Ve işte benim cevabım!

"Evet," diye mırıldandım telefona.

Hafif bir duraklama oldu ve sonra başladı. "İnatçı ve zor biri olabileceğini biliyorum. Umarım," diye devam ederken sesi titriyordu. "...her ne , ikiniz bunu . Eğer çözemezseniz, sizin ve torunlarımin hayatının bir parçası olmama izin vermeniz için size yalvarıyorum."

Kalbim bu kadın için kırıldı ve hemen cevap verdim. "Lena, sormana bile gerek yok ve lütfen yalvarma," diye sızlandım, kendimi biraz duygusal hissediyordum. Hamilelik hormonları duygularımin her yerde dans etmesine neden oluyordu. "Seni ya da Kristoff'u ikizlerden uzak tutmayacağım. Söz veriyorum."

Telefonda burnumu çektiğimi duydum. "Çok teşekkür ederim Gemma," diye cevap verdi. "Onları şimdiden çok seviyorum."

"Döner dönmez," diye söz verdim ona. "Seni arayacağım. Eylül ayının başlarında bir zaman . Sadece bu yaza ihtiyacımız vardı."

Gerçekle ve Kristoff'la yüzleşmek zorunda kalmadan önce, diye düşündüm.

"Anlıyorum," diye cevap verdi. "İçimde iyi bir his var. Hepinizi görmek için sabırsızlanıyorum. Güzel kızlarınız nasıl?" diye sordu ve ekledi, "Onları da torunlarımin olarak alabilir miyim? Ne de olsa hepsi kardeş olacak."

"Ah, tabii, sanırım," diye cevap verdim.

"Çok şanslıyım. Üç torun sahibiyim ve yakında beş torun sahibi olacağım."

Sesi o kadar mutlu ve gururluydu ki, neredeyse bunu onun için bozmak istemiyordum. "Ah, bunu nazikçe nasıl söyleyeceğimi bilemiyorum," diye mırıldandım telefonda ona. "... yüzden sadece söyleyeceğim. Şu anda on bir haftalık hamileyim ama daha önce birkaç kez düşük yaptım, o yüzden..." Neredeyse kelimeler boğazımda düğümleniyordu. "Muhtemelen bir şey söylememek daha iyi olur... yani biz temize çıkana kadar."

"Oh, Gemma," diye haykırdı. "Çok özür dilerim! Hiçbir şey söylemeyeceğim ama her şeyin yoluna gireceğini biliyorum. İnancım var."

"Teşekkür ederim," diye mırıldandım.

Biraz sohbet ettik. Bana tüm bitkiler hakkında geri bildirim verdi, çetesinden bahsetti ve ben de gülümseyerek sorular sordum. Başka hiçbir şey olmasa bile

İkizlerin harika bir büyükannesi olacaktı!

İşimiz bittiğinde telefonu kapattım ve denize baktım. Siyah yat hâlâ oradaydı! Neden güneye doğru devam etmediğini gerçekten anlayamıyordum.

Betty'ye baktım ve onu uyandırıp uyandırmamayı düşündüm. Eğildim ve omuzlarına hafifçe vurdum. Hareket etmeyince biraz daha kuvvetle tekrar denedim.

"Hmmm," diye mırıldandı. "Ne?"

"En azından yanacaksın," dedim ona.

Arkasını döndü ve gözlerini ovuşturdu. "Böyle günler geçirdiğim için mutlu bir şekilde ölebilirim." Sesi tembel ve rahattı.

Ona kıkırdadım. "Evet, hayatı bir perspektife oturtuyor, değil mi?"

"Evet, kesinlikle öyle."

"Evde yapmam gereken bazı işler var, o yüzden otuz dakika içinde geri dönmem gerekiyor. Sahilde kalmak ister misin?" diye sordum. Onu ekiyormuş gibi görünmek istemiyordum ama e-postalarımı kontrol etmek ve Samuel'in ortaklık anlaşmamızla ilgili başka bir yorumu olup olmadığını görmek istiyordum.

"Hayır, ben de seninle geleceğim. Çocukları hazırlayabilirim, belki sen işini yaparken dondurma almaya gideriz. Yardım edebileceğim bir şey yoksa ile?"

"Hayır, ben hallederim. Kulağa harika bir plan gibi geliyor!"

Yirmi İkinci Bölüm

S Plajdan döndüğümünden beri, son üç saat boyunca durmaksızın evin içindeki ve dışındaki her şeyi yeniden düzenledim. Lena ile yaptığım konuşma zihnimde dönüp duruyordu.

Kristoff'un ona ne söylediğini merak ettim. Tüm bu saçmalık hakkında ne düşünüyordu? Dürüst olmak gerekirse, ona hamilelikten bahsetmesine şaşırdım.

Onu engellememiş olsaydınız bu konuda ne düşündüğünü bilirdiniz, zihnim fısıldadı.

Rick ve Jonathan plajdan döndüklerinde Rick neredeyse kalp krizi .

"Ne halt ediyorsun, Gem?" diye neredeyse bağıırıyordu.

"Eşyaların yerini değiştiriyorum," diye kaşlarımı kaldırarak cevap verdim. "Neden bağıırıyorsun? Henüz duyma yetimi kaybetmedim."

"Bu durumda bunu yapamazsın," diye itiraz etti.

"Ağır bir şey kaldırmıyordum," dedim ona. "Bütün o parçaları sizin için işaretledim," diye ekledim gülümseyerek.

Mobilyaların taşınmasına yardımcı oldular ve üst terasta hepimizin rahatça oturup yemek yiyebilmesi için koltukları yeniden düzenleyerek ve masaları birleştirerek benim talimatlarımı izlediler. Yemek yerken ve konuşurken deniz manzarasının keyfini çıkarabileceğimiz şekilde düzenlenmesini istedim. Jack ve Sienna çocukları dondurmacıya götürdükleri için Betty de bize katıldı.

Sonunda durduğumuzda ne kadar yorgun olduğumu ve sırtımın biraz ağrıdığını fark ettim. İçecekleri hatırladım ve Betty daha hızlı ayağa kalkınca onları almak için kalkmaya başladım.

"Senden önce davrandım," diye bağırdı bana bakarak. "Otur ve biraz dinlen. Ben içecek bir şeyler getireyim."

"Teşekkürler, Betty," diye yorum yaptım, sesim kendi kulaklarıma yorgun geliyordu.

Mutfğa doğru gitti ve geri kalanımızı sessizce oturup kendi düşüncelerimizle baş başa bıraktı.

Rick bana, "Senin için endişeleniyor, biliyorsun," dedi ve ben şaşkınlıkla ona baktım.

"Neden?"

"Daha önce yaptığın düşükleri düşününce hamileliğin konusunda endişeleniyor. Ayrıca senin mutluluğun ve hepimizi iyi olduğuna ikna etmeye çalışman konusunda da endişeli," dedi Rick gözlerinde kasvetli bir bakışla.

"Kristoff'un yanında mutluydun. Neredeyse parlıyordun."

dikkatle dinleyen Jonathan'a baktım, bakışları aramızda gidip geliyordu.

Bilmesi gerektiğine karar vererek omuz silktim. Bu noktada kedi çantadan çıktı. Ne de olsa Kristoff'la sürekli konuşmuyorlar.

"Ben iyiyim Rick," diye cevap verdim, masmavi Adriyatik Denizi'nin üzerinde uzanan ufka bakarak. Siyah lüks yat hâlâ orada, göze batan bir şey gibi duruyordu. "Ve Kristoff'la geçirdiğim kısa süre boyunca mutlu olup olmadığımın bağımsız olarak, o benim geçmişimde. Onu orada bırakalım. Ve sakın

endişeleniyorum. İlk üç aylık dönemim neredeyse bitti, bu yüzden şu anda herhangi bir şey olma riskinin gerçekten düşük olduğunu düşünüyorum."

"Gemma, ondan kaçmaya devam ed." Rick'in sesi neredeyse beni azarlıyordu. "Onunla konuşmalısın. Beni en az beş kez aradı. Vazgeçmeyecek."

"Ahhh, şimdi her şey ," diye araya girdi Jonathan ve hiç de şaşırmış gibi .

"Mantıklı olan ne?" Ona sordum.

"Ani seyahatiniz ve profilinizi düşük tutmanız. Jack onlardan sosyal medyada hiçbir şey paylaşmamalarını istediğinden bahsetti."

Rick araya girdi. "Gördün mü Gemma. Bu saklanmaktır. Peki ne yapacaksın, bebekleri burada mı doğuracaksın?"

İkisine de baktım. "Hayır, ona Eylül'de döneceğimi söyledim. O hayatına devam etti, ben de hayatıma devam ettim."

"Onun hayatına devam ettiğini düşündüren nedir?" diye sordu Jonathan. "bakalım Rick. Bebekler mi dedin?"

"Evet, ikizleri olacak," diye cevap verdi, ses tonu neredeyse kızgındı.

"Önemli değil," dedim kesin bir ifadeyle. "Gerçek şu ki Kristoff ve ben tamamen farklı insanlarız ve o birkaç ay her ikimiz için de bir hataydı."

"Sen öyle diyorsan, Gemma. Ama sanırım bunu düşünen tek kişi sensin." Rick'in sesi ciddi ve hayal kırıklığına uğramıştı.

"Bütün da neyin nesi?" Savunmaya geçercesine sordum. "Benim tarafımda olduğunu ve adamdan hoşlanmadığını sanıyordum."

"O adamı sevmediğimi hiç söylemedim. Sadece senin için endişeleniyorum." Rick'in sesi artık son derece gerçekçi çıkıyordu. "Senin için her zaman endişeleniyorum."

Jonathan'a baktım ve dedim ki, "Ekleyeceğin bir şey varsa, devam et ve . Böylece tüm bunları bir kenara bırakabilir ve bir daha asla gündeme getirmeyiz."

"Hayır, ben iyiyim," diye savunmaya geçti Jonathan, sesinde kahkahalar . "Seni kızdırmaya cüret edemem."

O sırada Betty içeceklerle yaklaştı ve hepimiz konuyu kapattık.

"Jack ve Sienna mesaj attılar ve dönüş yolunda olduklarını söylediler. dondurma dükkanı" diye anlattı hepimize. Sonra da "demirlemiş çok güzel bir yat olduğunu fark ettiniz mi?" diye sordu.

Gözlerimi devirdim ve cevap verdim, "Nasıl ? Çok iğrenç. Keşke şu lanet şey güneye doğru ilerlese!"

Jonathan neredeyse içkisini yudumlarırken Betty patlattı. "Bugün gerçekten iyi bir ruh halinde değilsin."

"Ah, özür dilerim. Dün gece kötü uyudum," dedim özür dileyerek.

"Kendini iyi hissediyor musun?" diye sordu endişeyle. "Belki de biraz dinlenmelisin."

"Hayır, ben iyiyim," diye cevap verdim hemen. Onun endişelenmesini istemedim. "Deila, birlikte büyüdüğüm bir arkadaşım, bir saat kadar sonra ziyarete gelecek ve onu karşılamak istiyorum."

Hepimiz terasta oturup içeceklerimizin tadını çıkardık. Çocuklar dondurmacıdan mutlu ve ıslıl ıslıl döndüler. Küçükler dondurmanın yarısını yüzlerine, diğer yarısını da kıyafetlerine sürmüşlerdi. Betty ve ben onları görünce gülmeye başladık. Dondurmalarını aldıkları sürece dünya umurlarında değildi.

"Hadi hepiniz," diye anons ettim. "Hadi sizi yıkayalım ve üstünüzü değiştirelim. Sonra oynamaya devam edebilirsiniz. O kadar dondurmadan sonra aç olmadığınızı tahmin ettiğim için hafif bir akşam yemeği yiyeceğiz."

Betty de gülüyordu.

En küçük dördümüzü göstererek, " durumdalar," diye onayladı. "Dördü de!"

"Aç mısın Sierra?" En küçük çocuğuma sordum. İnkâr edercesine başını salladı. O benim en iyi yemek yiyicimdi, o aç değilse hiçbir i yemek yemezdi. Betty ve ben çabucak hepsini yıkadık ve temiz kıyafetler giydirdik. Her biri kıpırdamadan oturmakta zorlanıyordu.

"Hadi," diye gülümsedim. "Artık tamamen temizlendiğinize göre, dışarı çıkalım."

Ve tam zamanında, çünkü saat gibi, Deila ortaya . Düzenli olarak telefonda konuşmamıza rağmen, birbirimizi yıllardır görmüyorduk, bu nedenle birkaç gözyaşı döküldü ve bolca kahkaha ve kucaklaşma oldu. Her şeyi ben yaptım.

Tanışma faslı ve hepimizin rahatlatıcı sohbet moduna geçmesi hiç zaman almadı.

Rahatlatıcı bir atmosfere sahip güzel bir yaz akşamıydı ve kıyıya vuran dalgaların nazik ve sürekli hareketini duyabiliyordunuz. Sevdığım ve değer verdiğim herkesin burada benimle olduğunu hissettim.

Kristoff hariç! Kafamın içinde dolaşıp duran, onu takıntı haline getiren düşüncelerimi susturabilseydim, hayat güzel olurdu.

Ayağa kalktım ve denizin yüzeyine yansıyan gün batımı renklerini hayranlıkla seyrederek terası çevreleyen ortaçağdan kalma taş duvara doğru yürüdüm. Küçük koyumuza demirlemiş olan milyonlarca dolarlık aynı büyük yat, manzaraya hemen hemen hakimdi. Hâlâ orada olmasına şaşırılmışım. Genellikle böyle yatlar bu eski balıkçı köyünü ziyaret etmezdi. Hepsi güneye Dubrovnik'e ya da daha kuzeye Pula'ya doğru gitti. Tüm yerel halk, kocaman bir

, bütün öğleden sonra kim olduğunu tahmin etti. Hepsi bunun hakkında konuşuyordu. Suudi Arabistan prenslerinden Hırvatistan cumhurbaşkanına ve ABD başkanına kadar çok farklı tahminler vardı.

Üzerimde askısız yeşil bir elbise vardı, yumuşak kumaşı vücudumu sarıyordu. O kadar hafifti ki, sanki üzerimde hiçbir şey yokmuş gibi hissediyordum. Neyse ki kilo alımım henüz tam olarak başlamamıştı ama karnımda, içimde büyüyen hayatların kanıtı olan küçük bir şişlik vardı.

Denizden ılık bir esinti geliyordu ve ben de gözlerimi kapatıp tenimi okşayan bu yumuşak esintinin tadını çıkarıyordum. Kristoff gece gündüz aklımdan çıkmıyordu. şu anda ne yaptığını merak ediyordum. Sol elimi boynumun arkasına koydum.

Gerginliği azaltmaya çalışırken gözlerim kapandı ve herkesin sesi arkamda kayboldu.

Ya Rick haklıysa? Ya Kristoff ile kendime gerçekten bir şans vermediysem?

Bir adamın elleri omuzlarıma dokundu ve gözlerimi kocaman açarak başımı . Jonathan arkamdaydı, elleri omuzlarımla boynumun birleştiği yerdeydi.

"Dur, sana yardım edeyim." Bana gülümsedi, parmakları boynumu okşuyordu ve beynim bunu anlamaya çalışıyordu. "Kasların gergin."

"Ah, teşekkürler Jonathan," dedim yavaşça . "Ben iyiyim."

Kristoff'tan beri tenimde ilk kez bir erkeğin ellerini hissettiğimi fark ettim. Üzerimde ondan başka birinin dokunuşunu hissetmek yanlış geliyordu. O beni başkaları için mahvetti. Başka bir erkeği asla onu istediğim kadar isteyemezdim.

Jonathan omzumun üzerinden baktı ve neye baktığını kontrol etmek için arkamı döndüm. Yata doğru bakıyordu.

Hayranlıkla baktığını düşünerek yorum yaptım. "Yerel halk bütün öğleden sonra bunun ait olduğu konusunda spekülasyonlar yaptı. Sanırım en son tahmin ABD Başkanı'na ait olduğu yönündeydi. Sizin tahmininiz nedir?"

Tekrar gülümsedi, gözlerinde küçük bir pırıltı vardı. "Tahmin bile . Dans etmek ister misin diye sormaya geldim?"

"şimdi mi?" Etrafıma bakarak sordum. "Müzık yok mu?" Ve sanki bir işaretmiş gibi müzik , Lana Del Rey'in "Love" şarkısı. Meydan okurcasına kaşlarını kaldırarak elini bana uzattı. Birkaç saniye elinin üzerinde oyalandım.

ve kabul . Radyoda yavaş melodiler mırıldanırken, kolumu omzuna koyarak ve bedenimi onunla birlikte hareket ettirerek onu takip ettim.

"Sen iyi bir dansısınsı," diye beni pohpohladı. "Liderlik etmek için hafıfsın."

"Sen de o kadar kötü ," diye karşılık verdim. Elim tuttu ve beni ondan uzaklaştırıp kendisine döndürdü.

"Vay canına," diye güldüm. Oğlu cesaretlendirmek için ısıklık çaldı ve ikimiz de güldük. Gülmeyi kesmesi için elimi salladım.

"Araya miyim?" Rick tam şarkı biterken araya girdi. Betty'ye baktım, yüzünde geniş bir gülümseme vardı ve bana iki başparmağıyla işaret ediyordu. Ona başımı salladım ve Jonathan yol verdi.

Daughtry'nin "September" şarkısı çalmaya başladı ve Rick'e gülümsedim. "Bu tam olarak bir dans şarkısı değil."

" değil," dedi kollarını dolayarak. "Yavaşça dans edebiliriz."

Yavaşça hareket ettik, vücutlarımız senkronize oldu. Gece kulübünü ve Kristoff'la paylaştığım dansı düşündüm. Anılar ve Daughtry'nin şarkısındaki sözlerin birleşimi kalbime zarar veriyordu ve kendimi boğulurken buldum.

Lanet olası hormonlar beni ağlattı ve üzerime gelen üzüntüyü kontrol altına almaya çalışarak burnumu .

"İyi misin?" Rick sessizce sordu.

"Evet," diye mırıldandım. "Sadece hormonlarım bana oyun oynuyor."

"Hormonlardan olduğuna emin misin, Gem?" Bana bu şekilde hitap eden tek kişi oydu. Alnımı göğsüne yasladım.

"Hayır," diye başımı göğsüne doğru salladım. "İçten içe ölüyormuşum gibi hissediyorum."

Aramızda bir an sessizlik oldu.

"Nihayet," diye mırıldandı, dudakları saçlarıma değiyordu. "Sonunda her şeyin yolunda gitmediğini kabul ediyorsun. Şimdi söyle bana, ne istiyorsun?"

"Onu istiyorum," diye ilk kez yüksek sesle itiraf ettim. "Onu istiyorum ve ona o kadar çok ihtiyacım var ki canım acıyor. Hiçbir şey hissetmediğim zamanları daha çok seviyordum... kimseyi istemediğim zamanları. Sadece kızlar ve ben!"

"Korkutucu olduğunu biliyorum," diye yorum yaptı. "Kızlar ; tek amacın onlar olamaz. İstediklerinizin peşinden giderek kaybedecek hiçbir şeyiniz yok, ama kazanacak her şeyiniz var. "

Göğsünden başımı kaldırdım ve onunla göz göze geldik. "Gururum hariç," diye mırıldandım. "Az önce Daughtry'den alıntı mı yaptın?"

Utangaç bir şekilde gülümsedi. "Uygun göründü," diye itiraf etti. İkimiz de güldük ve yüzümü iki elinin arasına alıp alnımdan öperken ekledi, "Sen tanıdığım en güçlü kadınlardan birisin. Ona ihtiyacın olduğunu kabul etmek seni zayıflatmaz."

"Belki," diye cevap verdim biraz acı bir şekilde. "Ama bana ihtiyacı olmadığı kesin."

Yavaşça dans etmeye devam ettik, arada bir terastan esen bir rüzgar elbisemi vücuduma ve saçlarımı yüzüme yapıştırıyordu.

"Dinle Gem," dedi Rick en ciddi ses tonuyla. "Jack'ten ve yaptıklarından sonra endişelendiğini biliyorum. Gerçekten de Kristoff'un Jack'e hiç benzemediğini düşünüyorum. Bana kıskançlık yüzünden yumruk attı. Jack asla kıskandığı adamların peşinden gitmezdi. Hıncını senden çıkardı. Bu büyük bir fark."

Bu sözleri düşündüm, acaba yanlış mı anladım diye. Rick başımın üzerinden baktı ve yüzünde şok olmuş bir ifade vardı.

"Ne?" diye sordum. diye sordum ve onu bu kadar şeyin ne olduğunu görmek için başımı çevirdim. Bakışlarını takip ettim ve olduğum yerde, Rick'in kollarında durdum.

Kristoff!

Hem Rick hem de ben orada iki heykel gibi durmuş, istediğimi ve ihtiyacım olduğunu yüksek sesle ilan ettiğim adama bakıyorduk. Kalbim sadece birkaç saniye içinde kalp ağrısından yarışa döndü ve damarlarımdaki ani adrenalin patlaması yüzünden bayılacak gibi hissettim.

"Genevieve." Kristoff'un derin sesi bana ulaştı. "Seni burada görmek ne güzel bir sürpriz." Hiç de şaşırmış görünmüyordu. Yeşil bakışları bana kilitlenmişti ve sanki terasta sadece ikimiz varmışız gibiydi. Rick'in yanında kıpırdamadan durdum, hareket etmeyi ve ona daha fazla yaklaşmayı reddediyordum.

Saoirse sevinç çığlıkları atarak Kristoff'a doğru koştu ve kendini ona attı. Kristoff yakaladı ve diz çökerek selamladı. Sierra da hemen arkasından onu takip etti ve o da aynısını ona yaptı. Bakışları bana döndü ve ben gözlerimi kaçırdım. Yanında muhteşem bir kızıl vardı.

Rick'e baktım ve sadece onun duyabileceği şekilde fısıldadım. "Ona söyledin mi?" İnkâr edercesine başını salladı. "Az önce söylediğim her şeyin üstünü çiz!"

Lanet olası pislik! Kendi kendime düşünüyordum. *Her zaman yanında seksi bir kadın olması mı gerekiyor?*

Yüzüme bir gülümseme yerleştirdim ve Rick yanımda olduğu halde Kristoff'a doğru yürüdük. Çevremden Betty ve Deila'nın yüzündeki şaşkınlığı fark ettim. Betty ona bilgi vermiş olmalıydı.

"Merhaba, Kristoff." Sesim istediğimden alçak çıktı. "Gemma." *Tanrım, sesinin ne kadar seksi olduğunu unutmuşum.*

düşünmeyi bırak! Bir süredir seks yapmadığın için böyle düşünüyorsun! Kendimi azarladım.

"Hadi kızlar. Onu biraz rahat bırakın. Sanki onu yıllardır görmemişsiniz gibi," dedim onları uzaklaştırırken.

Saoirse, "Onu çok uzun zamandır görmedik," diye . "Seni özledik Kristoff. Annen de seni özledi."

"Kesinlikle yapmadım," dedim. İnanılmazdı, kendi çocuğum bana karşıydı. Kristoff kaşlarını kaldırdı ve yüzünde bir gülümsemeyle bana baktı.

"Evet anne. Sienna onu özlediğin için üzgün olduğunu söyledi."

Sienna'ya ters ters baktım.

"Sadece bir tahminde bulundum anne. Başka ne diyebilirdim ki?" Sienna umursamazca cevap verdi ve sadece vurgulamak için ağzındaki sakızla bir baloncuk patlattı.

"Ben de hepinizi özledim," dedi Kristoff dudaklarında bir gülümsemeyle hepsine. "Ben de annenizi özledim."

"Tamam kızlar," diye onları yönlendirdim. "Geri dönün ve oynayın lütfen. Bu olacak
Bir saat içinde yatma zamanı." Aramızda bakıştılar, omuzlarını silktiler ve yanımızdan ayrıldılar.

Arkadaşına döndüm ve için elimi onun kine uzattım. "Merhaba, ben Genevieve," diyerek Rick'e kendisini tanıttım. "Bu da Rick ve ailenin geri kalanı."

Rick nefesinin altında bir şeyler mırıldandı ve bu durumun garipliğiyle ilgili bir şey olduğuna yemin edebilirdim.

Kadın muhteşemdi. Bana hiç benzemiyordu. Saçları ateş kırmızısıydı ve omuzlarına kadar lüks dalgalar halinde dökülüyordu. Benden biraz daha uzundu ve armut biçimli bir vücudu vardı. Bebek mavisi gözleri yüzünde göze çarpıyordu ve bana geniş bir gülümseme verirken ilk başta düşündüğüm kadar genç olmadığını hissettim. Küçük gülümseme kırışıklıkları onu ele veriyordu ama yine de çok güzeldi.

"Merhaba, ben Sophia," hepimize bakarken sesi çok tatlıydı.

"Tanıştığımıza oldum," dedim ona ve umarım kıskanmış gibi görünmüyordum ama kesinlikle öyle hissediyordum. "Umarım Hırvatistan ziyaretinizden keyif alıyorsunuzdur."

"Öyleyim, teşekkür ederim. Bu ülkenin kıyı şeridi çok güzel."

Gülümsedim ve başımı sallayarak onayladım. Devam etti. "En iyi manzaramızın Kristoff'un olduğunu sanıyordum ama sahil şeridinden daha da iyi."

Denize, bütün gün şikâyet ettiğim siyah yata baktım. Bilmem gerekirdi! Bu devasa yat Kristoff'a ait.

"Bu yat iğrenç," diye . "Vahanın ortasında *Yıldız Savaşları* gemisi gibi." Yatı ilk gördüğümde, bu kadar çirkin olacağını tahmin etmeliydim. bazı sorunlar da beraberinde geliyor.

Ben Kristoff'a ters ters bakıp tedirgin bir sesle "Burada ne işin var?" diye sorarken Sophia kıkırdamasını bastırdı.

"Tatildeyim," diye cevap verdi. "Annem buranın şimdiye kadar ziyaret ettiği en güzel ülke olduğu konusunda ısrar etti. Ben de gelip onu bu kadar heyecanlandıran şeyin ne olduğunu görmeye karar verdim."

Bakışları yavaşça vücudumdan aşağı indi ve gözlerimiz kilitlenmeden önce göğüslerimin üzerinde biraz daha oyalanarak geri geldi. "Şimdi bu hayranlığı anlayabiliyorum," diye vurguladıktan sonra soğuk bir sesle ekledi. "Seninle konuşmamız gereken bazı şeyler var."

Sertçe yutkundum, kalçalarımın arasında bir karıncalanma hissettim.

Hayır, , hayır! Düşündüm. Bu lanet olası hain beden!

"Eylül'e kadar konuşacak bir şeyimiz yok," derken sesim soluk soluğa çıkmıştı. "Ülkenin güneyine devam etmelisiniz, orada yapacak daha çok şey var."

Sophia'ya döndüm ve ona hitap ettim. "Bu ülkenin en çekici yeri ve herkes burayı öve öve bitiremiyor. Çok seveceksiniz!"

Belki kadını ikna edebilirdim, böylece onlara bakmak zorunda kalmazdım. Kristoff'un ne düşündüğünü anlayamadım. Ben söyleyebilirdim. Bu lanet adamı hiç okumadım ve şimdi bilerek okunması zor olmaya çalışıyormuş gibi hissettim.

"Aslında Gemma, biz burada kalacağız. Sizden iki oda kiralayabilir miyiz?" Sesi yol sorar gibi rahattı.

"Hayır!" Cevabım çok hızlı, neredeyse bağırarak çıkmıştı. Deila ve Betty yaklaştı ve ben kendimi bu kadar kalabalık hissetmekten gerçekten hoşlanmadım. Kaşlarını kaldırarak bana baktı. "Yani, herkes buradayken, bitmiş ve yenilenmiş oda kalmadı. Üzgünüm, Kristoff."

Ona ve kız arkadaşına tatlı tatlı gülümsedim. Sophie'nin gözlerinde ilgiyle, dudaklarında hafifçe eğlenen bir gülümsemeyle aramızda bir ileri bir geri baktığını görünce biraz şaşırdım.

"Sorun değil Gemma. Süslü bir şeye ihtiyacımız yok. Alırız boş odalarınız var." Kristoff'un sesi elde edeceğinden emindi. "Üzgünüm,

Kristoff. Cevabım hâlâ hayır." Sesim sertti ve Gözlerimde bir meydan okumayla ona baktım. *Bu sefer istediğini elde edemeyeceksin!*

Cevabım onu şaşırttıysa da bunu etmedi. "Fiyatını söyle Gemma."

"Kristoff, bunun bir bedeli yok. Seni koyacak yatak odam yok. İlk iki seferde beni duymadın mı?"

Deila araya girdi ve bana Hırvatça hitap etti.

"Onu doğru anladım mı? Burada mı kalmak istiyor?" diye sordu Kristoff'a bakarken.

"Evet, var. Ama burada kalmayacak!"

"Neden olmasın?" diye sordu. "Tamamen yenilenmemiş olmalarını sorun etmiyorsa, onu içine koyun ve şarj edin."

Derin bir nefes aldım! Pes etmek istemiyordum. Lanet adam her zaman istediğini elde ederdi ve o buradayken huzurumun bozulmasını istemiyordum. O çirkin yatına geri dönebilirdi.

"İki oda alacağız Gemma," diye açıkladı Kristoff konuşmamıza atlayarak. "Odalar için iyi bir fiyat ödemeye hazırım."

Tabii ki . Dünyayı satın alabileceğini düşünüyordu. Sevgilisine baktım ve kendimi tedirgin hissettim. Sophia aslında çok iyi bir insana benziyordu, bu da onları birlikte görmeyi daha da kötüleştiriyordu.

"Yattaki odalarınızın nesi var?" diye sordum.

"Burada kalmak istiyoruz. fiyat neyse ödeyeceğim." Ne söylersem söyleyeyim geri adım atmayacaktı. O yüzden bunu mantıksız hale getirmeliydim.

"Tamam, Kristoff," diye cevap verdim sinirli bir şekilde. "Nasıl istersen olsun! Odayı istiyorsan, gecelik ücreti 20.000 dolar."

"Onu alacağız." Gözünü bile kırpmadı.

"Aslında gecelik 50.000 dolar demek istemiştin." "Sorun değil."

"Oda ve gece başına 50.000 dolar. Peşin ödenecek."

Bir tepki vermesini umuyordum ama hiçbir şey alamadım. Sadece kendini beğenmiş bir bakış attı, bu da beni daha da telaşlandırdı.

"değil." İstedikini aldı.

"Kaç gün oldu Kristoff?" Sıkılmış dişlerimin arasından sordum.

"Yazın geri kalanı için onları alacağım." Elimde olmadan yüksek sesle inledim. "Eylül'e kadar, hangi gün uçuyorsanız."

"Bütün yazımı mahvedemezsin," diye yakındım.

Deila tekrar Hırvatça söze girdi. "Bahsettiğin adam bu mu?" İkimiz de önce Kristoff'a sonra birbirimize baktık.

"Evet, ne yazık ki."

"Onun embesil olmadığından emin misin?" diye sordu. "Neden böyle söylüyorsun?" Şaşkınlıkla sordum.

"Ne tür aptalın oda başına gecelik 50.000 dolar ödeyeceğini bilmiyorum. Özellikle de henüz yenilenmemiş olanları," diye Hırvatça yorum yaptı ve ona gerçekten deliymiş gibi baktı. "Hakkını vermeliyim Gemma. Çok yakışıklı."

"Seni kandırmasına izin verme Deila," dedim bilerek İngilizceye geçerek. "O kılık değiştirmiş bir şeytan."

Gözlerimde bir meydan okumayla Kristoff'a baktım. Bir şey söylemeyince, tuhaf bir şekilde gülümseyen ortağına döndüm. "İyi eğlenceler Sophie."

Herkesten uzağa baktım. Rick arkamdan geldi.

"Onu her gün görmeye nasıl dayanacağım bilmiyorum Rick," diye fısıldadım ona, Kristoff'a bir kez daha bakarken. Onu arkamızdan bakarken yakaladım, sıcak bakışları üzerimdeydi.

Başımı salladım ve sefilce mırıldandım, "Oda başına gecelik 100.000 dolar demeliydim çünkü bu sefalet olacak."

". " Rick'in sesi kendinden emin geliyordu. Rick, "Belki de burada olması iyi oldu," diye öğüt verdi. "Onun peşinden gitmek isteyip istemediğine karar verebilirsin."

"Delirdin mi sen?" Ona sııttım. "Sana yalnız mı görünüyordu? Yanındaki o muhteşem kıvıll saçlıyı fark etmedin mi?"

", " diye cevap verdi rahatça. "...ama ona bakmadığını da fark ettim, gözleri hep senin üzerindeydi."

"Çünkü hamilelik hakkında konuşmak istiyor. Bu adam kafasına bir şey koydu mu, bırakmıyor. Onu daha önce müzakereler."

"Kim o?" Kristoff'un sesi arkamdan geldi ve neredeyse ona çarpacak şekilde döndüm

"Lanet , Kristoff," diye yakındım. "İnsanlara böyle sinsice yaklaşamazsın!"

Sophie şakayla karışık, "Sanırım kaçacağından endişeleniyor," diye araya girdi ve onun arkasından bana göz kırptı. "Duyduğuma göre ikizlere hamileymişsin?" diye sordu gülümseyerek ve ardından ekledi, "Tebrikler!"

"Bunu yayınlamaman gerekiyor," dedim Kristoff'a bıkkın bir ses tonuyla, aynı zamanda gözlerimi devirerek. "Cidden, herkese söylemeyi bırak."

"Ben yayınlamadım," diye cevap verdi Kristoff. "Sadece aileme söyledim."

Sophie'ye baktım ve kaşlarımı çatmadan edemedim. "Son birkaç hafta içinde evlendin mi?"

Bu sözleri söylemek bile kalbimde keskin bir sızıya neden oldu.

"Hayır, söylemedim. Teklif ediyor musun?" Gözleri bana ve sesi ciddiye. Bu beni annesinin evinden eve dönüşümüze götürdü. doğum günü partisi ve kız arkadaşı olmam için yaptığı teklif. Gerçekten de deya gibi hissettirdi.

Rick ve Sophie'nin şahit olduğu bir vu. Sophie'nin yüzünde bir şok izi aradım ama yoktu.

"Hayır," diye sertçe cevap verdim ve bu da Rick'in beni biraz itmesini sağladı. Yanındaki kızıl saçlı kızın aileden biri olması, ayrıldığı sabah ofisinde bulunan sarışını affettirmiyordu.

Sophie, "Bu arada Gemma," diye söze başladı ve sonra hızla sordu. "Sana Gemma dememin bir sakıncası var mı?" Cevap olarak sadece başımı salladım. Bütün bunlar beni tüketiyordu ve yorgundum. "Teşekkürler! Ben onun kuzeniyim. Hemen hemen birlikte büyüdük."

İkisine şüpheyile baktım ama hiçbir hile izi görmedim. Göğsümde bir umut parıltısı belirdi ama hemen bastırdım. Bunun yerine, birbirlerine karşı ne oldukları umurunda değilmiş gibi davranarak omuzlarımı silktim, ancak kendimi mi yoksa onları mı ikna ettiğimden emin değildim.

"Size odalarınızın yerini göstermemi ister misiniz?" Yorgunca sordum. Elimi küçük yumruğumun üzerine koydum, küçük çırpınışlar hissediyordum. Bebekleri hissetmek için henüz çok erken olduğunun farkındaydım ama içimde büyüyen bu küçük yaşam belirtilerini sevmekten kendimi .

"İyi misin?" Rick'in endişeli sesi beni irkiltti. "Karnını ağrıyormuş gibi tutuyorsun. Ve bugün erken saatlerde tüm o mobilyaların değiştiriordun."

"Ne?" Kristoff kaşlarını çatarak bana doğru bir adım attı. Onu biraz uzak tutmak için elimi ve avucumu göğsüne dayadım.

"Ben iyiyim, de," diye başladım ikisine de kızarak. Rick'e baktım ve ekledim, "Ve sen de durmalısın Rick. Bu beni deli ediyor. Senin endişelerini eklemekten de yeterince endişeleniyorum."

"Yorgun olmalısın," diye imdadıma yetişti Sophie. "Yorgun olduğumu biliyorum. Odamı görmeyi çok isterim."

"Ben burada kalacağım," dedi Kristoff bana. "Sen önden git. Rick'le konuşmak istiyorum." Kaşlarımı kaldırdım ve şüpheyile ikisinin arasına baktım.

Rick bana "Her şey yolunda Gem," diye güvence verdi ve ben de Sophie'yi Ona odaları gösterdim. Kötü durumda değillerdi ama modernize edilmemişlerdi. Hoşuma gitmeyen şey, odaların benimkine en yakın olmasıydı ki bu çok talihsiz bir durumdu. Ancak bu odaların manzarası, benim kaldığım odadan sonra en iyi manzaralardan bazılarını sunuyordu. Her iki oda da büyük bir denizin üzerinde kayalık kıyı şeridine çarpan bir teras vardı.

Bana en uzak odanın kapısını açtım ve ona içeriği gösterdim. "Kimin hangi odayı alacağına sen ve Kristoff karar verebilirsiniz," dedim ona; gerçi ben

İçten içe Kristoff'un benimkine daha yakın olmasını umuyordum.

"Oh," diye haykırdı. "Bu çok güzel! Şu manzaraya bakın!"

Denize doğru bakışlarını takip ederek gülümsedim. " da bir şeydir, değil mi?" Ben de ona katıldım. "Bundan asla bıkmam."

"Bunu anlayabiliyorum," derken gözlerini manzaradan ayırmıyordu.

"Tamam," dedim ona. "Sizi bırakayım. Umarım burada eğlenirsin."

Bana gülümsedi ve ben de onu odada bıraktım.

Merdivenlerden aşağı indim ve Rick, Jonathan ve Kristoff'u bir grup halinde gördüm. Onlara şüpheyle baktım. Rick ve Jonathan neden Kristoff'la konuşuyorlardı ki? Jonathan ve Kristoff, eski karısıyla olanlardan sonra ezeli düşmanlardı.

Bir grup yaklaştım. Rick beni görür görmez konuşmayı kesti ve göz açıp kapayıncaya kadar yüzünde bir suçluluk duygusu belirdiğine yemin edebilirim. Ama o kadar çabuk kayboldu ki emin olamadım.

"Burada neler oluyor?" Üçüne de sordum.

Kristoff alaycı bir şekilde cevap verdi, "Söylemeliyim ki Gemma. Görünüşe göre küçük randevuna benden başka herkesi davet etmişsin. Bunu kişisel olarak algılayıp algılamamam gerektiğinden emin değilim."

Rick tam olarak anlayamadığım bir şeyler mırıldandı. Jonathan'a baktım ama yüzü boştu, sonra Kristoff'a döndüm. "Bilmiyorum, Kristoff. Bunu kişisel olarak mı almalısınız? Yatınıza geri dönmeniz ve orada kalmanız için hâlâ zaman var. Ne olacak?"

"Beni burada kalmaktan alıkoyacak hiçbir şey yok Gemma," dedi.

Sesi sertti, sonra bana yaklaştı ve kulağıma fısıldadı. "Ben gittiğimde, sen de benimle geleceksin. Yerine getirmen gereken bir sözleşme var."

Parfümünün kokusunu alabiliyordum ve onu arzuladığım için vücudum ürperdi. Onu bu kadar çok istememeliydim. Çılgın hormonlarımı suçlayabilirdim ama doğrusu hepsi benim yüzümdendi. Kalbim, bedenim ve ruhum onun her şeyini istiyordu.

Aramızda boşluk yaratmak için ondan bir adım uzaklaştım ve "Asla imzalamadım ve asla imzalamayacağım. Yeni sarışın yöneticinize imzalatın."

Gözlerimi bilerek ondan kaçırdım ve adamlara baktım. Hepsinin bizi dikkatle izlediğini fark ettim. Kaşımı kaldırdım.

"Burada görülecek bir şey var mı?" diye sordum. "Lütfen paylaşın."

Jonathan kıkırdayınca ben ve Kristoff ona ters ters baktık. "Sakin ol

Gemma," diye cevap verdi savunmacı bir tavırla. "Ben sadece eğleniyorum göster."

Teslimiyet içinde nefes verdim. "Kristoff, sana odanı göstermemi ister misin? Akşamımı gerçekten boşa harcamak istemiyorum, geç oldu ve hâlâ çocukları yatırmam gerekiyor."

Sanki bir işaretmiş gibi, tüm çocuklar koşma ve yakalama oyunlarında gülmeye ve kıkırdamaya başladılar.

"Sen ne zaman istersen ben hazırım güzelim," diye duyurdu.

"Sadece gördüğü oda olduğundan emin ol, Gemma," diye ekledi Jonathan gülerek, bu da ona bir bakış daha kazandırdı, ama bu sefer sadece benden Çünkü Kristoff'un gözleri benden hiç ayrılmadı.

Rick yanıma geldi ve biraz endişeli bir sesle sordu. "Ona odasını göstermemi ister misin?"

Kristoff da benimle aynı anda, "Hayır," diye cevap verdi.

Rick'e "Hayır, ben yapabilirim," dedim ve o da gözlerini başını salladı.

Hepsinin iyi bir şey yapmadığını düşünerek nefes verdim. "et Kristoff, böylece seni yapılacaklar listemden çıkarabilirim. Sanırım bu fiyat etiketi için en azından sana odanı gösterebilirim."

Eli belime gitti. *Tıpkı önceki gibi.*

Gruptan uzaklaştığımızda, "Seni meşgul edeceğimden emin ol, böylece yapılacaklar listenden hiç çıkmayacağım," ekledi.

Tökezledim ama elleriyle belimi sıkıca sararak düşmemi engelledi.

"İyi misin?" diye sordu. Vücudum onunkine dokunduğu anda, ona duyduğum o tanıdık çekimin bedenime dolduğunu hissettim. Onu istiyordum, bedenimi onunkine yaslamak ve sıcaklığını hissetmek için can atıyordum. Nefesini boynumun etinde hissedebiliyordum. Başımı eğdim, dudaklarını orada hissetmek istiyordum ve donup kaldım. *Kes şunu, Gemma!*

"Evet... evet, iyiyim," diye aceleyle cevap verdim ve aramıza biraz mesafe koyarak ondan uzaklaştım.

"Gemma." Sesi alçaktı ve bakışları arzuyla yanıyordu. boşluğa izin vermeyerek bana yaklaştı. Ellerimi göğsüne koydum, parmaklarımın altında tanıdık sert kaslar vardı. "Neden kaçıyorsun?" diye sordu.

Onu hafifçe ittim, ondan biraz uzaklaşmak için yeterince güçlü bir şekilde.

"Kes şunu," demek istedim ama nefesim kesildi. "Kaçmıyorum ama kişisel alanım için minnettar olurum."

Elini boynumda gezdirdi ve istemsizce bir inilti çıkardım. "Sorun nedir Gemma?" diye sordu derin bir kıkırdamayla. "Korktum Karşı koyamayabilir ve kendini tekrar yatağımda bulabilirsin?" "Bu cehennem buz tuttuğunda olacak," diye mırıldandım yürürken odasına doğru yürüdüm ve kapıyı açtım. İki elini de duvara dayadı ve beni ellerinin arasına sıkıştırdı.

"O zaman cehennem buz tutuyor," diye fısıldadı ve kulak mememi hafifçe ısırdı.

Sağduyuma rağmen dudaklarımdan bir inilti kaçtı ve daha yakına eğildim. İhtiyacı olan tek teşvik bu olmalıydı çünkü bedenini bedenime bastırdı, dudakları boynuma doğru ilerledi. Parmaklarım saçlarına dolanarak onu daha da yakınımaya çekti. Bedenim yeniden harekete geçti. Bağımlılık, onun ellerine ve ağzının üzerimde olmasına ihtiyaç duymak çok güçlü. Ağzı benimkinin üzerindeydi.

daha çaresiz olduğundan emin olmasam da öpücük sahipleniciydi, neredeyse çaresizdi.

"Gemma," Deila'nın sesi sisin içinden bana ulaştı.

"Siktir," diye mırıldandı Kristoff dudaklarıma karşı, sert vücudu benimkine bastırılmıştı. Benden uzaklaşmaya bile zahmet etmedi. Avucumu göğsüne koydum ve onu hafifçe ittim.

"Evet," diye Hırvatça cevap verdim, sesim titrek ve soluk soluğaydı.

Bizi fark etti ve olduğu yerde durup Kristoff ile benim aramda bir ileri bir geri baktı.

"Bu gece bir randevum var," diye Hırvatça başladı, sesi sanki gülmemeye çalışıyordu. "Seninkinin başladığını görüyorum. Gitmem gerekiyor ama birkaç gün içinde döneceğim."

Sadece başımı salladım, sesimin beni yarı yolda bırakmasından korkuyordum.

Sonra İngilizceye geçti. "Belki de siz ikiniz odaya girip devam etmelisiniz." Ona homurdandım ve o da kahkahalara boğulup bizi arkada bırakarak arkasını döndü.

"Bence bu harika bir fikir," dedi Kristoff'un sesi vaatlerle doluydu.

Başımı salladım.

"Konuşmamız gerek," dedi. "Hamilelik ve planlarımız hakkında." "Hayır," sesim hâlâ soluk soluğaydı. "Biz konuşmayacağız ve sen Bunu biliyorum."

Bakışları çok yoğundu ve kendimi o güzel zümrüt gözlere bakarken buldum.

"Benden sonsuza kadar kaçamazsın. Artık birbirimize ömür boyu bağlıyız."

Bunu nasıl karşılayacağımdan emin değildim. bir şikâyet gibi gelmiyordu ama bu konuda heyecanlanmış gibi de değildi.

Onu nazikçe iterek uzaklaşmasına karşılık verdim, boyun eğip onunla birlikte o odaya girmekten korkuyordum. "Hamilelik konusunu başka bir gün konuşuruz. Ve senin odanda değil."

Ondan yeterince hızlı uzaklaşamıyordum, kendimi ona dönüp bakmamaya zorluyordum. Hızlıca merdivenlerden aşağı indim, Rick ve Jonathan'ın hâlâ aynı yerde olduklarını fark ettim.

"Burada olduğumuzu nereden bilebilirdi ki?" İkisine de ters ters bakarken sesim sinirli çıkıyordu.

Rick savunmaya geçercesine, "Bilmiyorum," diye cevap verdi. "Ona söylemedim. Söz veriyorum."

"Çocuklar nerede?" diye sordum ve elimi saçlarımın arasında gergin hareketlerle gezdirirken onları bulmaya çalışarak etrafıma bakındım. Ne zaman o adamın yanında olsam sinirlerim bozuluyordu.

Jonathan şimdi konuştu. "Gemma, sakinleşmelisin." Sesi sakinliği ve makullüğü yansıtıyordu. "Betty onları yatırmaya gitti. Üzülme, bu bebekler için iyi değil."

Jonathan'a baktım ve kafamı duvara vurmak istedim.

Sesim titriyordu. "Yazın geri kalanında onun etrafında olamam!"

İkisine de baktım ve bugünlük bu kadar yeter dedim. Betty ve çocukları aramaya çıktım. Artık nerede olduğundan asla emin olamıyordum, sürekli yatak odalarını değiştiriyorlardı. Kızların yatak odasına baktım ve Betty'nin çocuklarıyla birlikte benimkileri de uyurken buldum. Hiç şaşmıyor, deniz onları her seferinde yıpratıyor. Her birine sessizce yaklaştım ve iyi geceler öpücüğü verdim. Küçüklerden sonra Sienna'nın odasına gizlice girdim ve aynısını yaptım.

Betty'yi yatak odasında buldum. "Hepsini için teşekkür ederim. Sen en iyisisin."

"Bunu her yapıyorsun. Dişlerini fırçalamak için gözlerini zar zor açık tutabiliyorlar," diye kıkırdadı. "Gece mum gibi sönüyorlar."

"Gördüm."

"İyi misin?" Sorusu tereddütlüydü. "Kristoff'un burada ve başka bir kadınla olması."

"Görünüşe göre kuzeni." Sesim titriyordu. "Onu tanıdığım için beni bulmasına gerçekten şaşırmamalıyım." Ben düşüncelerimin içinde kaybolurken aramızda sessizlik uzadı.

"Onu unutabilmem için yalnız kalmaya ihtiyacım var!" Mırıldandım.

Betty bana sarıldı. "Gemma, sonunda ona karşı bir şeyler hissettiğini ve onu unutamadığını kabul ediyorsun... bu iyi bir şey."

Boş bakışlarla ona baktım. Sonra dedi ki, "Hadi, Gemma. Her şeyi içinde tutuyorsun. Hep öyle yapıyorsun. Bazen ne hissettiğini söylemen gerekir içinde tuttuğun duygularla beni endişelendiriyorsun."

"Sanırım Rick'e akşam daha önce söylemiştim," diye . "Bir akşamda iki kez söylemek benim için bir rekor olmalı."

"Yorulduğum," diye fısıldadım ona. "Kendime onunla birlikteyken eğlenmem gerektiğini söyledim ama doğrusu bunu sonsuza dek istedim."

"Gemma, ona nasıl hissettiğini söyle."

Oda sessizdi ve bu sessizliği bozan tek ses uzaktaki kıyıya çarpan dalgaların sesiydi.

Beni kollarıyla sardı ve gözlerimde yaşlar birikti. "Bunu düşüneceğine söz ver. O senin nasıl hissettiğini bilmeli."

"Tamam," diye kabul ettim titrek bir sesle ve akmak üzere olan gözyaşlarımla. "Gerçekten çok yorgunum. Deila'nın bir randevusu vardı, o yüzden sadece çocuklar ayakta."

"Yatağına git. Eminim duygusal ve fiziksel olarak bitkin düşmüşsündür! Bok gibi görünüyorsun."

"Tanrım, teşekkürler," diye iç geçirdim.

Onun odasından çıktım ve kendi odama yöneldim. Gözlerimde biriken yaşlarımı sildim. Başımı eğerek yürüdüm ve doğruca Kristoff'a rastladım. Onun güzel yüzüne baktım ve içten içe yüzümü buruşturdum. O anda tam da ihtiyacım olmayan şeydi.

"Ağlıyor muydun?" Kristoff parmaklarıyla çenemi yüzünü benimkine yaklaştırarak sordu.

"Sen öyle san," diye karşılık verdim. "Neden ağlayayım ki?"

"Seni üzgün görmekten hoşlanmıyorum." Kristoff'un derin sesi dudaklarıma yaklaşarak gürledi. "Kim üzdü seni?"

Seni aptal!

"Hiç kimse, Kristoff. Sadece yorgunum... aslında bitkinim."

"Konuşmalıyız," diye ısrar etti. "Her şey hakkında."

Başımı parmaklarının arasından çektim.

"Neden sarışın yöneticinle konuşup beni bırakmıyorsun?" Kıskanç bir eski kız arkadaş gibi konuştuğumu fark ederek itiraz ettim.

Yüzü bana o kadar yakındı ki, tek yapmam gereken hafifçe öne eğilmektir ve dudaklarımız birbirine değecekti.

"O benim yöneticim değil. Seni kıskandırmak için kullanmaya çalıştığım eski bir arkadaşım. Beni terk ettiğinde geri tepti. Ofisime girdiğin andan itibaren benim için başka kimse yoktu, sadece sen vardın."

Sesinde samimiyet vardı. Ona yaşadığım sürece benim için başka kimsenin olmayacağını söylemek istedim. Ama beni kıskandırmanın sorun olmayacağını düşünmesine içerliyordum. Bu bana manipülasyon gibi geliyordu ve başka bir manipülatif ilişki yaşamak istemiyordum.

"Kristoff," diye başladım ama sonra kaybettim. "Sanırım geçmişim ve evliliğim hakkında sana karşı dürüst olmamın zamanı geldi."

Sakinleşti, gözleri endişe doluydu.

Derin bir nefes alarak başladım. "Jack... rahmetli kocam kıskançtı, aşırı kıskançtı. İronik bir şekilde, sadakatsiz olan oydu ama bu onu, o aldatıyorsa ben de aldatıyorum paranoyasına sürükledi. Bu onu hem fiziksel hem de duygusal olarak istismarcı bir kocaya dönüştürdü."

Neden duygularımı onunla paylaşmak bu kadar zordu da bedenimi bir çırpıda ona veriyordum? Her şeyimi görmesine izin veriyordum.

Derin bir nefes daha aldım ve devam ettim. "Onun ölümünden beri iyileşmeye ve kendimi daha güçlü kılmaya çalışıyorum. Bunun bir daha olmasına asla izin vermeyeceğime dair kendime söz verdim. Ve sonra seninle tanıştım. Bana daha önce hiç hissetmediğim şeyleri hissettirdin. İstendiğimi, arzuladığımı ve seksi olduğumu hissettirdin. Ve fikirlerime saygı duydun. Ama aynı zamanda kıskançlığın ve kontrol etme ihtiyacınla beni korkutuyorsun. Hiçbir şeyi kıskanmaman beni korkutuyor, Kristoff. Beni rahmetli kocamla yaşadığım cehenneme geri götürüyor. Ve o sarışını bana ne kadar hızlı ilerlediğini göstermek için kullanman kendimi bok gibi hissetmeme neden oldu."

Bir an için Kristoff'un bir şey söyleyeceğini sandım ama kendini durduracak kadar zekiydi. Sanki içgüdüsel olarak bunun ikimiz için de bir dönüm noktası olduğunu biliyordu.

"Ama aslında bana bir iyilik yaptın. Çünkü seni onunla , bir daha kimsenin bana bu şekilde davranmasına izin vermeyeceğime karar verdim. Ben senin kontrolün altında değilim Kristoff. Kendimi sana vermek benim seçimim ve

Birlikte olsak da olmasak da güveninize ihtiyacım var. Birlikte bebek sahibi olacağız ve geçmişteki acı tecrübelerimize rağmen birbirimize güvenmemiz gerekecek. Çocuklarımızın iyiliği için."

Bunu içimden attığım için rahatlamış . Kendimi daha güçlü ve hafif hissettim.

Bir şey söyleyecek oldu ve elimi göğsüne koydum.

"Lütfen her şeyi düşün," sesim kulağıma yorgun geliyordu ve kendimi tükenmiş hissediyordum. "Senin kıskançlığına daha fazla katlanamam.

herkes için en iyi olanı yapmalıyız. Yarın daha fazla konuşabiliriz. Gerçekten çok yorgunum. İyi geceler, Kristoff."

Kıpırdamadan durmasına biraz şaşırarak ondan uzaklaştım ve aceleyle birkaç adım ötedeki odama girip kapıyı arkamdan kapattım.

OceanofPDF.com

Yirmi Üçüncü Bölüm

T Ertesi sabah Kristoff'tan kaçmak için çocuklarla birlikte gizlice evden çıkmaya çalıştım ve sabahı sahilde kahvaltı pikniği yaparak geçirdik. Kristoff'un benim

Kelimelerle değil ama aynı zamanda onunla tanıştığımdan beri ilk kez tüm kırık parçalarımı görmesine izin verdiğimi hissettim. Açılmak zordu.

Betty, Jonathan ve Rick öğle yemeğı vaktine yakın bize katıldılar ve hep birlikte yakındaki bir sahil restoranında öğle yemeğı yemeye gittik.

Hep birlikte restoranın terasında otururken ve etrafımız çocuk sesleriyle çevriliyken, Kristoff'un ne yaptığını merak etmeden duramadım. Kimse ondan bahsetmediğı için sormamaya özen gösterdim. Yine de birinin ağzından kaçırmasını umuyordum. Ondan bilerek uzak dururken onu bu kadar özlemiş olmam korkunçtu.

Öğle yemeğinden sonra çocuklar dondurma yemek istediler. Jonathan ve ben sahildeki yerimize dönerken Betty ve Rick onları götürmek için gönüllü oldular.

Plaj havlusunun üzerine uzandım ve gözlerimi kapattım. Sırtım ağrıyordu ve kendimi bitkin hissediyordum. Tam başlamıştım ki çocukların sesini duydum. Kalktım ve onları sahilde mutlu bir şekilde, dondurma yiyerek ve yüzlerinde kocaman gülümsemelerle dolaşırken gördüm. Sienna ve Jack el ele tutuşmuş, Sierra ve Saoirse ise Kristoff'un elini tutmuştu. Yüzme şortu ve açık bıraktığı beyaz düğmeli gömleğıyle ona ve ağız sulandıran karın kaslarına hayran kaldım. Aklımı çukurdan çıkarmam gerekiyordu.

Çocuklar Kristoff ve Sophie'yi de yanlarında sahildeki yerimize getirdiler.

"Merhaba anne." Sierra Kristoff'u bıraktı ve tombul ellerini uzatarak bana doğru koştı. "Bay Paolo bana fazladan bir kepçe verdi!"

"Ben de," diye bağırdı Saoirse ama Kristoff'un yanından ayrılmayı reddetti. "Bu harika!" Onlara gülümseyerek söyledim. Onlar beni her zaman

Gülümse. "Bedava kepçe her zaman en iyisidir."

"Demek burada saklanıyordun?" Kristoff yanıma oturdu. Saoirse ve Sierra bizi bırakıp suyun içinde bir başka taştan kale inşa eden çocuklarla oynamaya gittiler.

Mayoma baktım ve bugün tek parça giymediğime pişman oldum. Üzerimde iki parçalı beyaz bir mayo vardı ve kendimi mahcup hissediyordum. Benim

küçük yumru . Öte yandan Sophie çok görünüyordu. "Merhaba," diye selamladı beni. "Umarım katılmamızın bir sakıncası yoktur."

Ben başımı sallarken Jonathan, "Tabii ki hayır," diye cevap verdi. Jonathan'a bir göz attım ve Sophie'ye bakışına şaşırdım.

İlginç, diye düşündüm kendi kendime. *Sophie'ye mi bakıyor?*

Sormak için Kristoff'a doğru eğildim ve o da beni yarı yolda karşıladı. "Jonathan kuzenini gözleriyle mi beceriyor?"

Gözlerini benden hiç ayırmadı. "Muhtemelen. Eskiden ." "Ne?" Orada bir hikâye olduğunu hissettim. Kristoff sadece başını salladı ve ben ikisini kontrol ederek baktı. *Evet, kesinlikle bir hikaye var!*

Bir tutam saçını kulağımın arkasına sıkıştırdı. "Gemma, ben..." diye başladı ve onunla gözlerimi kilitledim. Sözünü bitirmesini bekledim ama . yerine "Hamilelikten memnun musun?" diye sordu.

Bu beklenmedik soru karşısında kaşlarımı çattım. "Bu hileli bir soru mu?"

"Hayır," sesi samimi geliyordu. Neden sorduğunu detaylandırırsa daha iyi olurdu.

Ona düşünceli bir şekilde bakarak, mümkün olduğunca dürüst bir şekilde cevap vermeye çalıştım. "Hayatımın bu aşamasında kendim için planladığım şey tam olarak bu değildi. Ya da ideal bir şekilde gerçekleşmesi." Bunun kulağa korkunç gelip gelmediğinden emin değildim. "Ama hayatta hiçbir şey genellikle planladığım gibi sonuçlanmaz ve en iyisi için çalışır. Yani evet, sanırım öyle." Cevabımın onun duymak istediği şey olup olmadığından emin olamadığım için tereddütle sordum. "Neden sordunuz?"

Sessizlik uzadı ve cevap vermeyeceğini düşündüm.

"Eski sevgilim hamileyken," diye başladı duygudan yoksun bir sesle ve ben ona baktım. "...bu konuda mutlu değildi. Bundan nefret ederdi. Hatta Bebeğin benden olmadığını öğrenmeden önce bundan şikayetçiydi. Öğrendikten sonra daha da nefret etti. Eminim Jonathan çok zorlanmıştır."

Ben daha farkına bile varmadan elim yanağındaydı. "Oh, Kristoff. Çok özür dilerim."

Elime doğru eğildi ve sanki orada kalmasını sağlamak istercesine büyük elini benimkinin üzerine koydu.

"Sana söz verebilirim," diye fısıldadım alçak sesle. "...ne olursa olsun onları seviyorum."

Tanrım, dün geceyle şu an arasında tabiri caizse tüm çamaşırlarımızı havalandırıyorduk.

"Kristoff," diye tereddütle başladım. "Bana işi teklif ettiğinde doğum kontrolünün pazarlık konusu olmadığını söylediğini hatırlıyorum." D.C.'de beni kendisiyle çalışmaya ikna etmeye çalıştığı o öğle yemeği yıllar önceymiş gibi geliyordu. "Artık hamile kalamayacağımı sanıyordum. Meğer yanlışmışım." Tabii ya! Kahretsin, çok gergindim. "Söylemeye çalıştığım şey, bunu planlamadığınızı biliyorum ve eğer o doğum kontrol maddesini kabul etseydim, bu durumda olmazdık ve-"

"Böyle olduğu için mutluyum," diye kesti. "Sonunda hamile bilseydim, yine de her şeyi baştan yapardım."

Umut tohumları yeniden yeşermeye başladı. Ondan yıllarca uzak kalabileceğimi ve yine de onu sevebileceğimi fark ettim. Onu unutmak mümkün değildi. En azından hamilelikten memnundu.

"İkizler, ha," diye mırıldandı hayranlıkla. "Onları hissedebiliyor musun?"

Kısık sesle kıkırdadım. "Daha çok erken ama bazen bir şeyler hissettiğime yemin edebilirim." Bu his karşısında yüzüm güldü. "Muhtemelen mide rahatsızlığıdır, ancak daha sonraki hamileliklerde on üç hafta kadar erken hissedebileceğinizi okumuştum."

Eli hafifçe yuvarlaklaşmış karnıma dokunmak için uzandı ve havada durdu, ben de aldım ve oraya koydum.

"Tamam, şimdi bekle," dedim ona nazikçe. "Ben bir şey hissettiğimde, sen de hissediyorsan bana söyle."

Birkaç dakika hareketsiz kaldık ama hiçbir şey olmayınca omuzlarımı silktim ve şöyle dedim. "Belki de o kadar iyi bir fikir değildir. Saatlerce böyle oturabiliriz."

Parmakları göbeğimin alt kısmında nazikçe dolaştı ve bir anda dönüştüm. üzerinde.

"Bunun ideal bir şekilde gerçekleşmediğini söylemişsiniz," diyerek daha önce söylediklerimi tekrarladi kelimeler. "İdeal yol nedir?"

"Şey, bilirsin işte," diye cevap verdim rahatsız bir şekilde, parmakları hâlâ tenimde oynayıp onu dağlarken. "Normal yolla."

Kaşını kaldırdı. "Sanırım normal yoldan gebe kaldık."

Saç diplerime kadar kızardım ve gözlerimi devirdim. "Kristoff. Ciddiyim!"

"Ne demek istediğini bilmek istiyorum," diye ısrar etti.

"Şey," diye başladım bıkkınlıkla. "...normalde biriyle tanışırsın, çıkarsın, evlenirsin, bir ev alırsın ve çocuk yaparsın. İşe gir, patronunla yat, sonra da çocuk yap değil."

Elini üzerimden, parmaklarını tenimden hiç çekmedi. "O zaman evlen benimle."

Şok içinde ona baktım ve yüzünde bir mizah belirtisi aradım. Hiç yoktu. Hamile olduğum için mi evlenmek istiyordu?

"Hellooooo," diye bir bağırış geldi ve hepimiz kim olduğunu görmek için döndük. Omzumun üzerinden baktım ve şaşkınlıkla gördüklerimi anlamaya çalıştım. Bize doğru gelen Samuel Jr. kendinden emin adımlarla yürüyordu ve yüzünde geniş bir gülümseme vardı.

"Bakın kimi buldum," dedi uzanıp beni yanağımdan gagalarken.

"Ne... nasıl... geldin?" Kekelememe çok güldü.

"Büyüleyici villanıza gittim ve Hırvat komşunuz sizi burada bulabileceğimi söyledi. Ne güzel bir sahil noktası!"

Kumsala göz gezdirirken, eli hâlâ karnımda olan Kristoff'un karşı tarafına oturdu ama elini hiç çekmedi.

Gülümsedi ve Betty ve Rick ile birlikte tüm çocukların bulunduğu sığ suyu işaret ederek, "Bunlar senin çocukların mı?" diye sordu.

"Ah, evet. En küçüğüm Sierra, ortancam Saoirse ve en büyüğüm Sienna."

"Kardeş oldukları kesinlikle belli," diye gevezelik etti ve onlara salladı. "Merhaba kızlar, ben Samuel."

Merhaba diye mırıldandılar ve oyunlarına devam ettiler. Betty'nin sorgulayan bakışını fark ettim ve omzumu silktim. Genelde çok arkadaş canlısı olan ve yeni insanlarla tanışmayı seven Saoirse bile ilgisizdi. Belki de sonunda bazı sınırları öğreniyordu.

"Merhaba Kristoff," diye selamladı Samuel onu. "Gemma bana işten söyledi. Ama görünüşe göre sen onun üzerine titremekten vazgeçemiyorsun." Hâlâ karnımın üzerinde duran elini işaret etti.

"Burada ne yapıyorsun Samuel?" Kristoff bir şey söyleyemeden ona sordum.

"E-posta ve telefon yerine işimizi birlikte halletmek istedim," diye cevap verdi ve Kristoff'a baktı. "Gerçi onun burada olduğunu bilmiyordum."

"Tanrım," diye mırıldandım. "Bu yaz herkes geliyor mu?"

Yüzümde şaşkınlık ve inançsızlık okunuyor olmalı ki kıkırdadı ekledi, ", biliyorum. Birlikte çok daha hızlı ilerleyeceğiz ve yanıldığım zaman bana söylemekten korkmuyorsun."

"Çoğu zaman öyle olur Samuel," diye karşılık verdim kuru bir sesle.

"Hadi, Gemma." Aslında bunun iyi bir fikir olduğunu düşünüyordu. "Bir an önce başlamak istemiyor musun?"

"Anlıyorum ama insanların alanına ve mahremiyetine saygı duymak diye bir şey var," diye homurdandım. "Nereye geleceğini nasıl bildin?"

"Kimberly söyledi," diye yanıtladı çocuksu bir tavırla. "Ben de seni görmek istedim. Seni özlemiştim. Beni gördüğüne sevinmedin mi?"

". Yine de gerçekten aramalıydın." Ona gülümsemekten kendimi alamadım. "Nerede kalıyorsun?"

"Zagreb'de iki gece kaldım ve bu sabah sizi bulma umuduyla yola çıktım."

"Yani bir oteliniz yok." Bunu bir sorudan çok bir ifade olarak söyledim. Başını sallayarak şüphelerimi doğruladı. "Bu çok aptalcaydı. Tüm oteller büyük ihtimalle doludur."

Hiçbir şey söylemedi, ben de başımı salladım. sorumsuz davranışlar. "Ve birlikte bir şirket kuruyoruz... Burada kalabilirsin, ama bir şikayet duyarsam..." Cümlemi bitirmedim, sadece tehditkâr bir şekilde ona baktım. Belki o kadar da tehditkâr değildi çünkü yüzüne kocaman bir gülümseme yayılmıştı.

"Teşekkür Gemma," diye cevap verdi mutlu bir şekilde. "Beni sevdiğini biliyordum." Kristoff'a meydan okuyan bir bakış attı.

"Bu yaz nasıl bu kadar kontrolden çıktı?" Kendi kendime mırıldandım. Beni duydu ve tekrar gülümsedi. "Samuel, Kristoff'u kışkırtmak yok, anladım." Küçük bir çocukla ya da bir köpekle konuşuyormuşum gibi ses çıkardığım için kendimi çok kötü hissettim.

Bana o çocuksu gülümsemesini verdi ve diğerlerine kendini tanıtmaya gitti. *Yemin ederim hamile olmasaydım şu anda bir içki içerdim.*

Kristoff'a dönüp baktım, Samuel'i gördüğüne sevinmiş gibi görünmese de kızgın da değildi. Hmmm, belki bazı gelişmeler olur?

Yirmi Dördüncü Bölüm

T Grup olarak akşam yemeğimizi koyumuza bakan ve Adriyatik'in en güzel manzarasına sahip tepedeki en sevdiğim restoranda yemeye karar verdik. Sanki yukarıda bir yerdeymişsiniz gibi hissettiriyordu.

bulutlara, güzel yeryüzüne ve denize bakıyor.

Akşam yemeği için dışarı çıkmak mükemmel sonuç verdi çünkü kendimi yorgun hissediyordum ve çocuklarımdan başka kimseye ev sahipliği yapma ya da ikramda bulunma havasında .

Hmmm, belki Kristoff da sahilde bebekleri hissetmeye çalıştığından beri büyüleyiciydi. Samuel geldiğinden beri yalnız bir anımız bile olmadı ve dünkü ifşaatım hakkında ne düşündüğünü ve hamile olduğum için mi evlilik konusunu açtığını merak etmeden edemedim.

Plajdan döndükten sonra kızları yıkadım ve giydirdim.

Ben hazırlanmaya gitmeden önce, hepsi aynada kendilerine hayran hayran bakıyorlardı.

Onlara baktığımı fark ettiklerinde hepsi gülümsedi ama büyük aynanın önünde kaldılar.

"Bak anne... biz çok güzeliz!" Saoirse haykırdı, sesinde zerre kadar alçakgönüllülük yoktu.

"Kızlar, gerçekten... aynada kendinize bakmaya devam ederseniz kibirli olacaksınız. Ve evet, çok güzel görünüyorsunuz." Küçüklerim döndüler ve sarılmak için yanıma geldiler.

"Tamam, aşk böcekleri," diye mırıldandım onları kucaklarken. "Gidin oynayın."

Onlar hızla ayrılırken gülümsedim ve hazırlanmaya başladım. Hızlı bir duş, fön, biraz maskara ve hazırdım. Hamilelik hormonlarımda da yardımıyla saçlarım uzamış ve daha da gürleşmişti.

durum. Saçlarımı yüksek bir at kuyruğu yaptım, saçlarımı yüzümden uzak tutmasından ve elmacık kemiklerimi vurgulamasından oldukça mutluydum. Beyaz straplez elbisemi giydim.

Dizlerime kadar inen ve vücudumu bolca sararak plajdaki güneş ışıltısını ortaya çıkaran elbisemi, sade bir çift beyaz düz sandaletle tamamladım.

Aceleyle merdivenlerden inip herkesin beklediği terasa çıktım. Ama sadece Kristoff'u ve onun bana bakışını fark ettim.

Teras kapısından çıktığımı gören Betty, "Nihayet," diye haykırdı. "Vay canına, Gemma."

Kristoff, Jonathan ve Rick daire şeklinde dururken, Jack ve Sienna ile birlikte küçükler birbirlerini kovalıyorlardı.

"Ne?" Güldüm. "Hamile bir kadın için fena değil mi?"

"Herkes hazır mı?" Sophie ve Samuel'in burada olmadığını fark ederek etrafıma bakındım. "Sophie ve Samuel de geliyor mu?"

"O bizden önce gitti," diye yanıtladı Jonathan. "Ve Samuel'in neyin peşinde olduğunu kim bilebilir?"

Tam o anda Samuel avlu kapısından içeri girdi ve çocuksu gülümsemesini takındı. Ağzından çıkacak bir sonraki şeyin iltifat olacağını biliyordum. Bu adam aynı anda hem zor, hem eğlenceli, hem hoş, hem de yorucu olabiliyordu. "Birinin aklını başından almaya hazır gibi ," dedi ve ardından ekledi, "Bütün kıyafetlerimi çıkarabilirsin."

Başımı salladım ve Kristof'a doğru yürüdüm.

"Samuel," Kristoff'un sesi sakindi ama içinde biraz da tehdit . "Gemma'nın yanında kıyafetlerini çıkarmadığından emin ol."

Bir yandan gülümserken bir yandan da gözlerimi deviriyordum. "Hepimiz hazırız o zaman?"

Birkaç araçla gideceğimiz için Betty hızlıca insanları eşleştirmeye başladı. Jonathan, Betty, Jack ve Sienna ile gidiyordu. Rick bütün küçükleri aldı. Bana da Kristoff ve Samuel kaldı.

"Hadi, Gemma," Samuel kolunu bana doladı. "Hadi gidelim. Arabayı sen mi kullanacaksın yoksa ben mi kullanayım?"

Hem Kristoff hem de ben aynı uyardık. "Samuel!"

Samuel'den uzaklaştım ve Kristoff'a yaklaştım. Ne yaptığımı fark edince geri çekilmek istedim ama o beni kendine çekti ve eli belime dolandı. Bana o kadar yakın duruyordu ki sıcaklığını hissedebiliyordum.

"Nasıl olduğunu anlıyorum," diye şakayla karışık takıldı Samuel.

"Evet." Kristoff'un sesi sertti ama alttan hak iddia ettiğini hissediyordum. "Hadi, Gemma." Elini belime koydu ve yürümeye başlamam için beni dürttü. "Bence sen sürmelisin, çünkü bölgeyi daha iyi biliyorsun."

"Tamam," diye cevap verdim nefes nefese. Elini üzerimde hissetmek içimi ürpertti ve onu üst kata, yatak odama sürüklemek ve akşam yemeğini unutmak istememe neden oldu.

Belki de bebeklerine hamile olduğum için karşı bu kadar yumuşak davranıyorumdur. Ya da belki sadece aptalım!

Samuel o anı bölmeden önce sahilde yaptığı teklifi düşündüm. Ciddi miydi? Yoksa benimle birlikte olduğu için

Hamile mi? Keşke emin olsaydım. Tanıştığımızdan beri onun için kimsenin olmadığını söyledi. Benim için de başka kimse olmayacaktı. Onunla birlikte yaşlanmak istiyordum ve umarım o da bunu istiyordur.

Jeep'imın kapısını açtı ve ben de koltuğa kaydım, elbisem kazara yukarı doğru çekilerek kalçamı ortaya çıkardı. Gözleri orada oyalandı. Hemen aşağı çektim, o da kapıyı kapattı ve gelip yolcu koltuğuna oturdu. Samuel arkadaydı.

Kristoff kolunu rahatça koltuğuma doladı ve parmakları saçlarımı parmaklarına dolayarak at kuyruğumla oynuyordu. Jeep'i vitesine taktım ve bizi restorana doğru kısa bir mesafeye götürdüm.

Beş dakika içinde park etmiş ve cipten inmiştik. Samuel tüm bu süre boyunca konuşurken, Kristoff ve ben ise tüm bu süre boyunca sessiz kaldık. Hepimiz restorana girdiğimizde Sierra, Saoirse ve Sienna bize doğru koşullar ve bana sarılmadan önce Kristoff'a sarıldılar.

"Ben de geldiğin çok mutluyum Kristoff." Saoirse ıslı ıslıldı.

"Tamam, millet. Neden hepimiz gidip ?" Bize doğru yaklaşmakta olan restoran sahibine dönerek öneride bulundum.

"Merhaba, Bay Giovanni. Son dakika değişikliği için üzgünüm. Bir kişi daha ekleyebilir miyiz? Hep birlikte sıkışabiliriz," diye Hırvatça sordum, özür dileyerek gülümsedim.

"Merak etmeyin," diye cevap verdi kırık dökük İngilizcesiyle. "Oturacak yer buluruz."

"Gemma ve kızların yanına oturacağım." Kristoff'un isteği, istediğini elde etmeye alışkın olduğunu gösteriyordu. Onun talepkâr ses tonu karşısında biraz ürperdim ama Bay Giovanni buna hiç aldırıyor gibiydi.

"Anlıyorum. Biz bunu " diye karşılık verdi, hepimizi yerleştirmek için uzaklaşırken gülümsüyordu.

"Kristoff, insanlara patronluk taslamayı ." Ona sessizce söyledim.

Birkaç dakika içinde hepimiz masaya oturduk ve Kristoff ve kızlarım en iyi manzaraya sahip bir yer bulduğum için minnettardım. Onun bizimle olmasının ne kadar doğru olduğunu hissetmek gerçekten rahatsız ediciydi. O benimle ve kızlarla birlikteyken aile gibi hissediyordum.

Sienna Jack'le sohbet ederken o da dikkatini Saoirse ve Sierra'verdi. Betty ve Sophie'nin bakışlarını yakaladım.

Sanki senkronize olmuşlar gibi ikisi de aynı anda bana göz kırptı. Gülümsemekten kendimi alamadım ve başımı salladım. Sessizce 'hayır' dedim ama ikisi de güldü ve evet anlamında başlarını salladı. Betty önce Kristoff'a sonra tekrar bana baktı ve yüzüne kocaman bir gülümseme yayıldı.

Bu gece biriyle yat, diye bağırdı Betty ve ben neredeyse suyumdan boğuluyordum, bu da onun yüksek sesle gülmesine neden oldu. Herkes aramızdaki küçük şakayı anlamaya çalışarak bir ileri bir geri baktı.

"Siz ikinizin şakaları bitti mi?" Samuel de işin içine girmeye çalıştı.

"Evet, işimiz bitti," diye cevap verdim ona tatlı tatlı gülümseyerek. "Ve sakın

Kıskançsın Samuel. Bu sana hiç yakışmıyor. Senden çok daha havalı ve komik olmamıza engel olamayız."

"Bebeğim, sen daha benim komikliğimi görmedin," diye karşılık verdi. "Oh, gördüm... ve o kadar da komik değil."

Çocuksu bir gülümsemeyle, " zaman siz hanımlar bana bu kadar komik olanın ne olduğunu söyleyebilir misiniz?" diye sordu.

"Hayır," dedi Betty ona.

"Muhtemelen Gemma'nın hamileliğiyle ilgili gizli bir şeyler konuşuyorlardır," diye araya girdi Jonathan.

"Hamile misin?" Samuel'in yüzü şokla doluydu. "Şaşılacak bir şey yok..."

Samuel sözünü kısa kesti.

"Neye şaşmamalı?" Ben sordum.

Rahatsız görünüyordu ve sonunda, "Biraz kilo almış gibi görünmene şaşmamalı," dedi. Eğer bakışlar öldürseydi, Samuel ölmüş olurdu. o noktayı. "Yani, şişman falan değilsin... sadece kadar... sıska değilsin," diye kekeleydi konuşmasını bitirdiğinde.

Jonathan ve Rick onu sırtından tokatladılar.

"Dostum, bunu bir kadına ASLA söylemezsin!" Rick başını sallayarak söyledi. Kristoff'un yüzünde geniş bir gülümseme vardı ve bakışlarımı ona çevirdim.

"Bu kadar komik olan ne?"

"Bundan sonra Samuel'in rakibim olması konusunda endişelenmeme gerek yok," diye mutlulukla tüm gruba duyurdu.

Herkes kahkahalara boğuldu ve ben de alaycı bir şekilde omzumu ona çarptım. "Yemin ederim, Kristoff. Sen delisin!" Ona aptal gibi gülümsedim, kendimi mutlu ve sersemlemiş hissediyordum.

Herkes çok rahatlamış görünüyordu. Tüm çocuklar oynamak için yerde küçük taşlar buldular, kendi oyunlarında ve hayal güçlerinde kayboldular, Sienna ve Jack kendi baloncuklarındaydı ve yetişkinler masanın her yerinde akan şarabın tadını devam ettiler.

Bakışlardan kaçınmak için görüşümü kenara çevirdim ve manzaraya hayran kaldım. Tanrım, bu manzaradan asla bıkmayacağım. Sanki cennetteymişsiniz de dünyayı izliyormuşsunuz gibi hissediyordum. Manzara her seferinde nefesimi kesiyordu.

"Buranın neden en sevdiğin restoran olduğunu anlayabiliyorum." Kristoff'un sesi beni düşüncelerimden uyandırdı. Bana yakındı ve manzaranın tadını çıkararak üzerime bakıyordu. "Manzara inanılmaz."

"Öyle değil mi?" Sesim hülyalı geliyordu. "Benim yerime oturmak ister misin? Bu manzarayı birçok kez gördüm ve senin de ilk sıradan keyfini çıkarmanı istiyorum."

"Hayır, değil. Sen oldukça küçüksün, bu yüzden ilk sıradaymışım gibi buradan harika görebiliyorum." Gözleri ufukta değil, benim üzerimdeydi. Ben biraz rahatsız bir şekilde kıpırdandım ve o da bana "Bunun en sevdiğin kısmı nedir?" diye sordu.

restoran?"

"Kesinlikle manzara. Yani, buradan bakınca kendinizi cennette gibi hissetmiyor musunuz?" Nefes nefese cevap verdim. "Yemekleri de harika ama bu manzaraya sahip bir ev için bu konuma sahip olmak, hayal edebiliyor musunuz? Ve sahibinin bu restoranın etrafında yaklaşık beş dönümlük bir arazisi var, bu yüzden mahremiyet sağlıyor." Güneş ufukta yavaş yavaş batarken tekrar manzaraya baktım. "Cennete en yakın his bu olmalı," diye mırıldandım.

"Evet, oldukça inanılmaz," diye karşılık verdi.

Düşünceli bir şekilde ona baktım. Hissettiğim sinyaller karışık ve bundan ne anlam çıkarmam gerektiğinden tam olarak emin değildim.

"Annem sürekli seni soruyor." Bu yorum bir anda ortaya çıktı.

"Birkaç gün önce beni aradı," dedim ona, konuşmanın ne kadarını paylaşmam gerektiğinden emin olmadan.

"Karşı koyamayacağını düşündüm," diye yanıtladı. "Büyükanne olacağı için çok heyecanlı." Sonra kimsenin duymaması için alçak sesle ekledi. "Eve gel

Gemma."

"Eylül'de eve döneceğim," dedim ona gönülsüzce.

Müzik daha da yükseldi ve neler olduğuna bakmak için başımı kaldırdım. Betty ve Sophie dans ediyorlardı, rahat ve mutluydular.

"Gemma, gel bizimle dans et?" Betty sanki futbol sahasındaymış ve ben de sahanın karşı tarafındaymışım gibi bağırdı.

"Sanırım dansı erteleyeceğim," dedim ona, dans hareketlerine gülerek. "İkiniz de dikkatli olsanız iyi olur! Bizim böyle dans edersek kalçamızı kırabiliriz."

Bütün erkekler güldü ve onlara katılmak için ayağa kalktı. Rick yanıma geldi. "Hadi, Gemma..." Elimi nazikçe tuttu.

Kristoffun . "Hadi onlara nasıl dans edileceğini gösterelim. Tıpkı üniversite yıllarımızda yaptığımız gibi."

Yüksek sesle güldüm. "Sen delisin, Rick. Sanırım üniversite yıllarımızda insanlara aptalların nasıl görüldüğünü gösterdik." Kristoff'a baktım. "Hemen döneceğim."

Yüksek sesli dans müziği çalmasına rağmen Rick kolunu belime koydu ve daha geleneksel bir dansa başladık.

"Her şey yolunda mı Gemma?" diye sordu, etrafımızdaki sarhoş ve gürültülü dansçıların arasında yavaşça ilerlerken. Bizi onların yolundan uzak tutmaya dikkat ediyordu.

"Evet," diye cevap verdim ve nazikçe gülümsedim. "Benim için endişelenmeyi bırakmalısın Rick."

"Deneyeceğim," diye söz verdi alnıma hızlı bir öpücük kondurarak.

"Sadece senin mutlu olmanı istiyorum ve onun yanında mutlu görünüyorsun."

Kristoff'a dönüp baktım. Sierra ve Saoirse ile konuşuyordu ve sanki bakışlarımı hissetmiş gibi başını kaldırdı. Ona gülümsedim ve göz kırptım. O bana gülümsedi ve o anda kalbim durabilirdi ve mutlu bir kadın olarak ölebilirdim. Bu gülümseme... kalbinizi eritebilir ve kırabilir! Rick'e dönüp baktım.

"Haklı olduğunu biliyorum Rick," dedim ona içimde bir teslimiyetle.

"Sadece bunu nasıl yapacağımı bilmiyorum."

"başla... Kristoff, seninle sonsuza dek birlikte olmak istiyorum... ve hepsi bu. Oradan konuyu anlayacaktır." Keşke o kadar kolay olsaydı. Rick'in her zaman bu kadar gerçekçiydi.

"Dün gece ona Jack'le olan evliliğimden bahsettim," diye mırıldandım usulca. "O ne dedi?"

Omzumu silktim. "Ona bunu ve bana güvenip güvenemeyeceğini düşünmesini söyledim."

"Bugün onu takip ettin mi?" Başımı salladım. "Yapmalısın."

Bariz olanı ifade ediyordu.

Ona sarıldım ve nazıkçe, "Aile olduğumuz için çok mutluyum. Birlikte çok şey atlattık."

"Ben de sevindim Gemma. Mutlu olma sırası sende." Rick'in kasvetli sesi bakışlarıyla uyumluydu.

Biz yüksek sesli müzik eşliğinde sessizce dans etmeye devam ederken grubun geri yüksek sesle gülüyor ve çılgınca dans ediyordu.

Kristoff temkinli bir ifadeyle sözümüzü kesti.

"Araya girebilir miyim?" Kristoff Rick'e sordu.

"Evet, elbette." Rick kenara çekilerek onun yerini almasına izin verdi. Bu, Betty'nin doğum günü kutlamasındaki deja vu gibi hissettirdi. Kristoff elimi tuttu ve diğer elini belime koyarak beni kendisine yaklaştırdı.

"İyi vakit geçiriyor musun, Kristoff?" Sesim soluk soluğaydı, onu bana bu kadar yakın hissetmek gergindi.

"Evet, ama görünüşe göre mürettebatın geri kalanı kadar iyi vakit geçirmemişler." "Hiç kimse onlar kadar iyi vakit geçiremeyecek. Betty bir parti

hayvan!"

"Evet, öyle görünüyor." Arkasına bakma zahmetine bile .

Yüksek sesli müzik aniden kesildi ve ne olduğunu anlamak için etrafıma bakındım. Birkaç saniye sonra Jason Aldean'ın "Got What I " şarkısı çalmaya başladı. Kristoff beni kendine doğru çekti, onun vücudu ve benimki birbirine mükemmel bir şekilde uyuyordu. Hareketleri pürüzsüzdü ve birlikte "Got What Got" şarkısının sesiyle hareket ettik.

Aşk şarkısını hep bir ağızdan söyledik. Sanki daha önce milyonlarca kez birlikte dans etmişiz gibiydi.

O kadar yakındık ki tenindeki kolonyanın kokusunu alabiliyordum.

Gözleri benimkileri hiç bırakmadı. "Gemma, benimle eve gel."

Sesinde gerçekten yalvarma vardı. Kristoff Baldwin, kadınların peşinden koştuğu ateşli ve seksi milyarder, benden onunla eve gitmemi istiyordu. Çok istekliydim, tedbiri elden bırakmamalıydım ama onun güvenine ihtiyacım vardı.

"Hep birlikte eve dönüyoruz," diye cevap verdim içim acıyarak, mizaha başvurmaya çalışarak. "Yazın geri kalanı için oda kiralamıştınız, hatırlarsanız... Söylemem gerekirse, oldukça makul bir miktara."

Dudakları büyüleyici bir gülümsemeye dönüştü, bakışları benden hiç ayrılmadı. "Zor bir müzakerecisin ama ne demek istediğimi anlıyorsun Gemma. Sen

ve kızlar... neden benimle eve dönmüyorsun?"

Yüksek sesli kahkahalar bana onun yoğun bakışlarından uzaklaşmak için iyi bir bahane verdi.

"Benimle geri gelmeni ve bu işi çözmemizi istiyorum," Kristoff'un sesi bir okşama gibiydi ve kararlılığımı zayıflatıyordu. "Benimle W&W'de çalış."

"Senin için çalışmaya geri dönmeyeceğim,
Kristoff." "Neden?"

"Kristoff, senin için çalışmak bana göre değil." Gözlerinin içine baktım, sesim nazikti. "Bunu yapmayı hiç istemedim... Ne kadar çaresiz olursam olayım, o işi asla kabul etmemeliydim."

"Pişman mu söylüyorsun?" Sesi sessizdi ama altında pek çok duygu yatıyordu.

Pişman ? Kendi kendime merak ettim. Hiç kimse bana kendimi Onun gibi. Onun yanında canlandığımı hissettim. O benim şehvetli tarafımı ortaya çıkardı. Yatak odasında vahşi tarafımı ortaya çıkaran tek kişi oydu. O olmasaydı frijit bir kadın olduğumu düşünerek ölebilirdim.

"Hayır, pişman değilim," diye cevap verdim ona hiç şüphe duymadan. Kristoff derin bir nefes verdi. "Samuel ile bir şirket kuracağım için oldukça heyecanlıyım."

"Ne tür bir şirket?" Sorusunun merak uyandırıcı olmasına şaşırmıştım, öfke ya da kızgınlık yoktu, sadece hafif bir merak vardı.

Geniş bir gülümsemeyle ona her anlatmaya başladım. "Ve yüzde ellisine sahip olacağım," diye heyecanla bitirdim.

"Eğer benim için çok heyecanlanır ve gülümsersen şirketimin yüzde ellisini sana veririm," dedi gülümseyerek.

"Bunu yapamazsın ve aynı şey değil," dedim ona. "Sıfırdan kendin inşa ettiğinde çok daha fazlası oluyor." Başını salladı ve ben de hemen ekledim, "Ama sen bunu bilirsin."

"Sana ihtiyacım var," sesi yumuşak bir okşamaydı ve bir yaz esintisiyle ona ihtiyacım olduğunu söylemek dilimin ucundaydı.

"Yine aynı anlaşmazlıkları yaşırdık," diye iç geçirdim. Tanrım, evet demek . "Kontratı imzalamayacağım ve senin güvenmek için buna ihtiyacın var gibi görünüyor.

Ben."

Bana aksini söyleyeceğini umarak birkaç saniye bekledim ama yerine yanağıma tüy kadar hafif bir öpücük kondurdu.

"Evlen benimle," diye bugün ikinci kez sordu.

Beni sevdiğini söylediğini duymak istedim. "Neden benimle evlenmek istiyorsun? Hamile olduğum için mi?"

"Hayır," diye cevap verdi, sesi kararlıydı. "Çünkü sen benim istediğim ve ihtiyaç duyduğum her şeysin. Beni topraklıyorsun, beni tamamlıyorsun, seninle ilgili her şeyi seviyorum. Sen, kızlar ve ikizler benim ailemsiniz. Gözlerimizin buluştuğu ilk andan itibaren, beni istesen de istemesen de seninim."

Olduğum yerde durdum. Sözleri evime çarptı.

Şarkı bitti ve Sierra'nın ağlama sesini duyunca kızlarıma ve Sierra'nın esnediğini ve gözlerini ovuşturduğunu gördüm. Yüksek sesle müzik geri geldi.

Eve gitmeye hazırdım. Kristoff'a bakarak, ona çocuklarımla birlikte istediğim ve sevdiğim her şey olduğunu söylemek istedim ama kelimeler dudaklarımdan çıkmıyordu. Bana güvendiğini söylemesini istedim.

"Çocukları eve geri götüreceğim. Yatma vakitleri çoktan geçti," dedim ona, sesim biraz gergindi. Tanrım, onu istiyordum, o kadar çok istiyordum ki canım yanıyordu. "Çipimi sana bırakabilirim. Bir taksi çağırırım."

"Hayır, ben de seninle geliyorum. Ben sürerim." "Kristoff," diye başladım ama sözümü kesti.

"Ben de seninle geliyorum." Sesi kendinden emin ve kararlı geliyordu.

Omuzlarımı silktim, onunla tartışamayacak kadar yorgun ve duygusal olarak tükenmiştim. Çocukların yanına doğru yürüdüm. Deniz, kumsal ve temiz hava hepsini erkenden yatırmıştı.

Ben hepsine "Kim eve gitmeye hazır?" diye sorarken Kristoff da benimle birlikte diz çöktü.

Jack ve Sienna da dâhil olmak üzere hepsi bu fırsatın üzerine atladı.

"Pekâlâ o zaman," diye mırıldandım. "Sanırım hepimiz eve gidiyoruz."

Sierra yanıma geldi ve ellerini yukarı kaldırdı. Onu dikkatlice kaldırdım, kalçamın üzerine oturttum, böylece bebeğimin yumrularına baskı yapmadı.

Kristoff, Saoirse'yi aldı ve geri kalanlar sadece yürüdüler. Rick de bizimle gelmeye hazır bir şekilde yanıma geldi.

"Rick, neden sen kalıp diğerlerini getirmiyorsun?" Kristoff dedi ki. "Alkol almayan bir tek sen. Çocukları biz alırız ve hepsini yatırırız."

Rick bana baktı, ben de başımı salladım.

"Tamam o zaman," dedi Kristoff'a. "Muhtemelen hepinizle yarın görüşürüz."

Tüm çocukların arabanın arkasında uyuyakalması iki dakika, eve dönmemiz toplam beş dakika ve tüm çocukları arabaya koymamız da beş dakika sürdü

Çocukları yatırmak.

Sierra'nın örtülü uyumayı sevdiğini bildiğimden üzerine hafif bir çarşaf çektim ve odadan çıkmak için döndüm. Kristoff yatak odasının kapı çerçevesine yaslanmış, kollarını geniş göğsünün üzerinde kavuşturmuş beni bekliyordu.

Ben ona doğru yürürken, o koridora doğru ilerledi. Kapıyı arkamdan çektim. O kadar gergindim ki sanki ilk randevumdan sonra eve bırakılıyormuşum gibi hissediyordum. Elini koydu ve beni nazikçe odalarımıza doğru itti. Sessizce yürürken kalbim gümbür gümbür atıyordu. Onu çok istiyordum. Hiçbir erkeği onu istediğim kadar istememiştim ama bir yanım korkuyordu.

Bana neredeyse duymak istediğim her şeyi söyledi, o halde neden iç tartışmam devam ediyordu. Benim de onun güvenine ihtiyacım vardı! Odalarımıza bir dakikadan kısa bir sürede ulaştık ve aramızda sadece birkaç metre vardı. İkimiz de aynı anda durduk ve yüzümü ona döndüm.

"İyi geceler Kristoff," mırıldandım sessizce ve yakışıklı yüzüne baktım.

"Gemma." Sesi sıcak ve derindi. Hareket edemiyor ya da yüzüne bakamıyordum. "Sana tamamen ve tüm kalbimle güveniyorum. Biliyordum ki geçmişinizden şeylerdi. Şimdi nedenini anlayabiliyorum. Lütfen bize bir şans daha verin."

O kukuletalı yeşil gözler bana açtı ve bedenim ona o kadar uyum sağlamıştı ki onu istiyordu. İri eli nazikçe tutarken, diğer eli sırtımdaydı ve beni nazikçe kendine doğru çekiyordu. Başını aşağı eğdi, dudakları yavaşça dudaklarıma uzanıyordu.

Ellerim göğsündeydi, güçlü kaslarını ve parmak uçlarımin altında güçlü atan kalbini hissediyordum. Bedenim kendi kendine karar verdi. Aramızdaki mesafeyi kapattım ve onu nazikçe öptüm... tereddütle. Sanki hepsi buymuş gibi izni bulduğunda, sırtımdaki eli beni daha da yakınımaya çekti, bedenim ona yaslandı. Kalbim hızla çarpıyor, arzu beni eziyordu. Başı aşağı indi ve yumuşak dudakları dudaklarıma dokundu. Göz kapaklarım dalgalanarak kapandı, vücudunun getirdiği tüm hislerin tadını çıkarıyordum. benimkine yakın. Dili alt dudağıma değdi ve onu içeri almak için hevesle açıldım.

"Sana ihtiyacım var Gemma," diye fısıldadı dudaklarıma. Kollarım boynuna dolandı ve dudaklarımı dudaklarına bastırdım. Dokunuşu cennet gibiydi ve kokusu tanıdıktı.

"Ahhh... evet," diye bir inilti dudaklarımdan kaçtı. Geri dönüşü olmayan bir noktadaydım. Gözlerimi açmak ve kendime gelmek istemiyordum. Artık bunun her dakikasının tadını çıkarmaya kararlıyım.

Kontrolünü kaybetti ve tutarak beni kaldırdı. Bacaklarımı ona doladım. Öpüşü sertti, dili ağzımı keşfediyor, alay ediyordu. Ağzı boynuma doğru hareket etti.

Sersemlemiş bir halde yürüdüğünü fark ettim ve kapının kapandığını duydum. Beni yavaşça yatağa yatırdı, bacaklarımı açtı ve elleri bacaklarım boyunca ve uyluklarımdan yukarı tırmanıyordu.

Elbisemi yukarı itti, başımın üzerinden çekerek beni sadece sütyenim ve külotumla bıraktı. Parmaklarım gömleğine uzandı ve titrek parmaklarımla düğmelerini açmaya başladım. Vücudum yanıyordu, tenimin her yerine sıcak dokunuşunun tadını çıkarıyordum. Sanki parmaklarının okşadığı her yerde tenimi dağlıyor, beni yeniden onun yapıyordu. Ağzı yine benimkinin üzerindeydi.

Parmakları şişmiş seksimin üzerinde gezindi. Parmakları külotumun üzerindeyken ne kadar ıslak hissedebileceğini biliyordum.

Dudakları benimkileri bıraktı, boynumdan göğüslerime indi ve artık düz olmayan karnıma doğru ilerledi. Hafifçe yuvarlaklaşmış karnımı öptü ve bebeğimin çıkıntısını umursayıp umursamadığını merak ettiğim kısa bir düşünce aklımdan geçti.

Klitorisimdeki parmakları ovuşturdu ve alay etti ve düşünce geldiği gibi hızla kayboldu. Sıcak dudaklarını uyluğumun iç kısmında hissettim. Dili külotumun çizgisini yaladı ve usulca inledim. Parmakları külotumun altına girdi ve beni dokunuşuna maruz bıraktı.

"Oh," diye iç geçirdim. Külotumu çıkardı ve elleri bacaklarımı daha da ayırdı. Sıcak ve ıslak ağzı en hassas yerimi kapladı. Dili tembel daireler çizerek klitorisimi okşadı, parmakları beni ayırıp içeri daldı. Hayata tutunmaya çalışıyordum. Yumruğumu emdi ve kendimi onun ağzına doğru eğilirken buldum, ondan daha fazlasını istiyordum, dili beni daha sert, daha hızlı çalıştırıyordu. Nefes nefese kalışım arttı, sessizliği bozan iniltiler.

"Kristoff," diye fısıldadım dudaklarımı yalayarak. Sanki anlamış gibi emişini artırdı. Vücudumdaki basınç arttı ve daha önce hiç olmadığı kadar yoğundu. Çok yaklaştığımı biliyordum. Vücudum bir orgazmı patladı ve ona karşı sallandım, aşırı zevk içinde tükendim.

Pantolonundan kurtulurken kemeri şingirdadı. Kalbim kafesinde çılgınca çarpmaya başladı. Onu içimde istiyordum. Bunun akıllıca bir hareket olmadığını biliyordum ama umurumda değildi. Ona ihtiyacım vardı. Her yerim hassaslaşmıştı. Kalbimi açtım.

Gözler, ağır kapakların arasından ona bakıyordum. Bakışları üzerimdeydi, eğildi ve beni dudaklarımdan öptü, dilinde kendimin tadını alabiliyordum.

"Evet?" diye sordu o çok seksi, hisyrtılı sesiyle.

Ellerimi boynuna doladım, parmaklarım saçlarında. "Evet," diye cevap verdim boğuk bir fısıltıyla.

Ucu ıslaklığıma dokundu ve yavaşça içeri kayd, beni ayırdı, boynumu, kulak mememi kemirdi. Elleri kalçalarımı sahiplenerek tuttu, hareket etmeme izin vermedi. Kalçalarını içime doğru itti.

"Kristoff," diye fısıldadım. "Daha fazlasına ihtiyacım var." "Söyle bana." Sesi kulağımda yumuşaktı. "Becer beni, Kristoff."

Sanki kontrolünün son ipliği de kopmuş gibi, sikini sertçe itti. içime girdi, beni gerdi. Beni tamamen doldurdu ve dudaklarımdan bir iç çekiş kaçı.

İhtiyacımı hissederek ve ikimizin de acil taleplerini karşıladı. Tekrar sertçe ileri itmeden önce neredeyse tamamen geri çekildi. Daha hızlı ve daha sert itti, tekrar ve tekrar, itişleri güçlü ve her şeyi tüketiyordu. İçime giriyordu, yatak bedenlerimizin altında şikayet ediyordu. Onun gücü beni sınırdan tutuyordu, ateşim zonkluyordu, serbest bırakılmaya ihtiyaç duyuyordu. Neredeyse varmıştım.

"Aman Tanrım," diye inledim. "Daha sert, Kristoff..."

Kulağıma yaklaşan ağzı, ipeksi komutu beni çözdü. "Benimle gel, güzelim."

Bir zevk dalgası beni sertçe vurdu, vücuduma yayıldı. Dudaklarımda onun adı, içimde bir his dalgası sallanırken ona tutundum. O üzerimde titrerken ben de onun güçlü bedeninin altında titreyip inliyordum. Kulağıma inledi ve nazikçe ağzımı öptü. Kolları bana sarılmıştı ve beni kendine yakın tutuyordu.

O bana sarılırken sessizliği sadece ağır nefes alış verişlerimiz bozuyordu. Mutlu hissettim, içimde umut duyguları yeşerdi ve tüm düşüncelerimi bir kenara ittim. Sırt üstü yattı ve beni kendine çekti, bana sarıldı, nazikçe yanına yatırdı. Nefes alış verişimiz yavaş yavaş normale dönerken, onun sıcak bedeninin yanımda olmasının keyfini çıkararak uykuya daldım. Haftalardır ilk kez kendimi mutlu hissederek ona daha da sokuldum ve uykuya daldım.

Yirmi Beşinci Bölüm

B Pencereden süzülen sağ ışık beni uyandırdı ve yavaşça gözlerimi açtım, ışıktan kör olmuşum. Haftalardır kendimi bu kadar rahat ve iyi hissetmemiştim ve kendi kendime gülümsedim. Hareket etmeye başladım ve

güçlü kollar beni sardı. Dün geceyi hatırladım.

İyi hissetmeme şaşmamalı. Kristoff'la yattım.

Kristoff'un yakışıklı yüzünü görmek için döndüm. Kalbim bu adama olan duygularımla kabardı. Huzur içinde uyuyordu, siyah saçları dağınıktı. Onu unutmak için hiçbir umut yoktu, ne bedenim ne de zihnim başka birini isteyecekti. Dün geceyi ve onun sözlerini düşündüm ve gülümsemekten kendimi alamadım.

Etrafıma bakındım ve yatak odama geldiğimizi fark ettim. Onu uyandırmadığımdan emin olmak için yavaşça kollarından ayrıldım. Ayağa kalktım ve odanın içinde sessizce dolaşarak dolaptan kıyafetlerimi aldım ve işlemek için banyoya girdim. Banyo kapısını arkamdan kapatırken nefes verdim ve kapıya yaslandım. Ondan önce uyanmış olmam alışılmadık bir durumdu. Çabucak kıyafetlerimi giydim, yüzümü yıkadım ve dişlerimi fırçaladım.

Tuvaleti kullanıp kendimi sildiğimde kanı fark ettim ve donup kaldım. "Hayır, hayır, hayır," diye mırıldanmaya devam ettim. "Tanrım, lütfen hayır."

"Gemma?" Kristoff tam banyo kapımın önünde olmalıydı. "Neyin var?"

Bunun ne anlama geldiğini biliyordum. Çabucak çektim. "Gemma?" tekrar seslendi.

"İçeri gel," derken sesim titriyordu. Sözümü bitirmemi bile beklemedi ve çoktan yanıma gelmişti.

"Sorun ne?" diye sordu endişeli bir sesle.

Her an ağlamaya başlayabilirmişim gibi hissediyordum. "Panik yapma, tamam mı?" diye burnumu çektim. "Kanıyor, sadece birazcık." Bana donuk donuk baktı. "Önemli bir şey olmayabilir ama bir doktor bulsam iyi olacak."

"Sophie bir doktor, kadın doğum uzmanı," ve ben neden bu kadar sakin olduğunu merak ettim. "Seninle ilgilenecek. Onu yanımda getirmemin nedeni de bu."

"Tamam," diye mırıldandım. zahmetsizce kollarına aldı ve yatağa yatırdı.

"Sakin ," diye emretti. "Gidip onu getireceğim. Her şey girecek. O bebekleri doğuracağız."

Bir damla gözyaşı yanağımdan aşağı süzüldü. "Tamam." Ama içimde panik yükselmeye başladı.

Ben.

Beni kollarının arasına aldı. "Ağlama. O seninle ilgilenecek. her şey."

Ve hızla oradan ayrıldı, birkaç dakika sonra hâlâ pijamalarını giymiş olan Sophie ile geri döndü. doktor çantası vardı. Rick de onun arkasındaydı!

", " diyerek hepsini neşeyle selamlamaya çalıştım ama gözyaşlarımı tutmaya çalışmaktan burnum tıkanmıştı bile.

"Ne oldu?" diye sordu, endişeyle Kristoff ile Kristoff'un arasına bakarak Ben.

Sophie ona ölümcül bir bakış attı ve bana döndü.

"Paniğe gerek yok," dedi bana gülümseyerek. "Bazen hafif kanama cinsel ilişkiden sonra olur."

Yandığıma yemin edebilirim. Utancımdan iki elimi de yüzüme götürdüm.

"Ona söyledin mi?" Kristoff'a şok içinde sordum. Omzunu silkti ve yanıma oturmaya geldi. Rick hepimize şaşkın şaşkın baktı.

"Onunla yine mi yattın?" diye sordu.

"Rick!" Onu durdurdum. "Gitmek zorundasın."

"Paniğe kapılmana gerek yok," diye ekledi Sophie. "Ne de olsa bu hamile kaldın."

"Aman Tanrım," diye mırıldanıyorum. "Artık ölebilir miyim lütfen?"

Yüksek sesle güldü. "Benim gözetimimde değil. Tamam, rutin bir kontrol yapacağız ve sonra rahminizi muayene edeceğim."

Kristoff ona sakince, "Rick, Gemma bende," dedi. "Onunla ben ilgilenirim."

Ve en ufak bir şüphe duymadan, bunu yapacağını biliyordum. Rick'e döndüm ve ben daha ağzımı açmadan, "Ben ne zaman gerekli."

Sophie ona ters ters baktıktan sonra kapıyı işaret etti.

"Ben gidiyorum. Gidiyorum," diye mırıldandı ve sonra çıkarken ekledi.

"Şimdi ona ne konuştuğumuzu söylemenin tam zamanı Gemma." Ve yüzünde geniş bir gülümsemeyle yanımdan ayrıldı.

Kristoff'a doğru baktım. "Kalmak istediğine emin misin?"

"Hiçbir yere gitmiyorum," diye yanıtladı inatçı bir kararlılıkla. "Bunu birlikte yapacağız."

Başımı salladım ve "Sekse tövbe etmeliydim" mırıldandım.

Kristoff rahatlamak için elimi hafifçe sıktı, gözlerimiz kilitlendi ve bakışlarının tamamen bana odaklandığını . Kendime istediğim kadar yalan söyleyebilirdim ama onu asla unutamayacaktım. Tanrım, burada benimle olduğu için çok mutluydum.

"Bu arada, beni nasıl buldun?" Kaşlarımı hafifçe çatarak merak ettim. Dikkatimi dağıtacak bir şeye ihtiyacım vardı, sadece olası bir düşüğü düşünmemek için herhangi bir şeye.

"Jonathan." Sophie'nin Kristoff'a ters ters baktığını fark ettim ama bir şey söylemedi. "İtalya'da bir yatım vardı, o yüzden geçen hafta seninle birlikte olduğunu söyleyince Venedik'e uçtum ve yatı buraya getirdim."

"Burada olmana sevindim," diye itiraf ettim ve elimi nazikçe sıktı.

Sophie etkiliydi ve tüm rutin, normal şeylerden geçti - ateş ölçtü, tansiyon aldı, hatta biraz kan aldı ve sonra vajinal muayene yapmaya hazırdı.

"Kristoff, lütfen," diye yalvardım. "Bu çok utanç verici."

Elleri yüzümü tuttu ve beni dudaklarımdan öptü. "Bunu birlikte yapacağız."

Sophie merakla Kristoff'la bana baktı ve işaretimi bekledi. Sonunda başımı salladım ve o da hemen lateksini çekerek işe koyuldu. eldivenlerini giydi ve devam etti. Sadece iki dakika sürdü ve işi bitti.

İşi bittiğinde "Her şey yolunda," diye açıkladı. "Bu bebekler hiçbir yere gitmiyor. Kanama çok hafif, tahmin ettiğim gibi, muhtemelen cinsel ilişkiden kaynaklanıyor." Ve tam da daha iyi olamayacağımı düşünürken Daha da utanarak ekledi, "Siz ikiniz sert sekse biraz ara vermek isteyebilirsiniz. Daha hafif bir versiyonunu deneyin." Sanki gelmiş geçmiş en komik şakaymış gibi kıkırdadı.

"Tanrım." Yerin beni yutmasına hazırdım çünkü bu utanç vericiydi. Sophie'nin gözlerinin içine bile bakamıyordum.

Eşyalarını topladı ve hemen odamdan çıktı.

Beni kollarına aldığı anda daha odadan bile.

"Hayatımın en kötü birkaç dakikasıydı," diye mırıldandı bana karşı. Başımı kaldırıp ona baktım ve yüzündeki stresi fark ettim.

"Özür dilerim," diye fısıldadım sessizce. "Sanırım panikledim."

"Bir şeyler söylemen iyi oldu ve şimdi her şeyin yolunda olduğundan ." Sanırım onun da bunu ne kadar çok istediğini fark etmemiştim. Birkaç dakika boyunca bu şekilde birbirimize sarılıp kaldık.

"Gemma," diye başladı Kristoff sessizce. "...Rick'le bana söylemen gereken ne hakkında konuştunuz?"

Sessizlik bir süre devam etti ve ben de bunu ona söylemenin en iyi yolunu düşündüm.

"Neden benimle evlenmiyorsun?"

Gözlerimi onunkilere çevirdim ve yüzü ciddiydi.

"Ben... ben," diye kekeliyordum, ondan uzağa bakıyordum. Eli nazikçe çenemi tuttu ve beni ona bakmaya zorladı. Bakışlarımı büyük bir yoğunlukla tuttu,

Sanki ikimizin de hayatı buna bağlıymış gibi. "Söyle bana," diye emretti.

"Seninle evlenmek istemediğimi söylemedim," diye mırıldandım, bakışlarımız birbirine kilitlenmişti. "Hamile olduğum için benimle evlenmek istemenden . Sözleşmeden evliliğe geçiş yaptın ve ben karışık sinyallerle mücadele ediyorum."

Düşünceli bir şekilde beni izledi ve sonra başladı. "Seni sadece kendime saklamak için sözleşmeyi imzalamanı istedim. Senin için tek kişi olmak istedim."

"Öyleydin," dedim ona sessizce ve ekledim. "Sen benim için tek kişisin. Benimle evlensen de evlenmesen de muhtemelen benim için tek kişi sen olacaksın."

"İçimde kalan son nefese kadar senin için tek kişi olmak istiyorum." sesi alçak bir . "Senin her şeyin olmak istiyorum, tıpkı senin benim her şeyim olduğun gibi. Bedenini ve ruhunu istiyorum ama en çok da kalbini istiyorum. Çünkü seni gördüğüm andan beri benim kalbim sende."

Uzun zamandır duymak can attığım sözleri duyunca gözlerim yaşardı. O da beni istiyordu, en az benim onu istediğim kadar. Çok sevdiğim o güzel yüzüne bakmaya devam ettim.

"Bir şey söyle Gemma," diye inledi.

"Seni seviyorum," diye fısıldadım sessizce, bir damla gözyaşı yanağımdan aşağı süzülürken. "Seni iyi ya da kötü istiyorum. Aptal hormonlar." Gözyaşlarımı sildim.

Mırıldanıyorum.

Sanki ihtiyacı olan tek şey buymuş gibi beni doğru çekti ve sıkıca sarıldı. "Tanrı'ya şükür, çünkü sensiz yaşayamazdım." Sesi en yumuşak okşamaydı. "Benimle evlen çünkü seni seviyorum. Sonsuza dek benim olmanı istiyorum, ben de sonsuza dek senin olmak istiyorum."

OceanofPDF.com

OceanofPDF.com

Sonsöz

OceanofPDF.com

ALTI HAFTA SONRA

"S Betty bana, "En çok kıpırdanıyorsun," diye yakındı. "Saçını ." "Saçımı unut," diye karşılık verdim geniş bir gülümsemeyle. Tanrım, ben

O kadar mutluydum ki patlayabilirdim. "Kristoff yatak odasında biraz sertleştiğinde nasıl olsa şey berbat olacak. Törenden sonra biraz sapıkça şeyler deneyeceğiz." Gülümseyerek ona göz kırptım.

"Tanrım, bunu bana neden söyledin?" Betty kıkırdadı. "Benim ayrılmış en iyi arkadaşşıma ne oldu?"

Omuzlarımı silktim ve ikimiz de kahkahalara boğulduk. Baktım Aynadaki kadın. Kahverengi saçlarım kalın dalgalar halinde sırtımdan aşağı dökölüyor, yatın penceresinden giren güneş ışığı saçlarımdaki sıcak tonları ortaya çıkarıyordu.

Viski kahvesi gözlerim parıldıyor ve mutlu bir ışıltıyla bana bakıyordu. Hafif makyaj gözlerimi, dudaklarımı ve yüksek elmacık kemiklerimi vurguluyordu ama bunun dışında neredeyse hiç makyaj yapmamıştım. Plaj bronzluğum, dizlerime kadar gelen sade, beyaz, straplez bebek gelinliğim ve ona uygun iki inçlik topuklu ayakkabılarımla tezat oluşturunuyordu. Bebeğimin şişliği gün geçtikçe büyüyordu ama bu gelinliğin içinde neredeyse hiç görünmüyordu.

Evleneceğime inanamıyordum. Kristoff'la. Bir yanımda hâlâ paranoyaktı çünkü çok mutluydum. Mutluluğumu engelleyecek bir şey bekliyordum.

Hâlâ Hırvatistan'daydık. Kristoff bizi yatında ABD'li bir yargıçla evlendirmek için birkaç torpil yaptı. Ona kalsa çoktan evlenmiştik.

Sienna, Saoirse ve Sierra, Betty ve benim hazırlandığımız odaya daldılar. Kocaman sarılmak için hepsi bana koştu.

"Vakit geldi," diye haykırdı Saoirse. Hepsi çiçekçi kızlardı, gök mavisi uyumlu elbiseler giymişlerdi ve Betty'nin oğlanları da yazlık takım elbiseleriyle yüzük taşıyıcılarıydı. Biri Kristoff'un yüzüğü için, diğeri de benimki için. Hem Kristoff hem de ben sağdıç ya da nedime olmamasını tercih . Sadece şahitler vardı.

"Anne," Sierra elini karnıma koydu. "Bugün kız ve erkek kardeşin var mı?"

Gülümsedim. Kristoff ve ben kızlarla yakında sahip olacakları erkek ya da kız kardeşler ya da her birinden birer tane hakkında konuşmuştuk ve bu konuşma daha iyi geçemezdi. Bu çok heyecanlıydılar. Ve hep birlikte yaşayabilmek için Amerika'ya dönmek için sabırsızlanıyorlardı. Kristoff ve ben onun Bethesda'daki evinde yaşamaya karar verdik...düzeltme...bizim evimizde ve Pasadena'daki evimizde hafta sonları.

"Hayır, bugün değil," diye yanıtladım en küçüğümü. "Biraz daha var."

Hepsi beni yalnız bırakarak odadan çıktılar. Aynaya son kez sonra büyük yatın yatak odasından çıktım ve büyük yatın güvertesine doğru ilerledim. Her biri sandalyelerden ve çiçeklerden oluşan koridordan aşağıya doğru giriş yaptığımda zamansız şarkı "Canon in D" çalmaya başlamıştı bile. Koridorun diğer tarafında. Kristoff işlerin yolunda gitmesinden dolayı mutluluktan havalara uçan annesini de getirdi. Ayrıca annesinin doğum günü partisinde büyükannem ve büyükbabamın eski evini ziyaret eden yakın arkadaşlarını ve ilk kayınvalidem Laura'yı da getirdi. Rick, Betty, Samuel ve Jonathan düğün hazırlıklarına yardım ederek hiç ayrılmadılar ve Sophie sadece düğün için geri geldi.

Ama şu anda koridorun sonunda beni bekleyen Kristoff dışında hiçbir şeyin önemi . Karnımda kelekler uçuşarak ona doğru yürürken gözleri benden hiç ayrılmadı. Çok sevdiğim o güzel yüze odaklandım ve attığım her adımda gülümsemesi daha da büyüdü.

Elini bana doğru uzattı ve ben de titreyen parmaklarımla elini tuttum. İlk defa mutluluktan titriyordum. Elimini nazikçe sıktı, beni asla bırakmayacağına söz verdi.

Yargıcın önünde durup yeminlerimizi ilan ederken tek hatırladığım "" dediğimiz ve ardından Kristoff'un yüzümü ellerinin arasına alıp dudaklarını dudaklarıma kilitlediği ve ellerimle ona tutunduğumdu.

Alkışlar yükseldi ve isteksizce öpüşmeyi sonlandırdı.

"Seni seviyorum," kocam olarak dudaklarıma fısıldadığı ilk sözler omurgamda bir ürperti yarattı.

"Ben de seni seviyorum," diye nefes nefese bir sesle haykırdım.

"Bu bana verebileceğin en iyi sözleşme," dedi ve başını eğerek bir öpücük daha kondurdu.

Ona gülümseyerek ve "Sen en iyi müzakereci, en başarılı iş adamı ve en uygun bekarsın. Nasıl hayır diyebilirdim ki?" Yumuşak bir sesle şaka yaptım, hiç olmadığım kadar mutluydum.

Beni vücuduna doğru çekti, kolları bedenimi aşkla sardı. yeşil gözlerinde parlıyordu. "Bu unvanların hiçbiri umurumda değil. Önemsediğim tek şey senin kocan olmak, Gemma Baldwin."

Tek önemsediğim bu adam ve büyüyen ailemizdi. O benimdi, ben de onun.

Onunla geleceğime başlamak için sabırsızlanıyordum.

SON

OceanofPDF.com

Teşekkür

Tüm bu yolculuk boyunca beni yapıcı geri bildirimlerle, zorluklarla destekleyen ve şüphelerim olduğunda bana baskı yapan harika bir grup insana teşekkür etmek için bir dakikanızı ayırmak istedim.

Lütfen aşağıdaki listenin her şeyi kapsamadığını ve atladığım birileri varsa, bunun kesinlikle kasıtlı unutmayın.

İlk taslaklarımın okuyucuları, fikir fedailer ve diğer her şey!

Christine S.
Jessica F.
Fran B.
Susan C. H.

MW Editing'e beni zorladığı ve istemediğim halde tüm zor soruları sorduğu için teşekkür ederim! Hepsi de doğru sorulardı.

Kassie Morse tarafından biçimlendirme

Kitap Kapağı **Tasarımı: Untold Designs Romantik ve Fantastik**

Teşekkür , siz olmadan yapamazdım!

Eva Kazananlar

OceanofPDF.com

Eva Winners'ı buradan takip edin

FB grubu: <https://www.facebook.com/groups/581607146052327/?ref=share> FB

sayfası: <https://www.facebook.com/Eva-Winners-252208619061200/> Insta:

<http://Instagram.com/evawinners>

Twitter: http://Twitter.com/@_Evawinners Amazon:

<http://amazon.com/author/evawinners> Goodreads:

Goodreads.com/evawinners

Dönmeye ve hayal kurmaya devam edin!

OceanofPDF.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.